திருவாசகம்

கோவைத் திருவாசகம்

திருவிசைப்பா

திருப்பல்லாண்டு

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருவாசகம், கோவைத் திருவாசகம்

ஒன்பதின்மர் அருளிச்செய்த

திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு

(8, 9 - திருமுறைகள்)

மூன்றும் பதிப்பு

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்

மயிலாப்பூர், சென்னை

1944

தனிப் பிரதி விலை ரூபா ஒன்று
எட்டு பிரதிகள் விலை ரூபா ஏழு

சாது அச்சுக்கூடம்,
இராயப்பேட்டை, சென்னை

1/3

உ

சிவமயம்

பதிப்புரை

எட்டு ஒன்பது திருமுறைகள் சமாஜ முதற பதிப்பாக 1932-ம் ஆண்டிலும் இரண்டாம் பதிப்பாக 1939-ம் ஆண்டிலும் வெளியிடப்பட்டன. இப்போது இம்மூன்றும் பதிப்பு வெளி வருகின்றது. முன் பதிப்புக்களைப்போலவே இப்பதிப்பும் சைவ மக்கட்குப் பெரும் பயன் அளிப்பதாக.

திருமயிலை
தாரணஸு ஆவணிமீ உகூஉ
10-9-1944

இங்ஙனம்
கா. இராமநாதன்
காரியதரிசி
சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்

சிவமயம்

உ ள் ளு றை

உ

சிவமயம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சரித்திரம்

ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார், பி.ஏ.,பி.எல். எழுதியது

எழுதரு மறைகள் தேறா இறைவனை எல்லில் கங்குல்
பொழுதறு காலத் தொன்றும் பூசனை விடாது செய்து
தொழுதகை தலைமே லேறத் துளும்புகண் ணீருள் மூழ்கி
அழுதடி அடைந்த அன்பன் அடியவர்க் கடிமை செய்வாம்

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லல் அறுத்(து) ஆனந்தம் ஆக்கியதே—எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம்என்னும் தேன்

தண்ணார் தமிழளிக்கும் தண்பாண்டி நாட்டிலே, மதுரையம் பதிக்குப் பத்து மைல் தூரத்திலே, வைகையாற்றங்கரையிலே, திருவாதவூரிலே, இற்றைக்கு ஏறக்குறைய ஆயிரத்து அறுநூற்றைம்பது ஆண்டுகட்கு முன்னர் அந்தணர் குலத்திலே மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னும் வாதவூரடிகள் தோன்றி யருளினார். இவர் வாதவூரர் என்ற பெயர் சூட்டப்பெற்று இளமையிலேயே எல்லாக் கலைகளையும் கற்று நல்லொழுக்கமுடையவராயினார். இவரது மேன்மையை அறிந்த அரிமர்த்தன பாண்டியன் என்ற அரசன் இவரைத் தனது முதல் மந்திரியாக்கித் "தென்னவன் பிரமராயன்" என்ற பட்டத்தையும் சிவிகை, குடை, கவரி முதலிய விருதுகளையும் திரண்ட செல்வத்தையும் இவருக்களித்தான். இவர் சில காலம் அறநெறி பிறழாது அமைச்சுரிமை செலுத்தி வந்தார். ஆயினும் அதில் பற்று வையாமல் சிவஞானம் தரவல்ல நல்லாசிரியனை வேண்டி நின்றார்.

ஒருநாள் ஆரியவணிகர் கீழ்க்கடற்கரையில் நல்ல குதிரைகளை விற்பனைக்காகக் கொண்டுவந்துள்ள செய்தியை யறிந்த அரசன், மிகுந்த பொன்னைத் தந்து வாதவூரரைக் குதிரைகள் வாங்கிவரும்படி பரிசனங்களோடு அனுப்பினான். வாதவூரரும் கடினமான வழி பல கடந்து திருப்பெருந்துறையென்ற இடத்தை யடையும்போது ஆங்கொரு சோலையினின்றும் அரநாம முழக்கம் கடல்போன் றொலிப் பதைக் கேட்டார். ஆங்கு, சிவபெருமானார் மானுடச்சட்டைதாங்கி மானைக்காட்டி மானைப் பிடிப்பதுபோல வாதவூரருக்கு ஞானோபதேசம் செய்யத் திருவுளங்கொண்டு ஒரு சிவயோகி வேடம் பூண்டு சிவகணங்கள் தமக்குச் சீடர்களாக வீற்றிருக்க, ஒரு குருந்தமரத் தடியில் அவர்கட்கு ஞானப் பொருள்களை விளக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

இக்காட்சியைக்கண்ட வாதவூரர் 'தொழுதகை தலைமேலேறத் துளும்பு கண்ணீருள் மூழ்கி' குருமூர்த்தியின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து தம்மை ஆட்கொள்ளுமாறு வேண்டினார். இதற்கென்றே வந்துள்ள குருமூர்த்தியும் வாதவூரருக்குத் திருநோக்கால் பரிசத்தால் திகழும் வாக்கால் ஞானதீக்கை செய்தருளினார். சிவஞானம் கைவரப்பெற்ற வாதவூரர் உள்ளக் கனிவொடு பல பாடல்களைத் தங்குருமீது பாடினார். குருந்த மேவிய குருநாதரும் இவர் பாடல்கள் அருளொளி வீசும் மாணிக்கவாசகமாக இருத்தலுக்கு மகிழ்ந்து வாதவூரருக்கு "மாணிக்கவாசகர்" என்ற தீக்ஷாநாமம் சூட்டினார். மாணிக்க வாசகரும் தமது உடல் பொருள் ஆவி ஆகிய மூன்றும், அரசன் தந்த பொருளும் இறைவன் உடைமைகளே யென்றும், அரசனும் தாமும் அடிமைகளேயென்றும் உணர்ந்து அவைகளை இறைவனாகிய குருமூர்த்திக்கே அர்ப்பணம் செய்தனர். இறைவனும் அப்பொருளைப் பெருந்துறையில் திருக்கோயில் பணித்து அடியவர்க்குதவுமாறு கட்டளையிட, அவ்வாறே செய்து உலகப் பொருள்களை நீத்துக் கோவண ஆடையும் திருநீறும் கொண்டு மெய்த்துறவியாகத் திருப்பெருந்துறையில் அமர்ந்திருந்தனர்.

பரிசனங்களால் இவற்றை யறிந்த பாண்டியன், உடனே தன்னிடம் வரும்படி ஒரு திருமுகம் விடுத்தான். மாணிக்கவாசகர் அத்

திருமுகத்தைப் பொருட்படுத்தவில்லையாயினும் இறைவன் "நாம் ஆவணி மூலத்தில் குதிரைகளைக் கொண்டுவருவோம். நீ முன்னதாகச் செல். இம்மாணிக்கக் கல்லையும் அரசனிடம் கொடு" என்று கட்டளையிட்டு ஒரு மாணிக்கத்தையும் தர, அதைக்கொண்டு அரசனிடம் தந்து ஆவணி மூலத்தில் குதிரைகள் வருமெனச் சொல்லி அரசனை மகிழ்வித்தார். ஆவணி மூலத்துக்கு இரண்டொரு நாள் முன்னர் வரை மதுரையின் பக்கலிலாவது பெருந்துறையிலாவது குதிரைப்படையொன்றும் வரக்காணாத பாண்டியன், மாணிக்கவாசகர் தன்னை ஏமாற்றிப் பொய்யுரைத்தனரென்றெண்ணி அவரைச் சிறையிலிட்டுப் பலவகையாகத் துன்புறுத்தினான். சுவாமிகள் எம்பெருமானையே நினைந்து "நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய், நானோ இதற்கு நாயகமே" என்ற உறுதியோடு விளங்கினர்.

ஆவணி மூலத்தன்று காலையில் குதிரைகள் வந்தன. ஆலவாய்க் கடவுளும் குதிரைச் சேவகனாக வந்தான். பாண்டியன் மனமகிழ்ந்து மாணிக்கவாசகரைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்து மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டான். இறைவன் திருவிளையாடலால் நரிகளே குதிரைகளாக வந்தன. அன்றிரவே மீண்டும் அவைகள் நரிகளாயின. பாண்டியன் சினம் மிகுந்தவனாய் மாணிக்கவாசகரை மீண்டும் துன்புறுத்தினான்; உச்சி வேளையில் சுடுகின்ற வைகை மணல் நடுவே நிறுத்தினான். உடனே இறைவன் கருணை கூர்ந்து வைகையில் பெருவெள்ளத்தை நிரப்பினான். வெள்ளம் கரைகளை யுடைத்து மதுரைக்குள் பாய்ந்தது. அமைச்சர் சிலரால் மாணிக்கவாசகப் பெரியாரைத் துன்புறுத்துவதால் இக்கேடு வந்ததென அரசன் உணர்ந்து, அவரை விடுவித்து வணங்கி வெள்ளத்தைத் தடுத்து அருள்புரியுமாறு வேண்டினான். அவரும் கரையிற் செல்லவும் வெள்ளப்பெருக்கு நின்றது. உடைப்புக்களை யடைத்தற்கு மதுரையின் குடிகளிடம் கட்டளையிட்டு மாணிக்கவாசகர் நிட்டை கூடியிருந்தார்.

எல்லா உடைப்புக்களும் அடைபட்டன. வந்தியென்ற கிழவியின் பங்குமட்டும் அடைபடவில்லை. இறைவனே அவளுக்குக் கூலியாளாக வந்து அவள் தந்த பிட்டை யுண்டு வேலைசெய்யாமல் திருவிளையாடல் புரிந்தான். அரசன் வந்தியின் ஆள்வேலைசெய்யாததை

புணர்ந்து அவனைப் பிரம்பால்அடிக்கவும், அரசன், தேவர், மனிதர் முதலிய எல்லா உயிர்கள் முதுகிலும் அந்த அடி பட்டது. ஆலும் மறையவே, பாண்டியன் இத்திருவிளையாடலையும் மாணிக்கவாசகர் பெருமையையும் நன்குணர்ந்து அவரை வணங்கினன். மாணிக்க வாசகர் அமைச்சர் பதவியை நீத்துத் திருப்பெருந்துறை சென்றார்.

ஆங்கு மீண்டும் குருந்தமேவிய குரவரையும் குழாங்களையும் கண்டார் இறைவனும் ஆங்குள்ள குளத்தில் தோன்றும் சோதியிற் கலக்கும்படி குழாங்கட்கும், பல தலங்களையும் வணங்கி "நலமலி தில்லையுள், கோலமார்தரு பொதுவினில் வருகென" மாணிக்கவாச கருக்கும் கட்டளையிட்டு மறைந்தான். குழாங்களும் சோதியிற் கலந்தன. வாதவூரடிகள் உத்தரகோசமங்கை, இடைமருது, அண்ணாமலை, கழுக்குன்றம், காஞ்சி முதலிய பல தலங்களை வணங்கித் திருவாசகப் பாடல்களைப் பாடித் தில்லையில் வந்து திருக்கூத்தனை வணங்கி ஊருக் குப் புறம்பே ஓரிடத்தில் வசித்து வந்தார்.

சிவனடியார் ஒருவர் ஈழநாட்டில் "பொன்னம்பலம்" என்று கூறியிரந்துண்டு வந்தார். இதைக்கண்ட புத்தர்கள் பொறுதவர் களாய்த் தமது மன்னனிடம் தெரிவித்தனர். அரசன் அவ்வடியாரைத் தருவித்து, "பொன்னம்பலம்" என்பதின் வரலாற்றை யறிந்து தனது குருவோடும் ஊமைப் பெண்ணோடும் தில்லைப் பொன்னம் பலம் சென்று புத்ததேவரை ஆங்கு நிலைநாட்டும் உறுதிகொண்டு புறப்பட்டுத் தில்லையையடைந்தான். புத்த குருவும் தில்லையிலுள் ளாரை வாதுக்கழைத்தான். இறைவன் தில்லை வாழந்தணர்கட்குக் கனவில் மாணிக்கவாசகரைக் கொண்டு புத்தரை வாதில் வெல்லு மாறு கட்டளை யிடலும், மாணிக்கவாசகரும் சிற்சபையில் சோழ மன்னனும் அந்தணரும் அறிஞரும் அமர்ந்திருக்க புத்த குருவை நோக்கி "உன் வாதம் என்னை ?" யென வினவினர். அவன் தனது கொள்கைகளைக் கூறவே, இவர் சைவ உண்மையை எடுத்துரைத்து, புத்தவாதத்தை மறுத்தார். புத்த குரு இதையுணராது, மீண்டும் தனது வாதத்தையே உரைக்க, மாணிக்கவாசகர் இறைவன் திரு வருளை நினைந்தார். உடனே கலைமகள் புத்தர் வாக்கினின்றும் அகன்று அவர்களை யெல்லாம் ஊமர்களாக்கினள். உடனே புத்த

அரசன் "பேசுவாரை ஊமர்களாக்கினீர், என் ஊமை மகளைப்பேச வைத்தால் நானும் என் நாடும் சைவத்தை மேற்கொள்ளத் தடையில்லை"யென்றான். மாணிக்கவாசகர் அப்பெண்ணைப் பல கேள்விகள் கேட்க, அவைகட்குப் பிறவி ஊமையான அப்பெண் வாயால் பேசிப் பதில் கூறினாள். (இவற்றைத் தொகுத்து சுவாமிகள் "திருச்சாழல்" என்று அருளிச் செய்தார்.) பிறகு புத்தமன்னன் சைவனாயினான். அவன் வேண்ட சுவாமிகள் அருள்கூர்ந்து வாது செய்த புத்த ஊமர்களைப் பேசச் செய்தார். அனைவரும் சைவராயினர்.

பிறகு சிலகாலங்கழிந்த பின்னர், இறைவனே ஓரந்தண வுருக்கொண்டு, மாணிக்கவாசகரிடம் சென்று, தான் பாண்டி நாட்டிலிருந்து வந்ததாகக்கூறித் திருவாசகம் முழுமையையும் சுவாமிகள் சொல்ல, ஏடும் எழுத்தாணியுங் கொண்டு எழுதி, அகப்பொருட்கோவை சொல்ல வேண்டுமென்று கூறலும், சுவாமிகள் சொல்ல அதையும் எழுதிக்கொண்டு "மாணிக்கவாசகன் சொல்ல அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் எழுதியது" என்று கைச்சாத்திட்டு சிற்சபையின் பஞ்சாக்கரப்படியிலே ஒருவருங்காணாதவாறு வைத்தனன். தில்லைவாழந்தணர் இவ்வேட்டை மாணிக்கவாசகருக்குக் காட்டி, இப்பாடல்களின் பொருளைத் தெரிவிக்கவேண்டினர். மாணிக்கவாசகரும் அவர்களை அழைத்துச் சென்று தில்லைத்திருக்கூத்தனைச் சுட்டி இவனே பொருளெனக் காட்டி அவன் திருவடியில் ஆனிமாமகத்திலே இரண்டறக் கலந்தனர்.

செய்யதிருவாதவூர் வந்தருளிஅமைச்சரெனச் சிறந்துநீடு
வையமிசைவழுதிகிதி கொண்டரனைக்குருந்தடியில் வணங்கிஞாலம்
உய்யஅருட்பணியாற்றி நரிபரியாச்செய்துநதி உடைப்பில்எங்கள்
ஐயன்முடிமிசைஉவந்து மண்சுமக்கஅன்பின்உரு ஆயினரே.

எங்குமாகியஅழகன் மேனிபிரம்படிதாங்க ஏங்கிப்புத்தர்
மங்கவாரருள்செய்து மூகைபேசிட வழங்கி மணிமன்றுடும்
எங்கள்நாயகன்கரத்தால் ஏடும்எழுத்தாணியும்கொண் டெழுதப்பாடி
அங்கண்மேவியசோதி தன்னில்இரண்டறக்கூடி அமர்ந்திட்டாரே.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்பதாம் திருமுறை வரலாறு
ஆசிரியர் வரலாறு

ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் பி.ஏ., பி.எல். எழுதியது

ஒன்பதாம் திருமுறை 29 பதிகங்களுள் அடங்கிய 365 திருப்பாடல்களைக் கொண்டது. இவற்றுள் இப்போது கிடைத்துள்ளவை 301 திருப்பாடல்களே. இப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் தில்லையைப்பற்றியனவும் பஞ்சமம் என்ற பண்ணில் பாடப்பெற்றனவுமாகும். இவை பக்திச் சுவை மிக்க ஆற்றொழுக்கு நடையில் உள்ளபடியாலும், இவற்றின் ஆசிரியர் ஒன்பதின்மரும் சிறந்த சிவபக்த சிகாமணிகள் ஆகையாலும் இவை ஒரு திருமுறையாகக் கோவை செய்யப்பட்டன. இவ்வொன்பதாம் திருமுறையை நம்பியாண்டார்நம்பிகள், முதல் ராஜராஜ சோழன் (= அபயகுலசேகரன்) வேண்டுகோளுக்கிணங்கித் தொகுத்ததாகத் திருமுறை கண்ட புராணத்து 26-வது செய்யுள் கூறுகின்றது. "மோகமெறி திருவிசைப்பாமாலை முறையொன்று...திருமுறைகள் பத்தாக வைத்தார்கள்" என்பதை நோக்குக. திருவிசைப்பாவில் பல பாடல்கள் அகத்துறையில் அமைந்துள்ளபடியால் மோகமேறி என்ற அடைமொழி தரப்பட்டது போலும். இச்செய்தியிலிருந்து திருவிசைப்பா ஆசிரியர்கள் முதல் ராஜராஜ சோழன் காலத்துக்குப் பின் இருந்தனரென்று கொள்வதற்கில்லை. இவ்வரசன் கி. பி. 985 முதல் சுமார் முப்பதாண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தான் என்பது பல்கலைக் கழகங்களிலுள்ள சரித்திரப் பேராசிரியர்கள் தத்தம் ஆராய்ச்சியிற் கண்ட முடிபாகும்.

இத்திருமுறையாசிரியர்களுள் கருவூர்த்தேவர், திருவாலியமுதனூர், புருடோத்தமநம்பிகள் ஆகிய மூவரும் அந்தணர் என்பது அவர்கள் திருவாக்கிலிருந்தே தெரியவருகின்றது (151, 246, 267-ம் பாக்களைப் பார்க்க) கண்டராதித்தர் சோழ வமிசத்தில் வந்தவர், பூந்துருத்திநம்பி காடநம்பிகள் திருவிசைப்பா ஆசிரியர் பெயர் கூறும் தனியன் செய்யுளில் (பக்கம் 188 பார்க்க) காடவர்கோன் எனப்படுவதால் பல்லவ வமிசத்தைச் சேர்ந்தவராயிருக்கலாம், சேதிராயர் தம்மைச் சேதிபர்கோன் என்று (288-ம் பாட்டில்) குறிப்பதால் திருக்கோவலூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட சேதி நாடாண்ட குறுநில மன்னராவர். திருமாளிகைத்தேவர், சேந்தனூர், வேணாட்டடிகள் ஆகிய மூவருடைய குலம் இன்னதென்று தெளிவாகக் கூற இயலாது.

இவ்வொன்பதின்மருடைய வரலாற்றுக் குறிப்புகட்குக் கர்ணபரம்பரையைத் தவிர தகுந்த ஆதாரமில்லை. மாளிகைத்தேவர் என்ரெருவர் திருமந்திரம் 102-வது பாட்டில் கூறப்படுகிறார். அவர் திருமூலர் காலத்தினராக இருத்தல் வேண்டும். அவரே திருவிசைப்பா அருளிச் செய்தவர் என்று எவ்வாறு துணிந்து கூறுவது? திருவிடைமருதூரில் சைவாசாரியம் செய்பவர்கள் ஐந்து பிரிவினர்கள், (கொத்து ஐந்து என்பது மரபு) இவர்களுள் ஒரு பிரிவினர் இருக்கும் திருமடம் மாளிகை மடம் எனப்படும். இவர்கள் சோழவமிசத்தினர்க்குச் சைவாசாரியர்கள். திருமாளிகைத்தேவர் திருவாவடுதுறையில் போகநாதரிடம் தீக்கை பெற்றுச் சிறந்த யோகியாய்த் திகழ்ந்து, ஒருநாள் காவிரியில் நீராடித் திரும்புகையில் ஒரு பிணம் எதிர்ப்படத் தீட்டு அணுகாத வண்ணம் அதை உயிர்ப்பித்து, தம் போலவே உருவுடைய குழந்தைகள் பல அவ்வூரிற் பிறக்கக் கண்ட ஊர் மக்கள் அலர்தூற்ற அரசன் அதை விசாரிக்க இவரை அழைக்க இவர் செல்வதற்கு மறுக்க, அரசன் சேனைகளை யனுப்ப இவர் திருவாவடுதுறைச் சிவாலயத்து மதில்களிலுள்ள நந்திகளை ஏவ, அவை சேனைகளைப் பொடி படுத்தின என்ற செய்திகள் கர்ணபரம்பரையில் வழங்குவன. இவர் புறச்சமயிகளைப் பெரிதும் வெறுத்தனர் என்று (35—45) பாடல்களி

விருந்து துணிந்து கூறலாம். சேந்தனார் என்ற பெயருள்ளவர் பலர். திவாகரம், வீரசோழியம் ஆகிய இருநூல் தொடர்புடையவர்கள், பட்டினத்தாரிடம் தொண்டாற்றியவர், திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு பாடியவர் ஆக நால்வருள் அனைவரும் ஒருவரே வெவ்வேறு என்றெல்லாம் கூறுவாருண்டு, உண்மை தெளியப் போதிய சான்றுகளில்லை. திருவிசைப்பா பாடிய சேந்தனார் திருவீழிமிழலையில் சிவபக்தி, குருபக்தி மிகுந்தவராகத் திகழ்ந்து, தில்லையில் ஒரு விழாவில் திருத்தேர் ஓடாமல் முட்டுப்பட, இவர் திருப்பல்லாண்டு ஓதி ஓடச் செய்து, திருவாதிரையில் திருச்சிற்றம்பலவனுக்குக் களிநிவேதனம் செய்து திருவருள் பெற்றனர். என்று கர்ணபரம்பரை வரலாறு கூறுகின்றது. களிநிவேதித்த செய்தியைத் திருக்களிற்றுப்படியார் என்று பெயரிய சித்தாந்த சாத்திர நூல் "அவிழ்ந்த துணியில் அவிழ்ந்த அவிழை, அவிழ்ந்த மனத்தால் அவிழ்க்க—அவிழ்ந்த சடை, வேந்தனார்க்கின்னமுதமாயிற்றே மெய்யன்பிற், சேந்தனார் செய்த செயல்" என்று புகழ்கின்றது. கருவூர்த்தேவர் கருவூரிலே அவதரித்தவர். இவருக்கு இறைவன் குருவாக வந்து (வாதவூரடிகட்குச் செய்தது போலவே) அத்தமத்தக சைவயோக தீக்கை செய்து உபதேசித்தான் என்று 140, 142-ம் பாடல்களிலிருந்து ஊகிக்கலாம். இரந்துண்ணும் வைராக்கிய மிக்க துறவியாயிருந்தாரென்று 143-ம் பாட்டிலிருந்து கூற இடமுண்டு. திருநெல்வேலியில் நெல்லையப்பரைத் தரிசிக்கச் சிறிது தடை ஏற்பட்ட போது இவர் ஊரை எரித்துப் பின் அன்பர் வேண்ட அதைச் செழிக்க வைத்து, இராஜராஜேச்சரத்தில் பிருஹதீசுவரர் செவ்வையாகப் பிரதிஷ்டையாகாமையால் அரசன் முதலியோர் வருந்த இவர் சிவலிங்கத்தை நிலைநிறுத்திப் பின் கருவூரில் சிவலிங்கைக்கியமாயினர் என்பது கர்ணபரம்பரை வரலாறு. தஞ்சைப் பெரிய கோயில் மேற்குப் பிரகாரத்தில் கருவூர்த்தேவர் சமாதி யொன்று மிகப் பிரபலமாக வியாழக்கிழமைதோறும் இன்றைக்கும் வழிபடப் பெறுகின்றது. ஒன்பதாம் திருமுறையில் இவர் திருவாக்கே மிகுதியாகவுள்ளது (103 பாடல்) தஞ்சை இராசராசேச்சரத்திற்கு முதல் ராஜராஜசோழன் செய்த பெரு

மைகளெல்லாம் அக்கோயிற் சுவரில் சாசனங்களாகவுள்ளன. அவற்றை நேரிற் கண்ட கருவூர்த்தேவர் தமது திருவிசைப்பாவில் (162—172) நமது கண்முன் வருவதுபோல் மிக அழகாக வருணித்துள்ளார். இராஜராஜ சோழன் காலத்தில் இத்திருமுறை வகுக்கப்பட்டமையாலும், இவன் மகன் கங்கை கொண்ட சோழன் எடுப்பித்த கங்கை கொண்ட சோளேச்சரத்தை இவர் பாடியிருப்பதாலும் அதைப்பற்றிய பதிகம் (133—143) இராஜராஜன் காலத்துக்குப் பின் இத்திருமுறையிற் சேர்க்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

இத்திருமுறையில் மேற்கூறிய மூவர் திருவாக்கு 195 பாடல்கள். ஏனைய 106 பாடல்களை அருளிய அறுவருள் திருவாலியமுதனார் மாயூரத்தில் வாழ்ந்தவரென்று 235-ம் பாடலிலிருந்து அறியலாம். இவர் சீகாழிக்குக் கிழக்கேயுள்ள திருவாலி என்ற (வைணவ நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளுள்) ஒரு தலத்தில் வைணவராகத் தோன்றிச் சிவபக்தியுடையவராகத் திகழ்ந்தார் என்பது கர்ணபரம்பரை வரலாறு. இவர் திருவாக்கு 42 பாக்கள். நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தத்துள் திருப்பாணாழ்வார் அருளிய "அமலனாதிபிரான்" திருவரங்கச் செல்வனைப் பாதாதிகேசம் அனுபவித்து மகிழ்வது போன்று, இவரும் தில்லைச்செல்வனைப் (215—225) பாதாதிகேசம் அனுபவிப்பது ஒப்பிட்டு மகிழ்தற்குரியது. திருமாளிகைத்தேவரும் (12—22) இவ்வாறு அனுபவித்தனர். கண்டராதித்தர் முதற் பராந்தக சோழனுடைய இரண்டாம் புதல்வர், கி. பி. 953 முதல் சில ஆண்டுகள் திருவாரூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு சோழ நாட்டை யாண்டவர், சிறந்த சிவபக்தியுடையவர், பல சிவாலயத் திருப்பணிகள் செய்தவர், தமது தந்தையார் வெற்றிகளையும் தில்லையம்பலம் பொன் வேய்ந்ததையும் (202-ம் பாட்டில்) வாயாரப் புகழ்பவர். இவருக்குப் பின் இவர் திருத்தேவியார் இவருடைய ஞாபகார்த்தமாகப் பல ஆலயப்பணிகள் செய்தனர். அவற்றுள் ஒன்று கோனேரில் ராஜபுரம் என வழங்கும் திருநல்லம் சிவாலயத்திருப்பணி. இவ்வாலயத்தில் கண்டராதித்தர் திருவுருவம் செதுக்கப்பெற்று அதன்கீழ் (S. I. I. Vol. 3 No. 146) ஒரு சிலாசாஸனமும் இவ்வரலாற்றைக் கூறுகின்றது. இவர் அருளியவை 10 பாக்

கள். புருடோத்தமநம்பிகள் திருவாலியமுதனாரைப் போலவே வைணவ அந்தணர் ஆயினும் சிவபக்தர் என்பது கர்ணபரம்பரை பூந்துருத்திநம்பிகாடநம்பிகள் தம்மைப் பூந்துருத்திக் காடன் என்று (194) கூறுவதால் இவர் திருப்பூந்துருத்தியில் அவதரித்துக் காடன் என்ற இயற்பெயருடையவர் என்று கூறலாம். இவர் தேவாரத்தில் காணப்படாத சாளரபாணிப் பண்ணில் மூவர் முதலிகள், கண்ணப்பர், கணம்புல்லர், கழறிற்றறிவார் ஆகிய அறுவரையும் புகழ்ந்துள்ளார். வாதவூரடிகளைப்பற்றி இவர் கூறுவது கவனித்தற்குரியது. வேணாட்டடிகள் சேரநாட்டுக்கும் தென்பாண்டி நாட்டுக்கும் இடையேயுள்ள வேணாட்டிலிருந்தவர், சில பழமொழிகளை உவமையாகத் தமது திருவாக்கில் கூறியுள்ளது நோக்கத்தக்கது. சேதிராயர் சேதி நாடாண்டவர், "அறவனே அன்று பன்றிப் பின் ஏகிய மறவனே" (286) என்று தேவாரத் தொடரையே தலைவியின் கூற்றாக வைத்துப் பாடிய பெருமை பெற்றவர்.

இவ்வொன்பது ஆசிரியர் திருவாக்கும் மிகுதியாயில்லாதிருந்தும் திருக்கோயில் பூஜாகாலங்களில் பஞ்சபுராணம் ஓதும்போது திருவிசைப்பாவில் ஒரு பாடலும் திருப்பல்லாண்டில் ஒன்றுமாக ஐந்தில் இரண்டு இத்திருமுறைக்கென வகுக்கப்பட்டுள்ளது இதன் பெருமையை நன்கு விளக்கும்.

சீரார்மாளிகைத்தேவர் கருவூர்த்தேவர்திகழ்நம்பி கண்டராதித்ததேவர், பாராள்வே ணாட்டடிகள் திருவாலியமுதர் பரவுபுருடோத்தமர்பண் புளசேதிராயர், ஏராரும் இளம்பெருமானடிகள் சேந்தர் எண்ணில் அதிராஅடிகள் இவர்களோடும், பாராளும் கல்லாடர் பட்டினத்துப்பிள்ளை பரவுதிருவிசைப்பாவைப் பாடினரே.

இப்பதின் மூவருள் இளம்பெருமானடிகள், அதிராஅடிகள், கல்லாடர், பட்டினத்துப்பிள்ளையார் ஆகிய நால்வர் பாடல்கள் பதினொராந் திருமுறையுள் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள்

ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் பி. எ., பி. எல்.
தொகுத்தவை

சிவபுராணம் முதல் அச்சோப்பதிகம் ஈறாகவுள்ள 658 பாடல்கள் அடங்கிய திருவாசகத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி முழுமையும் "திருவாசகம் பல ஆராய்ச்சி அகராதிகளுடன்" என்ற சமாஜ வெளியீட்டில் வந்துள்ளபடியால், இங்கு திருக்கோவையார் என வழங்கும் கோவைத் திருவாசகத்தையும் ஒன்பதாம் திருமுறையையும் பற்றிய குறிப்புக்கள் மட்டும் வெளியிடப்படுகின்றன. இக் குறிப்புக்களை ஒவ்வொருவரும் தத்தம் ஆராய்ச்சிக்கு முதற்படியாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பாட்டெண்களே தரப்பட்டுள்ளன.

கோவைத் திருவாசகம்

இலக்கியச்சுவை மிக்க சில பகுதிகள்

ஆழியொன்று ஈரடியும் இலன்பாகன் முக்கண் தில்லையோன், ஊழியொன்றாதன நான்கும் ஐம்பூதமும் ஆறொடுங்கும், ஏழ்இயன்றாழ் கடலும் எண்திசையும் திரிந்திளைத்து, வாழியன்றோ அருக்கன் பெருந்தேர் வந்து வைகுவதே 997, ஆரூர் சடைமுடி அம்பலத் தண்டர் அண்டம் பெறினும், மாறூர் மழவிடையாய் கண்டிலம் வண்கதிர் வெதுப்பு, நீறூர் கொடுநெறி சென்றிச் செறிமென்முலை நெருங்கச், சீறூர் மரையதளில் தங்கு கங்குல் சிறுதுயிலே 1056, கதிர்த்த நகைமன்னும் சிற்றவ்வைமார்களைக் கண்பிழைப்பித், தெதிர்த்தெங்கு நின்றெப் பரிசளித்தான் இமையோரிறைஞ்சும்,

மதுத் தங்கிய கொன்றைவார் சடையீசர் வண் தில்லை நல்லார், பொதுத் தம்பலம் கொணர்ந்தோ புதல்வா எம்மைப் பூசிப்பதே 1054, காரணி கற்பகம் கற்றவர் நற்றுணை பாணர் ஒக்கல், சீரணி சிந்தாமணியணி தில்லைச் சிவனடிக்குத், தாரணி கொன்றையன் தக்கோர் தஞ்சங்கநிதி விதிசேர், ஊருணி உற்றவர்க் கூரன்மற் றியாவர்க்கும் ஊதியமே 1058, சிலைமலி வாள்நுத லெங்கையதாகம் எனச் செழும்பூண், மலைமலி மார்பின் உதைப்பத் தந்தான் தலை மன்னர் தில்லை, உலைமலி வேற்படை யூரனிற் கள்வரில் என்ன வுன்னிக், கலைமலி காரிகை கண்முத்த மாலை கலுழ்ந்தனவே 1055, நிழல்தலை தீநெறி நீரில்லை கானகம் ஓரிகத் தும்...கொற்றவர்க்கே 864, பலவின் சுளை பைந்தே னொடுங்கடுவன் மந்தியின்வாய் கொடுத்தோம்பும் சிலம்ப 757, பிணையும் கலையும் வன்பேய்த் தேரினைப் பெருநீர் நசையால், அணையும் முரம்பு நிரம்பிய அத்தமும்...பைந்தொடிக்கே 860, புலவித் திரைபொரச் சிறடிப் பூங்கலஞ் சென்னி உய்ப்பக், கலவிக் கடலுட் கலிங்கஞ் சென்றெய்திக் கதிர்கொண் முத்தம், நிலவி நிறைமது ஆர்ந்தம்பலத்து நின்றோனருள் போன், றுலவிய லாத்தனம் சென்றெய்த லாயின வூரனுக்கே 1023, பொட்டணி யான் நுதல் போயிறும் பொய்போலிடை யெனப்பூண், இட்டணி யான் தவிசின் மலரன்றி மிதிப்பக் கொடான், மட்டணிவார் குழல் வையான் மலர்வண் டுறுதலஞ்சிக், கட்டணிவார் சடையோன் தில்லை போலிதன் காதலனே 961, வானக் கடிமதில்...கதிர்முலைகள் மானக் கனகம் தரும் மலர்க்கண்கள் முத்தம் வளர்க்கும், தேன்நக்க தார் மன்னன் என்னே இனிச்சென்று தேர் பொருளே 993.

உவமைகள்

அம்பலங்கை தொழாரின் உள்ளத் துளங்கப் போழச் செய்யாமல் 701, அம்பலத்தான் கழல் தலைவைத்துக் கைப்போதுகள் கூப்பக் கல்லாதவர் போல்...நிழல்தலை தீநெறி நீரில்லை கானகம் ஓரிகத்தும் அழல்தலை வெம்பரல் 864, அம்பலவன் அருளிலர்போற் பெண்ணை மடல்மிசை யான்வர 733, அம்பலவன் கழற்கே மெய்த் தழையாகின்ற அன்பினர் போல விதிர்விதிர்த்து 760, அருவரை

ஆளியன்றனைக் கண்டேன் அயலே தூண்டா விளக்கனையாய் 902, அன்பர்குலம் கிலத்துக் கருப்பற்று விட்டென 801, ஆனந்த வெள்ளத் தழுந்துமொர் ஆருயிர் ஈருருக்கொண்டு ஆனந்த வெள்ளத் திடைத் திளைத்தாலொக்கும் 965, இராத்திசை போம் பறலியல் வாவல் பகலுறை மாமரம் போலும் 1033, இருள்தூங்கு முழுதுஞ் செழுமிடற் றின்மைவந்த கோன்தில்லை வாழ்த்தார் மனத்தின் வழுத்தார்போல் மொய்வந்த வாவி தெளியும் 870, ஈசற்கு யான் வைத்த அன்பின் அகன்று அவன் வாங்கிய என்பாசத்தின் காரென்று அவன் தில்லையின் ஒளிபோன்று அவன்தோள் பூசத் திருநீறென வெளுத்து ஆங்கவன் பூங்கழல் யாம்பேசத் திருவார்த்தையிற் பெருநீளம் பெருங்கண்களே 767, ஈசற் றெழுமாரின் இன்னற் கிடமாய் 700, என் கண்மணிபோன் றொருநாள் பிரியா துயிரிற்பழகி உடன் வளர்ந்த அருநாண் அளிய அழல்சேர் மெழுகொத்து அழிகின்றதே 702, கலராயினர் கினையாத் தில்லைஅம்பலத்தான் கழற்கு அன்பிலராயினர் வினைபோல் இருள்தூங்கி...வரையிடத்தே 917, காகத்திரு கண்ணிற் கொன்றே மணிகலந்தாங் கிருவர் ஆகத்துள் ஓருயிர்கண்டனம் 729, காம்பிணையால் களிமா மயிலால் கதிர்மணியால் வாம்பிணையால் வல்லி யொல்குதலால்...புனமும் தேம்பிணை வார்குழலாளெனத் தோன்றும் என் சிந்தனைக்கே 696, காய்சின வேலன்ன மின்னியல் கண்ணின் வலைகலந்து வீசின போதுள்ள மீனிழந்தார்...பாய்சின மாவென ஏறுவர் சீறூர்ப் பனைமட்லே 732, கார்த்தரங்கம் திரைதோணி சுறுக்கடல் மீன் எறிவோர் போர்த்தரங்கம் துறைமானும்...ஆழ்சுடரே 845, குவவின கொங்கை குரும்பை குழல்கொன்றை கொவ்வைச் செவ்வாய் கவவின வாள்நகை வெண்முத்தம் கண்மலர் செங்கழுநீர்...உவவின நாண்மதிபோன் றொளிர்கின்ற தொளிமுகமே 766, கொடுங்குன்றின் நீள்குடுமி மேற்றேன் விரும்பும் முடவனைப்போல மெலியும் நெஞ்சே 808, கோம்பிக் கொதுங்கிமேயாமஞ்ஞை குஞ்சரம் கோளிழைக்கும் பாம்பைப் பிடித்துப் படங்கிழித் தாங்கு 679, சடையோன் கரமான் எனவொருமான் மயில்போல் எதிரே வருமே 901, சிற்றம்பலத்தான் அருளில்லவர்போல்...உள்ளம் துயர்கின்றதே 682, சிற்றம்பலத்

தான் பொன்னங் கழல்வழுத்தார் புலன்என்னப் புலம்புவனே 789, சிற்றம்பலம் ஆதரியாக் கூழின் மலிமனம் போன்றிருளா நின்ற கோகிலமே 930, சிற்றம்பலவற் றொழாத தொல்சீர் கற்றும் அறியலரின் சிலம்பா இடை நைவது 792, சுரும்பிவர் சந்தும் தொடு கடல் முத்தும் வெண்சங்கும் எங்கும் விரும்பினர்பாற் சென்று மெய்க்கணியாம்...மென் மொழியாரும் அந்நீர்மையர் காணுநர்க்கே 906, தாள் பணியார் பிணியாலுற்றுத் தேய்வித்ததே 887, தில்லைக் கூத்தனே எத்தலர்போல் வருநாள் பிறவற்க 702, தில்லை தொழாரின் வெள்ளித் தொல்வினையால் துயரும் எனதாருயிர் 684, தில்லை தொழார் குழுப்போல் சிந்தாகுலமுற்றுப் பற்றின்றி நையும் திருவினர்க்கே 934, தில்லை பாடலர்போல் எல்லிலன் 718, தில்லையம்பலஞ்சேர் வழுத்தாப் பாவர் சென்றல்கும் நரகமனைய புனையழற்கான் 995, தில்லையம்பலத்து...நின்றோனே யுன்றாரின் முன்னித் தீவாய் உழுவை கிழத்ததந்தோ 730, நூலொத்த நேரிடை நொய்ம்மை எண்ணாது 703, நெருப்புறு வெண்ணெயும் நீருறும் உப்பும் என இங்ஙனே பொருட்புறு தோகை புலம்புறல் 973, பளிங்கடுத்த ஒளியமர்ந்தாங் கொன்று போன்றொன்று தோன்றும் ஒளிமுகத்தே 722, புலியூர் புகழா ரெனப் புரிநோய் 747, புலியூர் விரவாத வரினுள் நோய் 847, பொய்யுடையார்க் கரன்போல் அகலும் அகன்றுற் புணரின் மெய்யுடையார்க்கவன் அம்பலம்போல மிக நணுகும் 706, மயிலெனப் போந்து இளவல்லியின் ஒல்கிமென் மான்விழித்துக் குயிலெனப் பேசும் எங்குட்டன் 882, முன்றோன் மணிகண்டம் ஒத்து அவன் அம்பலம்தம் முடிதாழ்த் தன்றுதவர் வினைபோற் பரந்தோங்கும்...பொங்கிருளே 868, வளைபயில் கீழ்கடல் நின்றிட மேல் கடல் வான்நுகத்தின் துளைவழி நேர்கழி கோத்தென...இக்கெண்டையங் கண்ணியைக் கொண்டு தந்தவிளைவை 664, வானுந்து மாமதி வேண்டி அழும் மழப்போலும்...தளர்ந்தனை நல்நெஞ்சமே 805, விசும்புற்ற திங்கட்கழும் மழப்போன்றினி விம்மி விம்மி 856, விழியாற் பிணையாம் விளங்கியலால் மயிலாம் மிழற்று மொழியாற் கிளியாம் 687, வெய்யோன் தான் நுழையா இருளாய்...கார்ப் பொழிலே 774.

கடவுளைப்பற்றிய கருத்துக்கள்

அகலிடம் தாவிய வானோன் அறிந்திறைஞ்சம்பலத்தின் இக லிடந்தாவிடை ஈசன் 700, அடிச்சந்தம் மால்கண்டிலாதன காட்டி வந்தாண்டுகொண்டு என் முடிச்சந்த மாமலராக்கு முன்னோன் 736, அணியும் அமிழ்தும் என் ஆவியும் ஆயவன் தில்லைச் சிந்தாமணி உம்பரார் அறியா மறையோன் 663, அண்டர்க்கெல்லாம் மருந்தும் அமிர்தமும் ஆகும் முன்னோன் 930, அழுந்தேன் நரகத்து யானென் றிருப்ப வந்தாண்டுகொண்ட செழுந்தேன் 824, அன்பர்க்கு ஆரத் தழை அன்புஅருளி நின்றோன் 749, இணையும் அளவுமில்லா இறை யோன் 860, இப்பிறப்பில் அழுந்தாவகை எனை ஆண்டவன் 782, இருங்களியா யின்றியான் இறுமாப்ப இன்பம் பணிவோர் மருங் களியா அனலாட வல்லோன் 710, இருந்துதி என்வயின் கொண்ட வன் யான் எப்பொழுதும் உன்னும் மருந்து திசைமுகன்மாற் கரி யோன் 958, உணர்ந்தார்க்கு உணர்வரியோன் 667, உம்பரெலாம் பன்னும் புகழ்ப்பரமன் பரஞ்சோதி 789, உருகுதலைச் சென்ற உள் ளத்தும் அம்பலத்தும் ஒளியே பெருகுதலைச் சென்று நின்றோன் 762, உலகம் தனித்து உண்டவன் தொழும் தாளோன் 790, உள மாம்வகை நம்மை உய்யவந் தாண்டுசென்று உம்பர் உய்யக் களமாம் விடம் அமிர்தாக்கிய தில்லைத் தொல்லோன் 680, உள்ளலரைக் கீடம் செய்து என் பிறப்புக்கெடத் தில்லை நின்றோன் 787, உள் ளும் உருகி உரோமம் சிலிர்ப்ப உடையவன் ஆட்கொள்ளும் அவரி லொர் கூட்டம் தந்தான் 843, எம்மைப் பிடித்தின்று ஆண்டு எல்லை தீர் இன்பம் தந்தவன் 872, என் சிரத்தின் உறுகால் பிறர்க்கரியோன் 784. என்தொல் பிறவி எழும் எழுதாவகை சிதைத்தோன் 737, எழுடையான் பொழில் எட்டுடையான் புயம் என்னை முன் ஆள் ஊழுடையான் 665, ஒராகம் இரண்டெழிலாய் ஒளிர் வோன் 852, கூம்பலங் கைத்தலத்தன்பர் என்பூடுருகக் குனிக்கும் பாம்பலங் காரப்பரன் 669, கேழ் எவரையும் இல்லோன் 927, சோத்துன்னடியம் என்றோரைக் குழுமித்தொல் வானவர்சூழ்ந் தேத்தும்படி நிற்பவன் 831, தன் சீரடியார் குலம் பணிகொள்ள

எனைக் கொடுத்தோன் 712, தன் சேவடிக்கே ஆய்தந்த அன்பு தந்து ஆட்கொண்ட அம்பலவன் 788, தன் ஈரடிக்கென் இரண்டு கரங்கள் தந்தான் 744, தன்னேறு டுவமையில்லா தவளைத் தன்பால் வைத்த சிற்றம்பலத்தான் 709, தாமே தமக்கொப்பு மற்றில்லவர் 886, தாழச் செய்தார் முடி தன்னடிக் கீழ்வைத்து அவரை விண்ணேர் சூழச் செய்தான் 701, தொல்மால் அயற்கும் காரணன் 954, தொழுதெழுவார் வினைவளம் நீறெழ நீறணி அம்பலவன் 776, கடன் நாம் வணங்கும் தொல்லோன் எல்லை நான்முகன் மாலறியாக் கடனும் உருவத்து அரன் 735, நாய்வயினுள்ள குணமுமில்லேனை நல்தொண்டுகொண்ட தீவயின் மேனியன் 1001, நினைவித்துத் தன்னை யென்நெஞ்சத் திருந்து அம்பலத்து நின்று புனைவித்த ஈசன் 798, பற்றற்றவர்க்குப் புகலோன் புகுநர்க்குப் போக்கரியோன் 846, பற்றென்றிலார் பற்றும் தில்லைப்பரன் 836, பாசத்தளை யறுத் தாண்டுகொண்டோன் 773, பிழைகொண் டொருவிக் கெடாதன்பு செய்யிற் பிறவி யென்னும் முழைகொண் டொருவன் செல்லாமை நின்றம்பலத்தாடும் முன்னேன் 723, புணர்ப்போன் நிலனும் விசும்பும் பொருப்பும் தன் பூங்கழலின் துணர்ப்போதெனக் கணியாக்கும் தொல்லோன் 675, பொதுவினில் நீர்த்தென்னை யாண்டோன் 804, பொருளா எனைப்புகுந்தாண்டு புரந்தரன்மால் அயன்பால் இருளாயிருக்கும் ஒளிநின்ற சிற்றம்பலம் 731, போய்த் தீண்டில் எடுத்து அவர் தீவினை தீர்ப்பவன் 907, மணி அக்கணியும் அரன் 853, மருந்தநம் அல்லற் பிறவிப் பிணிக்கு அம்பலத் தமிர்தாய் இருந்தனர் 806, மல வன்குரம்பையை மாற்றி அம்மால் முதல் வானர்க்கப்பால் செல அன்பர்க்கு ஒக்கும் சிவன் 813, மறந்து மற்றப் பொய்வான வரிற்புகாது தன் பொற்கழற்கே அடியேன் உய்வான்புக ஒளிர்தில்லை நின்றோன் 725, மிக்க விருப்புறுவோரை விண்ணோரின் மிகுத்து நண்ணார் கழியத் திருப்புறு சூலத்தினேன் 973, முதுவானவர்தம் முடித்தொகைகள் கழியாக் கழல் தில்லைக் கூத்தன் 687, முத்தன் முத்தி வழங்கும்பிரான் 785, மூவர் நின்றேத்த முதல்வன் ஆட முப்பத்து மும்மைத் தேவர் சென்றேத்தும் சிவன் 995, யாவையுமாம் ஏகத்தொருவன் 729, வாக்கிறந்து ஊறு

அமுதே ஒத்து அகம்சேர்ந்து என்னை உய்யநின்றேன் 764, விண்ணுக்குமேல் வியன் பாதலக்கீழ் விரிநீருடுத்த மண்ணுக்கு நாப்பண் நயந்து தென்தில்லை நின்றேன் 820, விண்ணை மடங்க விரிநீர் பரந்து வெற்புக்கரப்ப யண்ணை மடங்க வருமொரு காலத்து மன்னி நிற்கும் அண்ணல் 733.

தலக் குறிப்புகள்

இடைமருது 926, ஈங்கோய்மலை 771, 862, ஏகம்பம் 926, கயிலை 664, 674, 680, 683, 687, 688, 692, 695, 696, 712, 713, 714, 717, 720, 734, 759, 772, 778, 786, 787, 790, 796, 799, 803, 827, 834, 865, 903, 951, 952, 956, 1036 கழுக்குன்று 765, காழி 1037, குற்றாலம் 752, 793, கூடல் (= மதுரை) 678, 1034 கொடுங்குன்று 808 சிவநகர் 867 சுழியல் 1035 தில்லை 1—400, பரங்குன்று 802, 836, 937, 950 பனையூர் 795 புலியூர் (= தில்லை) 1—400, பூவணம் 963, 996 பெருந்துறை 762, பொதியில் வெற்பு 666, 798, 812, 1050, 1052, 1053 மலயம் (= பொதியில் வெற்பு) 673, 726, 749, 797, 811, 994, மூவல் 849, 964, வாஞ்சியம் 926 வெண்காடு 944 ஆக தலங்கள் இருபது.

பலவகைக் குறிப்புகள்

அந்திவாய் வடமீனும் கடக்கும் கற்பு 963, இடபக்கொடி 771, இரவில் நகர் காவல் 916, இறப்பிற்றுயின்று முற்றத் திரைதேரும் மடநடைப்புள் 986, இறைவனைத் தொழாதவர்கள் படும் துன்பம் 682, 684, 700—703, 709, 718, 730, 733, 747, 787, 789, 792, 847, 864, 868, 870, 887, 917, 934, 980, 995 உடன்வளர்ந்த நாணம் 866 உருத்திராக்கம் 853 உலநியலாறு (= பூப்பு) 1019 ஊழ்வலி 1008 கட்டங்கம் 900 கட்டுவித்தி குறி சொல்வது 943 கணியார் (= சோதிடர்) 797, 799, 803 கண் இமைத்தல் கால்நிலம் தோய்தல் மலர் வாடல் (தேவரல்லர் மக்களே யென்பதற் கறிகுறிகள்) 661 கண்டர் (= அரசர்) 848, 857 கல்வியின் பெருமை 966 கவண் எறிதல் 910 கழுத்தில் பெண்கள்

சில அரிய சொற்கள்

இறப்பு (= வீட்டுக் கூரையின் பகுதி) 986, உங்கு 895 உந்தி டம் 881 உவை 881 என்னணம் 889 குட்டன் 882 சிக்கனவு 1001 செல்வு 924, பயல் 898 வலக்காரம் 885 வல்சி 911, 922 வாவல் 1033.

வரலாறுகள்

இராவணனைக் கால் விரலால் ஊன்றியது 717, 1041 இலக்குமியும் சந்திரனும் அமிர்தமும் பாற்கடலில் தோன்றியது 831 கண்ணன் நப்பின்னையை மணந்தது 931 காமனை எரித்தது 716, 728, 822, 837, 971, 1025 காலனைக் காய்ந்தது 808, 885, 944 சலந்தரனை அரிந்தது 867 சூரியன் கண் கெட்டது 842, 928 சூரியன் பல் உகுத்தது 662, 718 தக்கன் வேள்வி சிதைத்தது 750, 884, 892, 998 திரிபுரங்கட்குப் பொன் வெள்ளி இரும்பு மதில்கள் இருந்தமை 825 திரிபுரம் எரித்தது 662, 671, 676, 694, 713, 744, 791, 795, 801, 810, 819, 825, 848, 871, 938, 970, 979, 1015, 1029, 1030, 1036 திருமால் அரனடி தேடியது 744, 763, 765, 945 திருமால் ஆயிரங் கைகளால் ஆயிரம் மலர்கொண்டு பூசித்தது 838 திருமால் ஆலிலையில் பாலகனாய்த் துயின்றது 763 திருமால் உலகளந்தது 700 திருமால் உலகுண்டது 790 திருமால் கண்ணை மலராக அர்ச்சித்தது 811, 821 திருமால் சக்கரம் பெற்றது 821, 838, 888 திருமால் நரசிங்கமாக வந்தது 883, நஞ்சுண்டது 680, 685, 739, 816, 853, 887, 930, 999 பதஞ்சலி முனிவர் தில்லையில் வழிபட்டது 829 பிரமன் சிரங் கொய்தது 979, 1029 பிரமன் முடி தேடியது 765, 945 மதுரையில் தமிழ்ச் சங்கம் தமிழ் ஆய்ந்தது 678 முருகவேள் சூர் தடிந்தது 943 மேருவை வில்லாக வளைத்தது 684, 756, 772, 810, 832, 968, 979 யானையை உரித்தது 673, 713, 770, 795, 812.

ஒன்பதாம் திருமுறை

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார் பற்றிய குறிப்புகள்

கணம்புல்லர் 186, கண்ணப்பர் 186 கோச்செங்கட்சோழ நாயனுர் 228 சண்டேசுவரர் 298 சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் 189 245 சேரமான் பெருமாள் 189 திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமி 57, 188 திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் 57, 187.

ஆசிரியர்கள் பற்றிய குறிப்புகள்

கண்டராதித்தர் (கோழி வேந்தன் தஞ்சையர்கோன்......... கண்டராதித்தன் 204) கருவூர்த்தேவர் அங்கை ஒடேந்திப் பலிதிரிகருவூர் அறைந்த சொன்மாலை 143, ஆரணம் பிதற்றும் பித்தனேன் 111, ஆரணத்தேன் பருகி அருந் தமிழ்மாலை கமழவரும் காரணத்தின் நிலைபெற்ற கருவூரன் தமிழ் மாலை 132, ஆலைபம்பாகின் அனைய சொற்கருவூர் அமுதுறழ் தீந்தமிழ் மாலை 121, செழுமறை தெரியும் திகழ்கருவூரனேன் 151, கலம்மலி கலைபயில் கருவூர்...தமிழ் மாலை 100, கைத்தலம் அடியேன் சென்னிமேல் வைத்த கங்கை கொண்ட சோளேச்சரத்தானே 140, உங்கை கொண்டடியேன் சென்னி வைத்தென்னை உய்யக்கொண்டருளினை 142) சேதிராயர் (ஏயுமாறெழிற் சேதிபர் கோன் 288) திருவாலியமுதனர் (அறைசெந்நெல்வான் கரும்பின் அணியாலைகள் சூழ்மயிலை மறைவலவாலி 256, . நாநான்மறையான் அமுதவாலி 246, வரை செய்மாமதில் மயிலையர் மன்னவன் மறைவல திருவாலி 235) புருடோத்தமநம்பிகள் (மாசிலா மறைபல ஓது நாவன் வண்புருடோத்தமன் 267) பூந்துருத்திநம்பிகாடநம்பிகள் (பூந்துருத்திக்காடன் தமிழ்மாலை 194).

உவமைகள் சில

அம்பளிங்கு பகலோன்பால் அடைப்பற்றுயிவள் மனத்தின் முன்பளிந்த காதலும் நின்முகந் தோன்ற விளங்கிற்றுல் 124 இடுவது புல் ஓரெருதுக் கொன்றினுக்கு வையிடுதல் கடுவிதுவோ 210

எழில ஆழ்செய்கைப் பசுங்கலன் விசும்பின் இன் தளிப்பிற் நீயுந் 50 தருகி அழலையாழ் புருவம் புனலொடுங் கிடந்தாங்கு 179 கலங்கல் அம்பொய்கைப்புனல் தெளிவிடத்துக் கலந்த மண்ணிடைக் கிடந்தாங்கு நலம் கலந்தடியேன் சிந்தையுட் புகுந்த நம்பனே 181 சேலும் கயலும் திளைக்கும் கண்ணார் இளங்கொங்கையிற் செங்குங்குமம் போலும் பொடியணி மார்பிலங்கும் 296 நீரோங்கி வளர்கமலம் நீர் பொருந்தாத் தன்மையன்றே 122 பண்ணிய தழல்காய் பாலளா நீர்போற் பாவம் முன் பறைந்து பாலனைய புண்ணியம் பின்சென்று 141 புனல்பட உருகி மண் தழல் வெதும்பிப் பூம்புனல் பொதிந் துயிரளிக்கும் வினைபடு நிறைபோல் 117 மோதலைப்பட்ட கடல் வயிறுதித்த முழு மணித்திரளமுதாங்கே தாய் தலைப்பட்டாங் குருகி யொன்றிய தன்மையில் என்னை முன் ஈன்ற நீ தலைப்பட்டால் யானுமவ்வகையே 139 வெய்யவாம் செந்தீப்பட்ட இட்டிகை போல் 180.

கடவுளைக் குறிக்கும் சில சொற்கள்

அணு 158 அநகன் 7 அப்பன் 4 அமரசேகரன் 7 ஆண்தகை 61 ஆதி 184 ஆத்தன் 253 உமாபதி 56 உருத்திரன் 9 ஏகநாயகன் 46 கருணாலயன் 64 கற்பகன் 293 காமநாசன் 5 காலகாலன் 5 காலம் 5 குணக்குன்று 23—34 சங்கரன் 7 சம்பு 158 சிட்டன் 291 சித்தன் 160 சிந்தாமணி 50 சிவன் 7 சூலபாணி 7 செல்வன் 41 சேடன் 24 சேமத்துணை 30 சைவன் 157 சொக்கன் 9 ஞானக் கொழுந்து 198 தாணு 7 தான் தோன்றி 52 நீலகண்டன் 138 நேசன் 254 பசுபதி 112 பட்டன் 291 பிச்சன் 94 பித்தன் 158 புராணன் 50 பூரணன் 112 பேரொளி 4 போகநாயகன் 46 மருந்து 26 மாதவன் 109 முதல்வன் 160 முத்தன் 160 யோகநாயகன் 46 விடங்கன் 292.

கடவுளைப்பற்றிய கருத்துக்கள்

அகவுயிர்க்கமுது 112 அண்டங்கடந்த பொருள் அளவில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப் பொருள் பண்டும் இன்றும் என்றும்

உள்ள பொருள் 290 அண்டம் ஓரணுவாம் பெருமை கொண்டு
அணுவோர் அண்டமாம் சிறுமை கொண்டு அடியேன் உண்ட
ஊன் உனக்காம் வகை எனதுள்ளம் உள்கலந்தெழு பரஞ்சோதி 138
அளிவளருள்ளத்தானந்தக்கனி 1 அறம்பலதிறங் கண்டருந்தவர்க்
கரசாய் ஆலின் கீழிருந்த அம்பலவன் 8 ஆண் பெண் அருவுருவென்
றறிதற்கரிதாயவன் 248 இத்தெய்வ நெறி நன்றென்றிருள் மாயப்
பிறப்பறா இந்திரசாலப் பொய்த்தெய்வ நெறி நான் புகா
வகை புரிந்த புராண சிந்தாமணி 50 இவ்வரும் பிறவிப் பௌவ நீர்
நீந்தும் ஏழையேற் கென்னுடன் பிறந்த ஐவரும் பகையே யார்
துணை யென்றால் அஞ்சலென்றருள் செய்வான் 81 உணர்வு சூழ்
கடந்ததோர் உணர்வு 1 உம்பரால் ஒன்றும் அறிவொணா அணுவாய்
ஒழிவற நிறைந்த ஒண்சுடர் 120 உருக்கி என்னுள்ளத்துள்ளே
ஊறலந்தேறல் மாறாத் திருக்குறிப்பருளும் தில்லைச்செல்வன் 41
உரை கலந்துன்னை என்னுடை நாவினால் நவில்வான் அற்பன் என்
னுள்ளத் தளவிலா உன்னைத் தந்த பொன்னம்பலத்தாடி 3 உளங்
கொள மதுரக் கதிர் விரித்துயிர்மேல் அருள் சொரிதரும் உமாபதி 56
உறவாகிய யோகமும் போகமுமாய் உயிராளி 23 எட்டுரு விரவி
என்னை ஆண்டவன் 30 எண்ணில் பல் ஊழிகள் உடனாய் வந்தணுகாது
நணுகியுள் கலந்தோன் 177 எந்தை எந்தாய் சுற்றம் முற்றும் எமக்
கமுதாம் எம்பிரான் 301 என்னுள் இருட்பிழம்பற எறிந்தெழுந்த
சுடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்கும் தூயநற் சோதியுட்
சோதி 2 கண்பனி அரும்பக் கைகள் மொட்டித்து என் களைகணே
ஓலம் என்றோலிட்டு என்பெலாம் உருகும் அன்பர்தம் கூட்டத்து
என்னையும் புணர்ப்பவன் 84 கரையிலாக் கருணைமாகடல் 47 கலை
கள் தம் பொருளும் அறிவுமாய் என்னைக் கற்பினிற் பெற்றெடுத்
தெனக்கே முலைகள் தந்தருளும் தாயினும் நல்ல முக்கணான் 91
கற்போல் மனம் கனிவித்த எங்கருணாலயன் 64 கற்றவர் விழுங்கும்
கற்பகக்கனி 47 குணங்குறி யிறந்ததோர் குணம் 5 சத்தியாய்ச்
சிவமாய் உலகெலாம் படைத்த தனி முழு முதலுமாய்...வீதி விடங்
கர் 184 சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேன் 1 தற்பரம் பொருள் 3
நாதாந்தத் தரையா என்பார்க்கு நாதாந்த பதம் கொடுப்பாய் 29

நிறைதருகருணைநிலயம் 11 நெறி நின்றவர்கள் நினைக்கின்ற நீதி வேதாந்த நிலைக்குறி 26 நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான்... திரைலோக்கிய சுந்தரன் 123 பல்லாண்டென்னும் பதம் கடந்தான் 292 பாடலங்காரப் பரிசில் காசருளிப் பழுத்த செந்தமிழ் மலர் சூடி நீடலங்காரத் தெம்பெரு மக்கள் நெஞ்சினுள் நிலைநின்றான் 57 பாலும் அமுதமும் தேனுமாய் ஆனந்தம் தந்துள்ளே பாலிப்பான் 68 பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தன் 289 புவன போகமே யோக வெள்ளமே...அரசே 6 புழுங்கு தீவினையேன் வினைகெடப் புகுந்து புணர் பொருள் உணர்வு நூல் வகையால் வழங்கு தேன் பொழியும்...குன்று 113 மங்கையோடிருந்தே யோகு செய்வான் 143 மதிப்பவர் மனமணி விளக்கு 47 மலைமகளுக் கருளும் குரு 32 மால் அயன் இந்திரன் முதல் தேவர்க்கெல்லாங் குரவன் 31 முப்புரம் வெந்தவிய வைதிகத்தேர் ஏறிய ஏறு சேவகன் 10 மூலமாய் முடிவாய் முடிவிலா முதலாய்...பன்னகா பரணன் 121 மூவுருவின் முதலை முதலாகி நின்ற...எம்பிரான் 253 மெய்யடியார் மனக்கருத்தை முடித்திடுங் குன்றமே 66 வையம் உய்ய நின்று மகிழ்ந்தாடு சிற்றம்பலவன் 222

சில அரிய சொற்கள்

துருக்கும் 146 *சேடர் (= அடியார்)* 40 *மேடு* 115 *மொழுப்பு* 80, 172.

தலக் குறிப்புக்கள்

இடைமருது 173—182 *கங்கைகொண்ட சோளேச்சரம்* 133—143 *களந்தை ஆதித்தேச்சரம்* 91—100 *கீழ்க்கோட்டூர் மணியம்பலம்* 101—111 *கோடை திரைலோக்கிய சுந்தரேச்சரம்* 122—132 *சாட்டியக்குடி* 152—161 *சாந்தையூர்* 58—68 *சாய்க்காடு* 128 *தஞ்சை இராஜராஜேச்சரம்* 162—172 *தண்டலை* 160, 161 *திருவாரூர்* 183, 184, 299 *திருவாவடுதுறை* 58—68 *திருவிடைக்கழி* 69—79 *திருவீழிமிழலை* 46—57 *தில்லைத் திருச்சிற்*

றம்பலம் 1—45, 80—90, 185—301 பிடவூர் 78 பூவணம் 144—151 மகேந்திரமாமலை 23—34 முகத்தலை 112—121 ஆக பத்தொன்பது தலங்கள்.

தலங்களின் சிறப்பைப் பற்றிய குறிப்புக்கள்

ஆவடுதுறை (அழிவொன்றிலாச் செல்வச் சாத்தையூர் அணி ஆவடுதுறை 65 பொய்யாத வேதியர்.. ஆயிரம் பூசுரர் மெய்யே திருப்பணி செய்சீர்மிகு...ஆவடுதுறை 58, மாதி மணங்கமழும் பொழில் மணிமாட மாளிகை வீதிசூழ் சோதிமதிலணி...ஆவடுதுறை 59) தஞ்சை இராஜராஜேச்சரம் (அரணம்பல குலாம்படை செய் நெடுநிலை மாடம் பருவரை ஞாங்கர் வெண்திங்கள் இலகுலாம் பதணத்திஞ்சி சூழ்தஞ்சை இராசராசேச்சரம் 162 குடைகெழு நிருபர் முடியொடு முடிதேய்ந்துக்க செஞ்சுடர்ப் படுகுவையோங் கிடைகெழு மாடத்திஞ்சி சூழ்தஞ்சை...164 உவரிமா கடலின் ஒலிசெப் மாமறுகில் உறுகளிச் றரசினதீட்டம் இவரு மால்வரைசெய் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை...166 மறிதிரை வடவாற் றிடுபுனல் மதகில் வாழ்முதலை எற்றநீர்க்கிடங்கில் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை...163 காழகில் கமழும் மாளிகை மகளிர் கங்குல்வாய் அங்குலி கெழும யாழொலி சிலம்பும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை...165 மின்னெடும் புருவத்திள மயிலனையார் விலங்கல்செய் நாடகசாலைஇன் நடம்பயிலும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை...169 சரள மந்தார சண்பக வகுள சந்தன நந்தனவனத்தின் இருள்விரி மொழுப்பின் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராஜராஜேச்சரம் 172) தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலம் (சந்தும் அகிலும்தழைப் பீலிகளும் சாதி பலவுங்கொண்டுந்தி இழியும் நிவவின் கரைமேல் உயர்ந்த மதில் தில்லை 239 குரவம் கோங்கம் குளிர்புன்னை கைதை குவிந்த கரைகள்மேல் திரைவந்துலவும் தில்லை 241 நிறைதழை வாழை நிழற்கொடி நெடுந் தெங்கிளங் கமுகு உளங்கொள் நீள் பலமாப் பிறைதவழ் பொழில்சூழ் கிடங்கிடைப் பதணம் முதுமதிற் பெரும்பற்றப் புலியூர் 16 அஞ்சுடர்ப் புரிசை ஆழிசூழ் வட்டத் தகம்படி மணிநிரை பரந்த செஞ்சுடர் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர் 85 குதிரை மாவொடு தேர்பல குவிந்தீண்டு தில்லை 220 கருவளர் மேகத் தகடு

தோய் மகுடக் கனக மாளிகை கலந்தெங்கும்...எழில்மிகு பெரும்பற்றப் புலியூர் 13 உம்பர் நாடு இம்பர் விளங்கி யாங்கு எங்கும் ஒளி வளர் திருமணிச்சுடர் கான்று...வம்புலாம் கோயில் கோபுரம் கூடம் வளர்நிலை மாடமாளிகைகள் செம்பொனு லரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர் 89 இரவிக்கு நேராகி ஏய்ந்திலங்கு மாளிகைசூழ்ந் தரவிக்கும் அம்பலம் 193 நாத்திரள் மறையோர்ந்து ஓம குண்டத்து நறுநெயான் மறையவர் வளர்த்த தீத்திரள் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர் 87 சித்தர்கணம் பயிலும் தில்லைச்சிற்றம்பலம்276 சித்தர் தேவர் இயக்கர் முனிவர்...தில்லை 242 தேர்மலி விழவில் குழலொலி தெருவிற் கூத்தொலி ஏத்தொலி ஒத்தின் பேரொலி பரந்து கடலொலி மலியப் பொலிதரு பெரும்பற்றப்புலியூர் 15 திருநெடுமால் இந்திரன் அயன் வானோர் திருக்கடைக் காவலின் நெருக்கிப் பெருமுடி மோதி உகும்மணி முன்றிற் பிறங்கிய பெரும்பற்றப்புலியூர் 20 துந்துபி குழல்யாழ் மொந்தை வானியம்பத் தொடர்ந்து இருடியர் கணம் துதிப்ப நந்திகை முழவம் முகிலென முழங்க நடம்புரி பரமர்தம் கோயில்...........பெரும் பற்றப் புலியூர் 83) வீழிமிழலை (கங்கை நீர் அரிசிற் கரையிரு மருங்கும் கமழ்பொழில் தழுவிய கழனித் திங்கள் நேர் தீண்ட நீண்ட மாளிகைசூழ் மாட நீடுயர் திருவீழி 52 விண்டலர் மலர்வாய் வேரிவார் பொழில் சூழ்திரு வீழிமிழலை 48 திக்கெலாம் குலவும் புகழ்த் திருவீழிமிழலை 51).

பலவகைக் குறிப்புக்கள்

அகத்தி மொட்டு 224 அகத்தியன் 210 அகத்துறைப் பாடல்கள் 23—34, 58—79, 101—111, 122—132, 167, 168, 170, 173, 175, 177, 226—235, 247—288 ஆ 114 பாடல்கள். அந்தாதித் தொடையிலுள்ள பாடல்கள் 58—68, 69—79, 247—256. 257—267, 268–278, 279—288 ஆ 64 பாடல்கள். அம்பலவற்காளாம் உறைப்புடை அடியார் 45 அறவனே அன்று பன்றிப்பின் ஏகிய மறவனே (தேவார எதிரொலி) 286 அன்பர் வார்ந்த கண் அருவி மஞ்சனசாலை 153 அஷ்டமூர்த்தம் 36, 291 ஆதிரை நாள்

மூவாயிரவர் தில்லைக்கூத்தனோடு ஒத்தே வாழ்தல் 197 வானவர் முடியிலிருந்து சிந்தும் மணிகளைத் தில்லையில் அடியார் அலகினால் திரட்டுதல் 203 விநாயகர் 7, 73, 210 விமானம் 104, 117 விஸ்வரூபம் 54 வேதாந்த நிலை 26 வைதிகத்தேர் 10.

வரலாறுகள் சில

ஆரூரர் (= சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்) வெள்ளானைமீது கயிலை சென்றது 189, இந்திரன் தண்டிக்கப்பட்டது 55 இரணியவதை 10 இராவணன் அடர்க்கப்பட்டது 201 உபமன்னியமுனி பாற்கடல் பெற்றது 297 எச்சனுக்குத் தண்டனை 9 கருடன் தண்டிக்கப்பட்டது 55 காமன் எரிக்கப்பட்டது 22 காலனை உதைத்தது 228 சண்டிக்கருள் செய்தது 298 சந்திரனுக்கு தண்டனை 55 சலந்தராசுரவதம் 55 சிலந்தி கோச்செங்கட் சோழனாயது 228 சூரியனுக்குத் தண்டனை 28 சோழன் தில்லையில் பொன் வேய்ந்தது 202 தக்கன் தலையறுத்தது 9 திருமால் சக்கரம் பெற்றது 277, 297 பதஞ்சலி தரிசித்தது 200 பன்றிப்பின் போய் விசயற் கருளியது 26 பிரமன் தலைகொய்தது 9, முப்புரம் எரித்தது 10 முப்புரத்தில் மூவர்க்கருளியது 139 யானையை உரித்தது 218 வீழிமிழலையிற் காசுபடி கொடுத்தது 57.

உ

சிவமயம்

திருவாசகத் திருவுள்ளக்கிடை

1 சிவனது அநாதி முறைமையான பழமை 2 சிவனது திருவருட் புகழ்ச்சி முறைமை 3 சிவனுடைய தூலசூக்குமத்தை வியந்தது 4 சகத்தினுற்பத்தி 5—104 பத்தி வைராக்கிய விசித்திரம் 105—154 பிரபஞ்ச வைராக்கியம் 155—174 சத்தியை வியந்தது 175—194 ஆநந்தக்களிப்பு 195—214 ஆநந்த மனோலயம் 215—234 சிவனோடைக்கியம் 235—254 சிவனோடடைவு 255—274 சிவனுடைய காருணியம் 275—204 மாயாவிசய நீக்குதல் 295—314 ஞானவெற்றி 315—328 பிரபஞ்சசுத்தி 329—337 அருட்சுத்தி 338—347 ஆத்துமபூரணம் 348—357 ஆத்தும இரக்கம் 358—367 அடிமை கொண்ட முறைமை 368—377 திரோதான சுத்தி 378—387 அநாதியாகிய சற்காரியம் 388—397 அநுபோக இலக்கணம் 398—407 சிவாநந்தம் அளவறுக்கொணாமை 408—417 பக்குவ நிர்ணயம் 418—427 ஆத்தும இலக்கணம் 428—437 முத்தி இலக்கணம் 438—447 அத்துவித இலக்கணம் 448—457 முத்தி உபாயம் 458—467 மகாமாயா சுத்தி 468—474 குருதரிசனம் 475—484 நிருத்த தரிசனம் 485—495 சதாமுத்தி 496—505 ஆத்தும நிவேதனம் 506—515 சிவாநந்தம் மேலிடுதல் 516—525 ஆநந்தமுறுதல் 526—535 சிவாநந்த விளைவு 536—545 முத்திக்கலப்புரைத்தல் 546—555 சுட்டறிவு ஒழித்தல் 556—558 சிவாநந்த முதிர்வு 559—568 அநுபவம் இடையீடுபடாமை 569—578 அநுபவம் ஆற்றாமை 579—588 சிவவிளைவு 589—598 அறிவித்து அன்புறுதல் 599—604 ஒழியா இன்பத்துவகை 605—614 அநுபவாதீதம் உரைத்தல் 615—616 பிரபஞ்சப் போர் 617—627 அணைந்தோர் தன்மை 628—634 அநுபவத்துக் கையமின்மை உணர்த்தல் 635—642 சிவஉபாதி ஒழித்தல் 643—649 சிவாநுபவ விருப்பம் 650—658 அநுபவ வழி அறியாமை.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம்

1. சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க
ஈச னடிபோற்றி யெந்தை யடிபோற்றி
தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவ னடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்றஅதனால்
அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந் தாற்போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்தஅன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே

மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் ஐயா அரனேயோ என்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடு நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே யோஎன்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

2. கீர்த்தித் திருஅகவல்

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லை மூதூர் ஆடிய திருவடி
பல்லுயி ரெல்லாம் பயின்றன னாகி
எண்ணில் பல்குணம் எழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வானோ ருலகுந்
துன்னிய கல்வி தோற்றியும் அழித்தும்
என்னுடை யிருளை ஏறத் துரந்தும்
அடியா ருள்ளத் தன்புமீ தூரக்
குடியாக் கொண்ட கொள்கையுஞ் சிறப்பும்
மன்னு மாமலை மகேந்திர மதனிற்
சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித் தருளியும்
கல்லா டத்துக் கலந்தினி தருளி
நல்லா ளோடு நயப்புற எய்தியும்
பஞ்சப் பள்ளியிற் பான்மொழி தன்னொடும்
எஞ்சா தீண்டும் இன்னருள் விளைத்துங்
கிராத வேடமொடு கிஞ்சுக வாயவள்
விராவு கொங்கை நற்றடம் படிந்துங்
கேவேட ராகிக் கெளிறது படுத்து
மாவேட் டாகிய ஆகமம் வாங்கியும்
மற்றவை தம்மை மகேந்திரத் திருந்
துற்றஐம் முகங்க ளாற்பணித் தருளியும்
நந்தம் பாடியில் நான்மறை யோனாய்
அந்தமில் ஆரிய னாயமர்ந் தருளியும்
வேறுவே றுருவும் வேறுவே றியற்கையும்
நூறுநூ றாயிரம் இயல்பின தாகி
ஏறுடை ஈசனிப் புவனியை உய்யக்
கூறுடை மங்கையுந் தானும்வந் தருளிக்
குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச்
சதுர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்
வேலம் புத்தூர் விட்டே றருளிக்
கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையுந்
தர்ப்பண மதனிற் சாந்தம் புத்தூர்
விற்பொரு வேடற் கீந்த விளைவும்

மொக்கணி யருளிய முழுத்தழல் மேனி
சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்
அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணான்
நரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மையும்
ஆண்டுகொண் டருள அழகுறு திருவடி
பாண்டி யன்தனக் குப்பரி மாவிற்
றீண்டு கனகம் இசையப் பெறாஅ
தாண்டான் எங்கோன் அருள்வழி யிருப்பத்
தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையும்
அந்தண னாகி ஆண்டுகொண் டருளி
இந்திர ஞாலங் காட்டிய இயல்பும்
மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து
குதிரைச் சேவக னாகிய கொள்கையும்
ஆங்கது தன்னில் அடியவட் காகப்
பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசும்
உத்தர கோச மங்கையு ளிருந்து
வித்தக வேடங் காட்டிய இயல்பும்
பூவண மதனிற் பொலிந்திருந் தருளித்
தூவண மேனி காட்டிய தொன்மையும்
வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப்
பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்
திருவார் பெருந்துறைச் செல்வ னாகிக்
கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ளமும்
பூவலம் அதனிற் பொலிந்தினி தருளிப்
பாவ நாச மாக்கிய பரிசுந்
தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து
நன்னீர்ச் சேவக னாகிய நன்மையும்
விருந்தின னாகி வெண்கா டதனில்
குருந்தின் கீழன் றிருந்த கொள்கையும்
பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங்
கட்டமா சித்தி அருளிய அதுவும்
வேடுவ னாகி வேண்டுருக் கொண்டு
காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமும்
மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு
தக்கா னொருவ னாகிய தன்மையும்

ஓரி யூரின் உகந்தினி தருளிப்
பாரிரும் பாலக னாகிய பரிசும்
பாண்டூர் தன்னில் ஈண்ட இருந்துந்
தேவூர்த் தென்பால் திகழ்தரு தீவிற்
கோவார் கோலங் கொண்ட கொள்கையுந்
தேனமர் சோலைத் திருவா ரூரில்
ஞானந் தன்னை நல்கிய நன்மையும்
இடைமரு ததனில் ஈண்ட இருந்து
படிமப் பாதம் வைத்தஅப் பரிசும்
ஏகம் பத்தின் இயல்பா யிருந்து
பாகம் பெண்ணோ டாயின பரிசுந்
திருவாஞ் சியத்திற் சீர்பெற இருந்து
மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமுஞ்
சேவக னாகித் திண்சிலை யேந்திப்
பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசுங்
கடம்பூர் தன்னில் இடம்பெற இருந்தும்
ஈங்கோய் மலையில் எழிலது காட்டியும்
ஐயா றதனிற் சைவ னாகியுந்
துருத்தி தன்னில் அருத்தியோ டிருந்தும்
திருப்பனை யூரில் விருப்ப னாகியுங்
கழுமல மதனிற் காட்சி கொடுத்துங்
கழுக்குன் றதனில் வழுக்கா திருந்தும்
புறம்பய மதனில் அறம்பல அருளியுங்
குற்றா லத்துக் குறியா யிருந்தும்
அந்தமில் பெருமை அழலுருக் கரந்து
சுந்தர வேடத் தொருமுத லுருவுகொண்
டிந்திர ஞாலம் போலவந் தருளி
எவ்வெவர் தன்மையுந் தன்வயிற் படுத்துத்
தானே யாகிய தயாபரன் எம்மிறை
சந்திர தீபத்துச் சாத்திர னாகி
அந்தரத் திழிந்துவந் தழகமர் பாலையுட்
சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்திருந் தருளியும்
மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன்
அந்தமில் பெருமை அருளுடை அண்ணல்
எந்தமை ஆண்ட பரிசது பகரின்

ஆற்றல் அதுவுடை அழகமர் திருவுரு
நீற்றுக் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும்
ஊனந் தன்னை யொருங்குடன் அறுக்கும்
ஆனந் தம்மே ஆறா அருளியும்
மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணையன்
நாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவும்
அழுக்கடை யாமல் ஆண்டுகொண் டருள்பவன்
கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண் டருளியும்
மூல மாகிய மும்மலம் அறுக்குந்
தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி
காதல னாகிக் கழுநீர் மாலை
ஏலுடைத் தாக எழில்பெற அணிந்தும்
அரியொடு பிரமற் களவறி யாதவன்
பரிமா வின்மிசைப் பயின்ற வண்ணமும்
மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபவன்
பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்
பத்திசெய் அடியரைப் பரம்பரத் துய்ப்பவன்
உத்தர கோச மங்கையூ ராகவும்
ஆதி மூர்த்திகட் கருள்புரிந் தருளிய
தேவ தேவன் திருப்பெய ராகவும்
இருள்கடிந் தருளிய இன்ப வூர்தி
அருளிய பெருமை அருண்மலை யாகவும்
எப்பெருந் தன்மையும் எவ்வெவர் திறமும்
அப்பரி சதனால் ஆண்டுகொண் டருளி
நாயி னேனை நலமலி தில்லையுட்
கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகென
ஏல என்னை யீங்கொழித் தருளி
அன்றுடன் சென்ற அருள்பெறும் அடியவர்
ஒன்ற வொன்ற உடன்கலந் தருளியும்
எய்தவந் திலாதார் எரியிற் பாயவும்
மாலது வாகி மயக்க மெய்தியும்
பூதல மதனிற் புரண்டுவீழ்ந் தலறியுங்
கால்விசைத் தோடிக் கடல்புக மண்டி
நாத நாத என்றழு தரற்றிப்
பாத மெய்தினர் பாத மெய்தவும்

பதஞ்சலிக் கருளிய பரமநா டகவென்
றிதஞ்சலிப் பெய்தநின் றேங்கினா ரேங்கவும்
எழில்பெறும் இமயத் தியல்புடை யம்பொற்
பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினில் நடநவில்
கனிதரு செவ்வாய் உமையொடு காளிக்
கருளிய திருமுகத் தழகுறு சிறுநகை
இறைவன் ஈண்டிய அடியவ ரோடும்
பொலிதரு புலியூர்ப் புக்கினி தருளினன்
ஒலிதரு கைலை உயர்கிழ வோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

3. திருஅண்டப் பகுதி

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இன்னுழை கதிரின் துன்அணுப் புரையச்
சிறிய வாகப் பெரியோன் தெரியின்
வேதியன் தொகையொடு மாலவன் மிகுதியுந்
தோற்றமுஞ் சிறப்பும் ஈற்றொடு புணரிய
மாப்பே ரூழியும் நீக்கமும் நிலையுஞ்
சூக்கமொடு தூலத்துச் சூறை மாருதத்
தெறியது வளியிற்
கொட்கப் பெயர்க்குங் குழகன் முழுவதும்
படைப்போற் படைக்கும் பழையோன் படைத்தவை
காப்போற் காக்குங் கடவுள் காப்பவை
கரப்போன் கரப்பவை கருதாக்
கருத்துடைக் கடவுள் திருத்தகும்
அறுவகைச் சமயத் தறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபே றாய்நின்ற விண்ணோர் பகுதி
கீடம் புரையுங் கிழவோன் நாள்தொறும்
அருக்கனிற் சோதி அமைத்தோன் திருத்தகு
மதியில் தண்மை வைத்தோன் திண்டிறல்

தீயின் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
வானிற் கலப்பு வைத்தோன் மேதகு
காலின் ஊக்கங் கண்டோன் நிழல்திகழ்
நீரில் இன்சுவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட
மண்ணில் திண்மை வைத்தோன் என்றென்
றெனைப்பல கோடி யெனைப்பல பிறவும்
அனைத்தனைத் தவ்வயின் அடைத்தோன் அஃதான்று
முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க
தன்னே ரில்லோன் தானே காண்க
ஏனத் தொல்லெயி றணிந்தோன் காண்க
கானப் புலியுரி அரையோன் காண்க
நீற்றோன் காண்க நினைதொறும் நினைதொறும்
ஆற்றேன் காண்க அந்தோ கெடுவேன்
இன்னிசை வீணையி லிசைந்தோன் காண்க
அன்னதொன் றவ்வயின் அறிந்தோன் காண்க
பரமன் காண்க பழையோன் காண்க
பிரமன்மால் காணாப் பெரியோன் காண்க
அற்புதன் காண்க அநேகன் காண்க
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் காண்க
சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க
பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க
ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க
விரிபொழில் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க
அணுத்தருந் தன்மை இலையோன் காண்க
இணைப்பரும் பெருமையில் ஈசன் காண்க
அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க
மருவியெப் பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க
நூலுணர் வுணரா நுண்ணியோன் காண்க
மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க
அந்தமும் ஆதியும் அகன்றோன் காண்க
பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க
நிற்பதுஞ் செல்வதும் ஆனோன் காண்க
கற்பமும் இறுதியுங் கண்டோன் காண்க
யாவரும் பெறவுறும் ஈசன் காண்க
தேவரும் அறியாச் சிவனே காண்க

பெண்ஆண் அலியெனும் பெற்றியன் காண்க
கண்ணால் யானுங் கண்டேன் காண்க
அருள்நனி சுரக்கும் அமுதே காண்க
கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க
புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க
சிவனென யானுந் தேறினன் காண்க
அவனெனை ஆட்கொண் டருளினன் காண்க
குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
அவளுந் தானும் உடனே காண்க
பரமா னந்தப் பழங்கட லதுவே
கருமா முகிலில் தோன்றித்
திருவார் பெருந்துறை வரையி லேறித்
திருத்தகு மின்னொளி திசைதிசை விரிய
ஐம்புலப் பந்தனை வாளர விரிய
வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப
நீடெழில் தோன்றி வாளொளி மிளிர
எந்தம் பிறவியிற் கோபம் மிகுத்து
முரசெறிந்து மாப்பெருங் கருணையின் முழங்கிப்
பூப்புரை அஞ்சலி காந்தள் காட்ட
எஞ்சா இன்னருள் நுண்துளி கொள்ளச்
செஞ்சுடர் வெள்ளந் திசைதிசை தெவிட்ட வரையுறக்
கேதக் குட்டங் கையற வோங்கி
இருமுச் சமயத் தொருபேய்த் தேரினை
நீர்நசை தரவரும் நெடுங்கண் மான்கணந்
தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடும்
அவப்பெருந் தாபம் நீங்கா தசைந்தன
ஆயிடை வானம் பேரியாற் றகவயிற்
பாய்ந்தெழுந் தின்பப் பெருஞ்சுழி கொழித்துச்
சுழித்தெம் பந்தமாக் கரைபொரு தலைத்திடித்
தூழூழ் ஓங்கிய நங்கள்
இருவினை மாமரம் வேர்பறித் தெழுந்
துருவ அருள்நீர் ஓட்டா அருவரைச்
சந்தின் வான்சிறை கட்டி மட்டவிழ்
வெறிமலர்க் குளவாய் கோலி நிறையகில்
மாப்புகைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளத்தின்

மீக்கொள மேன்மேன் மகிழ்தலின் நோக்கி
அருச்சனை வயலுள் அன்புவித் திட்டுத்
தொண்ட உழவ ராரத் தந்த
அண்டத் தரும்பெறல் மேகன் வாழ்க
கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க
அருந்தவர்க் கருளும் ஆதி வாழ்க
அச்சந் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க
நிச்சலும் ஈர்த்தாட் கொள்வோன் வாழ்க
சூழிருந் துன்பந் துடைப்போன் வாழ்க
எய்தினர்க் காரமு தளிப்போன் வாழ்க
கூரிருட் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
பேரமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
ஏதிலர்க் கேதிலெம் இறைவன் வாழ்க
காதலர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க
நச்சர வாட்டிய நம்பன் போற்றி
பிச்செமை யேற்றிய பெரியோன் போற்றி
நீற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி நாற்றிசை
நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பன கிடாஅய்
நிற்பன நிறீஇச்
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன்
உள்ளத் துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படாஅன்
கண்முதற் புலனாற் காட்சியும் இல்லோன்
விண்முதற் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன்
பூவில் நாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கும்
ஒழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை
இன்றெனக் கெளிவந் தருளி
அழிதரும் ஆக்கை ஒழியச்செய்த ஒண்பொருள்
இன்றெனக் கெளிவந் திருந்தனன் போற்றி
அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி
ஊற்றிருந் துள்ளங் களிப்போன் போற்றி
ஆற்றா இன்பம் அலர்ந்தலை செய்யப்
போற்றா ஆக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன்
மரகதக் குவாஅல் மாமணிப் பிறக்கம்
மின்னொளி கொண்ட பொன்னொளி திகழத்
திசைமுகன் சென்று தேடினர்க் கொளித்தும்

முறையுளி யொற்றி முயன்றவர்க் கொளித்தும்
ஒற்றுமை கொண்டு நோக்கும் உள்ளத்
துற்றவர் வருந்த உறைப்பவர்க் கொளித்தும்
மறைத்திறம் நோக்கி வருந்தினர்க் கொளித்தும்
இத்தந் திரத்திற் காண்டுமென் றிருந்தோர்க்
கத்தந் திரத்தின் அவ்வயின் ஒளித்தும்
முனிவற நோக்கி நனிவரக் கௌவி
ஆணெனத் தோன்றி அலியெனப் பெயர்ந்து
வாள்நுதற் பெண்ணென ஒளித்துஞ் சேண்வயின்
ஐம்புலன் செலவிடுத் தருவரை தொறும்போய்த்
துற்றவை துறந்த வெற்றுயி ராக்கை
அருந்தவர் காட்சியுள் திருந்த வொளித்தும்
ஒன்றுண் டில்லை யென்றறி வொளித்தும்
பண்டே பயில்தொறும் இன்றே பயில்தொறும்
ஒளிக்குஞ் சோரனைக் கண்டனம்
ஆர்மின் ஆர்மின் நாண்மலர்ப் பிணையலின்
தாள்தளை யிடுமின்
சுற்றுமின் சூழ்மின் தொடர்மின் விடேன்மின்
பற்றுமின் என்றவர் பற்றுமுற் றொளித்துந்
தன்னே ரில்லோன் தானே யான தன்மை
என்னே ரனையோர் கேட்கவந் தியம்பி
அறைகூவி ஆட்கொண் டருளி
மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலும்
உளையா அன்பென் புருக வோலமிட்
டலைகடற் றிரையின் ஆர்த்தார்த் தோங்கித்
தலைதடு மாறா வீழ்ந்துபுரண் டலறிப்
பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து
நாட்டவர் மருளவுங் கேட்டவர் வியப்பவுங்
கடைக்களி றேற்றாத் தடம்பெரு மதத்தின்
ஆற்றே னாக அவயவஞ் சுவைதரு
கோற்றேன் கொண்டு செய்தனன்
ஏற்றார் மூதூர் எழில்நகை யெரியின்
வீழ்வித் தாங்கன்
றருட்பெருந் தீயின் அடியோம் அடிக்குடில்
ஒருத்தரும் வழாமை யொடுக்கினன்

தடக்கையில் நெல்லிக் கனியெனக் காயினன்
சொல்லுவ தறியேன் வாழி முறையோ
தரியேன் நாயேன் தானெனைச் செய்தது
தெரியேன் ஆவா செத்தேன் அடியேற்
கருளிய தறியேன் பருகியு மாரேன்
விழுங்கியும் ஒல்ல கில்லேன்
செழுந்தண் பாற்கடல் திரைபுரை வித்
துவாக்கடல் நள்ளுநீர் உள்ளகந் ததும்ப
வாக்கிறந் தமுதம் மயிர்க்கால் தோறுந்
தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊன்தழை
குரம்பை தோறும் நாயுட லகத்தே
குரம்பைகொண் டின்தேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
அற்புத மான அமுத தாரைகள்
எற்புத் துளைதொறும் ஏற்றினன் உருகுவ
துள்ளங் கொண்டோர் உருச்செய் தாங்கெனக்
கள்ளூ றாக்கை யமைத்தனன் ஒள்ளிய
கன்னற் கனிதேர் களிறெனக் கடைமுறை
என்னையும் இருப்ப தாக்கினன் என்னிற்
கருணை வான்தேன் கலக்க
அருளொடு பராவமு தாக்கினன்
பிரமன்மா லறியாப் பெற்றி யோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

4. போற்றித் திருஅகவல்

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழ
ஈரடி யாலே மூவுல களந்து
நாற்றிசை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்
றடிமுடி யறியும் ஆதர வதனிற்
கடுமுரண் ஏன மாகி முன்கலந்
தேழ்தலம் உருவ இடந்து பின்னெய்த்
தூழி முதல்வ சயசய வென்று
வழுத்தியுங் காணா மலரடி யிணைகள்

வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கடல் உலகினில்
யானை முதலா எறும்பீ றாய
ஊனமில் யோனியி னுள்வினை பிழைத்தும்
மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா உதரத்
தீனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்தும்
ஒருமதித் தான்றியின் இருமையிற் பிழைத்தும்
இருமதி விளைவின் ஒருமையிற் பிழைத்தும்
மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்
ஈரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்தும்
அஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
ஆறு திங்களின் ஊறலர் பிழைத்தும்
ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும்
எட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்தும்
ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்துந்
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படுந்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்
ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்தவக் காலை
ஈண்டியும் இருத்தியும் எனைப்பல பிழைத்தும்
காலை மலமொடு கடும்பகற் பசிநிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்துங்
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயில்
ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கியுள் மதர்த்துக்
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைத்
தெய்த்திடை வருந்த எழுந்து புடைபரந்
தீர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்தங்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்
பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
மத்தக் களிறெனும் அவாவிடைப் பிழைத்துங்
கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்துஞ்
செல்வ மென்னும் அல்லலிற் பிழைத்தும்
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்
புல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்துந்
தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி
முனிவிலா ததோர் பொருளது கருதலும்
ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்

வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின
ஆத்த மானார் அயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்
சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
விரத மேபர மாகவே தியருஞ்
சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களே
அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாத மென்னுஞ்
சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தாஅர்த்
துலோகா யதனெனும் ஒண்டிறற் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிட மெய்தி
அதிற்பெரு மாயை யெனைப்பல சூழவுந்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்
தழலது கண்ட மெழுகது போலத்
தொழுதுள முருகி அழுதுடல் கம்பித்
தாடியும் அலறியும் பாடியும் பரவியுங்
கொடிறும் பேதையுங் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிநல் லிடையறா அன்பிற்
பசுமரத் தாணி அறைந்தாற் போலக்
கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி
அகங்குழைந் தனுகுல மாய்மெய் விதிர்த்துச்
சகம்பேய் என்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது வொழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூணது வாகக் கோணுத லின்றிச்
சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு சாருங்
கதியது பரமா அதிசய மாகக்
கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியும்
மற்றோர் தெய்வங் கனவிலும் நினையா
தருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து
குருபர னாகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே திருவடி யிணையைப்
பிறிவினை யறியா நிழலது போல
முன்பின் னாகி முனியா தத்திசை

என்புநைந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி
அன்பெனும் ஆறு கரையது புரள
நன்புலன் ஒன்றி நாதவென் றரற்றி
உரைதடு மாறி உரோமஞ் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித் திருதயம் மலரக்
கண்களி கூர நுண் துளி அரும்பச்
சாயா அன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
ஆடக மதுரை அரசே போற்றி
கூடல் இலங்கு குருமணி போற்றி
தென்தில்லை மன்றினுள் ஆடி போற்றி
இன்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி
மின்னா ருருவ விகிர்தா போற்றி
கல்நார் உரித்த கனியே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
ஆவா என்றனக் கருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
ஈச போற்றி இறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி
அரசே போற்றி அமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி
வேதி போற்றி விமலா போற்றி
ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
உடையாய் போற்றி உணர்வே போற்றி
கடையேன் அடிமை கண்டாய் போற்றி
ஐயா போற்றி அணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
குறியே போற்றி குணமே போற்றி

நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி
வானோர்க் கரிய மருந்தே போற்றி
ஏனோர்க் கெளிய இறைவா போற்றி
மூவேழ் சுற்ற முரணுறு நரகிடை
ஆழா மேயருள் அரசே போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி
வாழ்வே போற்றியென் வைப்பே போற்றி
முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
அத்தா போற்றி அரனே போற்றி
உரையுணர் விறந்த ஒருவ போற்றி
விரிகடல் உலகின் விளைவே போற்றி
அருமையில் எளிய அழகே போற்றி
கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி
மன்னிய திருவருள் மலையே போற்றி
என்னையும் ஒருவ னாக்கி இருங்கழல்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி
தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
அழிவிலா ஆனந்த வாரி போற்றி
அழிவதும் ஆவதுங் கடந்தாய் போற்றி
முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி
மானேர் நோக்கி மணாளா போற்றி
வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
அளிபவர் உள்ளத் தமுதே போற்றி
கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி
நனவிலும் நாயேற் கருளினை போற்றி
இடைமரு துறையும் எந்தாய் போற்றி
சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
ஆரூ ரமர்ந்த அரசே போற்றி
சீரார் திருவை யாறா போற்றி
அண்ணா மலையெம் அண்ணா போற்றி

கண்ணார் அமுதக் கடலே போற்றி
ஏகம் பத்துறை எந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு வானாய் போற்றி
பராய்த் துறை மேவிய பரனே போற்றி
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
மற்றோர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி
குற்றா லத்தெங் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
ஈங்கோய் மலையெம் எந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி
அடைந்தவர்க் கருளும் அப்பா போற்றி
இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க்
கத்திக் கருளிய அரசே போற்றி
தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி
ஏனக் குருளைக் கருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி
இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி
தளர்ந்தே னடியேன் தமியேன் போற்றி
களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி
அஞ்சே லென்றிங் கருளாய் போற்றி
நஞ்சே அமுதா நயந்தாய் போற்றி
அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி
பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி
உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
பஞ்சே ரடியாள் பங்கா போற்றி

அலந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி
இலங்கு சுடரெம் ஈசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைநா டுடைய மன்னே போற்றி
கலையா ரரிகே சரியாய் போற்றி
திருக்கழுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் பூவணத் தரனே போற்றி
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமும் இறந்த சுடரே போற்றி
தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
ஆரா அமுதே அருளே போற்றி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி
தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி
நீளொளி யாகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி
எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி
அலைகடல் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குரு விக்கன் றருளினை போற்றி
இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி
படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
அடியொடு நடுவீ றானாய் போற்றி
நரகொடு சுவர்க்கம் நானிலம் புகாமல்
பரகதி பாண்டியற் கருளினை போற்றி
ஒழிவற நிறைந்த ஒருவ போற்றி
செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்

குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள் போற்றி
புரம்பல எரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

5. திருச்சதகம் (5-104)

1. மெய்யுணர்தல் (5–14)

திருச்சிற்றம்பலம்

5 மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றிசயசயபோற்றியென்னும்
கைதான் நெகிழவிடேன்உடையாயென்னைக்கண்டுகொள்ளே.

6 கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு குடிகெடினும்
நள்ளேன் நினதடி யாரொடல் லால்நர கம்புகினும்
எள்ளேன் திருவரு ளாலே இருக்கப் பெறின்இறைவா
உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னையல் லாதெங்கள் உத்தமனே. உ

7 உத்தம னத்தன் உடையான் அடியே நினைந்துருகி
மத்த மனத்தொடு மாலிவ னென்ன மனநினைவில்
ஒத்தன வொத்தன சொல்லிட வூரூர் திரிந்தெவருந்
தத்தம் மனத்தன பேசஎஞ் ஞான்றுகொல் சாவதுவே. ௩

8 சாவமுன் னாள்தக்கன் வேள்வித் தகர்தின்று நஞ்சமஞ்சி
ஆவவெந் தாயென் றவிதா விடுநம் மவரவரே
மூவரென் றேயெம்பிரானொடும் எண்ணிவிண்ணாண்டுமண்மேல்
தேவரென் றேஇறு மாந்தென்ன பாவந் திரிதவரே. ௪

9 தவமே புரிந்திலன் தண்மல ரிட்டுமுட் டாதிறைஞ்சேன்
அவமே பிறந்த அருவினை யேன்உனக் கன்பருள்ளாஞ்
சிவமே பெறுந்திரு வெய்திற்றி லேன்நின் திருவடிக்காம்
பவமே யருளுகண் டாய்அடி யேற்கெம் பரம்பரனே. ௫

10 பரந்துபல் லாய்மல ரிட்டுமுட் டாதடி யேயிறைஞ்சி
இரந்தவெல் லாமெமக் கேபெற லாமென்னும் அன்பருள்ளங்
கரந்துநில் லாக்கள்வ னேநின்றன் வார்கழற் கன்பெனக்கு
நிரந்தர மாயரு ளாய்நின்னை யேத்த முழுவதுமே. சா

11 முழுவதுங் கண்ட வனைப்படைத் தான்முடி சாய்த்துமுன்னாள்
செழுமலர் கொண்டெங்குந் தேடஅப் பாலன்இப் பால்எம்பிரான்
கழுதொடு காட்டிடை நாடக மாடிக் கதிபிலியாய்
உழுவையின் தோலுடுத் துன்மத்த மேல்கொண் டுழிதருமே.

12 உழிதரு காலுங் கனலும் புனலொடு மண்ணும் விண்ணும்
இழிதரு காலமெக் காலம் வருவது வந்ததற்பின்
உழிதரு காலத்த உன்னடி யேன்செய்த வல்வினையைக்
கழிதரு காலமு மாயவை காத்தெம்மைக் காப்பவனே. அ

13 பவனெம் பிரான்பனி மாமதிக் கண்ணிவிண் ணோர்பெருமான்
சிவனெம் பிரான்என்னை ஆண்டுகொண்டான் என்சிறுமைகண்டும்
அவனெம் பிரானென்ன நானடி யேனென்ன இப்பரிசே
புவனெம் பிரான்தெரி யும்பரி சாவ தியம்புகவே. கூ

14 புகவே தகேன்உனக் கன்பருள் யானென்பொல் லாமணியே
தகவே யெனையுனக் காட்கொண்ட தன்மையெப் புன்மையரை
மிகவே உயர்த்திவிண் ணோரைப் பணித்திஅண் ணாவமுதே
நகவே தகும்எம் பிரானென்னை நீசெய்த நாடகமே. க0

2. அறிவுறுத்தல் (15–24)

15 நாடகத்தா லுன்னடியார் போல்நடித்து நானடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே இடையறா அன்புனக்கென்
ஊடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருளெம் உடையானே. கக

16 யானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக் கென்கடவேன்
வானேயும் பெறில்வேண்டேன் மண்ணாள்வான் மதித்துமிரேன்
தேனேயும் மலர்க்கொன்றைச் சிவனேயெம் பெருமானெம்
மானேயுன் அருள்பெறுநாள் என்றென்றே வருந்துவனே. கஉ

17 வருந்துவன்நின் மலர்ப்பாத மவைகாண்பான் நாயடியேன்
இருந்துநல மலர்புனையேன் ஏத்தேன்நாத் தழும்பேறப்

பொருந்தியபொற் சிலைகுனித்தாய் அருளமுதம் புரியாயேல்
வருந்துவனற் றமியேன்மற் றென்னேநான் ஆமாறே. க௩

18 ஆமாறுன் திருவடிக்கே அகங்குழையேன் அன்புருகேன்
பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளிர்
கோமான்நின் திருக்கோயில் தூகேன்மெழுகேன் கூத்தாடேன்
சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே. க௪

19 வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி
ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க்
கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை யென்சொல்லி வாழ்த்துவனே. க௫

20 வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம்வாழ்வான் மனம்நின்பால்
தாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந் தொழவேண்டிச்
சூழ்த்துமது கரமுரலுந் தாரோயை நாயடியேன்
பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் யானுமுன்னைப் பரவுவனே. க௬

21 பரவுவார் இமையோர்கள் பாடுவன நால்வேதம்
குரவுவார் குழல்மடவாள் கூறுடையா ளொருபாகம்
விரவுவார் மெய்யன்பின் அடியார்கள் மேன்மேலுன்
அரவுவார் கழலிணைகள் காண்பாரோ அரியானே. க௭

22 அரியானே யாவர்க்கும் அம்பரவா அம்பலத்தெம்
பெரியானே சிறியேனை ஆட்கொண்ட பெய்கழற்கீழ்
விரையார்ந்த மலர்தூவேன் வியந்தலறேன் நயந்துருகேன்
தரியேன்நான் ஆமாறென் சாவேன்நான் சாவேனே. க௮

23 வேனில்வேள் மலர்க்கணைக்கும் வெண்ணகைச்செவ்வாய்க்கரிய
பானலார் கண்ணியர்க்கும் பதைத்துருகும் பாழ்நெஞ்சே
ஊனெலாம் நின்றுருகப் புகுந்தாண்டான் இன்றுபோய்
வானுளான் காணாய்நீ மாளாவாழ் கின்றாயே. க௯

24 வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்
டாழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை யேத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீஅவலக் கடலாய வெள்ளத்தே. ௨௦

3. சுட்டறுத்தல் (25-34)

25 வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
பெருமானே எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தா ழுறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
பதைத்துருகு மவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்
குள்ளந்தாள் நின்றுச்சி யளவு நெஞ்சாய்
உருகாதால் உடம்பெல்லாங் கண்ணாய் அண்ணா
வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சங் கல்லாம்
கண்ணிணையும் மரமாந்தீ வினையி னேற்கே. ௨௫

26 வினையிலே கிடந்தேனைப் புகுந்து நின்று
போதுநான் வினைக்கேடன் என்பாய் போல
இனையன்நான் என்றுன்னை அறிவித் தென்னை
ஆட்கொண்டெம் பிரானானாய்க் கிரும்பின் பாவை
அனையநான் பாடேன்நின் றாடேன் அந்தோ
அலறிடேன் உலறிடேன் ஆவி சோரேன்
முனைவனே முறையோநான் ஆன வாறு
முடிவறியேன் முதலந்தம் ஆயி னானே. ௨௬

27 ஆயநான் மறையவனும் நீயே யாதல்
அறிந்துயான் யாவரினுங் கடைய னாய
நாயினேன் ஆதலையும் நோக்கிக் கண்டு
நாதனே நானுனக்கோ ரன்ப னென்பேன்
ஆயினேன் ஆதலால் ஆண்டு கொண்டாய்
அடியார்தா மில்லையே அன்றி மற்றோர்
பேயினேன் இதுதான்நின் பெருமை யன்றே
எம்பெருமான் என்சொல்லிப் பேசுகேனே. ௨௭

28 பேசிற்றாம் ஈசனே யெந்தா யெந்தை
பெருமானே யென்றென்றே பேசிப் பேசிப்
பூசிற்றான் திருநீறே நிறையப் பூசிப்
போற்றியெம் பெருமானே யென்று பின்றா
நேசத்தாற் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தார் தம்மை
ஆண்டானே அவாவெள்ளக் கள்வ னேனை
மாசற்ற மணிக்குன்றே எந்தாய் அந்தோ
என்னைநீ ஆட்கொண்ட வண்ணந் தானே. ௨௮

29 வண்ணம்தான் சேயதன்று வெளிதே யன்ற
மேகனேகன் அணுவணுவி லிறந்தா யென்றங்
கெண்ணந்தான் தடுமாறி யிமையோர் கூட்டம்
எய்துமா றறியாத எந்தா யுன்றன்
வண்ணந்தா னதுகாட்டி வடிவு காட்டி
மலர்க்கழல்க ளவைகாட்டி வழியற்றேனைத்
திண்ணம்தான் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டாய்
எம்பெருமான் என்சொல்லிச் சிந்திக் கேனே. உரு

30 சிந்தனைநின் தனக்காக்கி நாயி னேன்தன்
கண்ணிணைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்
மணிவார்த்தைக் காக்கிஐம் புலன்க ளார
வந்தனைஆட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே யுன்னைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனையமேனித்
தனிச்சுடரே யிரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே. உசு

31 தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பௌவத் தெவ்வத்
தடந்திரையால் எற்றுண்டு பற்றொன் றின்றிக்
கனியைநேர் துவர்வாயா ரென்னுங் காலாற்
கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்
டினியென்னே உய்யுமா றென்றென் றெண்ணி
அஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின் றேனை
முனைவனே முதலந்தம் இல்லா மல்லற்
கரைகாட்டி ஆட்கொண்டாய் மூர்க்க னேற்கே. உஎ

32 கேட்டாரும் அறியாதான் கேடொன் றில்லான்
கிளையிலான் கேளாதே யெல்லாங் கேட்டான்
நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத் துள்ளே
நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயி னேற்கே
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிப் பின்னுங்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்பித் தென்னை
மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டான்
எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே. உஅ

33 விச்சைதான் இதுவொப்ப துண்டோ கேட்கின்
மிகுகாதல் அடியார்தம் அடிய னாக்கி
அச்சந்தீர்த் தாட்கொண்டான் அமுத மூறி
அகம்நெகவே புகுந்தாண்டான் அன்பு கூர
அச்சன்ஆண் பெண்ணலிஆ காச மாகி
ஆரழலாய் அந்தமாய் அப்பால் நின்ற
செச்சைமா மலர்புரையும் மேனி யெங்கள்
சிவபெருமான் எம்பெருமான் தேவர் கோவே. உ௯

34 தேவர்கோ அறியாத தேவ தேவன்
செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்கும் மற்றை
மூவர்கோன் ஆய்நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி
மூதாதை மாதாளும் பாகத் தெந்தை
யாவர்கோன் என்னையும்வந் தாண்டு கொண்டான்
யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாதும் அஞ்சோம்
மேவினோம் அவனடியார் அடியா ரோடும்
மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடு வோமே. ௩௦

4. ஆத்தும சுத்தி (35–44)

35 ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை என்புருகிப்
பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர்
சூடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே
தேடுகின்றிலை தெருவுதோ றலறிலைசெய்வ தொன்றறி யேனே.

36 அறிவி லாதஎனைப்புகுந்தாண்டு கொண்டறிவதை யருளிமேல்
நெறியெ லாம்புல மாக்கிய எந்தையைப் பந்தனையறுப்பானைப்
பிறிவிலாத இன்னருள்கள்பெற்றிருந் துமாறுடுதிபிணநெஞ்சே
கிறியெ லாம்மிகக் கீழ்ப்படுத் தாய்கெடுத் தாயென்னைக் கெடுமாறே.

37 மாறி நின்றெனைக் கெடக்கிடந் தனையையெம் மதியிலி
மடநெஞ்சே, தேறு கின்றிலம் இனியுனைச் சிக்கெனச் சிவன
வன் திரள்தோள்மேல், நீறு நின்றது கண்டனை யாயினும்
நெக்கிலை யிக்காயம், கீறு கின்றிலை கெடுவதுன் பரிசிது
கேட்கவுங் கில்லேனே. ௩௩

38 கிற்ற வாமன மேகெடு வாயுடை யானடி நாயேனை, விற்றெ
லாம்மிக ஆள்வதற் குரியவன் விரைமலர்த் திருப்பாதம்,
முற்றி லாஇளந் தளிர்பிரிந் திருந்துநீ யுண்டன எல்லாமுன்,
அற்ற வாறுநின் னறிவுநின் பெருமையும் அளவறுக்
கில்லேனே. ௩௪

39 அளவ றுப்பதற் கரியவன் இமையவர்க் கடியவர்க் கெளி
யான்நம், களவ றுத்துநின் றுண்டமை கருத்தினுட் கசிந்
துணர்ந் திருந்தேயும், உளக றுத்துனை நினைந்துளம் பெருங்
களன் செய்தது மிலைநெஞ்சே, பளக றுத்துடை யான்கழல்
பணிந்திலை பரகதி புகுவானே. ௩௫

40 புகுவ தாவதும் போதர வில்லதும் பொன்னகர் புகப்
போதற், குகுவ தாவதும் எந்தையெம் பிரானென்னை யாண்
டவன் கழற்கன்பு, நெகுவ தாவதும் நித்தலும் அமுதொடு
தேனொடு பால்கட்டி, மிகுவ தாவதும் இன்றெனின் மற்றிதற்
கென்செய்கேன் வினையேனே. ௩௬

41 வினையென் போலுடை யார்பிற ராருடை யானடி நாயேனைத்
தினையின் பாகமும் பிரிவது திருக்குறிப் பன்றுமற் றதனாலே
முனைவன் பாதநன் மலர்பிரிந் திருந்துநான் முட்டிலேன் தலைகீறேன்
இனையன் பாவனை யிரும்புகல் மனஞ்செவி யின்னதென் றறியேனே.

42 ஏனை யாவரும் எய்திட லுற்றமற் றின்னதென் றறியாத,
தேனை ஆன்நெயைக் கரும்பின்இன் தேறலைச் சிவனையென்
சிவலோகக், கோனை மான்அன நோக்கிதன் கூறனைக் குறுகி
லேன் நெடுங்காலம், ஊனை யானிருந் தோம்புகின் றேன்கெடு
வேனுயி ரோயாதே. ௩௮

43 ஓய்வி லாதன உவமனில் இறந்தன ஒண்மலர்த் தாள்தந்து,
நாயி லாகிய குலத்தினுங் கடைப்படும் என்னைநன் னெறி
காட்டித், தாயி லாகிய இன்னருள் புரிந்தஎன் தலைவனை நனி
காணேன், தீயில் வீழ்கிலேன் திண்வரை உருள்கிலேன்
செழுங்கடல் புகுவேனே. ௩௯

44 வேனில் வேள்கணை கிழித்திட மதிசுடும் அதுதனைநினையாதே
மான் நிலாவிய நோக்கியர் படிறிடை மத்திடு தயிராகித் [ன்
தேன்நி லாவிய திருவருள் புரிந்தவென் சிவனகர்புகப்போகே
ஊனில் ஆவியை ஓம்புதற் பொருட்டினும் உண்டுடுத் திருந்தேனே.

5. கைம்மாறு கொடுத்தல் (45–54)

45 இருகை யானையை ஒத்திருந் தென்னுளக்
கருவை யான்கண்டி லேன்கண்ட தெவ்வமே
வருக வென்று பணித்தனை வானுளோர்க்
கொருவ னேகிற்றி லேன்கிற்பன் உண்ணவே. சக

46 உண்டொர் ஒண்பொரு ளென்றுணர் வார்க்கெலாம்
பெண்டிர் ஆண்அலி யென்றறி யொண்கிலை
தொண்ட னேற்குள்ள வாவந்து தோன்றினாய்
கண்டுங் கண்டிலேன் என்னகண் மாயமே. சஉ

47 மேலை வானவ ரும்மறி யாததோர்
கோல மேயெனை ஆட்கொண்ட கூத்தனே
ஞால மேவிசும் பேயிவை வந்துபோம்
கால மேயுனை யென்றுகோல் காண்பதே. சங

48 காண லாம்பர மேகட் கிறந்ததோர்
வாணி லாப்பொரு ளேயிங்கொர் பார்ப்பெனப்
பாண னேன்படிற் றாக்கையை விட்டுனைப்
பூணு மாறறி யேன்புலன் போற்றியே. சச

49 போற்றி யென்றும் புரண்டும் புகழ்ந்தும்நின்
றாற்றல் மிக்கஅன் பாலழைக் கின்றிலேன்
ஏற்று வந்தெதிர் தாமரைத் தாளுறுங்
கூற்ற மன்னதொர் கொள்கையென் கொள்கையே. சரு

50 கொள்ளுங் கில்லெனை யன்பரிற் கூய்ப்பணி
கள்ளும் வண்டும் அறாமலர்க் கொன்றையான்
நள்ளுங் கீழுளும் மேலுளும் யாவுளும்
எள்ளும் எண்ணெயும் போல்நின்ற எந்தையே. சசு

51 எந்தை யாயெம் பிரான்மற்றும் யாவர்க்குந்
தந்தை தாய்தம் பிரான்தனக் கஃதிலான்
முந்தி யென்னுள் புகுந்தனன் யாவருஞ்
சிந்தை யாலும் அறிவருஞ் செல்வனே. சஎ

52 செல்வம் நல்குர வின்றிவிண் ணோர்புழுப்
புல்வரம் பின்றி யார்க்கும் அரும்பொருள்

எல்லை யில்கழல் கண்டும் பிரிந்தனன்
கல்வ கைமனத் தேன்பட்ட கட்டமே. ௪௮

53 கட்ட றுத்தெனை யாண்டுகண் ணாரநீ
றிட்ட அன்பரொ டியாவருங் காணவே
பட்டி மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை
எட்டி னோடிரண் டும்அறி யேனையே. ௪௯

54 அறிவ னேயமு தேஅடி நாயினேன்
அறிவ னாகக்கொண் டோஎனை ஆண்டது
அறிவி லாமையன் றேகண்ட தாண்டநாள்
அறிவ னேவல்ல னேஅரு ளீசனே. ௫௦

6. அநுபோக சுத்தி (55-64)

55 ஈச னேயென் எம்மானே யெந்தை பெருமான் என்பிறவி
நாச னேநான் யாதுமொன் றல்லாப் பொல்லா நாயான
நீச னேனை ஆண்டாய்க்கு நினைக்க மாட்டேன் கண்டாயே
தேச னேஅம் பலவனே செய்வ தொன்றும் அறியேனே. ௫௧

56 செய்வ தறியாச் சிறுநாயேன் செம்பொற் பாத மலர்
காணாப், பொய்யர் பெறும்பே றத்தனையும் பெறுதற் குரி
யேன் பொய்யிலா, மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாதம் மேவக்
கண்டுங் கேட்டிருந்தும், பொய்ய னேன்நான் உண்டுடுத்திங்
கிருப்ப தானேன் போரேறே. ௫௨

57 போரே றேநின் பொன்னகர்வாய் நீபோந் தருளி யிருள்நீக்கி
வாரே றிளமென் முலையாளோ டன்வந்தருள அருள்பெற்ற
சீரே றடியார் நின்பாதஞ் சேரக் கண்டுங் கண்கெட்ட
ஊரே றாயிங் குழல்வேனோ கொடியேன் உயிர்தான் உலவாதே.

58 உலவாக் காலந் தவமெய்தி உறுப்பும் வெறுத்திங் குனைக்
காண்பான், பலமா முனிவர் நனிவாடப் பாவி யேனைப் பணி
கொண்டாய், மலமாக் குரம்பை யிதுமாய்க்க மாட்டேன்
மணியே உனைக்காண்பான், அலவா நிற்கும் அன்பிலேன்
என்கொண் டெழுகேன் எம்மானே. ௫௪

59 மானேர் நோக்கி உமையாள் பங்கா வந்திங் காட்கொண்ட
தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே சிவனே தென்தில்லைக்

கோனே உன்தன் திருக்குறிப்புக் கூடு வார்நின் கழல்கூட
ஊனார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங் கிருப்ப தானேன் உடையானே.

60 உடையா னேநின் றனையுள்கி உள்ளம் உருகும் பெருங்காதல்
உடையா ருடையாய் நின்பாதஞ் சேரக் கண்டிங் கூர்நாயிற்
கடையா னேன்நெஞ் சுருகாதேன் கல்லா மனத்தேன் கசியாதேன்
முடையார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங் கிருப்பதாக முடித்தாயே.

61 முடிந்த வாறும் என்றனக்கே தக்க தேமுன் னடியாரைப்
பிடித்த வாறுஞ் சோராமற் சோரனேனிங் கொருத்திவாய்
துடித்த வாறுந் துகிலிறையே சோர்ந்தவாறும் முகங்குறுவேர்
பொடித்த வாறுமிவை யுணர்ந்துகேடென் றனக்கே சூழ்ந்தேனே.

62 தேனைப் பாலைக் கன்னலின் தெளிவை யொளியைத்
தெளிந்தார்தம், ஊனை உருக்கும் உடையானை உம்ப ரானை
வம்பனேன், நானின் னடியேன் நீயென்னை யாண்டா யென்
றால் அடியேற்குந், தானுஞ் சிரித்தே யருளலாந் தன்மை
யாமென் தன்மையே. ருஅ

63 தன்மை பிறரா லறியாத தலைவா பொல்லா நாயான
புன்மை யேனை ஆண்டையா புறமே போக விடுவாயோ
என்னை நோக்கு வார்யாரே யென்நான் செய்கேன் எம்பெருமான்
பொன்னே திகழுந் திருமேனி யெந்தா யெங்குப் புகுவேனே.

64 புகுவே னெனதே நின்பாதம் போற்றும் அடியா ருள்நின்று
நகுவேன் பண்டு தோள்நோக்கி நாண மில்லா நாயினேன்
நெகுமன் பில்லை நினைக்காண நீயாண் டருள அடியேனுந்
தகுவ னேயென் தன்மையே எந்தாய் அந்தோ தரியேனே. சுO

7. காருணியத்திரங்கல் (65–74)

65 தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை சங்கரா போற்றி வான
விருத்தனே போற்றி எங்கள் விடலையே போற்றி ஒப்பில்
ஒருத்தனே போற்றி உம்பர் தம்பிரான் போற்றி தில்லை
நிருத்தனே போற்றி எங்கள் நின்மலா போற்றி போற்றி.

66 போற்றியோ நமச்சி வாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
போற்றியோ நமச்சிவாய புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை

போற்றியோ நமச்சி வாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றியோ நமச்சி வாய சயசய போற்றி போற்றி. ௬௨

67 போற்றியென் போலும் பொய்யர் தம்மையாட் கொள்ளும் வள்ளல்
போற்றிநின் பாதம் போற்றி நாதனே போற்றி போற்றி
போற்றிநின் கருணை வெள்ளப் புதுமதுப் புவனம் நீர்தீக்
காற்றிய மானன் வானம் இருசுடர்க் கடவு ளானே. ௬௩

68 கடவுளே போற்றி யென்னைக் கண்டுகொண் டருளு போற்றி
விடவுளே உருக்கி யென்னை ஆண்டிட வேண்டும் போற்றி
உடலிது களைந்திட் டொல்லை உம்பர்தந் தருளு போற்றி
சடையுளே கங்கை வைத்த சங்கரா போற்றி போற்றி. ௬௪

69 சங்கரா போற்றி மற்றோர் சரணிலேன் போற்றி கோலப்
பொங்கரா அல்குற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கரிய வாட்கண்
மங்கையோர் பங்க போற்றி மால்விடை யூர்தி போற்றி
இங்கிவாழ் வாற்ற கில்லேன் எம்பிரான் இழித்திட் டேனே.

70 இழித்தனன் என்னை யானே எம்பிரான் போற்றி போற்றி
பழித்திலேன் உன்னைஎன்னை ஆளுடைப் பாதம் போற்றி
பிழைத்தவை பொறுக்கை எல்லாம் பெரியவர் கடமை போற்றி
ஒழித்திடிவ் வாழ்வு போற்றி உம்பர்நாட் டெம்பி ரானே. ௬௬

71 எம்பிரான் போற்றி வானத் தவரவர் ஏறு போற்றி
கொம்பரார் மருங்குல் மங்கை கூறவெண் ணீற போற்றி
செம்பிரான் போற்றி தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலவ போற்றி
உம்பரா போற்றி என்னை ஆளுடை ஒருவ போற்றி. ௬௭

72 ஒருவனே போற்றி ஒப்பில் அப்பனே போற்றி வானோர்
குருவனே போற்றி எங்கள் கோமளக் கொழுந்து போற்றி
வருகவென் றென்னை நின்பால் வாங்கிட வேண்டும் போற்றி
தருகநின் பாதம் போற்றி தமியனேன் தனிமை தீர்த்தே.

73 தீர்ந்தஅன் பாய அன்பர்க் கவரினும் அன்ப போற்றி
பேர்ந்துமென் பொய்ம்மை யாட்கொண் டருளிடும் பெருமை போற்றி
வார்ந்தநஞ் சயின்று வானோர்க் கமுதமீ வள்ளல் போற்றி
ஆர்ந்தநின் பாதம் நாயேற் கருளிட வேண்டும் போற்றி. ௬௯

74 போற்றிப் புவனம் நீர்தீக் காலொடு வான மானாய்
போற்றியெவ் வுயிர்க்குந் தோற்றம் ஆகிநீ தோற்ற மில்லாய்
போற்றியெல் லாவு யிர்க்கும் ஈறாயீ றின்மை யானாய்
போற்றியைம் புலன்கள் நின்னைப் புணர்கிலாப் புணர்க்கையானே.

8. ஆனந்தந் தழுந்தல் (75–84)

75 புணர்ப்ப தொக்க எந்தை யென்னை யாண்டு பூணநோக்கினாய்
புணர்ப்ப தன்றி தென்றபோது நின்னொ டென்னொ டென்னிதாம்
புணர்ப்ப தாக அன்றி தாக அன்பு நின்க ழற்கணே
புணர்ப்ப தாக அங்க ணாள புங்க மான போகமே. ௭௧

76 போகம் வேண்டி வேண்டி லேன்பு ரந்த ராதி யின்பமும்
ஏக நின்க ழலிணைய லாதி லேனென் எம்பிரான்
ஆகம் விண்டு கம்பம் வந்து குஞ்சி யஞ்ச லிக்கணே
ஆக என்கை கண்கள் தாரை யாற தாக ஐயனே. ௭௨

77 ஐய நின்ன தல்ல தில்லை மற்றோர் பற்று வஞ்சனேன்
பொய்க லந்த தல்ல தில்லை பொய்ம்மை யேனென் எம்பிரான்
மைக லந்த கண்ணி பங்க வந்து நின்க ழற்கணே
மெய்க லந்த அன்ப ரன்பெ னக்கு மாக வேண்டுமே. ௭௩

78 வேண்டும்நின்க ழற்க ணன்பு பொய்ம்மை தீர்த்து மெய்ம்மையே
ஆண்டு கொண்டு நாயி னேனை ஆவ வென்ற ருளுநீ
பூண்டுகொண் டடியனேனும் போற்றிபோற்றி யென்றுமென்றும்
மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து மன்ன நின்வ ணங்கவே. ௭௪

79 வணங்கும்நின்னை மண்ணும்விண்ணும் வேதம் நான்கும் ஓலமிட்
டுணங்கு நின்னை எய்த லுற்று மற்றொ ருண்மை யின்மையின்
வணங்கி யாம்வி டேங்க ளென்ன வந்து நின்ற ருளுதற்
கிணங்கு கொங்கை மங்கை பங்க என்கொ லோநி னைப்பதே.

80 நினைப்ப தாக சிந்தை செல்லு மெல்லை யேய வாக்கினால்
தினைத்த னையு மாவ தில்லை சொல்ல லாவ கேட்பவே
அனைத்து லகு மாய நின்னை ஐம்பு லன்கள் காண்கிலா
எனைத்தெ னைத்த தெப்புறத்த தெந்தை பாத மெய்தவே. ௭௬

81 எய்த லாவ தென்று நின்னை யெம்பி ரானிவ் வஞ்சனேற்
குய்த லாவ துன்க ணன்றி மற்றொ ருண்மை யின்மையிற்

னைத லாவ தென்று பாது காத்தி ரங்கு பாவியேற்
கீத லாது நின்க ணொன்றும் வண்ண மில்லை யீசனே. எஎ

82 ஈச னேநீ அல்ல தில்லை இங்கும் அங்கு மென்பதும்
பேசி னேனொர் பேத மின்மை பேதை யேனென் எம்பிரான்
நீச னேனை ஆண்டு கொண்ட நின்ம லாவொர் நின்னலால்
தேச னேயொர் தேவ ருண்மை சிந்தி யாது சிந்தையே. எஅ

83 சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்குச் சீரில் ஐம்பு லன்களான்
முந்தை யான காலம் நின்னை எய்தி டாத மூர்க்கனேன்
வெந்தை யாவி ழுந்தி லேனென் உள்ளம் வெள்கி விண்டிலேன்
எந்தை யாய நின்னை யின்னம் எய்த லுற்றி ருப்பனே. எகூ

84 இருப்பு நெஞ்ச வஞ்ச னேனை ஆண்டுகொண்ட நின்னதாட்
கருப்பு மட்டு வாய்ம டுத்தெ னைக்க லந்து போகவும்
நெருப்பு முண்டு யானு முண்டி ருந்த துண்ட தாயினும்
விருப்பு முண்டு நின்கண் என்கண் என்பதென் அவிச்சையே.

9. ஆனந்த பரவசம் (85–94)

85 விச்சுக் கேடுபொய்க் காகா தென்றிங் கெனைவைத்தாய்
இச்சைக் கானா ரெல்லாரும் வந்துன் தாள்சேர்ந்தார்
அச்சத் தாலே ஆழ்ந்திடு கின்றே னாரூரெம்
பிச்சைத் தேவா என்னான் செய்கேன் பேசாயே. அக

86 பேசப் பட்டேன் நின்னடி யாரில் திருநீறே
பூசப் பட்டேன் பூதல ராலுன் அடியானென்
றேசப் பட்டேன் இனிப்படு கின்ற தமையாதால்
ஆசைப் பட்டேன் ஆட்பட் டேனுன் அடியேனே. அஉ

87 அடியேன்அல் லேன்கொல்லோ தானெனை ஆட்கொண் டிலை
அடியா ரானா ரெல்லாரும் வந்துன் தாள்சேர்ந்தார் [கொல்லோ
செடிசேர் உடல மிதுநீக்க மாட்டேன் எங்கள் சிவலோகா
கடியேன் உன்னைக் கண்ணாரக் காணு மாறு காணேனே. அங

88 காணு மாறு காணேன் உன்னை அந்நாட் கண்டேனும்
பாணே பேசி என்தன்னைப் படுத்த தென்ன பரஞ்சோதி
ஆணே பெண்ணே ஆரமுதே அத்தா செத்தே போயினேன்
ஏணு ணில்லா நாயினேன் என்கொண் டெழுகேன் எம்மானே.

89 மானேர் நோக்கி யுடையாள்பங்காமறையீ றறியாமறையோனே
தேனே அமுதே சிந்தைக் கரியாய் சிறியேன்பிழை பொறுக்குங்
கோனே சிறிதே கொடுமை பறைந்தேன் சிவமா நகர்குறுகப்
போனாரடியார் யானும் பொய்யும் புறமே போந்தோமே. ௮௫

90 புறமே போந்தோம் பொய்யும் யானும் மெய்யன்பு
பெறவே வல்லேன் அல்லா வண்ணம் பெற்றேன்யான்
அறவே நின்னைச் சேர்ந்த அடியார் மற்றொன் றறியாதார்
சிறவே செய்து வழிவந்து சிவனே நின்தாள் சேர்ந்தாரே.

91 தாராய் உடையாய் அடியேற் குன்தா ளிணையன்பு
பேரா வுலகம் புக்கா ரடியார் புறமே போந்தேன்யான்
ஊரா மிலைக்கக் குருட்டா மிலைத்திங் குன்தா ளிணையன்புக்
காராய் அடியேன் அயலே மயல்கொண் டழுகேனே. ௮௭

92 அழுகேன் நின்பால் அன்பாம் மனமாய் அழல்சேர்ந்த
மெழுகே அன்னார் மின்னார் பொன்னார் கழல்கண்டு
தொழுதே யுன்னைத் தொடர்ந்தா ரோடுந் தொடராதே
பழுதே பிறந்தேன் என்கொண் டுன்னைப் பணிகேனே. ௮௮

93 பணிவார் பிணிதீர்த் தருளிப் பழைய அடியார்க்குன்
அணியார் பாதங் கொடுத்தி அதுவும் அரிதென்றால்
திணியார் மூங்கி லனையேன் வினையைப் பொடியாக்கித்
தணியார் பாதம் வந்தொல்லை தாராய் பொய்தீர் மெய்யானே.

94 யானே பொய்என் நெஞ்சும் பொய்என் அன்பும்பொய்
ஆனால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே
தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே தித்திக்கும்
மானே அருளாய் அடியேன் உனைவந் துறுமாறே. ௯௦

10. ஆனந்தாதீதம் (95–104)

95 மாறி லாதமாக் கருணை வெள்ளமே
வந்து முந்திநின் மலர்கொள் தாளிணை
வேறி லாப்பதப் பரிசு பெற்றநின்
மெய்ம்மை அன்பருன் மெய்ம்மை மேவினார்
ஈறி லாதநீ எளியை யாகிவந்
தொளிசெய் மானுட மாக நோக்கியுங்
கீறி லாதநெஞ் சுடைய நாயினேன்
கடையன் ஆயினேன் பட்ட கீழ்மையே. ௯௧

96 மைஇ லங்குநற் கண்ணி பங்கனே
வந்தெ னைப்பணி கொண்ட பின்மழக்
கைஇ லங்குபொற் கிண்ண மென்றலால்
அரியை யென்றுனைக் கருது கின்றிலேன்
மெய்யி லங்குவெண் ணீற்று மேனியாய்
மெய்ம்மை அன்பருன் மெய்ம்மை மேவினார்
பொய்யி லங்கெனைப் புகுத விட்டுநீ
போவ தோசொலாய் பொருத்த மாவதே. ௯௨

97 பொருத்த மின்மையேன் பொய்ம்மை யுண்மையேன்
போத என்றெனைப் புரிந்து நோக்கவும்
வருத்த மின்மையேன் வஞ்ச முண்மையேன்
மாண்டி லேன்மலர்க் கமல பாதனே
அரத்த மேனியாய் அருள்செய் அன்பரும்
நீயும் அங்கெழுந் தருளி இங்கெனை
இருத்தி னாய்முறை யோவெ னெம்பிரான்
வம்ப னேன்வினைக் கிறுதி யில்லையே. ௯௩

98 இல்லை நின்கழற் கன்ப தென்கணே
ஏலம் ஏலுநற் குழலி பங்கனே
கல்லை மென்கனி யாக்கும் விச்சைகொண்
டென்னை நின்கழற் கன்ப னாக்கினாய்
எல்லை யில்லைநின் கருணை யெம்பிரான்
ஏது கொண்டுநான் ஏது செய்யினும்
வல்லை யேயெனக் கின்னும் உன்கழல்
காட்டி மீட்கவும் மறுவில் வானனே. ௯௪

99 வான நாடரும் அறியொ ணாதநீ
மறையி லீறுமுன் தொடரொ ணாதநீ
ஏனை நாடருந் தெரியொ ணாதநீ
என்னை யின்னிதாய் ஆண்டு கொண்டவா
ஊனை நாடகம் ஆடு வித்தவா
உருகி நான்உனைப் பருக வைத்தவா
ஞான நாடகம் ஆடு வித்தவா
நைய வையகத் துடைய விச்சையே. ௯௫

100 விச்ச தின்றியே விளைவு செய்குவாய்
விண்ணும் மண்ணகம் முழுதும் யாவையும்
வைச்சு வாங்குவாய் வஞ்ச கப்பெரும்
புலைய னேனையுன் கோயில் வாயிலிற்
பிச்ச னாக்கினாய் பெரிய அன்பருக்
குரிய னாக்கினாய் தாம்வ ளர்த்ததோர்
நச்சு மாமர மாயி னுங்கொலார்
நானும் அங்ஙனே உடைய நாதனே. ௯௬

101 உடைய நாதனே போற்றி நின்னலால்
பற்று மற்றெனக் காவ தொன்றினி
உடைய னேபணி போற்றி உம்பரார்
தம்ப ராபரா போற்றி யாரினுங்
கடைய னாயினேன் போற்றி என்பெருங்
கருணை யாளனே போற்றி யென்னைநின்
அடிய னாக்கினாய் போற்றி ஆதியும்
அந்த மாயினாய் போற்றி யப்பனே. ௯௭

102 அப்ப னேயெனக் கமுத னேஆ
னந்த னேஅகம் நெகஅள் ளூறுதேன்
ஒப்ப னேஉனக் குரிய அன்பரில்
உரிய னாயுனைப் பருக நின்றதோர்
துப்ப னேசுடர் முடிய னேதுணை
யாள னேதொழும் பாள ரெய்ப்பினில்
வைப்ப னேயெனை வைப்ப தோசொலாய்
நைய வையகத் தெங்கள் மன்னனே. ௯௮

103 மன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனை
மாலும் நான்முகத் தொருவன் யாரினும்
முன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனை
முழுதும் யாவையும் இறுதி யுற்றநாள்
பின்ன எம்பிரான் வருக என்னெனைப்
பெய்க ழற்கண்அன் பாயென் நாவினாற்
பன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனைப்
பாவ நாசநின் சீர்கள் பாடவே. ௯௯

104 பாட வேண்டும்நான் போற்றி நின்னையே
பாடி நைந்துநைந் துருகி நெக்குநெக்
காட வேண்டும்நான் போற்றி அம்பலத்
தாடு நின்கழற் போது நாயினேன்
கூட வேண்டும்நான் போற்றி யிப்புழுக்
கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம்
வீட வேண்டும்நான் போற்றி வீடுதந்
தருளு போற்றி நின்மெய்யர் மெய்யனே. ௧௦௦

திருச்சிற்றம்பலம்

6. நீத்தல் விண்ணப்பம் (105-154)

திருச்சிற்றம்பலம்

105 கடையவ னேனைக் கருணையி னாற்கலந் தாண்டுகொண்ட
விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விறல் வேங்கையின்தோல்
உடையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே [ளே.
சடையவ னேதளர்ந் தேன்எம்பி ரான்என்னைத் தாங்கிக்கொள் .

106 கொள்ளேர் பிளவக லாத்தடங் கொங்கையர் கொவ்வைச்
செவ்வாய், விள்ளேன் எனினும் விடுதிகண் டாய்நின் விழுத்
தொழும்பின், உள்ளேன் புறமல்லேன் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே, கள்ளேன் ஒழியவுங் கண்டுகொண் டாண்டதெக்
காரணமே. ௨

107 காருறு கண்ணியர் ஐம்புலன் ஆற்றங் கரைமரமாய்
வேருறு வேனை விடுதிகண் டாய்விளங் குந்திருவா
ரூருறை வாய்மன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
வாருறு பூண்முலை யாள்பங்க என்னை வளர்ப்பவனே. ௩

108 வளர்கின்ற நின்கரு ணைக்கையில் வாங்கவும் நீங்கிப்பால்
மிளிர்கின்றஎன்னை விடுதிகண்டாய் வெண்மதிக் கொழுந்தொன்
றொளிர்கின்ற நீள்முடி உத்தர கோசமங் கைக்கரசே [சுடரே.
தெளிகின்ற பொன்னும்மின் னும்அன்ன தோற்றச் செழுஞ்

109 செழிகின்ற தீப்புகு விட்டிலிற் சின்மொழி யாரிற்பன்னாள்
விழுகின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்வெறி வாயறுகால்

உழுகின்ற பூமுடி உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
வழிநின்று நின்னரு ளாரமு தூட்ட மறுத்தனனே. ௫

110 மறுத்தனன் யானுன் அருளறி யாமையில் என்மணியே
வெறுத்தெனை நீவிட் டிடுதிகண் டாய்வினை யின்தொகுதி
ஒறுத்தெனை ஆண்டுகொள் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
பொறுப்ப ரன்றேபெரி யோர்சிறு நாய்கள்தம் பொய்யினையே.

111 பொய்யவ னேனைப் பொருளென ஆண்டொன்று பொத்திக்கொ
மெய்யவனே விட்டிடுதி கண்டாய் விடமுண் மிடற்று [ண்ட
மையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
செய்யவ னேசிவ னேசிறி யேன்பவந் தீர்ப்பவனே. ௭

112 தீர்க்கின்ற வாறென் பிழையைநின் சீரருள் என்கொலென்று
வேர்க்கின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்விர வார்வெருவ
ஆர்க்கின்ற தார்விடை உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
ஈர்க்கின்ற அஞ்சொடச் சம்வினை யேனை இருதலையே. ௮

113 இருதலைக் கொள்ளியின் உள்ளெறும் பொத்து நினைப்பிரிந்த
விரிதலை யேனை விடுதிகண் டாய்வியன் மூவுலகுக்
கொருதலை வாமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
பொருதலை மூவிலை வேல்வலன் ஏந்திப் பொலிபவனே. ௯

114 பொலிகின்ற நின்தாள் புகுதப்பெற் றாக்கையைப் போக்கப்
மெலிகின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்அளி தேர்விளரி [பெற்று
ஒலிநின்ற பூம்பொழில் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
வலிநின்ற திண்சிலை யாலெரித் தாய்புரம் மாறுபட்டே. ௧௦

115 மாறுபட் டஞ்சென்னை வஞ்சிப்ப யானுன் மணிமலர்த்தாள்
வேறுபட் டேனை விடுதிகண் டாய்வினை யேன்மனத்தே
ஊறும்மட் டேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
நீறுபட் டேயொளி காட்டும்பொன் மேனி நெடுந்தகையே.

116 நெடுந்தகை நீயென்னை ஆட்கொள்ள யான்ஐம்புலன் கள்கொண்டு
விடுந்தகை யேனை விடுதிகண் டாய்விர வார்வெருவ
அடுந்தகை வேல்வல்ல உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
கடுந்தகை யேன்உண் ணுந் தெண்ணீர் அமுதப்பெருங்கடலே.

117 கடலினுள் நாய்நக்கி யாங்குன் கருணைக் கடலினுள்ளும்
விடலரி யேனை விடுதிகண் டாய்விட லில்லடியார்
உடலில மேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
மடலின்மட் டேமணி யேஅமு தேயென் மதுவெள்ளமே.

118 வெள்ளத்துள் நாவற்றி யாங்குன் அருள்பெற்றுத் துன்பத்தினின்றும்
விள்ளக்கி லேனை விடுதிகண் டாய்விரும் பும்அடியார்
உள்ளத்துள் ளாய்மன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
கள்ளத்து ளேற்கரு ளாய்களி யாத களியெனக்கே. ௧௪

119 களிவந்த சிந்தையொ டுன்கழல் கண்டுங் கலந்தருள
வெளிவந்தி லேனை விடுதிகண் டாய்மெய்ச் சுடருக்கெல்லாம்
ஒளிவந்த பூங்கழல் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
எளிவந்த எந்தைபிரான் என்னை ஆளுடை என்னப்பனே. ௧௫

120 என்னைஅப் பாஅஞ்சல் என்பவர் இன்றிநின் றெய்த்தலைந்தேன்
மின்னையொப் பாய்விட் டிடுதிகண் டாயுவ மிக்கின்மெய்யே
உன்னையொப் பாய்மன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
அன்னையொப்பாய்எனக்கத்தனொப்பாய்என் அரும்பொருளே.

121 பொருளே தமியேன் புகலிட மேநின் புகழிகழ்வார்
வெருளே யெனைவிட் டிடுதிகண்டாய் மெய்ம்மையார் விழுங்கும்
அருளே அணிபொழில் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
இருளே வெளியே இகபர மாகி இருந்தவனே. ௧௭

122 இருந்தென்னை ஆண்டுகொள் விற்றுக்கொள் ஒற்றிவை யென்னினல்லால்
விருந்தின னேனை விடுதிகண் டாய்மிக்க நஞ்சமுதா
அருந்தின னேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
மருந்தின னேபிற விப்பிணிப் பட்டு மடங்கினர்க்கே. ௧௮

123 மடங்கஎன் வல்வினைக் காட்டை நின்மன்னருள் தீக்கொளுவும்
விடங்கஎன் தன்னை விடுதிகண் டாய்என் பிறவியைவே
ரொடுங்களைந் தாண்டுகொள் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
கொடுங்கரிக் குன்றுரித் தஞ்சு வித்தாய் வஞ்சிக் கொம்பினையே.

124 கொம்பரில் லாக்கொடி போல்அல மந்தனன் கோமளமே
வெம்புகின் றேனை விடுதிகண் டாய்விண்ணர் நண்ணுகில்லா
உம்பருள் ளாய்மன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
அம்பர மேநில னேஅனல் காலொடப் பானவனே. ௨௰

125 ஆனைவெம் போரிற் குறுந்தூ றெனப்புல னால்அலைப்புண்
டேனையெந் தாய்விட் டிடுதிகண் டாய்வினை யேன்மனத்துத்
தேனையும் பாலையுங் கன்னலை யும்அமு தத்தையும்ஒத்
தூனையும் என்பினை யும்உருக் காநின்ற ஒண்மையனே. உக

126 ஒண்மைய னேதிரு நீற்றைத் தூளித் தொளிமிளிரும்
வெண்மைய னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மெய் யடியவர்கட்
கண்மைய னேயென்றுஞ் சேயாய் பிறர்க்கறி தற்கரிதாம்
பெண்மைய னேதொன்மை ஆண்மைய னேஅலிப் பெற்றியனே.

127 பெற்றது கொண்டுபிழையே பெருக்கிச் சுருக்குமன்பின்
வெற்றடி யேனை விடுதிகண் டாய்விடி லோகெடுவேன்
மற்றடி யேன்தன்னைத் தாங்குநர் இல்லையென் வாழ்முதலே
உற்றடி யேன்மிகத் தேறிநின் றேனெனக் குள்ளவனே. உங

128 உள்ளன வேநிற்க இல்லன செய்யுமை யற்றுழனி
வெள்ளன லேனை விடுதிகண் டாய்வியன் மாத்தடக்கைப்
பொள்ளனல் வேழத் துரியாய் புலனின்கட் போதலொட்டா
மெள்ளனவே மொய்க்கும் நெய்க்குடந் தன்னை எறும்பெனவே.

129 எறும்பிடை நாங்கூ ழெனப்புல னாலரிப் புண்டலந்த
வெறுந்தமி யேனை விடுதிகண் டாய்வெய்ய கூற்றொடுங்க
உறுங்கடிப் போதவை யேயுணர் வுற்றவர் உம்பரும்பர்
பெறும்பத மேயடி யார்பெய ராத பெருமையனே. உரு

130 பெருநீ ரறச்சிறு மீன்துவண் டாங்கு நினைப்பிரிந்த
வெருநீர்மை யேனை விடுதிகண் டாய்வியன் கங்கைபொங்கி
வருநீர் மடுவுள் மலைச்சிறு தோணி வடிவின் வெள்ளைக்
குருநீர் மதிபொதி யுஞ்சடை வானக் கொழுமணியே. உசு

131 கொழுமணியேர்நகை யார்கொங்கைக் குன்றிடைச் சென்றுகுன்றி
விழுமடி யேனை விடுதிகண் டாய்மெய்ம் முழுதுங்கம்பித்
தழுமடி யாரிடை யார்த்துவைத் தாட்கொண் டருளியென்னைக்
கழுமணி யேயின்னுங் காட்டுகண் டாய்நின் புலன்கழலே. உஎ

132 புலன்கள் திகைப்பிக்க யானுந்திகைத்திங் கொர்பொய்ந்நெறிக்கே
விலங்குகின் றேனைவிடுதிகண் டாய்விண்ணும் மண்ணுமெல்லாங்
கலங்கமுந் நீர்நஞ் சமுதுசெய் தாய்கரு ணாகரனே
துலங்குகின் றேனடி யேனுடை யாயென் தொழுகுலமே. உஅ

133 குலங்களைந்தாய் களைந்தாய்என்னைக் குற்றங்கொற் றச்சிலையாம்
விலங்கலெந்தாய் விட்டிடுதிகண்டாய்பொன்னின்மின்னுகொன்றை
அலங்கலந் தாமரை மேனியப் பாவொப் பிலாதவனே
மலங்களைந் தாற்சுழல் வன்தயி ரிற்பொரு மத்துறவே. உகூ

134 மத்துறு தண்தயி ரிற்புலன் தீக்கது வக்கலங்கி
வித்துறு வேனை விடுதிகண் டாய்வெண் டலைமிலைச்சிக்
கொத்துறு போது மிலைந்து குடர்நெடு மாலைசுற்றித்
தத்துறு நீறுட னாரச்செஞ் சாந்தணி சச்சையனே. ௩௰

135 சச்சைய னேமிக்க தண்புனல் விண்கால் நிலம்நெருப்பாம்
விச்சைய னேவிட் டிடுதிகண் டாய்வெளி யாய்கரியாய்
பச்சைய னேசெய்ய மேனிய னேயொண் படஅரவக்
கச்சைய னேகடந் தாய்தடந் தாளஅ டற்கரியே. ௩௧

136 அடற்கரி போல்ஐம் புலன்களுக் கஞ்சி அழிந்தஎன்னை
விடற்கரி யாய்விட் டிடுதிகண் டாய்விழுத் தொண்டர்க்கல்லால்
தொடற்கரி யாய்சுடர் மாமணி யேசுடு தீச்சுழலக்
கடற்கரி தாயெழு நஞ்சமு தாக்குங் கறைக்கண்டனே. ௩௨

137 கண்டது செய்து கருணைமட் டுப்பரு கிக்களித்து
மிண்டுகின் றேனை விடுதிகண் டாய்நின் விரைமலர்த்தாள்
பண்டுதந் தாற்போற் பணித்துப் பணிசெயக் கூவித்தென்னைக்
கொண்டெனெந் தாய்களை யாய்களை யாய குதுகுதுப்பே. ௩௩

138 குதுகுதுப் பின்றிநின் றென்குறிப் பேசெய்து நின்குறிப்பில்
விதுவிதுப் பேனை விடுதிகண் டாய்விரை யார்ந்தினிய
மதுமதுப் போன்றென்னை வாழைப் பழத்தின் மனங்கனிவித்
தெதிர்வதெப் போது பயில்விக் கயிலைப் பரம்பரனே. ௩௪

139 பரம்பர னேநின் பழஅடி யாரொடும் என்படிறு
விரும்பர னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மென் முயற்கறையின்
அரும்பர நேர்வைத் தணிந்தாய் பிறவி ஐவாயரவம்
பொரும்பெரு மான்வினை யேன்மனம் அஞ்சிப் பொதும்புறவே.

140 பொதும்புறு தீப்போற் புகைந்தெரி யப்புலன் தீக்கதுவ
வெதும்புறு வேனை விடுதிகண் டாய்விரை யார்நறவந்
ததும்புமந் தாரத்தில் தாரம் பயின்றுமந் தம்முரல்வண்
டதும்புங் கொழுந்தேன் அவிர்சடை வானத் தடலரைசே. ௩௬

141 அரைசே அறியாச்சிறியேன் பிழைக்கஞ்சலென்னின் அல்லால்
விரைசேர் முடியாய் விடுதிகண் டாய்வெண் நகைக்கருங்கண்
திரைசேர் மடந்தை மணந்த திருப்பொற் பதப்புயங்கா
வரைசேர்ந் தடர்ந்தென்ன வல்வினை தான்வந் தடர்வனவே.

142 அடர்புல னால்நிற் பிரிந்தஞ்சி அஞ்சொல்நல் லாரவர்தம்
விடர்விட லேனை விடுதிகண் டாய்விரிந் தேயெரியுஞ்
சுடரனை யாய்சுடு காட்டர சேதொழும் பர்க்கமுதே
தொடர்வரி யாய்தமி யேன்தனி நீக்குந் தனித்துணையே. ௩அ

143 தனித்துணை நீநிற்க யான்தருக் கித்தலை யால்நடந்த
வினைத்துணை யேனை விடுதிகண் டாய்வினை யேனுடைய
மனத்துணையே என்தன்வாழ் முதலேஎனக் கெய்ப்பில் வைப்பே
தினைத்துணையேனும் பொறேன்துய ராக்கையின் திண்வலையே.

144 வலைத்தலை மானன்ன நோக்கியர் நோக்கின் வலையிற்பட்டு
மிலைத்தலைந் தேனை விடுதிகண் டாய்வெண் மதியின் ஒற்றைக்
கலைத்தலை யாய்கரு ணாகர னேகயி லாயமென்னும்
மலைத்தலை வாமலை யாள்மண வாளஎன் வாழ்முதலே. ௪௦

145 முதலைச்செவ் வாய்ச்சியர் வேட்கைவெந் நீரிற் கடிப்பமூழ்கி
விதலைச்செய் வேனை விடுதிகண் டாய்விடக் கூன்மிடைந்த
சிதலைச்செய் காயம் பொறேன்சிவ னேமுறை யோமுறையோ
திதலைச்செய் பூண்முலை மங்கைபங் காஎன் சிவகதியே. ௪க

146 கதியடி யேற்குன் கழல்தந் தருளவும் ஊன்கழியா
விதியடி யேனை விடுதிகண் டாய்வெண் தலைமுழையிற்
பதியுடை வாளரப் பார்த்திறை பைத்துச் சுருங்கஅஞ்சி
மதிநெடு நீரிற் குளித்தொளிக் குஞ்சடை மன்னவனே. ௪௨

147 மன்னவ னேயொன்று மாறறி யாச்சிறி யேன்மகிழ்ச்சி
மின்னவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மிக்க வேதமெய்ந்நூல்
சொன்னவ னேசொற் கழிந்தவ னேகழி யாத்தொழும்பர்
முன்னவ னேபின்னும் ஆனவ னேயிம் முழுதையுமே. ௪௩

148 முழுதயில் வேற்கண் ணியரென்னும் மூரித் தழல்முழுகும்
விழுதனை யேனை விடுதிகண் டாய்நின் வெறிமலர்த்தாள் [ரான்
தொழுது செல்வான்நற் றொழும்பரிற் கூட்டிடு சோத்தெம்பி
பழுதுசெய் வேனை விடேலுடை யாய்உன்னைப் பாடுவனே. ௪௪

149 பாடிற்றி லேன்பணி யேன்மணி நீயொளித் தாய்க்குப்பச்சூன்
வீடிற்றி லேனை விடுதிகண் டாய்வியந் தாங்கலறித்
தேடிற்றி லேன்சிவ னெவ்விடத் தானெவர் கண்டனரென்
றோடிற்றி லேன்கிடந் துள்ளுரு கேன்நின் றுழைத்தனனே.

150 உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைப் பலாப்பழத் தீயினொப்பாய்
விழைதரு வேனை விடுதிகண் டாய்விடின் வேலைநஞ்சுண்
மழைதரு கண்டன் குணமிலி மானிடன் தேய்மதியன்
பழைதரு மாபர னென்றென் றறைவன் பழிப்பினையே. சசு

151 பழிப்பில்நின் பாதப் பழந்தொழும் பெய்தி விழப்பழித்து
விழித்திருந் தேனை விடுதிகண் டாய்வெண் மணிப்பணிலங்
கொழித்துமந் தாரமந் தாகினி நுந்தும்பந் தப்பெருமை
தழிச்சிறை நீரிற் பிறைக்கலஞ் சேர்தரு தாரவனே. சஎ

152 தாரகை போலுந் தலைத்தலை மாலைத் தழலரப்பூண்
வீரனென் றன்னை விடுதிகண் டாய்விடி லென்னைமிக்கார்
ஆரடி யானென்னின் உத்தர கோசமங் கைக்கரசின்
சீரடி யாரடி யானென்று நின்னைச் சிரிப்பிப்பனே. சஅ

153 சிரிப்பிப்பன் சீறும் பிழைப்பைத் தொழும்பையும் ஈசற்கென்று
விரிப்பிப்ப னென்னை விடுதிகண் டாய்விடின் வெங்கரியின்
உரிப்பிச்சன் தோலுடைப் பிச்சன்நஞ் சூண்பிச்சன் ஊர்ச்சுடுகாட்
டெரிப்பிச்சன் என்னையும் ஆளுடைப் பிச்சனென் றேசுவனே.

154 ஏசினும் யானுன்னை யேத்தினும் என்பிழைக் கேகுழைந்து
வேசறு வேனை விடுதிகண் டாய்செம் பவளவெற்பின்
தேசுடை யாயென்னை ஆளுடை யாய்சிற் றுயிர்க்கிரங்கிக்
காய்சின ஆலமுண் டாய்அமு துண்ணக் கடையவனே. ௫0

திருச்சிற்றம்பலம்

7. திருவெம்பாவை (155-174)

திருச்சிற்றம்பலம்

155 ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்

வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தா ளென்னேயென்னே
ஈதே யெந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். க

156 பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய். உ

157 முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளூறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய். ௩

158 ஒள்நித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவுங்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உள்நெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்
தெண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய். ச

159 மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிறீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்

கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்
றோலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். ௫

160 மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகா யுனக்கே உறும்எமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். ௬

161 அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலஅமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாஎன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னானை யென்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். ௭

162 கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்குங்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ
வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். ௮

163 முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்

அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே யெமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையு மிலோமேலோ ரெம்பாவாய். ௯

164 பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகாள்
ஏதவனூர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். ௧௦

165 மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய். ௧௧

166 ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடுந்
தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமுங்
காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். ௧௨

167 பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கங் குருகினத்தாற் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினல்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த

பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநஞ்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். கங

168 காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய். கச

169 ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
நீரொருகா லோவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறும்
ஆரொருவ ரிவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். கரு

170 முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையா ளிட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். கசு

171 செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்

சேங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். கஎ

172 அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோரெம்பாவாய்.

173 உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்
றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். கசூ

174 போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். உ0

திருச்சிற்றம்பலம்

8. திருவம்மானை (175-194)

திருச்சிற்றம்பலம்

175 செங்கண் நெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொண்டு
தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்
அங்கணன் அந்தணனாய் அறைகூவி வீடருளும்
அங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். க

176 பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத் தார்புறத்தார்
ஆராலுங் காண்டற் கரியான் எமக்கெளிய
பேராளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
வாரா வழியருளி வந்தேன் உளம்புகுந்த
ஆரா அமுதாய் அலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். உ

177 இந்திரனும் மாலயனும் ஏனோரும் வானோரும்
அந்தரமே நிற்கச் சிவனவனி வந்தருளி
எந்தரமும் ஆட்கொண்டு தோட்கொண்ட நீற்றனாய்ச்
சிந்தனையை வந்துருக்குஞ் சீரார் பெருந்துறையான்
பந்தம் பறியப் பரிமேற்கொண் டான்தந்த
அந்தமிலா ஆனந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௩

178 வான்வந்த தேவர்களும் மாலயனோ டிந்திரனுங்
கானின்று வற்றியும் புற்றெழுந்துங் காண்பரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போல் தலையளித்திட்
டூன்வந்து ரோமங்கள் உள்ளே உயிர்ப்பெய்து
தேன்வந் தமுதின் தெளிவி னொளிவந்த
வான்வந்த வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௪

179 கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம் பலம்மன்னும்
ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௫

180 கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறொருவன்
தீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித்
தாள்தா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி
நாட்டார் நகைசெய்ய நாம்மேலை வீடெய்த
ஆள்தான்கொண் டாண்டவா பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௬

181 ஓயாதே உள்குவார் உள்ளிருக்கும் உள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
நாயான நந்தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே உலகேழும்
ஆயானை ஆள்வானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௭

182 பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண்ட லத்தீசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண் டக்கோவால் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௮

183 துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்ட புரிநூலான் கோலமா வூர்தியான்
கண்டங் கரியான்செம் மேனியான் வெண்ணீற்றான்
அண்டமுத லாயினான் அந்தமிலா ஆனந்தம்
பண்டைப் பரிசே பழவடியார்க் கீந்தருளும்
அண்டம் வியப்புறுமா பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௯

184 விண்ணாளுந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
மண்ணாளும் மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானைத்
தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
அண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௧௦

185 செப்பார் முலைபங்கன் தென்னன் பெருந்துறையான்
தப்பாமே தாளடைந்தார் நெஞ்சுருக்குந் தன்மையினான்
அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோகம் ஆக்குவித்த

அப்பார் சடையப்பன் ஆனந்த வார்கழலே
ஒப்பாக வொப்புவித்த உள்ளத்தா ருள்ளிருக்கும்
அப்பாலைக் கப்பாலைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். கக

186 மைப்பொலியுங் கண்ணிகேள் மாலயனோ டிந்திரனும்
எப்பிறவி யுந்தேட என்னையுந்தன் இன்னருளால்
இப்பிறவி ஆட்கொண் டினிப்பிறவா மேகாத்து
மெய்ப்பொருட்கண் தோற்றமாய் மெய்யே நிலைபேறாய்
எப்பொருட்குந் தானேயாய் யாவைக்கும் வீடாகும்
அப்பொருளாம் நஞ்சிவனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். கஉ

187 கையார் வளைசிலம்பக் காதார் குழையாட
மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச்
செய்யானை வெண்ணீ றணிந்தானைச் சேர்ந்தறியாக்
கையானை எங்குஞ் செறிந்தானை அன்பர்க்கு
மெய்யானை அல்லாதார்க் கல்லாத வேதியனை
ஐயா றமர்ந்தானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். கங

188 ஆனையாய்க் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவராய்
ஏனைப் பிறவாய்ப் பிறந்திறந் தெய்த்தேனை
ஊனையும் நின்றுருக்கி என்வினையை ஓட்டுகந்து
தேனையும் பாலையுங் கன்னலையும் ஒத்தினிய [ளும்
கோனவன்போல் வந்தென்னைத் தன்தொழும்பிற் கொண்டரு
வானவன் பூங்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். கச

189 சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்தன் வேள்வியினில்
இந்திரனைத் தோள்நெரித்திட் டெச்சன் தலையரிந்
தந்தரமே செல்லும் அலர்கதிரோன் பல்தகர்த்துச்
சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை ஓட்டுகந்த
செந்தார்ப் பொழில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
மந்தார மாலையே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். கரு

190 ஊனாய் உயிராய் உணர்வாய்என் னுட்கலந்து
தேனாய் அமுதமுமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோ ரறியா வழியெமக்குத் தந்தருளுந்
தேனார் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீரொளிசேர்
ஆனா அறிவாய் அளவிறந்த பல்லுயிர்க்குங்
கோனாகி நின்றவா கூறுதுங்காண் அம்மானாய். கசு

191 சூடுவேன் பூங்கொன்றை சூடிச் சிவன்திரள்தோள்
கூடுவேன் கூடி முயங்கி மயங்கிநின்
றூடுவேன் செவ்வாய்க் குருகுவேன் உள்ளுருகித்
தேடுவேன் தேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்
வாடுவேன் பேர்த்து மலர்வேன் அனலேந்தி
ஆடுவான் சேவடியே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௧௭

192 கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை
வெளிவந்த மாலயனுங் காண்பரிய வித்தகனைத்
தெளிவந்த தேறலைச் சீரார் பெருந்துறையில்
எளிவந் திருந்திரங்கி எண்ணரிய இன்னருளால்
ஒளிவந்தென் உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளிதிகழ
அளிவந்த அந்தணனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௧௮

193 முன்னானை மூவர்க்கு முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
பின்னானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
மன்னானை வானவனை மாதியலும் பாதியனைத்
தென்னானைக் காவானைத் தென்பாண்டி நாட்டானை
என்னானை என்னப்பன் என்பார்கட் கின்னமுதை
அன்னானை அம்மானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௧௯

194 பெற்றி பிறர்க்கரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்னடியார்
குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச்
சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான் தொல்புகழே
பற்றியிப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௨௦

திருச்சிற்றம்பலம்

9. திருப்பொற்சுண்ணம் (195 - 214)

திருச்சிற்றம்பலம்

195 முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதூக்கி
முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம்வைம்மின்
சத்தியும் சோமியும் பார்மகளும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்

சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியுங்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன் ஐயாறன்அம் மானைப்பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. க

196 பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறநிலாமே
குனிமின் தொழுமினெங் கோனெங்கூத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. உ

197 சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பக நாட்டியெங்கும்
எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன்அயன் தன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்
கேய்ந்த பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௩

198 காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௪

199 அறுகெடுப் பார்அய னும்அரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர் கணங்களெல்லாம்
நம்மிற்பின் பல்ல தெடுக்கவொட்டோம்

செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பற்
காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௫

200 உலக்கை பலஓச்சு வார்பெரியர்
உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
காண உலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்து பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௬

201 சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பப்
பாடகம் மெல்லடி யார்க்குமங்கை
பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்
காடக மாமலை அன்னகோவுக்
காடப் பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௭

202 வாள்தடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
தோள்திரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச்சொல்லி
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௮

203 வையகம் எல்லாம் உரலதாக
மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்

செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௯

204 முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஆடச்
செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்
பித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப்
பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
அத்தன் கருணையொ டாடஆட
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௧௦

205 மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்
காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௧௧

206 மையமர் கண்டனை வானநாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்தன்னை
ஐயனை ஐயர்பி ரானைநம்மை
அகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
போதரிக் கண்ணிணைப் பொற்றொடித்தோள்
பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௧௨

207 மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
என்னுடை ஆரமு தெங்களப்பன்
எம்பெரு மான்இம வான்மகட்குத்

தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௧௩

208 சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
செங்கனி வாயித ழுந்துடிப்பச்
சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்குங்
கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௧௪

209 ஞானக் கரும்பின் தெளியைப்பாகை
நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
கூத்தனை நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்
பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௧௫

210 ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோ
டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
தேவர் கனவிலுங் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௧௬

211 தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்

ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்யஅன்று
போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. கஎ

212 அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடிக்
கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
காலனைக் காலால் உதைத்தல்பாடி
இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. கஅ

213 வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
கட்டிய மாசுணக் கச்சைபாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
இட்டுநின் றாடும் அரவம்பாடி
ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. கசு

214 வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
சோதியு மாய்இருள் ஆயினார்க்குத்
துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினார்க்குப்
பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினாருக்
காதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்
காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. உ0

திருச்சிற்றம்பலம்

10. திருக்கோத்தும்பி (215-234)

திருச்சிற்றம்பலம்

215 பூவேறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்பமைந்த
நாவேறு செல்வியும் நாரணனும் நான்மறையும்
மாவேறு சோதியும் வானவருந் தாமறியாச்
சேவேறு சேவடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. க

216 நானார்என் உள்ளமார் ஞானங்க ளாரென்னை யாரறிவார்
வானோர் பிரானென்னை ஆண்டிலனேல் மதிமயங்கி
ஊனா ருடைதலையில் உண்பலிதேர் அம்பலவன்
தேனார் கமலமே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. உ

217 தினைத்தனை உள்ளதோர் பூவினில்தேன் உண்ணாதே
நினைத்தொறுங் காண்தொறும் பேசுந்தோறும் எப்போதும்
அனைத்தெலும் புள்நெக ஆனந்தத் தேன்சொரியுங்
குனிப்புடை யானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௩

218 கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையும்ஆட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
சுண்ணப்பொன் நீற்றற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௪

219 அத்தேவர் தேவர் அவர்தேவ ரென்றிங்ஙன்
பொய்த்தேவு பேசிப் புலம்புகின்ற பூதலத்தே
பத்தேதும் இல்லாதென் பற்றறநான் பற்றிநின்ற
மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ரு

220 வைத்த நிதிபெண்டிர் மக்கள்குலங் கல்வியென்னும்
பித்த உலகிற் பிறப்போ டிறப்பென்னுஞ்
சித்த விகாரக் கலக்கந் தெளிவித்த
வித்தகத் தேவர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௬

221 சட்டோ நினைக்க மனத்தமுதாஞ் சங்கரனைக்
கெட்டேன் மறப்பேனோ கேடுபடாத் திருவடியை
ஒட்டாத பாவித் தொழும்பரைநாம் உருவறியோஞ்
சிட்டாய சிட்டற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. எ

222 ஒன்ருய் முளைத்தெழுந் தெத்தனையோ கவடுவிட்டு
நன்ருக வைத்தென்னை நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
என்தாதை தாதைக்கும் எம்மனைக்குந் தம்பெருமான்
குன்ருத செல்வற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௮

223 கரணங்கள் எல்லாங் கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன்
சரணங்க ளேசென்று சார்தலுமே தானெனக்கு
மரணம் பிறப்பென் றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த
கருணைக் கடலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௯

224 நோயுற்று மூத்துநான் நுந்துகன்ருய் யிங்கிருந்து
நாயுற்ற செல்வம் நயந்தறியா வண்ணமெல்லாந்
தாயுற்று வந்தென்னை ஆண்டுகொண்ட தன்கருணைத்
தேயுற்ற செல்வற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௧௦

225 வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலியன் என்னுதே
கல்நெஞ் சுருக்கிக் கருணையினுல் ஆண்டுகொண்ட
அன்னந் திளைக்கும் அணிதில்லை அம்பலவன்
பொன்னங் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௧௧

226 நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேன துள்ளப் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீயேதும் இல்லாதென் செய்பணிகள் கொண்டருளுந்
தாயான ஈசற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௧௨

227 நான்தனக் கன்பின்மை நானுந்தா னும்அறிவோம்
தானென்னை ஆட்கொண்ட தெல்லாருந் தாமறிவார்
ஆன கருணையும் அங்குற்றே தானவனே
கோனென்னைக் கூடக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. ௧௩

228 கருவாய் உலகினுக் கப்புறமாய் இப்புறத்தே
மருவார் மலர்க்குழல் மாதினொடும் வந்தருளி
அருவாய் மறைபயில் அந்தணனுய் ஆண்டுகொண்ட
திருவான தேவற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௧௪

229 நானும்என் சிந்தையும் நாயகனுக் கெவ்விடத்தோம்
தானுந்தன் தையலுந் தாழ்சடையோன் ஆண்டிலனேல்
வானுந் திசைகளும் மாகடலும் ஆயபிரான்
தேனுந்து சேவடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௧௫

230 உள்ளப் படாத திருவுருவை உள்ளுதலும்
கள்ளப் படாத களிவந்த வான்கருணை
வெள்ளப் பிரான்எம் பிரான்என்னை வேறேஆட்
கொள்ளப் பிரானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. கசு

231 பொய்யாய செல்வத்தே புக்கழுந்தி நாள்தோறும்
மெய்யாக் கருதிக் கிடந்தேனை ஆட்கொண்ட
ஐயாவென் ஆருயிரே அம்பலவா என்றவன்றன்
செய்யார் மலரடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. கஎ

232 தோலுந் துகிலுங் குழையுஞ் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியுஞ்
சூலமுந் தொக்க வளையு முடைத்தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. கஅ

233 கள்வன் கடியன் கலதியிவன் என்னாதே
வள்ளல் வரவர வந்தொழிந்தான் என்மனத்தே
உள்ளத் துறுதுய ரொன்றொழியா வண்ணமெல்லாந்
தெள்ளுங் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. கசு

234 பூமேல் அயனோடு மாலும் புகலரிதென்
றேமாறி நிற்க அடியேன் இறுமாக்க
நாய்மேல் தவிசிட்டு நன்றாய்ப் பொருட்படுத்த
தீமேனி யானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. உ0

திருச்சிற்றம்பலம்

11. திருத்தெள்ளேணம் (235-254)

திருச்சிற்றம்பலம்

235 திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்றுணராத் திருவடியை
உருநாம் அறியவோர் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்டான்
ஒருநாமம் ஓருருவம் ஒன்றுமில்லாற் காயிரம்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. க

236 திருவார் பெருந்துறை மேயபிரான் என்பிறவிக்
கருவேர் அறுத்தபின் யாவரையுங் கண்டதில்லை
அருவாய் உருவமும் ஆயபிரான் அவன்மருவுந்
திருவாரூர் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. உ

237 அரிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத தேவர்கட்குந்
தெரிக்கும் படித்தன்றி நின்றசிவம் வந்துநம்மை
உருக்கும் பணிகொள்ளும் என்பதுகேட் டுலகமெல்லாஞ்
சிரிக்குந் திறம்பாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௩

238 அவமாய தேவர் அவகதியில் அழுந்தாமே
பவமாயங் காத்தென்னை ஆண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி
நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலும் நாமொழிந்து
சிவமாய வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௪

239 அருமந்த தேவர் அயன்திருமாற் கரியசிவம்
உருவந்து பூதலத்தோர் உகப்பெய்தக் கொண்டருளிக்
கருவெந்து வீழக் கடைக்கணித்தென் உளம்புகுந்த
திருவந்த வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௫

240 அரையாடு நாகம் அசைத்தபிரான் அவனியின்மேல்
வரையாடு மங்கைதன் பங்கொடும்வந் தாண்டதிறம்
உரையாட உள்ளொளியாட ஒண்மாமலர்க் கண்களில்நீர்த்
திரையாடு மாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௬

241 ஆவா அரிஅயன்இந் திரன்வானோர்க் கரியசிவன்
வாவாவென் றென்னையும் பூதலத்தேவலித்தாண்டுகொண்டான்
பூவார் அடிச்சுவ டென்தலைமேற் பொறித்தலுமே
தேவான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௭

242 கறங்கோலை போல்வதோர் காயப்பிறப்போ டிறப்பென்னும்
அறம்பாவமென் றிரண்டச்சந்தவிர்த்தென்னைஆண்டுகொண்டா
மறந்தேயுந் தன்கழல்நான் மறவாவண்ணம் நல்கியஅத் [ன்
திறம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௮

243 கல்நா ருரித்தென்ன என்னையுந்தன் கருணையினாற்
பொன்னார் கழல்பணித் தாண்டபிரான் புகழ்பாடி
மின்னேர் நுடங்கிடைச் செந்துவர்வாய் வெண்ணகையீர்
தென்னா தென்னாவென்று தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௯

244 கனவேயுந் தேவர்கள் காண்பரிய கனைகழலோன்
புனவேய னவளைத் தோளியொடும் புகுந்தருளி
நனவே எனைப்பிடித்தாட் கொண்டவா நயந்துநெஞ்சஞ்
சினவேற்கண் நீர்மல்கத் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௰

245 கயல்மாண்ட கண்ணிதன் பங்கன் எனைக்கலந் தாண்டலுமே
அயல்மாண் டருவினைச் சுற்றமுமாண் டவனியின்மேல்
மயல்மாண்டு மற்றுள்ள வாசகமாண் டென்னுடைய
செயல்மாண்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. கக

246 முத்திக் குழன்று முனிவர்குழாம் நனிவாட
அத்திக் கருளி அடியேனை ஆண்டுகொண்டு
பத்திக் கடலுட் பதித்த பரஞ்சோதி
தித்திக்கு மாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. கஉ

247 பார்பாடும் பாதாளர் பாடும்விண் ணோர் தம்பாடும்
ஆர்பாடுஞ் சாரா வகையருளி ஆண்டுகொண்ட
நேர்பாடல் பாடி நினைப்பரிய தனிப்பெரியோன்
சீர்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. கங

248 மாலே பிரமனே மற்றொழிந்த தேவர்களே
நூலே நுழைவரியான் நுண்ணியனாய் வந்தடியேன்
பாலே புகுந்து பரிந்துருக்கும் பாவகத்தாற்
சேலேர்கண் நீர்மல்கத் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. கச

249 உருகிப் பெருகி உளங்குளிர முகந்துகொண்டு
பருகற் கினிய பரங்கருணைத் தடங்கடலை
மருவித் திகழ்தென்னன் வார்கழலே நினைந்தடியோம்
திருவைப் பரவிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. கரு

250 புத்தன் புரந்தராதியர் அயன்மால் போற்றிசெயும்
பித்தன் பெருந்துறை மேயபிரான் பிறப்பறுத்த
அத்தன் அணிதில்லை அம்பலவன் அருட்கழல்கள்
சித்தம் புகுந்தவா தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. கசு

251 உவலைச் சமயங்கள் ஒவ்வாத சாத்திரமாஞ்
சவலைக் கடலுளனாய்க் கிடந்து தடுமாறுங்
கவலைக் கெடுத்துக் கழலிணைகள் தந்தருளுஞ்
செயலைப் பரவிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. கஎ

252 வான்கெட்டு மாருதம் மாய்ந்தழல்நீர் மண்கெடினுந்
தான்கெட்ட லின்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையனுக்
கூன்கெட் டுயிர்கெட் டுணர்வுகெட்டென் உள்ளமும்போய்
நான்கெட்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. கஅ

253 விண்ணோர் முழுமுதல் பாதாளத் தார்வித்து
மண்ணோர் மருந்தயன் மாலுடைய வைப்படியோங்
கண்ணார வந்துநின்றான் கருணைக் கழல்பாடித்
தென்னாதென் னாவென்று தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௧௯

254 குலம்பாடிக் கொக்கிறகும் பாடிக் கோல்வளையாள்
நலம்பாடி நஞ்சுண்ட வாபாடி நாள்தோறும்
அலம்பார் புனல்தில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
சிலம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௨௰

திருச்சிற்றம்பலம்

12. திருச்சாழல் (255 - 274)

திருச்சிற்றம்பலம்

255 பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதுந் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேடீ
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ. ௧

256 என்னப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்குந் தானீசன்
துன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளுமது என்னேடீ
மன்னுகலை துன்னுபொருள் மறைநான்கே வான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன்காண் சாழலோ. ௨

257 கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் காணேடீ
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் ஆயிடினுங்
காயில் உலகனைத்துங் கற்பொடிகாண் சாழலோ. ௩

258 அயனை அனங்கனை அந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கள் மாயா வடுச்செய்தான் காணேடீ
நயனங்கள் மூன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தால்
சயமன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ. ௪

259 தக்கனையும் எச்சனையுந் தலையறுத்துத் தேவர்கணம்
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்ததுதான் என்னேடீ
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்தருளி அருள்கொடுத்தங்
கெச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற் றருளினன்காண் சாழலோ. ௫

260 அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே அழலுருவாய்
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற நின்றதுதான் என்னேடீ
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற நின்றிலனேல் இருவருந்தம்
சலமுகத்தால் ஆங்காரந் தவிரார்காண் சாழலோ. ௬

261 மலைமகளை யொருபாகம் வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற் பாயுமது என்னேடீ [லாம்
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற் பாய்ந்திலளேல் தரணியெல்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெருங்கேடாஞ் சாழலோ. ௭

262 கோலால மாகிக் குரைகடல்வாய் அன்றெழுந்த
ஆலாலம் உண்டான் அவன்சதுர்தான் என்னேடீ
ஆலாலம் உண்டிலனேல் அன்றயன்மால் உள்ளிட்ட
மேலாய தேவரெல்லாம் வீடுவர்காண் சாழலோ. ௮

263 தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணேடீ
பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதாய் இருநிலத்தோர்
விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ. ௯

264 தானந்தம் இல்லான் தனையடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்தான் காணேடீ
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்த திருவடிகள்
வானுந்து தேவர்கட்கோர் வான்பொருள்காண் சாழலோ. ௧௦

265 நங்காய் ஈதென்னதவம் நரம்போடெலும்பணிந்து
கங்காளந் தோள்மேலே காதலித்தான் காணேடீ
கங்காளம் ஆமாகேள் காலாந்த ரத்திருவர்
தங்காலஞ் செய்யத் தரித்தனன்காண் சாழலோ. ௧௧

266 கானார் புலித்தோல் உடைதலைஊண் காடுபதி
ஆனா லவனுக்கிங் காட்படுவார் ஆரேடீ
ஆனாலுங் கேளாய் அயனுந் திருமாலும்
வானாடர் கோவும் வழியடியார் சாழலோ. ௧௨

267 மலையரையன் பொற்பாவை வாள்நுதலாள் பெண்திருவை
உலகறியத் தீவேட்டான் என்னுமது என்னேடீ
உலகறியத் தீவேளா தொழிந்தனனேல் உலகனைத்துங்
கலைநவின்ற பொருள்களெல்லாங் கலங்கிடுங்காண் சாழலோ.

268 தேன்புக்க தண்பணைசூழ் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம் பயிலுமது என்னேடீ
தான்புக்கு நட்டம் பயின்றிலனேல் தரணியெல்லாம்
ஊன்புக்க வேற்காளிக் கூட்டாங்காண் சாழலோ. ௧௪

269 கடகரியும் பரிமாவும் தேரும்உகந் தேறாதே
இடபம்உகந் தேறியவா றெனக்கறிய இயம்பேடீ
தடமதில்கள் அவைமூன்றுந் தழலெரித்த அந்நாளில்
இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால்காண் சாழலோ. ௧௫

270 நன்றாக நால்வர்க்கு நான்மறையின் உட்பொருளை
அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் காணேடீ
அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் ஆயிடினுங்
கொன்றான்காண் புரமூன்றுங் கூட்டோடே சாழலோ. ௧௬

271 அம்பலத்தே கூத்தாடி அமுதுசெயப் பலிதிரியும்
நம்பனையுந் தேவனென்று நண்ணுமது என்னேடீ
நம்பனையும் ஆமாகேள் நான்மறைகள் தாமறியா
எம்பெருமான் ஈசாவென் றேத்தினகாண் சாழலோ. ௧௭

272 சலமுடைய புலந்தரன்தன் உடல்தடிந்த நல்லாழி
நலமுடைய நாரணற்கன் றருளியவா றென்னேடீ
நலமுடைய நாரணன்தன் நயனம்இடந் தரனடிக்கீழ்
அலராக இடஆழி அருளினன்காண் சாழலோ. ௧௮

273 அம்பரமாம் புள்ளித்தோல் ஆலாலம் ஆரமுதம்
எம்பெருமான் உண்டசதுர் எனக்கறிய இயம்பேடீ
எம்பெருமான் ஏதுடுத்தங் கேதமுது செய்திடினுந்
தம்பெருமை தானறியாத் தன்மையன்காண் சாழலோ. ௧௯

274 அருந்தவருக் காலின்கீழ் அறமுதலா நான்கனையும்
இருந்தவருக் கருளுமது எனக்கறிய இயம்பேடீ
அருந்தவருக் கறமுதல்நான் கன்றருளிச் செய்திலனேல்
திருந்தவருக் குலகியற்கை தெரியாகாண் சாழலோ. ௨௦

திருச்சிற்றம்பலம்

13. திருப்பூவல்லி (275 - 294)

திருச்சிற்றம்பலம்.

275 இணையடியார் திருவடி என்தலைமேல் வைத்தலுமே
துணையான சுற்றங்கள் அத்தனையுந் துறந்தொழிந்தேன்
அணையார் புனற்றில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
புணையாளன் சீர்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. ௧

276 எந்தையெந் தாய்சுற்றம் மற்றுமெல்லாம் என்னுடைய
பந்தம் அறுத்தென்னை ஆண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்
அந்த இடைமருதில் ஆனந்தத் தேனிருந்த
பொந்தைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. ௨

277 நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையுமோர் பொருட்படுத்துத்
தாயிற் பெரிதுந் தயாவுடைய தம்பெருமான்
மாயப் பிறப்பறுத் தாண்டானென் வல்வினையின்
வாயிற் பொடியட்டிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. ௩

278 பண்பட்ட தில்லைப் பதிக்கரசைப் பரவாதே
எண்பட்ட தக்கன் அருக்கன்எச்சன் இந்துஅனல்
விண்பட்ட பூதப் படைவீர பத்திரரால்
புண்பட்ட வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. ௪

279 தேனாடு கொன்றை சடைக்கணிந்த சிவபெருமான்
ஊனாடி நாடிவந் துள்புகுந்தான் உலகர்முன்னே
நானாடி ஆடிநின் றோலமிட நடம்பயிலும்
வானாடர் கோவுக்கே பூவல்லி கொய்யாமோ. ௫

280 எரிமூன்று தேவர்க் கிரங்கியருள் செய்தருளிச்
சிரமூன் றறத்தன் திருப்புருவம் நெரித்தருளி
உருமூன்று மாகி உணர்வரிதாம் ஒருவனுமே
புரமூன் றெரித்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ. ௬

281 வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்து
இணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமான்
அணங்கொ டணிதில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
குணங்கூறப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. ௭

282 நெறிசெய் தருளித்தன் சீரடியார் பொன்னடிக்கே
குறிசெய்து கொண்டென்னை ஆண்டபிரான் குணம்பரவி
முறிசெய்து நம்மை முழுதுடற்றும் பழவினையைக்
கிறிசெய்த வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. அ

283 பன்னாட் பரவிப் பணிசெய்யப் பாதமலர்
என்னாகம் துன்னவைத்த பெரியோன் எழிற்சுடராய்க்
கல்நா ருரித்தென்னை யாண்டுகொண்டான் கழலிணைகள்
பொன்னான வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. கூ

284 பேராசை யாமிந்தப் பிண்டமறப் பெருந்துறையான்
சீரார் திருவடி யென்தலைமேல் வைத்தபிரான்
காரார் கடல்நஞ்சை உண்டுகந்த காபாலி
போரார் புரம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. க0

285 பாலும் அமுதமுந் தேனுடனும் பராபரமாய்க்
கோலங் குளிர்ந்துள்ளங் கொண்டபிரான் குரைகழல்கள்
ஞாலம் பரவுவார் நன்னெறியாம் அந்நெறியே
போலும் புகழ்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. கக

286 வானவன் மாலயன் மற்றுமுள்ள தேவர்கட்கும்
கோனவ னாய்நின்று கூடலிலாக் குணக்குறியோன்
ஆன நெடுங்கடல் ஆலாலம் அமுதுசெய்யப்
போனகம் ஆனவா பூவல்லி கொய்யாமோ. கஉ

287 அன்றால நீழற்கீழ் அருமறைகள் தானருளி
நன்றாக வானவர் மாமுனிவர் நாள்தோறும்
நின்றார ஏத்தும் நிறைகழலோன் புனைகொன்றைப்
பொன்தாது பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. கங

288 படமாக என்னுள்ளே தன்னிணைப்போ தவையளித்திங்
கிடமாகக் கொண்டிருந் தேகம்பம் மேயபிரான்
தடமார் மதில்தில்லை அம்பலமே தானிடமா
நடமாடு மாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. கச

289 அங்கி அருக்கன் இராவணன் அந் தகன்கூற்றன்
செங்கண் அரிஅயன் இந்திரனுஞ் சந்திரனும்
பங்கமில் தக்கனும் எச்சனுந்தம் பரிசழியப்
பொங்கியசீர் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. கரு

290 திண்போர் விடையான் சிவபுரத்தார் போரேறு
மண்பால் மதுரையிற் பிட்டமுது செய்தருளித்
தண்டாலே பாண்டியன் தன்னைப் பணிகொண்ட
புண்பாடல் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. கசு

291 முன்னாய மாலயனும் வானவருந் தானவரும்
பொன்னார் திருவடி தாமறியார் போற்றுவதே
என்னாகம் உள்புகுந் தாண்டுகொண்டான் இலங்கணியாம்
பன்னாகம் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. கஎ

292 சீரார் திருவடித் திண்சிலம்பு சிலம்பொலிக்கே
ஆராத ஆசையதாய் அடியேன் அகமகிழத்
தேரார்ந்த வீதிப் பெருந்துறையான் திருநடஞ்செய்
பேரானந் தம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. கஅ

293 அத்தி யுரித்தது போர்த்தருளும் பெருந்துறையான்
பித்த வடிவுகொண் டிவ்வுலகிற் பிள்ளையுமாம்
முத்தி முழுமுதலுத் தரகோச மங்கைவள்ளல்
புத்தி புகுந்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ. ககூ

294 மாவார வேறி மதுரைநகர் புகுந்தருளித்
தேவார்ந்த கோலந் திகழப் பெருந்துறையான்
கோவாகி வந்தெம்மைக் குற்றேவல் கொண்டருளும்
பூவார் கழல்பரவிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.* உ௦

திருச்சிற்றம்பலம்

14. திருவுந்தியார் (295 - 314)

திருச்சிற்றம்பலம்

295 வளைந்தது வில்லு விளைந்தது பூசல்
உளைந்தன முப்புரம் உந்தீபற
ஒருங்குடன் வெந்தவா றுந்தீபற. க

296 ஈரம்பு கண்டிலம் ஏகம்பர் தங்கையில்
ஓரம்பே முப்புரம் உந்தீபற
ஒன்றும் பெருமிகை உந்தீபற. உ

*இப்பாடல் சில பிரதிகளில் இல்லை.

297 தச்சு விடுத்தலுந் தாமடி யிட்டலும்
அச்சு முறிந்ததென் றுந்தீபற
அழிந்தன முப்புரம் உந்தீபற. ௩

298 உய்யவல் லாரொரு மூவரைக் காவல்கொண்
டெய்யவல் லானுக்கே! உந்தீபற
இளமுலை பங்கனென் றுந்தீபற. ௪

299 சாடிய வேள்வி சரிந்திடத் தேவர்கள்
ஓடிய வாபாடி உந்தீபற
உருத்திர நாதனுக் குந்தீபற. ௫

300 ஆவா திருமால் அவிப்பாகங் கொண்டன்று
சாவா திருந்தானென் றுந்தீபற
சதுர்முகன் தாதையென் றுந்தீபற. ௬

301 வெய்யவன் அங்கி விழுங்கத் திரட்டிய
கையைத் தறித்தானென் றுந்தீபற
கலங்கிற்று வேள்வியென் றுந்தீபற. ௭

302 பார்ப்பதி யைப்பகை சாற்றிய தக்கனைப்
பார்ப்பதென் னேயேடி யுந்தீபற
பணைமுலை பாகனுக் குந்தீபற. ௮

303 புரந்தர னாரொரு பூங்குயி லாகி
மரந்தனி லேறினார் உந்தீபற
வானவர் கோனென்றே உந்தீபற. ௯

304 வெஞ்சின வேள்வி வியாத்திர னார்தலை
துஞ்சின வாபாடி உந்தீபற
தொடர்ந்த பிறப்பற உந்தீபற. ௧௦

305 ஆட்டின் தலையை விதிக்குத் தலையாகக்
கூட்டிய வாபாடி உந்தீபற
கொங்கை குலுங்கநின் றுந்தீபற. ௧௧

306 உண்ணப் புகுந்த பகனொளித் தோடாமே
கண்ணைப் பறித்தவா றுந்தீபற
கருக்கெட நாமெலாம் உந்தீபற. ௧௨

307 நாமகள்நாசி சிரம்பிர மன்படச்
சோமன் முகன்நெரித் துந்தீபற
தொல்லை வினைகெட உந்தீபற. ௧௩

308 நான்மறை யோனும் மகத்திய மான்படப்
போம்வழி தேடுமா றுந்தீபற
புரந்தரன் வேள்வியி லுந்தீபற. ௧௪

309 சூரிய னார்தொண்டை வாயினிற் பற்களை
வாரி நெரித்தவா றுந்தீபற
மயங்கிற்று வேள்வியென் றுந்தீபற. ௧௫

310 தக்கனா ரன்றே தலையிழந் தார்தக்கன்
மக்களைச் சூழநின் றுந்தீபற
மடிந்தது வேள்வியென் றுந்தீபற. ௧௬

311 பாலக னார்க்கன்று பாற்கடல் ஈந்திட்ட
கோலச் சடையற்கே யுந்தீபற
குமரன்தன் தாதைக்கே உந்தீபற ௧௭

312 நல்ல மலரின்மேல் நான்முக னார்தலை
ஒல்லை யரிந்ததென் றுந்தீபற
உகிரால் அரிந்ததென் றுந்தீபற. ௧௮

313 தேரை நிறுத்தி மலையெடுத் தான்சிரம்
ஈரைந்தும் இற்றவா றுந்தீபற
இருபதும் இற்றதென் றுந்தீபற. ௧௯

314 ஏகாச மிட்ட இருடிகள் போகாமல்
ஆகாசங் காவலென் றுந்தீபற
அதற்கப்பா லுங்காவலென் றுந்தீபற.* ௨௦

திருச்சிற்றம்பலம்

*இப்பாடல் சில பிரதிகளில் இல்லை.

15 திருத்தோணோக்கம் (315 - 328)

திருச்சிற்றம்பலம்

315 பூத்தாரும் பொய்கைப் புனலிதுவே எனக்கருதிப்
பேய்த்தேர் முகக்குறும் பேதைகுண மாகாமே
தீர்த்தாய் திகழ்தில்லை அம்பலத்தே திருநடஞ்செய்
கூத்தா உன்சேவடி கூடும்வண்ணந் தோணோக்கம். க

316 என்றும் பிறந்திறந் தாழாமே ஆண்டுகொண்டான்
கன்றால் விளவெறிந் தான்பிரமன் காண்பரிய
குன்றாத சீர்த்தில்லை அம்பலவன் குணம்பரவித்
துன்றார் குழலினீர் தோணோக்கம் ஆடாமோ. உ

317 பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்விளங்கச்
செருப்புற்ற சீரடி வாய்க்கலசம் ஊனமுதம்
விருப்புற்று வேடனார் சேடறிய மெய்குளிர்ந்தங்
கருட்பெற்று நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. ங

318 கற்போலும் நெஞ்சங் கசிந்துருகக் கருணையினால்
நிற்பானைப் போலஎன் நெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளி
நற்பாற் படுத்தென்னை நாடறியத் தானிங்ஙன்
சொற்பால தானவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. ச

319 நிலம்நீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்
புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான்
உலகே ழெனத்திசை பத்தெனத்தா னொருவனுமே
பலவாகி நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. ரு

320 புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயம்
தத்தம் மதங்களில் தட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கும்
அத்தன் கருணையினால் தோணோக்கம் ஆடாமோ. சு

321 தீதில்லை மாணி சிவகருமஞ் சிதைத்தானைச்
சாதியும் வேதியன் தாதைதனைத் தாளிரண்டுஞ்
சேதிப்ப ஈசன் திருவருளால் தேவர்தொழப்
பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம். எ

322 மானம் அழிந்தோம் மதிமறந்தோம் மங்கைநல்லீர்
வானந் தொழுந்தென்னன் வார்கழலே நினைந்தடியோம்
ஆனந்தக் கூத்தன் அருள்பெறில்நாம் அவ்வணமே
ஆனந்த மாகிநின் றாடாமோ தோணோக்கம். அ

323 எண்ணுடை மூவர் இராக்கதர்கள் எரிபிழைத்துக்
கண்ணுதல் எந்தை கடைத்தலைமுன் நின்றதற்பின்
எண்ணிலி இந்திரர் எத்தனையோ பிரமர்களும்
மண்மிசை மால்பலர் மாண்டனர்காண் தோணோக்கம். கூ

324 பங்கயம் ஆயிரம் பூவினிலோர் பூக்குறையத்
தங்கண் இடந்தரன் சேவடிமேல் சாத்தலுமே
சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரம்மாற் கருளியவா
றெங்கும் பரவிநாந் தோணோக்கம் ஆடாமோ. க0

325 காம னுடலுயிர் காலன்பற் காய்கதிரோன்
நாமகள் நாசிசிரம் பிரமன் கரம்எரியைச்
சோமன் கலைதலை தக்கனையும் எச்சனையுந்
தூய்மைகள் செய்தவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. கக

326 பிரமன் அரியென் றிருவருந்தம் பேதைமையால்
பரமம் யாம்பரம் என்றவர்கள் பதைப்பொடுங்க
அரனார் அழலுருவாய் அங்கே அளவிறந்து
பரமாகி நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. க௨

327 ஏழைத் தொழும்பனேன் எத்தனையோ காலமெல்லாம்
பாழுக் கிறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே
ஊழிமுதற் சிந்தாத நன்மணிவந் தென்பிறவித்
தாழைப் பறித்தவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. க௩

328 உரைமாண்ட உள்ளொளி உத்தமன்வந் துளம்புகலும்
கரைமாண்ட காமப் பெருங்கடலைக் கடத்தலுமே
இரைமாண்ட இந்திரியப் பறவை இரிந்தோடத்
துரைமாண்ட வாபாடித் தோணோக்கம் ஆடாமோ. க௪

திருச்சிற்றம்பலம்

16. திருப்பொன்னூசல் (329 - 337)

திருச்சிற்றம்பலம்

329 சீரார் பவளங்கால் முத்தங் கயிறாக
ஏராரும் பொற்பலகை ஏறி இனிதமர்ந்து
நாரா யணன்அறியா நாண்மலர்த்தாள் நாயடியேற்
கூராகத் தந்தருளும் உத்தர கோசமங்கை
ஆரா அமுதின் அருள்தா ளிணைபாடிப்
போரார்வேற் கண்மடவீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. ௧

330 மூன்றங் கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வான்தங்கு தேவர்களுங் காணா மலரடிகள்
தேன்தங்கித் தித்தித் தமுதூறித் தான்தெளிந்தங்
கூன்தங்கி நின்றுருக்கும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோன்தங் கிடைமருது பாடிக் குலமஞ்ஞை
போன்றங் கனநடையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. ௨

331 முன்ஈறும் ஆதியு மில்லான் முனிவர்குழாம்
பன்னூறு கோடி யிமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
தன்னீ றெனக்கருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
மன்னூற மன்னுமணி யுத்தர கோசமங்கை
மின்னேறு மாட வியன்மா ளிகைபாடிப்
பொன்னேறு பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. ௩

332 நஞ்சமர் கண்டத்தன் அண்டத் தவர்நாதன்
மஞ்சுதோய் மாடமணி உத்தர கோசமங்கை
அஞ்சொலாள் தன்னோடுங் கூடி அடியவர்கள்
நெஞ்சுளே நின்றமுத மூறிக் கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூய புகழ்பாடிப்
புஞ்சமார் வெள்வளையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. ௪

333 ஆணோ அலியோ அரிவையோ என்றிருவர்
காணாக் கடவுள் கருணையினால் தேவர்குழாம்
நாணாமே உய்யஆட் கொண்டருளி நஞ்சுதனை
ஊணாக உண்டருளும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோனார் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
பூணார் வனமுலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. ௫

334 மாதாடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்
கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டென் தொல்பிறவித்
தீதோடா வண்ணந் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பால்
போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. ௬

335 உன்னற் கரியதிரு வுத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான்
அன்னத்தின் மேலேறி ஆடுமணி மயில்போல்
என்னத்தன் என்னையும்ஆட் கொண்டான் எழில்பாடிப்
பொன்னொத்த பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. ௭

336 கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
சால அமுதுண்டு தாழ்கடலின் மீதெழுந்து
ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்
சீலந் திகழுந் திருவுத்தர கோசமங்கை
மாலுக் கரியானை வாயார நாம்பாடிப்
பூலித் தகங்குழைந்து பொன்னூசல் ஆடாமோ. ௮

337 தெங்குலவு சோலைத் திருஉத்தர கோசமங்கை
தங்குலவு சோதித் தனியுருவம் வந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொள்வான்
பங்குலவு கோதையுந் தானும் பணிகொண்ட
கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
பொங்குலவு பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. ௯

திருச்சிற்றம்பலம்

17. அன்னைப்பத்து (338 - 347)

திருச்சிற்றம்பலம்

338 வேத மொழியர்வெண் ணீற்றர்செம் மேனியர்
நாதப் பறையினர் அன்னே என்னும்
நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கும்
நாதரின் நாதனார் அன்னே என்னும். ௧

339 கண்ணஞ் சனத்தர் கருணைக் கடலினர்
உள்நின் றுருக்குவர் அன்னே என்னும்
உள்நின் றுருக்கி உலப்பிலா ஆனந்தக்
கண்ணீர் தருவரால் அன்னே என்னும். உ

340 நித்த மணாளர் நிரம்ப அழகியர்
சித்தத் திருப்பரால் அன்னே என்னுஞ்
சித்தத் திருப்பவர் தென்னன் பெருந்துறை
அத்தர் ஆனந்தரால் அன்னே என்னும். ௩

341 ஆடரப் பூணுடைத் தோல்பொடிப் பூசிற்றோர்
வேடம் இருந்தவா றன்னே என்னும்
வேடம் இருந்தவா கண்டுகண் டென்னுள்ளம்
வாடும் இதுவென்னே அன்னே என்னும். ௪

342 நீண்ட கரத்தர் நெறிதரு குஞ்சியர்
பாண்டிநன் னாடரால் அன்னே என்னும்
பாண்டிநன் னாடர் பரந்தெழு சிந்தையை
ஆண்டன்பு செய்வரால் அன்னே என்னும். ௫

343 உன்னற் கரியசீர் உத்தர மங்கையர்
மன்னுவ தென்னெஞ்சில் அன்னே என்னும்
மன்னுவ தென்னெஞ்சில் மாலயன் காண்கிலார்
என்ன அதிசயம் அன்னே என்னும். ௬

344 வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண்திரு முண்டத்தர்
பள்ளிக்குப் பாயத்தர் அன்னே என்னும்
பள்ளிக்குப் பாயத்தர் பாய்பரி மேற்கொண்டென்
உள்ளங் கவர்வரால் அன்னே என்னும். ௭

345 தாளி அறுகினர் சந்தனச் சாந்தினர்
ஆளெம்மை ஆள்வரால் அன்னே என்னும்
ஆளெம்மை ஆளும் அடிகளார் தங்கையில்
தாள மிருந்தவா றன்னே என்னும். ௮

346 தையலோர் பங்கினர் தாபத வேடத்தர்
ஐயம் புகுவரால் அன்னே என்னும்
ஐயம் புகுந்தவர் போதலும் என்னுள்ளம்
நையுமிது வென்னே அன்னே என்னும். ௯

347 கொன்றை மதியமுங் கூவிள மத்தமும்
துன்றிய சென்னியர் அன்னே என்னும்
துன்றிய சென்னியின் மத்தம்உன் மத்தமே
இன்றெனக் கானவா றன்னே என்னும். ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

18. குயிற்பத்து (348 - 357)

திருச்சிற்றம்பலம்

348 கீதமினிய குயிலே கேட்டியேல் எங்கள் பெருமான்
பாத மிரண்டும் வினவில் பாதாளம் ஏழினுக் கப்பால்
சோதி மணிமுடி சொல்லிற் சொல்லிறந்து நின்றதொன்மை
ஆதிகுண மொன்று மில்லான் அந்தமிலான் வரக்கூவாய். ௧

349 ஏர்தரும் ஏழுல கேத்த எவ்வுரு வுந்தன் னுருவாய்
ஆர்கலி சூழ்தென் னிலங்கை அழகமர் வண்டோ தரிக்குப்
பேரரு ளின்ப மளித்த பெருந்துறை மேய பிரானைச்
சீரிய வாயாற் குயிலே தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய். ௨

350 நீல வுருவிற் குயிலே நீள்மணி மாடம் நிலாவுங்
கோல அழகில் திகழுங் கொடிமங்கை உள்ளுறை கோயிற்
சீலம் பெரிதும் இனிய திருவுத் தரகோச மங்கை
ஞாலம் விளங்க இருந்த நாயக னைவரக் கூவாய். ௩

351 தேன்பழச் சோலை பயிலுஞ் சிறுகுயி லேயிது கேள்நீ
வான்பழித் திம்மண் புகுந்து மனிதரை ஆட்கொண்ட வள்ளல்
ஊன்பழித் துள்ளம் புகுந்தென் உணர்வது வாயவொருத்தன்
மான்பழித் தாண்டமெல் நோக்கி மணாளனை நீவரக் கூவாய். ௪

352 சுந்தரத் தின்பக் குயிலே சூழ்சுடர் ஞாயிறு போல
அந்தரத் தேநின் றிழிந்திங் கடியவ ராசை அறுப்பான்
முந்தும் நடுவும் முடிவு மாகிய மூவ ரறியாச்
சிந்துரச் சேவடி யானைச் சேவக னைவரக் கூவாய். ௫

353 இன்பந் தருவன் குயிலே ஏழுல குமுழு தாளி
அன்பன் அமுதளித் தூறும் ஆனந்தன் வான்வந்த தேவன்
நன்பொன் மணிச்சுவ டொத்த நற்பரி மேல்வரு வானைக்
கொம்பின் மிழற்றுங் குயிலே கோகழி நாதனைக் கூவாய். ௬

354 உன்னை உகப்பன் குயிலே உன்துணைத் தோழியும் ஆவன்
பொன்னை அழித்தநன் மேனிப் புகழில் திகழும் அழகன்
மன்னன் பரிமிசை வந்த வள்ளல் பெருந்துறை மேய
தென்னவன் சேரலன் சோழன் சீர்ப்புயங் கன்வரக் கூவாய். எ

355 வாஇங்கே நீகுயிற் பிள்ளாய் மாலொடு நான்முகன் தேடி
ஓவிய வருன்னி நிற்ப ஒண்தழல் விண்பிளந் தோங்கி
மேவிஅன் றண்டங் கடந்து விரிசுட ராய்நின்ற மெய்யன்
தாவி வரும்பரிப் பாகன் தாழ்சடை யோன்வரக் கூவாய். அ

356 காருடைப் பொன்திகழ் மேனிக் கடிபொழில் வாழுங் குயிலே
சீருடைச் செங்கம லத்தில் திகழுரு வாகிய செல்வன்
பாரிடைப் பாதங்கள் காட்டிப் பாசம் அறுத்தெனை யாண்ட
ஆருடை அம்பொனின் மேனி அமுதினை நீவரக் கூவாய். கூ

357 கொந்தண வும்பொழிற் சோலைக் கூங்குயி லேயிது கேள்நீ
அந்தண னாகிவந் திங்கே அழகிய சேவடி காட்டி
எந்தம ராம்இவ னென்றிங் கென்னையும் ஆட்கொண் டருளுஞ்
செந்தழல் போல்திரு மேனித் தேவர்பி ரான்வரக் கூவாய். கo

திருச்சிற்றம்பலம்

19. திருத்தசாங்கம் (358-367)

திருச்சிற்றம்பலம்

358 ஏரார் இளங்கிளியே எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
சீரார் திருநாமம் தேர்ந்துரையாய்—ஆரூரன்
செம்பெருமான் வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புவபோல்
எம்பெருமான் தேவர்பிரான் என்று. க

359 ஏதமிலா இன்சொல் மரகதமே ஏழ்பொழிற்கும்
நாதன்நமை ஆளுடையான் நாடுரையாய்—காதலவர்க்
கன்பாண்டு மீளா அருள்புரிவான் நாடென்றுந்
தென்பாண்டி நாடே தெளி. உ

360 தாதாடு பூஞ்சோலைத் தத்தாய் நமையாளும்
மாதாடும் பாகத்தன் வாழ்பதியென்—கோதாட்டிப்
பத்தரெல்லாம் பார்மேற் சிவபுரம்போற் கொண்டாடும்
உத்தர கோசமங்கை யூர். ஙு

361 செய்யவாய்ப் பைஞ்சிறகிற் செல்வீநஞ் சிந்தைசேர்
ஐயன் பெருந்துறையான் ஆறுரையாய்—தையலாய்
வான்வந்த சிந்தை மலங்கழுவ வந்திழியும்
ஆனந்தங் காணுடையான் ஆறு. ௪

362 கிஞ்சுகவாய் அஞ்சுகமே கேடில் பெருந்துறைக்கோன்
மஞ்சன் மருவும் மலைபகராய்—நெஞ்சத்
திருளகல வாள்வீசி இன்பமரு முத்தி
அருளுமலை என்பதுகாண் ஆய்ந்து. ௫

363 இப்பாடே வந்தியம்பு கூடுபுகல் என்கிளியே
ஒப்பாடாச் சீருடையான் ஊர்வதென்னே—எப்போதும்
தேன்புரையுஞ் சிந்தையராய்த் தெய்வப்பெண் ணேத்திசைப்ப
வான்புரவி யூரும் மகிழ்ந்து. ௬

364 கோற்றேன் மொழிக்கிள்ளாய் கோதில் பெருந்துறைக்கோன்
மாற்றாரை வெல்லும் படைபகராய்—ஏற்றார்
அழுக்கடையா நெஞ்சுருக மும்மலங்கள் பாயுங்
கழுக்கடைகாண் கைக்கொள் படை. ௭

365 இன்பால் மொழிக்கிள்ளாய் எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
முன்பால் முழங்கும் முரசியம்பாய்—அன்பாற்
பிறவிப் பகைகலங்கப் பேரின்பத் தோங்கும்
பருமிக்க நாதப் பறை. ௮

366 ஆய மொழிக்கிள்ளாய் அள்ளூறும் அன்பர்பால்
மேய பெருந்துறையான் மெய்த்தாரென்—தீயவினை
நாளுமணு காவண்ணம் நாயேனை ஆளுடையான்
தாளிஅறு காம்உவந்த தார். ௯

367 சோலைப் பசுங்கிளியே தூநீர்ப் பெருந்துறைக்கோன்
கோலம் பொலியுங் கொடிகூறாய்—சாலவும்
ஏதிலார் துண்ணென்ன மேல்விளங்கி ஏர்காட்டுங்
கோதிலா ஏறாம் கொடி. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

20. திருப்பள்ளியெழுச்சி (368 - 377)

திருச்சிற்றம்பலம்

368 போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. க

369 அருணன்இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடியலர் மலரமற் றண்ணல்அங் கண்ணாம்
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. உ

370 கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. ௩

371 இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்

சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. ௪

372 பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
சிந்தனைக் கும்அரி யாயெங்கள் முன்வந்
தேதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. ரு

373 பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
வணங்குகின் றாரணங் கின்மண வாளா
செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. ௬

374 அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
எதுஎமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. எ

375 முந்திய முதல்நடு இறுதியு மானாய்
மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
பந்தணை விரலியும் நீயும்நின் அடியார்
பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே

செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை.கோயிலுங் காட்டி
அந்தண னவ.துங் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. அ

376 விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. கூ

377 புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
போக்குகின் றோம்அவ மேயிந்தப் பூமி
சிதனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
படவும்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

21. கோயில் மூத்த திருப்பதிகம் (378 - 387)

திருச்சிற்றம்பலம்

378 உடையாள் உன்தன் நடுவிருக்கும் உடையாள் நடுவுள் நீயிருத்தி, அடியேன் நடுவுள் இருவீரும் இருப்ப தானால் அடியேன்உன், அடியார் நடுவுள்இருக்கும் அருளைப்புரியாய் பொன்னம் பலத்தெம், முடியா முதலே என்கருத்து முடியும் வண்ணம் முன்னின்றே. க

379 முன்னின் றாண்டாய் எனைமுன்னம் யானும் அதுவே முயல்வுற்றுப், பின்னின் றேவல் செய்கின்றேன் பிற்பட்டொழிந்தேன் பெம்மானே, என்னின் றருளி வரநின்று

போந்தி டென்று விடில்அடியார், உன்னின் றிவனூர் என்னூரோ பொன்னம் பலக்கூத் துகந்தானே. உ

380 உகந்தா னேஅன் புடைஅடிமைக் குருகா வுள்ளத் துணர்விலி யேன், சகந்தான் அறிய முறையிட்டால் தக்கவாறன் றென்னூரோ, மகந்தான் செய்து வழிவந்தார் வாழவாழ்ந்தாய் அடியேற்குன், முகந்தான் தாரா விடின்முடிவேன் பொன்னம் பலத்தெம் முழுமுதலே. ௩

381 முழுமுத லேஐம் புலனுக்கும் மூவர்க்கும் என் தனக்கும்
வழிமுத லேநின் பழவடி யார்திரள் வான்குழுமிக்
கெழுமுத லேயருள் தந்திருக்க இரங்குங் கொல்லோஎன்
றழுமது வேயன்றி மற்றென் செய்கேன் பொன்னம்பலத் தரைசே.

382 அரைசே பொன்னம் பலத்தாடும் அமுதே என்றுன் அருள் நோக்கி, இரைதேர் கொக்கொத் திரவுபகல் ஏசற் றிருந்தே வேசற்றேன், கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக் காட்சி கொடுத்துன் னடியேன்பால், பிரைசேர் பாலின் நெய்போலப் பேசா திருந்தால் ஏசாரோ. ரு

383 ஏசா நிற்பர் என்னைஉனக் கடியா னென்று பிறரெல்லாம்
பேசா நிற்பர் யான்தானும் பேணா நிற்பேன் நின்னருளே
தேசா நேசர் சூழ்ந்திருக்குந் திருவோ லக்கஞ் சேவிக்க
ஈசா பொன்னம் பலத்தாடும் எந்தாய் இனித்தான் இரங்காயே.

384 இரங்கும் நமக்கம்பலக்கூத்தன் என்றென் றேமாந் திருப்பேனை
அருங்கற் பனைகற் பித்தாண்டாய் ஆள்வா ரிலிமா டாவேனோ
நெருங்கும் அடியார் களும்நீயும் நின்று நிலாவி விளையாடும்
மருங்கே சார்ந்து வரஎங்கள் வாழ்வே வாவென் றருளாயே.

385 அருளா தொழிந்தால் அடியேனை அஞ்சேல் என்பார் ஆரிங்குப், பொருளா என்னைப் புகுந்தாண்ட பொன்னே பொன்னம் பலக்கூத்தா, மருளார் மனத்தோ டுனைப்பிரிந்து வருந்துவேனை வாவென்றுன், தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேல் செத்தே போனாற் சிரியாரோ. அ

386 சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார் திரண்டு திரண்டுன் திருவார்த்தை, விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார் வெவ்வே றிருந்துன்

திருநாமங், தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடுந் தலைவா என்பார் அவர்முன்னே, நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனோ நம்பி இனித் தான் நல்காயே. ௬

387 நல்கா தொழியான் நமக்கென்றும் நாமம் பிதற்றி நயனநீர்
மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழறா வணங்கா மனத்தால் நினைந்துருகிப்
பல்கா லுன்னைப் பாவித்துப் பரவிப் பொன்னம்பலமென்றே
ஒல்கா நிற்கும் உயிர்க்கிரங்கி அருளாய் என்னை உடையானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

22. கோயிற்றிருப்பதிகம் (388 - 397)

திருச்சிற்றம்பலம்

388 மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந்தின் வழியடைத் தமுதே
ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி
உள்ளவா காணவந் தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே. ௧

389 அன்பினால் அடியேன் ஆவியோ டாக்கை
ஆனந்த மாய்க்கசிந் துருக
என்பரம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய்
யானிதற் கிலனோர் கைம்மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பும் முழுதுமாய்ப் பரந்த
முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென்பெருந் துறையாய் சிவபெரு மானே
சீருடைச் சிவபுரத் தரைசே. ௨

390 அரைசனே அன்பர்க் கடியனே னுடைய
அப்பனே ஆவியோ டாக்கை
புரைபுரை கனியப் புகுந்துநின் றுருக்கிப்
பொய்யிருள் கடிந்தமெய்ச் சுடரே

திரைபொரா மன்னும் அமுதத்தெண் கடலே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
உரையுணர் விறந்துநின் றுணர்வதோர் உணர்வே
யானுன்னை உரைக்குமா றுணர்த்தே. ௧

391 உணர்ந்தமா முனிவர் உம்பரோ டொழிந்தார்
உணர்வுக்குந் தெரிவரும் பொருளே
இணங்கிலி எல்லா உயிர்கட்கும் உயிரே
எனைப்பிறப் பறுக்கும்எம் மருந்தே
திணிந்ததோர் இருளில் தெளிந்ததூ வெளியே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
குணங்கள்தா மில்லா இன்பமே உன்னைக்
குறுகினேற் கினியென்ன குறையே. ௨

392 குறைவிலா நிறைவே கோதிலா அமுதே
ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே
மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்
மனத்திடை மன்னிய மன்னே
சிறைபெறா நீர்போல் சிந்தைவாய்ப் பாயுந்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
இறைவனே நீயென் உடலிடங் கொண்டாய்
இனியுன்னை யென்னிரக் கேனே. ௩

393 இரந்திரந் துருக என்மனத் துள்ளே
எழுகின்ற சோதியே இமையோர்
சிரந்தனிற் பொலியுங் கமலச்சே வடியாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
நிரந்தஆ காயம் நீர்நிலம் தீகால்
ஆயவை அல்லையாய் ஆங்கே
கரந்ததோர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்
கண்ணுறக் கண்டுகொண் டின்றே. ௪

394 இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந் துள்ளத்
தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
நீயலால் பிறிதுமற் றின்மை

சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாம்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஒன்றும் நீயல்லை அன்றியொன் றில்லை
யாருன்னை அறியகிற் பாரே. எ

395 பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப்
பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே
நீறுரு நீயே நினைவதேல் அரிய
நின்மலா நின்னருள் வெள்ளச்
சீருறு சிந்தை எழுந்ததோர் தேனே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாருற வெனக்கிங் காரய லுள்ளார்
ஆனந்தம் ஆக்குமென் சோதி. அ

396 சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாம்
ஒருவனே சொல்லுதற் கரிய
ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்
அறுக்கும் ஆனந்தமா கடலே
தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாதுநீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய்
வந்துநின் இணையடி தந்தே. கூ

397 தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்டஎம் பெருமான்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்
யான்இதற் கிலன்ஓர்கைம் மாறே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

23. செத்திலாப்பத்து (398 - 407)

திருச்சிற்றம்பலம்

398 பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்தமு தூறும்
புதும லர்க்கழ லிணையடி பிரிந்துங்
கையனேன் இன்னுஞ் செத்திலேன் அந்தோ
விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்
ஐயனே அரசே அருட்பெருங் கடலே
அத்தனே அயன்மாற் கறியொண்ணாச்
செய்யமே னியனே செய்வகை அறியேன்
திருப்பெருந் துறைமேவிய சிவனே. க

399 புற்றுமாய் மரமாய்ப் புனல்காலே
உண்டியாய் அண்ட வாணரும் பிறரும்
வற்றி யாரும்நின் மலரடி காணா
மன்ன என்னையோர் வார்த்தையுட் படுத்துப்
பற்றினாய் பதையேன் மனம்மிக உருகேன்
பரிகி லேன்பரி யாவுடல் தன்னைச்
செற்றிலேன் இன்னுந் திரிதரு கின்றேன்
திருப்பெருந் துறைமேவிய சிவனே. உ

400 புலைய னேனையும் பொருளென நினைந்துன்
அருள்பு ரிந்தனை புரிதலுங் களித்துத்
தலையி னால்நடந் தேன்விடைப் பாகா
சங்கரா எண்ணில் வானவர்க் கெல்லாம்
நிலைய னேஅலை நீர்விட முண்ட
நித்த னேஅடை யார்புர மெரித்த
சிலைய னேஎனைச் செத்திடப் பணியாய்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. ௩

401 அன்ப ராகிமற் றருந்தவம் முயல்வார்
அயனும் மாலுமற் றழலுறு மெழுகாம்
என்ப ராய்நினை வார்எ னைப்பலர்
நிற்க இங்கெனை எற்றினுக் காண்டாய்

வன்ப ராய்முரு டொக்குமென் சிந்தை
மரக்கண் என்செவி இரும்பினும் வலிது
தென்ப ராய்த்துறை யாய்சிவ லோகா
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. ௪

402 ஆட்டுத் தேவர்தம் விதியொழித் தன்பால்
ஐயனே என்றுன் அருள்வழி யிருப்பேன்
நாட்டுத் தேவரும் நாடரும் பொருளே
நாத னேஉனைப் பிரிவுறு அருளைக்
காட்டித் தேவநின் கழலிணை காட்டிக்
காயமா யத்தைக் கழித்தருள் செய்யாய்
சேட்டைத் தேவர்தந் தேவர்பி ரானே
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. ௫

403 அறுக்கி லேன்உடல் துணிபடத் தீப்புக்
கார்கி லேன்திரு வருள்வகை யறியேன்
பொறுக்கி லேன்உடல் போக்கிடங் காணேன்
போற்றி போற்றியென் போர்விடைப் பாகா
இறக்கி லேன்உனைப் பிரிந்தினி திருக்க
என்செய் கேன்இது செய்கஎன் றருளாய்
சிறைக்க ணேபுனல் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. ௬

404 மாய னேமறி கடல்விடம் உண்ட
வான வாமணி கண்டத்தெம் அமுதே
நாயி னேன்உனை நினையவும் மாட்டேன்
நமச்சி வாயஎன் றுன்னடி பணியாப்
பேயன் ஆகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
பிறைகு லாஞ்சடைப் பிஞ்ஞக னேயோ
சேய னாகிநின் றலறுவ தழகோ
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. ௭

405 போது சேரயன் பொருகடற் கிடந்தோன்
புரந்த ராதிகள் நிற்கமற் றென்னைக்
கோது மாட்டிநின் குரைகழல் காட்டிக்
குறிக்கொள் கென்றுநின் தொண்டரிற் கூட்டாய்

யாது செய்வதென் றிருந்தனன் மருந்தே
அடிய னேன்இடர்ப் படுவதும் இனிதோ
சீத வார்புனல் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. அ

406 ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன் வானவர்
நிற்க மற்றெனை நயந்தினி தாண்டாய்
காலன் ஆர்உயிர் கொண்டபூங் கழலாய்
கங்கை யாய்அங்கி தங்கிய கையாய்
மாலும் ஓலமிட் டலறும்அம் மலர்க்கே
மரக்க ணேனையும் வந்திடப் பணியாய்
சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. கூ

407 அளித்து வந்தெனக் காவஎன் றருளி
அச்சந் தீர்த்தநின் அருட்பெருங் கடலில்
திளைத்துந் தேக்கியும் பருகியும் உருகேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே
வளைக்கை யானொடு மலரவன் அறியா
வான வாமலை மாதொரு பாகா
களிப்பெ லாம்மிகக் கலங்கிடு கின்றேன்
கயிலை மாமலை மேவிய கடலே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

24. அடைக்கலப்பத்து (408 - 417)

திருச்சிற்றம்பலம்

408 செழுக்கமலத் திரளனநின் சேவடிசேர்ந் தமைந்த
பழுத்தமனத் தடியருடன் போயினர்யான் பாவியேன்
புழுக்கணுடைப் புன்குரம்பைப் பொல்லாக்கல்வி ஞானமிலா
அழுக்குமனத் தடியேன் உடையாய்உன் அடைக்கலமே. க

409 வெறுப்பனவே செய்யும்என் சிறுமையைநின் பெருமையினாற்
பொறுப்பவனே அராப்பூண் பவனேபொங்கு கங்கைசடைச்
செறுப்பவனே நின் திருவரு ளால்என் பிறவியைவேர்
அறுப்பவனே உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. உ

410 பெரும்பெருமான் என்பிறவியை வேரறுத்துப் பெரும்பிச்சுத்
தரும்பெருமான் சதுரப்பெரு மான்என் மனத்தினுள்ளே
வரும்பெருமான் மலரோன்நெடு மாலறி யாமல்நின்ற
அரும்பெருமான் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே.

411 பொழிகின்ற துன்பப் புயல்வெள் ளத்தில்நின் கழற்புணைகொண்
டிழிகின்ற அன்பர்கள் ஏறினர் வான்யான் இடர்க்கடல்வாய்ச்
சுழிசென்று மாதர்த் திரைபொரக் காமச் சுறவெறிய
அழிகின்றனன் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. ௪

412 சுருள்புரி கூழையர் சூழலிற் பட்டுன் திறம்மறந்திங்
கிருள்புரி யாக்கையி லேகிடந் தெய்த்தனன் மைத்தடங்கண்
வெருள்புரி மான்அன்ன நோக்கிதன் பங்கவிண் ணோர்பெருமான்
அருள்புரியாய் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. ௫

413 மாழைமைப் பாவிய கண்ணியர் வன்மத் திடவுடைந்து
தாழியைப் பாவு தயிர்போல் தளர்ந்தேன் தடமலர்த்தாள்
வாழியெப் போதுவந் தெந்நாள் வணங்குவன் வல்வினையேன்
ஆழியப் பாவுடை யாய்அடி யேன்உன் அடைக்கலமே. ௬

414 மின்கணினார் நுடங்கும் இடையார் வெகுளிவலையில் அகப்பட்டுப்
புன்கணனாய்ப் புரள்வேனைப் புரளாமற் புகுந்தருளி
என்கணிலே அமுதூறித் தித்தித்தென் பிழைக்கிரங்கும்
அங்கணனே உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. ௭

415 மாவடு வகிரன்ன கண்ணி பங்காநின் மலரடிக்கே
கூவிடுவாய் கும்பிக்கே யிடுவாய்நின் குறிப்பறியேன்
பாவிடை யாடுகுழல் போற்கரந்து பரந்ததுள்ளம்
ஆகெடுவேன் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. ௮

416 பிறிவறியா அன்பர்நின் அருட்பெய்கழல் தாளிணைக்கீழ்
மறிவறியாச் செல்வம்வந்து பெற்றார்உன்னை வந்திப்பதோர்
நெறியறியேன் நின்னையே அறியேன் நின்னையே அறியும்
அறிவறியேன் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. ௯

417 வழங்குகின் றாய்க்குன் அருளார் அமுதத்தை வாரிக்
கொண்டு, விழுங்குகின்றேன் விக்கினேன் வினையேன்என்

விதியின்மையால், தழங்கருந் தேனன்ன தண்ணீர் பருகத்தந் துய்யக்கோள்ளாய், அழுங்கு கின்றேன் உடையாய் அடியேன் உன் அடைக்கலமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

25. ஆசைப்பத்து (418 - 427)

திருச்சிற்றம்பலம்

418 கருடக் கொடியோன் காண மாட்டாக் கழற்சே வடியென்னும்
பொருளைத் தந்திங் கென்னை யாண்ட பொல்லா மணியேயோ
இருளைத் துரந்திட் டிங்கே வாவென் றங்கே கூவும்
அருளைப் பெறுவான் ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே.

419 மொய்ப்பால் நரம்பு கயிறாக மூளை என்பு தோல்போர்த்த
குப்பா யம்புக் கிருக்ககில்லேன் கூவிக் கொள்ளாய் கோவேயோ
எப்பா லவர்க்கும் அப்பாலாம் என்னா ரமுதேயோ
அப்பா காண ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. ௨

420 சீவார்ந் தீமொய்த் தழுக்கொடு திரியுஞ் சிறுகுடி லிதுசிதையக்
கூவாய் கோவே கூத்தா காத்தாட் கொள்ளுங் குருமணியே
தேவா தேவர்க் கரியானே சிவனே சிறிதென் முகநோக்கி
ஆவா என்ன ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. ௩

421 மிடைந்தெலும் பூத்தைமிக் கழுக்கூறல் வீறிலி நடைக்கூடந், தொடர்ந்தெனை நலியத் துயருறு கின்றேன் சோத்தம் எம்பெருமானே, உடைந்து நைந்துருகி உன்னொளி நோக்கி உன்திரு மலர்ப்பாதம், அடைந்து நின்றிடுவான் ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. ௪

422 அளிபுண் ணகத்துப் புறந்தோல் மூடி அடியே னுடையாக்கை, புளியம் பழமொத் திருந்தேன் இருந்தும் விடையாய் பொடியாடீ, எளிவந் தென்னை ஆண்டு கொண்ட என்னா ரமுதேயோ, அளியேன் என்ன ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. ௫

423 எய்த்தேன் நாயேன் இனியிங் கிருக்க கில்லேன் இவ்வாழ்க்கை
வைத்தாய் வாங்காய் வானோர் அறியா மலர்ச்சே வடியானே

முத்தா உன்தன் முகவொளி நோக்கி முறுவல் நகைகாண
அத்தா சால ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. ௬

424 பாரோர் விண்ணோர் பரவி யேத்தும் பரனே பரஞ்சோதீ
வாராய் வாரா வுலகந் தந்து வந்தாட் கொள்வானே
பேரா யிரமும் பரவித் திரிந்தெம் பெருமான் எனஏத்த
ஆரா அமுதே ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. ௭

425 கையால் தொழுதுன் கழற்சே வடிகள் கழுமத் தழுவிக்கொண்
டெய்யா தென்றன் தலைமேல்வைத் தெம்பெருமான் பெருமா
றையா என்றன் வாயா லரற்றி அழல்சேர் மெழுகொப்ப [னென்
ஐயாற் றரசே ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. ௮

426 செடியா ராக்கைத் திறமற வீசிச் சிவபுர நகர்புக்குக்
கடியார் சோதி கண்டு கொண்டென் கண்ணிணை களிகூரப்
படிதா னில்லாப் பரம்பர னேஉன் பழஅடி யார்கூட்டம்
அடியேன் காண ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. ௯

427 வெஞ்சே லனைய கண்ணார்தம் வெகுளி வலையில் அகப்பட்டு
நைஞ்சேன் நாயேன் ஞானச்சுடரே நானோர் துணைகாணேன்
பஞ்சே ரடியாள் பாகத் தொருவா பவளத் திருவாயால்
அஞ்சேல் என்ன ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

26. அதிசயப்பத்து (428 - 437)

திருச்சிற்றம்பலம்

428 வைப்புமா டென்றும் மாணிக்கத் தொளியென்றும் மனத்திடை உருகாதே, செப்பு நேர்முலை மடவர லியர்தங் கள் திறத்திடை நைவேனை, ஒப்பி லாதன உவமனி லிறந் தன ஒண்மலர்த் திருப்பாதத், தப்பன் ஆண்டுதன் அடிய ரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. ௧

429 நீதி யாவன யாவையும் நினைக்கிலேன் நினைப்பவ ரொடுங் கூடேன், ஏத மேபிறந் திறந்துழல் வேன்தனை என்னடி யானென்று, பாதி மாதொடுங் கூடிய பரம்பரன் நிரந்தர மாய் நின்ற, ஆதி ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண் டாமே. ௨

430 முன்னை என்னுடை வல்வினை போயிட முக்கண துடை
யெந்தை, தன்னை யாவரும் அறிவதற் கரியவன் எளியவன்
அடியார்க்குப், பொன்னை வென்றதோர் புரிசடை முடிதனில்
இளமதி யதுவைத்த, அன்னை ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே. ௩

431 பித்தனென்றெனை உலகவர் பகர்வதோர் காரணம் இதுகேளீர்
ஒத்துச் சென்றுதன் திருவருட் கூடும் உபாயம தறியாமே
செத்துப் போய்அரு நரகிடை வீழ்வதற் கொருப்படுகின்றேனை
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே.

432 பரவு வாரவர் பாடுசென் றணைகிலேன் பன்மலர்பறித்தேத்தேன்
குரவு வார்குழ லார்திறத் தேநின்று குடிகெடு கின்றேனை
இரவு நின்றெரி யாடிய எம்மிறை எரிசடை மிளிர்கின்ற
அரவன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே.

433 எண்ணி லேன்திரு நாமவஞ் செழுத்தும்என் ஏழைமை யதனாலே
நண்ணி லேன்கலை ஞானிகள் தம்மொடு நல்வினை நயவாதே[லே
மண்ணி லேபிறந் திறந்துமண் ணாவதற் கொருப்படு கின்றேனை
அண்ணல் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே.

434 பொத்தை யூன்சுவர் புழுப்பொதிந் துளுத்தசும் பொழு
கிய பொய்க்கூரை, இத்தை மெய்யெனக் கருதிநின் றிடர்க்
கடற் சுழித்தலைப் படுவேனை, முத்து மாமணி மாணிக்க வயி
ரத்த பவளத்தின் முழுச்சோதி, அத்தன் ஆண்டுதன் அடிய
ரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. ௭

435 நீக்கி முன்னெனைத் தன்னொடு நிலாவகை குரம்பையிற்
புகப்பெய்து, நோக்கி நுண்ணிய நொடியன சொற்செய்து
நுகமின்றி விளாக்கைத்துத், தூக்கி முன்செய்த பொய்யறத்
துகளறுத் தெழுதரு சுடர்ச்சோதி, ஆக்கி ஆண்டுதன் அடிய
ரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. ௮

436 உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள் நறுமலர் எழுதரு நாற்
றம்போல், பற்ற லாவதோர் நிலையிலாப் பரம்பொருள் அப்
பொருள் பாராதே, பெற்றவா பெற்ற பயனது நுகர்ந்திடும்
பித்தர்சொல் தெளியாமே, அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற்
கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. ௯

437 இருள் திணிந்தெழுந் திட்டதோர் வல்வினைச் சிறுகுடி லிதுவித்தைப், பொருளெ னக்களித் தருநர கத்திடை விழப் புகு கின்றேனைத், தெருளும் மும்மதில் நொடிவரை யிடிதரச் சினப்பதத் தொடுசெந்தீ, அருளும் மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய அதிசயங் கண்டாமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

27. புணர்ச்சிப்பத்து (438 - 447)

திருச்சிற்றம்பலம்

438 சுடர்பொற் குன்றைத் தோளா முத்தை
வாளா தொழும்புகந்து
கடைப்பட் டேனை ஆண்டுகொண்ட
கருணா லயனைக் கருமால்பிரமன்
தடைபட் டின்னுஞ் சாரமாட்டாத்
தன்னைத் தந்த என்னாரமுதைப்
புடைபட் டிருப்ப தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. ௧

439 ஆற்ற கில்லேன் அடியேன் அரசே
அவனி தலத்தைம் புலனாய
சேற்றி லழுந்தாச் சிந்தை செய்து
சிவனெம் பெருமா னென்றேத்தி
ஊற்று மணல்போல் நெக்குநெக்
குள்ளே உருகி ஓலமிட்டுப்
போற்றி நிற்ப தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. ௨

440 நீண்ட மாலும் அயனும் வெருவ
நீண்ட நெருப்பை விருப்பிலேனை
ஆண்டு கொண்ட என்ஆ ரமுதே
அள்ளூ றுள்ளத் தடியார்முன்
வேண்டுந் தனையும் வாய்விட் டலறி
விரையார் மலர் தூவிப்
பூண்டு கிடப்ப தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. ௩

441 அல்லிக் கமலத் தயனும் மாலும்
அல்லா தவரும் அமரர் கோனுஞ்
சொல்லிப் பரவும் நாமத் தானைச்
சொல்லும் பொருளும் இறந்த சுடரை
நெல்லிக் கனியைத் தேனைப் பாலை
நிறையின் அமுதை அமுதின் சுவையைப்
புல்லிப் புணர்வ தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. ச

442 திகழத் திகழும் அடியும் முடியுங்
காண்பான் கீழ்மேல் அயனும் மாலும்
அகழப் பறந்துங் காண மாட்டா
அம்மான் இம்மா நிலம்முழுதும்
நிகழப் பணிகொண் டென்னை ஆட்கொண்
டாவா என்ற நீர்மை யெல்லாம்
புகழப் பெறுவ தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. ரு

443 பரிந்து வந்து பரமா னந்தம்
பண்டே அடியேற் கருள்செய்யப்
பிரிந்து போந்து பெருமா நிலத்தில்
அருமா லுற்றேன் என்றென்று
சொரிந்த கண்ணீர் சொரிய உள்நீர்
உரோமஞ் சிலிர்ப்ப உகந்தன்பாய்ப்
புரிந்து நிற்ப தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. சா

444 நினையப் பிறருக் கரிய நெருப்பை
நீரைக் காலை நிலனை விசும்பைத்
தனையொப் பாரை யில்லாத் தனியை
நோக்கித் தழைத்துத் தழுத்த கண்டங்
கனையக் கண்ணீர் அருவிபாயக்
கையுங் கூப்பிக் கடிமலராற்
புனையப் பெறுவ தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. எ

445 நெக்கு நெக்குள் உருகி உருகி
நின்றும் இருந்துங் கிடந்தும் எழுந்தும்
நக்கும் அழுதுந் தொழுதும் வாழ்த்தி
நானா விதத்தாற் கூத்தும் நவிற்றிச்
செக்கர் போலுந் திருமேனி
திகழ நோக்கிச் சிலிர்சிலிர்த்துப்
புக்கு நிற்ப தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. அ

446 தாதாய் மூவே ழுலகுக்குந்
தாயே நாயேன் தனையாண்ட
பேதாய் பிறவிப் பிணிக்கோர் மருந்தே
பெருந்தேன் பில்க எப்போதும்
மேதா மணியே என்றென் றேத்தி
இரவும் பகலும் எழிலார் பாதப்
போதாய்ந் தணைவ தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. கூ

447 காப்பாய் படைப்பாய் கரப்பாய் முழுதுங்
கண்ணார் விசும்பின் விண்ணோர்க்கெல்லாம்
மூப்பாய் மூவா முதலாய் நின்ற
முதல்வா முன்னே எனையாண்ட
பார்ப்பா னேஎம் பரமாஎன்று
பாடிப் பாடிப் பணிந்துபாதப்
பூப்போ தணைவ தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

28. வாழாப்பத்து (448 - 457)

திருச்சிற்றம்பலம்

448 பாரோடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரோடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. க

449 வம்பனேன் தன்னை ஆண்டமா மணியே
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
உம்பரும் அறியா ஒருவனே இருவர்க்
குணர்விறந் துலகமு டுருவுஞ்
செம்பெரு மானே சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எம்பெரு மானே என்னையாள் வானே
என்னைநீ கூவிக்கொண் டருளே. உ

450 பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேடிநீ ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஊடுவ துன்னோ டுவப்பதும் உன்னை
உணர்த்துவ துனக்கெனக் குறுதி
வாடினேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. ந

451 வல்லவா ளரக்கர் புரமெரித் தானே
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
தில்லைவாழ் கூத்தா சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எல்லைமூ வுலகும் உருவியன் றிருவர்
காணும்நாள் ஆதியீ றின்மை
வல்லையாய் வளர்ந்தாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. ச

452 பண்ணினேர் மொழியாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திண்ணமே ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

எண்ணமே உடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
என்றிவை நின்கணே வைத்து
மண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. ௫

453 பஞ்சின்மெல் லடியாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செஞ்செவே ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ அளித்த
அருளினை மருளினால் மறந்த
வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. ௬

454 பரிதிவாழ் ஒளியாய் பாதமே யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திருவுயர் கோலச் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
கருணையே நோக்கிக் கசிந்துளம் உருகிக்
கலந்துநான் வாழுமா றறியா
மருளனேன் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. ௭

455 பந்தணை விரலாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செந்தழல் போல்வாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
அந்தமில் அமுதே அரும்பெரும் பொருளே
ஆரமு தேஅடி யேனை
வந்து(ய்)ய ஆண்டாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. ௮

456 பாவநா சாவுன் பாதமே யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேவர்தந் தேவ சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

மூவுல குருவ இருவர்கீழ் மேலாய்
முழங்கழ லாய்நிமிர்ந் தானே
மாவுரி யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. ௯

457 பழுதில்தொல் புகழாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செழுமதி அணிந்தாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்கோர்
துணையென நினைவனோ சொல்லாய்
மழவிடை யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

29. அருட்பத்து (458 - 467)

திருச்சிற்றம்பலம்

458 சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே
சுரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனுமா லறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. ௧

459 நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே
ஒருத்தனே உன்னை ஓலமிட் டலறி
உலகெலாந் தேடியுங் காணேன்
திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. ௨

460 எங்கள் நாயகனே என்னுயிர்த் தலைவா
ஏலவார் குழலிமார் இருவர்
தங்கள்நா யகனே தக்கநற் காமன்
தனதுடல் தழலெழ விழித்த
செங்கண்நா யகனே திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அங்கணா அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. ௩

461 கமலநான் முகனுங் கார்முகில் நிறத்துக்
கண்ணனும் நண்ணுதற் கரிய
விமலனே எமக்கு வெளிப்படா யென்ன
வியன்தழல் வெளிப்பட்ட எந்தாய்
திமிலநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அமலனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. ௪

462 துடிகொள்நே ரிடையாள் சுரிகுழல் மடந்தை
துணைமுலைக் கண்கள்தோய் சுவடு
பொடிகொள்வான் தழலிற் புள்ளிபோ லிரண்டு
பொங்கொளி தங்குமார் பினனே
செடிகொள்வான் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அடிகளே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. ௫

463 துப்பனே தூயாய் தூயவெண் ணீறு
துதைந்தெழு துளங்கொளி வயிரத்
தொப்பனே உன்னை உள்குவார் மனத்தின்
உறுசுவை யளிக்கும் ஆரமுதே
செப்பமா மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அப்பனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. ௬

464 மெய்யனே விகிர்தா மேருவே வில்லா
மேவலர் புரங்கள்மூன் றெரித்த
கையனே காலாற் காலனைக் காய்ந்த
கடுந்தழற் பிழம்பன்ன மேனிச்
செய்யனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஐயனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. எ

465 முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
மொட்டறு மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்
சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. அ

466 மருளனேன் மனத்தை மயக்கற நோக்கி
மறுமையோ டிம்மையுங் கெடுத்த
பொருளனே புனிதா பொங்குவா ளரவங்
கங்கைநீர் தங்குசெஞ் சடையாய்
தெருளுநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருளனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. கூ

467 திருந்துவார் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
இருந்தவா றெண்ணி ஏசறு நினைந்திட்
டென்னுடை யெம்பிரான் என்றென்
றருந்தவா நினைந்தே ஆதரித் தழைத்தால்
அலைகடல் அதனுளே நின்று
பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி இதுகாண்
போதராய் என்றரு ளாயே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

30 திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம் (468 - 474)

திருச்சிற்றம்பலம்

468 பிணக்கி லாதபெ ருந்து றைப்பெரு மான்உன் நாமங்கள் பேசுவார்க், கிணக்கி லாததோர் இன்ப மேவருந் துன்ப மேதுடைத் தெம்பிரான், உணக்கி லாததோர் வித்து மேல் விளை யாமல் என்வினை ஒத்தபின், கணக்கி லாத்திருக் கோலம் நீவந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. க

469 பிட்டு நேர்பட மண்சு மந்த பெருந்து றைப்பெரும் பித் தனே, சட்ட நேர்பட வந்தி லாத சழக்க னேன்உனைச் சார்ந் திலேன், சிட்ட னேசிவ லோக னேசிறு நாயி னுங்கடை யாய வெங், கட்ட னேனையும் ஆட்கொள் வான்வந்து காட்டி னாய் கழுக் குன்றிலே. உ

470 மலங்கி னேன்கண்ணின் நீரை மாற்றி மலங்கெ டுத்த பெருந்துறை, விலங்கி னேன்வினைக் கேட னேன்இனி மேல் விளைவ தறிந்திலேன், இலங்கு கின்றநின் சேவடிகள் இரண் டும் வைப்பிட மின்றியே, கலங்கி னேன்கலங் காமலே வந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. ங

471 பூணொ ணாததொ ரன்பு பூண்டு பொருந்திநாள் தொறும் போற்றவும், நாணொ ணாததொர் நாணம் எய்தி நடுக்கடலுள் அழுந்திநான், பேணொ ணாதபெ ருந்து றைப்பெருந் தோணி பற்றி யுகைத்தலுங், காணொ ணாத்திருக் கோலம் நீவந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. ச

472 கோல மேனிவ ராக மேகுண மாம்பெ ருந்துறைக் கொண்ட சீல மேதும் அறிந்தி லாதஎன் சிந்தை வைத்த சிகாமணி [லே
ஞால மேகரி யாக நானுனை நச்சி நச்சிட வந்திடுங்
கால மேஉனை ஓதநீ வந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. ரு

473 பேதம்இல்லதொர்கற்பளித்தபெருந்துறைப்பெருவெள்ளமே
ஏத மேபல பேச நீஎனை ஏதி லார்முனம் என்செய்தாய்
சாதல் சாதல்பொல் லாமையற்ற தனிச்ச ரண்சர ணாமெனக்
காத லால்உனை ஓத நீவந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. சா

474 இயக்கி மாரறு பத்து நால்வரை எண்குணம் செய்த ஈசனே, மயக்க மாயதோர் மும்ம லப்பழ வல்வினைக்குள் அழுந்தவுந், துயக்க றுத்தெனை ஆண்டு கொண்டுநின் தூய் மலர்க்கழல் தந்தெனைக், கயக்க வைத்தடி யார்மு னேவந்து காட்டினாய் கழுக்குன் றிலே. எ

திருச்சிற்றம்பலம்

31. கண்டபத்து (475 - 484)

திருச்சிற்றம்பலம்

475 இந்திரிய வயமயங்கி இறப்பதற்கே காரணமாய்
அந்தரமே திரிந்துபோய் அருநரகில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அந்தமிலா ஆனந்தம் அணிகொள் தில்லை கண்டேனே. க

476 வினைப்பிறவி என்கின்ற வேதனையில் அகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிதும் நினையாதே தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை [யை
எனைப்பெரிதும் ஆட்கொண்டென் பிறப்பறுத்த இணையிலி
அனைத்துலகுந் தொழுந்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. உ

477 உருத்தெரியாக் காலத்தே உள்புகுந்தென் உளம்மன்னிக்
கருத்திருத்தி ஊன்புக்குக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
திருத்துருத்தி மேயானைத் தித்திக்குஞ் சிவபதத்தை
அருத்தியினால் நாயடியேன் அணிகொள் தில்லை கண்டேனே.

478 கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாள னாய்வந்து வனப்பெய்தி யிருக்கும் வண்ணம்
பல்லோருங் காணஎன்றன் பசுபாசம் அறுத்தானை
எல்லோரும் இறைஞ்சுதில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. ச

479 சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதமிலி நாயேனை அல்லலறுத் தாட்கொண்டு
பேதைகுணம் பிறருருவம் யானெனதென் னுரைமாய்த்துக்
கோதிலமு தானானைக் குலாவுதில்லை கண்டேனே. ரு

480 பிறவிதனை அறமாற்றிப் பிணிமூப்பென் றிவையிரண்டும்
உறவினொடும் ஒழியச்சென் றுலகுடைய ஒருமுதலைச்

செறிபொழில்சூழ் தில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம் பலம்மன்னி
மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான் கண்டேனே. ௬

481 பத்திமையும் பரிசுமிலாப் பசுபாசம் அறுத்தருளிப்
பித்தனிவன் எனஎன்னை ஆக்குவித்துப் பேராமே
சித்தமெனுந் திண்கயிற்றால் திருப்பாதங் கட்டுவித்த
வித்தகனார் விளையாடல் விளங்குதில்லை கண்டேனே. ௭

482 அளவிலாப் பாவகத்தால் அமுக்குண்டிங் கறிவின்றி
விளைவொன்றும் அறியாதே வெறுவியனாய்க் கிடப்பேனைக்
களவிலா ஆனந்தம் அளித்தென்னை ஆண்டானைக்
களவிலா வானவருந் தொழுந்தில்லை கண்டேனே. ௮

483 பாங்கினொடு பரிசொன்றும் அறியாத நாயேனை
ஓங்கியுளத் தொளிவளர உலப்பிலா அன்பருளி
வாங்கிவினை மலம்அறுத்து வான்கருணை தந்தானை
நான்குமறை பயில்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. ௯

484 பூதங்கள் ஐந்தாகிப் புலனாகிப் பொருளாகிப்
பேதங்கள் அனைத்துமாய்ப் பேதமிலாப் பெருமையனைக்
கேதங்கள் கெடுத்தாண்ட கிளரொளியை மரகதத்தை
வேதங்கள் தொழுதேத்தும் விளங்குதில்லை கண்டேனே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

32. பிரார்த்தனைப்பத்து (485 - 495)

திருச்சிற்றம்பலம்

485 கலந்து நின்னடியா ரோடன்று வாளா களித்திருந்தேன்
புலர்ந்து போன காலங்கள் புகுந்து நின்ற இடர்பின்னாள்[பான்
உலர்ந்துபோனேன் உடையானே உலவா இன்பச் சுடர்காண்
அலந்து போனேன் அருள்செய்யாய் ஆர்வங்கூர அடியேற்கே.

486 அடியார் சிலருன் அருள்பெற்றார் ஆர்வங் கூர யான்
அவமே, முடையார் பிணத்தின் முடிவின்றி முனிவால் அடி
யேன் மூக்கின்றேன், கடியேனுடைய கடுவினையைக் களைந்
துன் கருணைக் கடல்பொங்க, உடையாய் அடியேன் உள்ளத்
தே ஓவா துருக அருளாயே. ௨

487 அருளா ரமுதப் பெருங்கடல்வாய் அடியா ரெல்லாம் புக்
கழுந்த, இருளா ராக்கை யிதுபொறுத்தே எய்த்தேன் கண்
டாய் எம்மானே, மருளார் மனத்தோர் உன்மத்தன் வருமால்
என்றிங் கெனைக்கண்டார், வெருளா வண்ணம் மெய்யன்பை
உடையாய் பெறநான் வேண்டுமே. ௩

488 வேண்டும் வேண்டும் மெய்யடியா ருள்ளே விரும்பி எனை
அருளால், ஆண்டாய் அடியேன் இடர்களைந்த அமுதே
அருமா மணிமுத்தே, தூண்டா விளக்கின் சுடரனையாய்
தொண்ட னேற்கும் உண்டாங்கொல், வேண்டா தொன்றும்
வேண்டாது மிக்க அன்பே மேவுதலே. ௪

489 மேவும் உன்றன் அடியாருள் விரும்பியானும் மெய்ம்மையே
காவி சேருங் கயற்கண்ணாள் பங்கா உன்தன் கருணையினால்
பாவி யேற்கும் உண்டாமோ பரமானந்தப் பழங்கடல்சேர்ந்
தாவி யாக்கை யானெனதென் றியாதுமின்றி அறுதலே. ௫

490 அறவே பெற்றார் நின்னன்பர் அந்தமின்றி அகநெகவும்
புறமே கிடந்து புலைநாயேன் புலம்புகின்றேன் உடையானே
பெறவே வேண்டும் மெய்யன்பு பேரா ஒழியாப் பிரிவில்லா
மறவா நினையா அளவிலா மாளா இன்ப மாகடலே. ௬

491 கடலே அனைய ஆனந்தங் கண்டா ரெல்லாங் கவர்ந்
துண்ண, இடரே பெருக்கி ஏசற்றிங் கிருந்த லழகோ அடி
நாயேன், உடையாய் நீயே அருளுதியென் றுணர்த்தா
தொழிந்தே கழிந்தொழிந்தேன், சுடரார் அருளால் இருள்
நீங்கச் சோதீ இனித்தான் துணியாயே. ௭

492 துணியா உருகா அருள்பெருகத் தோன்றுந் தொண்ட
ரிடைப் புகுந்து, திணியார் மூங்கிற் சிந்தையேன் சிவனே
நின்று தேய்கின்றேன், அணியா ரடியா ருனக்குள்ள அன்புந்
தாராய் அருளளியத், தணியா தொல்லை வந்தருளித் தளிர்ப்
பொற்பாதந் தாராயே. ௮

493 தாரா அருளொன் றின்றியே தந்தாய் என்றுன் தமரெல்லாம்
ஆரா நின்றார் அடியேனும் அயலார் போல அயர்வேனோ
சீரார் அருளாற் சிந்தனையைத் திருத்தி ஆண்ட சிவலோகா
பேரா னந்தம் பேராமை வைக்க வேண்டும் பெருமானே. ௯

494 மானோர் பங்கா வந்திப்பார் மதுரக் கனியே மனநெகா, நானோர் தோளாச் சுரையொத்தால் நம்பிஇத்தால் வாழ்ந் தாயே, ஊனே புகுந்த உனையுணர்ந்தே உருகிப்பெருகும் உள்ளத்தைக், கோனே அருளுங் காலந்தான் கொடியேற் கென்று கூடுவதே. ௧0

495 கூடிக் கூடி உன்னடியார் குனிப்பார் சிரிப்பார் களிப்பாரா
வாடி வாடி வழியற்றேன் வற்றல் மரம்போல் நிற்பேனோ
ஊடி ஊடி உடையாயொடு கலந்துள் ளுருகிப் பெருகிநெக்
காடி ஆடி ஆனந்தம் அதுவே யாக அருள்கலந்தே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

33. குழைத்தபத்து (496 - 505)

திருச்சிற்றம்பலம்

496 குழைத்தாற் பண்டைக் கொடுவினைநோய் காவாய் உடையாய் கொடுவினையேன், உழைத்தா லுறுதி யுண்டோதான் உமையாள் கணவா எனைஆள்வாய், பிழைத்தாற் பொறுக்க வேண்டாவோ பிறைசேர் சடையாய் முறையோவென், றழைத்தால் அருளா தொழிவதே அம்மா னேஉன் னடியேற்கே. ௧

497 அடியேன் அல்லல் எல்லாம் முன்அகல ஆண்டாய்என் றிருந்தேன், கொடியே ரிடையாள் கூறஎங் கோவே ஆவா என்றருளிச், செடிசேர் உடலைச் சிதையாத தெத்துக் கெங்கள் சிவலோகா, உடையாய் கூவிப் பணிகொள்ளா தொறுத் தால் ஒன்றும் போதுமே. ௨

498 ஒன்றும் போதா நாயேனை உய்யக் கொண்ட நின்கருணை, இன்றே இன்றிப் போய்த்தோதான் ஏழை பங்கா எங்கோவே, குன்றே அனைய குற்றங்கள் குணமா மேன்றே நீகொண்டால், என்தான் கெட்ட திரங்கிடாய் எண்தோள் முக்கண் எம்மானே. ௩

499 மானேர் நோக்கி மணவாளா மன்னே நின்சீர் மறப்பித்திவ்
வூனே புகஎன் தனைநூக்கி உழலப் பண்ணு வித்திட்டாய்

ஆனால் அடியேன் அறியாமை அறிந்து நீயே அருள்செய்து கோனே கூவிக் கொள்ளுநாள் என்றென் றுன்னைக் கூறுவதே.

500 கூறும் நாவே முதலாகக் கூறுங் கரணம் எல்லாம்நீ
தேறும் வகைநீ திகைப்புநீ தீமை நன்மை முழுதும்நீ [கில்
வேறோர் பரிசிங் கொன்றில்லை மெய்ம்மை உன்னைவிரித்துரைக்
தேறும்வகை என்சிவலோகா திகைத்தால் தேற்றவேண்டாவோ.

501 வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட முழுதுந் தருவோய்நீ, வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்நீ வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய, வேண்டி நீயா தருள் செய்தாய் யானும் அதுவே வேண்டின் அல்லால், வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே. சு

502 அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும் உடைமை எல்லாமுங், குன்றே அனையாய் என்னைஆட் கொண்ட போதே கொண்டிலையோ, இன்றோர் இடையூ றெனக்குண்டோ எண்தோள் முக்கண் எம்மானே, நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே. எ

503 நாயிற் கடையாம் நாயேனை நயந்து நீயே ஆட்கொண்டாய்
மாயப் பிறவி உன்வசமே வைத்திட் டிருக்கும் அதுவன்றி
ஆயக் கடவேன் நானோதான் என்ன தோஇங் கதிகாரங்
காயத்திடுவாய் உன்னுடைய கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே.

504 கண்ணார் நுதலோய் கழலிணைகள் கண்டேன் கண்கள் களிகூர
எண்ணா திரவும் பகலும்நான் அவையே எண்ணும் அதுவல்லால்
மண்மேல் யாக்கை விடுமாறும் வந்துன் கழற்கே புகுமாறும்
அண்ணா எண்ணக் கடவேனோ அடிமைசால அழகுடைத்தே.

505 அழகே புரிந்திட் டடிநாயேன் அரற்று கின்றேன் உடையானே, திகழா நின்ற திருமேனி காட்டி என்னைப் பணிகொண்டாய், புகழே பெரிய பதம்எனக்குப் புராண நீதந் தருளாதே, குழகா கோல மறையோனே கோனே என்னைக் குழைத்தாயே. கய

திருச்சிற்றம்பலம்

34. உயிருண்ணிப்பத்து (506 - 515)

திருச்சிற்றம்பலம்

506 பைந்நாப்பட அரவேரல்குல் உமைபாகம தாய்என்
மெய்ந்நாள்தொறும் பிரியாவினைக் கேடாவிடைப் பாகா
செந்நாவலர் பரசும்புகழ்த் திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
எந்நாட்களித் தெந்நாள்இறு மாக்கேன் இனியானே. க

507 நானாரடி யணைவானொரு நாய்க்குத் தவிசிட்டிங்
கூனாருடல் புகுந்தான்உயிர் கலந்தான்உளம் பிரியான்
தேனார்சடை முடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறை உறைவான்
வானோர்களும் அறியாததோர் வளம்ஈந்தனன் எனக்கே. உ

508 எனைநானென்ப தறியேன்பகல் இரவாவதும் அறியேன்
மனவாசகங் கடந்தான்எனை மத்தோன்மத்த னாக்கிச் [யும்
சினமால்விடை உடையான் மன்னு திருப்பெருந்துறை உறை
பனவன்னெனைச் செய்தபடி றறியேன் பரஞ்சுடரே. ௩

509 வினைக்கேடரும் உளரோபிறர் சொல்லீர்விய னுலகில்
எனைத்தான்புகுந் தாண்டான்என தென்பின்புரை யுருக்கிப்
பினைத்தான்புகுந் தெல்லேபெருந் துறையில்உறை பெம்மான்
மனத்தான் கண்ணின் அகத்தான்மறு மாற்றத் திடையானே.

510 பற்றாங்கவை அற்றீர்பற்றும் பற்றாங்கது பற்றி
நற்றாங்கதி அடைவோமெனிற் கெடுவீரோடி வம்மின்
தெற்றார்சடை முடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைசீர்
கற்றாங்கவன் கழல்பேணின ரொடுங்கூடுமின் கலந்தே. ரு

511 கடலின்திரை யதுபோல்வரு கலக்கம்மலம் அறுத்தென்
உடலும்என துயிரும்புகுந் தொழியாவண்ணம் நிறைந்தான்
சுடருஞ்சுடர் மதிசூடிய திருப்பெருந்துறை உறையும்
படருஞ்சடை மகுடத்தெங்கள் பரன்தான் செய்தபடிறே. சு

512 வேண்டேன்புகழ் வேண்டேன் செல்வம் வேண்டேன்
மண்ணும் விண்ணும், வேண்டேன்பிறப் பிறப்புச்சிவம்
வேண்டார்தமை நாளுந், தீண்டேன்சென்று சேர்ந்தேன்
மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைதாள், பூண்டேன்புறம்
போகேன்இனிப் புறம்போகலொட் டேனே. எ

513 கோற்றேன்எனக் கென்கோகுரை கடல்வாய்அமு தென்கோ
ஆற்றேன்எங்கள் அரனேஅரு மருந்தேஎன தரசே
சேற்றார்வயல் புடைசூழ்தரு திருப்பெருந்துறை உறையும்
நீற்றார்தரு திருமேனிநின் மலனேஉனை யானே. ௮

514 எச்சம்அறி வேன்நான்எனக் கிருக்கின்றதை அறியேன்
அச்சோஎங்கள் அரனேஅரு மருந்தேஎன தமுதே
செச்சைமலர் புரைமேனியன் திருப்பெருந்துறை உறைவான்
நிச்சம்என நெஞ்சில்மன்னி யானாகிநின் றானே. ௯

515 வான்பாவிய உலகத்தவர் தவமேசெய அவமே
ஊன்பாவிய உடலைச்சுமந் தடவிமர மானேன் [வாய்
தேன்பாய்மலர்க் கொன்றைமன்னு திருப்பெருந்துறை உறை
நான்பாவியன் ஆனால்உனை நல்காயென லாமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

35. அச்சப்பத்து (516 - 525)

திருச்சிற்றம்பலம்

516 புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன் பொய்யர்தம் மெய்யும்
அஞ்சேன், கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல் கண்ணுதல்
பாதம் நண்ணி, மற்றும்ஓர் தெய்வந் தன்னை உண்டென
நினைந்தெம் பெம்மாற், கற்றிலா தவரைக் கண்டால் அம்ம
நாம் அஞ்சு மாறே. ௧

517 வெருவரேன் வேட்கைவந்தால் வினைக்கடல் கொளினும்அஞ்
இருவரால் மாறு காணா எம்பிரான் தம்பி ரானாந் [சேன்
திருவுரு அன்றி மற்றோர் தேவரெத் தேவரென்ன
அருவரா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சுமாறே. ௨

518 வன்புலால் வேலும் அஞ்சேன் வளைக்கையார் கடைக்கண்அஞ்
என்பெலாம் உருக நோக்கி அம்பலத் தாடுகின்ற [சேன்
என்பொலா மணியை ஏத்தி இனிதருள் பருக மாட்டா
அன்பிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. ௩

519 கிளியனார் கிளவி அஞ்சேன் அவர்கிறி முறுவல் அஞ்சேன்
வெளியநீ றாடும் மேனி வேதியன் பாதம் நண்ணித்
துளியுலாம் கண்ண ராகித் தொழுதழு துள்ளம் நெக்கிங்
களியிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. ௪

520 பிணியெலாம் வரினும் அஞ்சேன் பிறப்பினோ டிறப்பும் அஞ்சேன்
துணிநிலா அணியினான்தன் தொழும்பரோ டழுந்தி அம்மால்
திணிநிலம் பிளந்துங் காணாச் சேவடி பரவி வெண்ணீ
றணிகிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. ௫

521 வாளுலாம்எரியும் அஞ்சேன் வரைபுரண் டிடினும் அஞ்சேன்
தோளுலா நீற்றன் ஏற்றன் சொற்பதம் கடந்த அப்பன்
தாளதா மரைக ளேத்தித் தடமலர் புனைந்து நையும்
ஆளலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. ௬

522 தகைவிலாப் பழியும் அஞ்சேன் சாதலை முன்னம் அஞ்சேன்
புகைமுகந் தெரிகை வீசிப் பொலிந்தஅம் பலத்து ளாடும்
முகைநகைக் கொன்றை மாலை முன்னவன் பாத மேத்தி
அகம்நெகா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சுமாறே. ௭

523 தறிசெறி களிறும் அஞ்சேன் தழல்விழி உழுவை அஞ்சேன்
வெறிகமழ் சடையன் அப்பன் விண்ணவர் நண்ணமாட்டாச்
செறிதரு கழல்க ளேத்திச் சிறந்தினி திருக்க மாட்டா
அறிவிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. ௮

524 மஞ்சுலாம் உருமும் அஞ்சேன் மன்னரோ டுறவும் அஞ்சேன்
நஞ்சமே அமுத மாக்கும் நம்பிரான் எம்பி ரானாய்ச் [டா
செஞ்செவே ஆண்டு கொண்டான் திருமுண்டம் தீட்டமாட்
டஞ்சுவா ரவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. ௯

525 கோணிலா வாளி அஞ்சேன் கூற்றுவன் சீற்றம் அஞ்சேன்
நீணிலா அணியி னானை நினைந்துநைந் துருகி நெக்கு
வாணிலாங் கண்கள் சோர வாழ்த்திநின் றேத்த மாட்டா
ஆணலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

36. திருப்பாண்டிப் பதிகம் (526 - 535)

திருச்சிற்றம்பலம்

526 பருவரை மங்கைதன் பங்கரைப் பாண்டியற் காரமுதாம்
ஒருவரை ஒன்று மிலாதவரைக் கழற்போ திறைஞ்சித்
தெரிவர நின்றுருக் கிப்பரி மேற்கொண்ட சேவகனார்
ஒருவரை யன்றி உருவறி யாதென்றன் உள்ளமதே. க

527 சதுரை மறந்தறி மால்கொள்வர் சார்ந்தவர் சாற்றிச்சொன்னோ
கதிரை மறைத்தன்ன சோதி கழுக்கடை கைப்பிடித்துக் [ம்
குதிரையின் மேல்வந்து கூடிடு மேற்குடி கேடுகண்டீர்
மதுரையர் மன்னன் மறுபிறப் போட மறித்திடுமே. உ

528 நீரின்ப வெள்ளத்துள் நீந்திக் குளிக்கின்ற நெஞ்சங்
கொண்டீர், பாரின்ப வெள்ளங் கொளப்பரி மேற்கொண்ட
பாண்டியனார், ஓரின்ப வெள்ளத் துருக்கொண்டு தொண்டரை
உள்ளங் கொண்டார், பேரின்ப வெள்ளத்துட் பெய்கழ
லேசென்று பேணுமினே. ௩

529 செறியும் பிறவிக்கு நல்லவர் செல்லன்மின் தென்னன்நன்னாட்
டிறைவன் கிளர்கின்ற காலமிக் காலம்எக் காலத்துள்ளும்
அறிவொண் கதிர்வாள் உறைகழித் தானந்த மாக்கடவி
எறியும் பிறப்பை எதிர்ந்தார் புரள இருநிலத்தே. ௪

530 காலமுண் டாகவே காதல்செய் துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானொடு நான்முகன் வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டான்எங்கள் பாண்டிப் பிரான்தன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின் றான்வந்து முந்துமினே. ௫

531 ஈண்டிய மாயா இருள்கெட எப்பொரு ளும்விளங்கத்
தூண்டிய சோதியை மீனவ னுஞ்சொல்ல வல்லன்அல்லன்
வேண்டிய போதே விலக்கிலை வாய்தல் விரும்புமின்தாள்
பாண்டிய னாருள் செய்கின்ற முத்திப் பரிசிதுவே. ௬

532 மாயவ னப்பரி மேல்கொண்டு மற்றவர் கைக்கொளலும்
போயறும் இப்பிறப் பென்னும் பகைகள் புகுந்தவருக்
காய அரும்பெருஞ் சீருடைத் தன்னரு ளேஅருளுஞ்
சேய நெடுங்கொடைத் தென்னவன் சேவடி சேர்மின்களே. ௭

533 அழிவின்றி நின்றதோர் ஆனந்த வெள்ளத் திடையழுத்திக்
கழிவில் கருணையைக் காட்டிக் கடிய வினையகற்றிப்
பழமலம் பற்றறுத் தாண்டவன் பாண்டிப் பெரும்பதமே
முழுதுல குந்தரு வான்கொடை யேசென்று முந்துமினே. ௮

534 விரவிய தீவினை மேலைப் பிறப்புமுந் நீர்கடக்கப்
பரவிய அன்பரை என்புருக் கும்பரம் பாண்டியனார்
புரவியின் மேல்வரப் புந்திகொ ளப்பட்ட பூங்கொடியார்
மரவியன் மேல்கொண்டு தம்மையுந் தாம்அறி யார்மறந்தே. ௯

535 கூற்றைவென் றாங்கைவர் கோக்களை யும்வென் றிருந்தழகால்
வீற்றிருந் தான்பெருந் தேவியுந் தானுமோர் மீனவன்பால்
ஏற்றுவந் தாருயி ருண்ட திறலொற்றைச் சேவகனே
தேற்றமி லாதவர் சேவடி சிக்கெனச் சேர்மின்களே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

37. பிடித்த பத்து (536 - 545)

திருச்சிற்றம்பலம்

536 உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் டுணிவே சீருடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெரு மானே
எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. ௧

537 விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே
வினையனே னுடையமெய்ப் பொருளே
முடைவிடா தடியேன் மூத்தற மண்ணாய்
முழுப்புழுக் குரம்பையிற் கிடந்து
கடைபடா வண்ணம் காத்தெனை ஆண்ட
கடவுளே கருணைமா கடலே
இடைவிடா துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. ௨

538 அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. ௩

539 அருளுடைச் சுடரே அளிந்ததோர் கனியே
பெருந்திறல் அருந்தவர்க் கரசே
பொருளுடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
போகமே யோகத்தின் பொலிவே
தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. ௪

540 ஒப்புனக் கில்லா ஒருவனே அடியேன்
உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே
மெய்ப்பதம் அறியா வீறிலி யேற்கு
விழுமிய தளித்ததோ ரன்பே
செப்புதற் கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
செல்வமே சிவபெரு மானே
எய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. ௫

541 அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டாண்
டளவிலா ஆனந்த மருளிப்
பிறவிவே ரறுத்தென் குடிமுழு தாண்ட
பிஞ்ஞகா பெரியஎம் பொருளே
திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன்
செல்வமே சிவபெரு மானே
இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. ௬

542 பாசவே றறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
பற்றுமா றடியனேற் கருளிப்
பூசனை உகந்தேன் சிந்தையுட் புகுந்து
பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
தேசுடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
செல்வமே சிவபெரு மானே
ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. ௭

543 அத்தனே அண்டர் அண்டமாய் நின்ற
ஆதியே யாதும் ஈறில்லாச்
சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
பித்தனே எல்லா உயிருமாய்த் தழைத்துப்
பிழைத்தவை அல்லையாய் நிற்கும்
எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. ௮

544 பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. ௯

545 புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென்
என்பெலாம் உருக்கி எளியையாய் ஆண்ட
ஈசனே மாசிலா மணியே
துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காந்
தொடக்கெலாம் அறுத்தநற் சோதீ
இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

38. திருவேசறவு (546 - 555)

திருச்சிற்றம்பலம்

546 இரும்புதரு மனத்தேனை ஈர்த்தீர்த்தென் என்புருக்கிக்
கரும்புதரு சுவைஎனக்குக் காட்டினைஉன் கழலிணைகள்
ஒருங்குதிரை உலவுசடை உடையானே நரிகளெல்லாம்
பெருங்குதிரை ஆக்கியவா றன்றேஉன் பேரருளே. க

547 பண்ணார்ந்த மொழிமங்கை பங்காநின் ஆளானார்க்
குண்ணார்ந்த ஆரமுதே உடையானே அடியேனை
மண்ணார்ந்த பிறப்பறுத்திட் டாள்வாய்நீ வாஎன்னக்
கண்ணார உய்ந்தவா றன்றேஉன் கழல்கண்டே. உ

548 ஆதமிலி யான்பிறப் பிறப்பென்னும் அருநரகில்
ஆர்தமரும் இன்றியே அழுந்துவேற் காவாவென்
றோத(ம்)மலி நஞ்சுண்ட உடையானே அடியேற்குன்
பாதமலர் காட்டியவா றன்றேஎம் பரம்பரனே. ங

549 பச்சைத்தாள் அரவாட்டீ படர்சடையாய் பாதமலர்
உச்சத்தார் பெருமானே அடியேனை உய்யக்கொண்
டெச்சத்தார் சிறுதெய்வம் ஏத்தாதே அச்சோஎன்
சித்தத்தா றுய்ந்தவா றன்றேஉன் திறம்நினைந்தே. ச

550 கற்றறியேன் கலைஞானம் கசிந்துருகேன் ஆயிடினும்
மற்றறியேன் பிறதெய்வம் வாக்கியலால் வார்கழல்வந்
துற்றிறுமாந் திருந்தேன்எம் பெருமானே அடியேற்குப்
பொற்றவிசு நாய்க்கிடுமா றன்றேநின் பொன்னருளே. ரு

551 பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நஞ்சாய துயர்கூர நடுங்குவேன் நின்னருளால்
உய்ஞ்சேன்எம் பெருமானே உடையானே அடியேனை
அஞ்சேலென் றாண்டவா றன்றேஅம் பலத்தமுதே. சு

552 என்பாலைப் பிறப்பறுத்திங் கிமையவர்க்கும் அறியவொண்ணாத்
தென்பாலைத் திருப்பெருந் துறையுறையுஞ் சிவபெருமான்
அன்பால்நீ அகம்நெகவே புகுந்தருளி ஆட்கொண்ட
தென்பாலே நோக்கியவா றன்றேஎம் பெருமானே. எ

553 மூத்தானே மூவாத முதலானே முடிவில்லா
ஓத்தானே பொருளானே உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்ப்
பூத்தானே புகுந்திங்குப் புரள்வேனைக் கருணையினால்
பேர்த்தேநீ ஆண்டவா றன்றேஎம் பெருமானே. அ

554 மருவினிய மலர்ப்பாதம் மனத்தில்வளர்ந் துள்ளுருகத்
தெருவுதொறும் மிகஅலறிச் சிவபெருமா னென்றேத்திப்
பருகியநின் பரங்கருணைத் தடங்கடலிற் படிவாமா
றருளெனக்கிங் கிடைமருதே இடங்கொண்ட அம்மானே.

555 நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாய்இன் அமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

39. திருப்புலம்பல் (556 - 558)

திருச்சிற்றம்பலம்

556 பூங்கமலத் தயனொடுமால் அறியாத நெறியானே
கோங்கலர்சேர் குவிமுலையாள் கூறாவெண் ணீறாடி
ஓங்கெயில்சூழ் திருவாரூர் உடையானே அடியேன்நின்
பூங்கழல்கள் அவையல்லா தெவையாதும் புகழேனே. க

557 சடையானே தழலாடீ தயங்குமூ விலைச்சூலப்
படையானே பரஞ்சோதி பசுபதீ மழவெள்ளை [நான்
விடையானே விரிபொழில்சூழ் பெருந்துறையாய் அடியேன்
உடையானே உனையல்லா துறுதுணைமற் றறியேனே. உ

558 உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டே
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனியமையுங் [ன்
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாஉன் குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே. ௩

திருச்சிற்றம்பலம்

40. குலாப்பத்து (559 - 568)

திருச்சிற்றம்பலம்

559 ஓடுங் கவந்தியுமே உறவென் றிட் டுள்கசிந்து
தேடும் பொருளுஞ் சிவன்கழலே எனத்தெளிந்து
கூடும் உயிருங் குமண்டையிடக் குனித்தடியேன்
ஆடுங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. க

560 துடியேர் இடுகிடைத் தூய்மொழியார் தோள்நசையால்
செடியேறு தீமைகள் எத்தனையுஞ் செய்திடினும்
முடியேன் பிறவேன் எனைத்தனதாள் முயங்குவித்த
அடியேன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. உ

561 என்புள் ளுருக்கி இருவினையை ஈடழித்துத்
துன்பங் களைந்து துவந்துவங்கள் தூய்மைசெய்து
முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய உள்புகுந்த
அன்பின் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. ௩

562 குறியும் நெறியுங் குணமுமிலார் குழாங்கள்தமைப்
பிறியும் மனத்தார் பிறிவரிய பெற்றியனைச்
செறியுங் கருத்தில் உருத்தமுதாஞ் சிவபதத்தை
அறியுங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. ௪

563 பேருங் குணமும் பிணிப்புறும்இப் பிறவிதனைத்
தூரும் பரிசு துரிசறுத்துத் தொண்டரெல்லாஞ்
சேரும் வகையாற் சிவன்கருணைத் தேன்பருகி
ஆருங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. ௫

564 கொம்பில் அரும்பாய்க் குவிமலராய்க் காயாகி
வம்பு பழுத்துடலம் மாண்டிங்ஙன் போகாமே
நம்புமென் சிந்தை நணுகும்வண்ணம் நானணுகும்
அம்பொன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. ௬

565 மதிக்குந் திறலுடைய வல்அரக்கன் தோள்நெரிய
மிதிக்குந் திருவடி என்தலைமேல் வீற்றிருப்பக்
கதிக்கும் பசுபாசம் ஒன்றுமிலோம் எனக்களித்திங்
கதிர்க்குங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. ௭

566 இடக்குங் கருமுருட் டேனப்பின் கானகத்தே
நடக்குந் திருவடி என்தலைமேல் நட்டமையாற்
கடக்குந் திறல்ஐவர் கண்டகர்தம் வல்லாட்டை
அடக்குங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. ௯

567 பாழ்ச்செய் விளாவிப் பயனிலியாய்க் கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்பட்டுத்
தாட்செய்ய தாமரைச் சைவனுக்கென் புன்தலைபால்
ஆட்செய் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. ௯

568 கோம்மை வரிமுலைக் கொம்பனையாள் கூறனுக்குச்
செம்மை மனத்தால் திருப்பணிகள் செய்வேனுக்
கிம்மை தரும்பயன் இத்தனையும் ஈங்கொழிக்கும்
அம்மை குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

41. அற்புதப்பத்து (569 - 578)

திருச்சிற்றம்பலம்

569 மைய லாய்இந்த மண்ணிடை வாழ்வெனும் ஆழியு ளகப்பட்டுத், தைய லாரெனுஞ் சுழித்தலைப் பட்டுநான் தலைதடுமாறுமே, பொய்யெ லாம்விடத் திருவருள் தந்துதன் பொன்னடி யிணைகாட்டி, மெய்ய னுய்வெளி காட்டிமுன் நின்றதோர் அற்புதம் விளம்பேனே. க

570 ஏயந்த மாமல ரிட்டுமுட் டாததோர் இயல்பொடும் வணங்காதே, சாந்த மார்முலைத் தையல்நல் லாரொடுந் தலைதடு மாறிப், போந்து யான்துயர் புகாவணம் அருள்செய்து பொற்கழ லிணைகாட்டி, வேந்த னுய்வெளி யேஎன்முன் நின்றதோர் அற்புதம் விளம்பேனே. உ

571 நடித்து மண்ணிடைப் பொய்யினைப் பலசெய்து நானெனதெனும்மாயக், கடித்த வாயிலே நின்றுமுன் வினைமிகக் கழறியே திரிவேனைப், பிடித்து முன்னின்றப் பெருமறை தேடிய அரும்பொருள் அடியேனை, அடித்த டித்துஅக் காரமுன் தீற்றிய அற்புதம் அறியேனே. ௩

572 பொருந்தும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது பொய்
களே புகன்றுபோய்க், கருங்கு ழலினார் கண்களால் ஏறுண்டு
கலங்கியே கிடப்பேனைத், திருந்து சேவடிச் சிலம்பவை
சிலம்பிடத் திருவொடும் அகலாதே, அருந்து ணைவனாய்
ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. ௪

573 மாடுஞ் சுற்றமும் மற்றுள போகமும் மங்கையர் தம்மோடுங்
கூடி அங்குள குணங்களால் ஏறுண்டு குலாவியே திரிவேனை
வீடுதந்தென் றன்வெந்தொழில்வீட்டிடமென்மலர்க்கழல்காட்டி
ஆடு வித்தென தகம்புகுந்தாண்டதோர் அற்புதம் அறியேனே.

574 வணங்கும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது மங்கையர்
தம்மோடும், பிணைந்து வாயிதழ்ப் பெருவெள்ளத் தழுந்தி
நான் பித்தனாய்த் திரிவேனைக், குணங்க ளுங்குறி களுமிலாக்
குணக்கடல் கோமளத் தொடுங்கூடி, அணைந்து வந்தெனை
ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. ௬

575 இப்பி றப்பினில் இணைமலர் கொய்துநான் இயல்பொ
டஞ் செழுத்தோதித், தப்பி லாதுபொற் கழல்களுக் கிடாது
நான் தடமுலை யார்தங்கள், மைப்பு லாங்கண்ணால் ஏறுண்டு
கிடப்பேனை மலரடி யிணைகாட்டி, அப்பன் என்னைவந் தாண்டு
கொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. ௭

576 ஊச லாட்டுமிவ் வுடலுயிராயின இருவினை அறுத்தென்னை [ப்
ஓசையா லுணர்வார்க் குணர்வரியவன் உணர்வுதந்தொளியாக்கி
பாச மானவை பற்றறுத் துயர்ந்ததன் பரம்பெருங் கருணையால்
ஆசை தீர்த்தடி யாரடிக் கூட்டிய அற்புதம் அறியேனே. ௮

577 பொச்சை யானஇப் பிறவியிற் கிடந்துநான் புழுத்தலை
நாய்போல, இச்சை யாயின ஏழையர்க் கேசெய்தங் கிணங்
கியே திரிவேனை, இச்ச கத்திரி அயனுமெட் டாததன் விரை
மலர்க் கழல்காட்டி, அச்சன் என்னையும் ஆண்டுகொண்
டருளிய அற்புதம் அறியேனே. ௯

578 செறியும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது செறிகுழ
லார்செய்யுங், கிறியுங் கீழ்மையுங் கெண்டையங் கண்களும்

உன்னியே கிடப்பேனை, இறைவன் எம்பிரான் எல்லையில் லாததன் இணைமலர்க் கழல்காட்டி, அறிவு தந்தெனை ஆண்டு கொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

42. சென்னிப்பத்து (579 - 588)

திருச்சிற்றம்பலம்

579 தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன் தென்பெ ருந்துறை நாயகன்
மூவ ராலும் அறியொ ணாமுத லாய ஆனந்த மூர்த்தியான்
யாவ ராயினும் அன்பரன்றி அறியொ ணாமலர்ச் சோதியான்
தூய மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம் சென்னி மன்னிச் சுடருமே.

580 அட்ட மூர்த்தி அழகன் இன்னமு தாய ஆனந்த வெள் ளத்தான், சிட்டன் மெய்ச்சிவ லோக நாயகன் தென்பெருந் துறைச் சேவகன், மட்டு வார்குழல் மங்கை யாளையோர் பாகம் வைத்த அழகன்தன், வட்ட மாமலர்ச் சேவ டிக்கண் நம் சென்னி மன்னி மலருமே. ௨

581 நங்கை மீரெனை நோக்குமின் நங்கள் நாதன் நம்பணி கொண்டவன், தெங்கு சோலைகள் சூழ்பெ ருந்துறை மேய சேவகன் நாயகன், மங்கை மார்கையில் வளையுங் கொண் டெம் உயிருங் கொண்டெம் பணிகொள்வான், பொங்கு மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம் சென்னி மன்னிப் பொலியுமே. ௩

582 பத்தர் சூழப் பராபரன் பாரில் வந்து பார்ப்பானெனச்
சித்தர் சூழச் சிவபிரான் தில்லை மூதூர் நடஞ்செய்வான் [வான்
எத்தனுகி வந்தில்புகுந்தெமை ஆளுங்கொண் டெம்பணிகொள்
வைத்த மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி மன்னி மலருமே.

583 மாய வாழ்க்கையை மெய்யென் றெண்ணி மதித்திடா வகை நல்கினன், வேய தோளுமை பங்கன் எங்கள் திருப் பெருந்துறை மேவினன், காயத் துள்ளமு தூற ஊறநீ கண்டு கொள்ளென்று காட்டிய, சேய மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம் சென்னி மன்னித் திகழுமே. ௫

584 சிந்தமேபுகுந்தெம்மையாட்கொண்டு தீவினைகெடுத்துய்யலாம்
பத்தி தந்துதன்பொற்கழற்கணேபன்மலர்கொய்துசேர்த்தலும்
முத்தி தந்திந்தமூவுல குக்கும் அப்பு றத்தெமை வைத்திடும்
அத்தன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்சென்னி மன்னிமலருமே.

585 பிறவி யென்னுமிக் கடலை நீந்தத்தன் பேரருள் தந்தருளி
ஞன், அறவை யென்றடி யார்கள் தங்க ளருட்கு ழாம்புக
விட்டுநல், உறவு செய்தெனை உய்யக்கொண்ட பிரான் தன்
உண்மைப் பெருக்கமாம், திறமை காட்டிய சேவடிக் கண்நம்
சென்னி மன்னித் திகழுமே. எ

586 புழுவி ஞற்பொதிந் திடுகுரம்பையிற் பொய்தனை யொழி
வித்திடும், எழில்கொள் சோதியெம் ஈசன் எம்பிரான்
என்னுடை யப்பன் என்றென்று, தொழுத கையின ராகித்
தூய்மலர்க் கண்கள் நீர்மல்குந் தொண்டர்க்கு, வழுவிலா
மலர்ச் சேவ டிக்கண்நம் சென்னி மன்னி மலருமே. அ

587 வம்ப ஞய்த்திரி வேனை வாவென்று வல்வி னைப்பகை
மாய்த்திடும், உம்ப ரான்உல கூடறுத்தப் புறத்த ஞய்நின்ற
எம்பிரான், அன்ப ரானவர்க் கருளி மெய்யடி யார்கட் கின்பந்
தழைத்திடுஞ், செம்பொன் மாமலர்ச் சேவ டிக்கண் நம்
சென்னி மன்னித் திகழுமே. கூ

588 முத்த னைமுதற் சோதியை முக்கண் அப்பனை முதல்
வித்தினைச், சித்த னைச்சிவ லோக னைத்திரு நாமம் பாடித்
திரிதரும், பத்தர் காள்இங்கே வம்மின் நீர்உங்கள் பாசந்
தீரப் பணிமினே, சித்த மார்தருஞ் சேவ டிக்கண் நம்சென்னி
மன்னித் திகழுமே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

43. திருவார்த்தை (589 - 598)

திருச்சிற்றம்பலம்

589 மாதிவர் பாகன் மறைபயின்ற வாசகன் மாமலர் மேய
சோதி, கோதில் பரங்கரு ணையடியார் குலாவு நீதிகுண மாக
நல்கும், போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம் புண்ணியன்
மண்ணிடை வந்திழிந், தாதிப் பிரமம் வெளிப்படுத்த அரு
ளறிவார் எம்பிரா ஞவாரே. க

590 மாலயன் வானவர் கோனும்வந்து வணங்க அவர்க்கருள் செய்தஈசன், ஞாலம் அதனிடை வந்திழிந்து நன்னெறி காட்டி நலம்திகழுங், கோல மணியணி மாடநீடு குலாவு மிடைவை மடநல்லாட்குச், சீல மிகக்கரு ணையளிக்குந் திற மறிவார் எம்பிரா னாவாரே. உ

591 அணிமுடி ஆதி அமரர்கோமான் ஆனந்தக் கூத்தன் அறுசமயம், பணிவகை செய்து படவமேறிப் பாரொடு விண்ணும் பரவியேத்தப், பிணிகெட நல்கும் பெருந்துறை யெம் பேரரு ளாளன்பெண் பாலுகந்து, மணிவலை கொண்டு வான் மீன்விசிறும் வகையறிவார் எம்பிரா னாவாரே. ௩

592 வேடுரு வாகி மகேந்திரத்து மிகுகுறை வானவர் வந்து தன்னைத், தேட இருந்த சிவபெருமான் சிந்தனை செய்தடி யோங்களுய்ய, ஆடல் அமர்ந்த பரிமாவேறி ஐயன் பெருந் துறை ஆதிஅந்நாள், ஏடர் களையெங்கும் ஆண்டுகொண்ட இயல்பறிவார் எம்பிரா னாவாரே. ௪

593 வந்திமை யோர்கள் வணங்கியேத்த மாக்கரு ணைக்கட லாய்அடியார், பந்தனை விண்டற நல்கும்எங்கள் பரமன் பெருந்துறை ஆதிஅந்நாள், உந்து திரைக்கட லைக்கடந்தன் றோங்கு மதிலிலங் கைஅதனிற், பந்தணை மெல்விர லாட்கரு ளும் பரிசறிவார் எம்பிரா னாவாரே. ௫

594 வேவத் திரிபுரம் செற்றவில்லி வேடுவ னாய்க்கடி நாய்கள் சூழ, ஏவற்செ யல்செய்யுந் தேவர்முன்னே எம்பெரு மான் தான் இயங்கு காட்டில், ஏவுண்ட பன்றிக் கிரங்கியீசன் எந்தை பெருந்துறை ஆதிஅன்று, கேவலங் கேழலாய்ப் பால் கொடுத்த கிடப்பறிவார் எம்பிரா னாவாரே. ௬

595 நாதம் உடையதோர் நற்கமலப் போதினில் நண்ணிய நன் னுதலார், ஓதிப் பணிந்தலர் தூவியேத்த ஒளிவளர் சோதி யெம் ஈசன்மன்னும், போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம் புண்ணியன் மண்ணிடை வந்துதோன்றிப், பேதங்கெடுத் தருள் செய்பெருமை அறியவல்லார் எம்பிரா னாவாரே. ௭

596 பூவலர் கொன்றையம் மாலைமார்பன் போருகிர் வன்புலி கொன்றவீரன், மாதுநல் லாளுமை மங்கைபங்கன் வன்

பொழில் சூழ்தென் பெருந்துறைக்கோன், எதில் பெரும் புகழ் எங்களீசன் இருங்கடல் வாணற்குத் தீயில்தோன்றும், ஒவிய மங்கையர் தோள்புணரும் உருவறிவார் எம்பிரா னவாரே. அ

597 தூவெள்ளை நீறணி எம்பெருமான் சோதிம கேந்திர நாதன்வந்து, தேவர் தொழும்பதம் வைத்தஈசன் தென்னன் பெருந்துறை ஆளிஅன்று, காதல்பெருகக் கருணைகாட்டித் தன்கழல் காட்டிக் கசிந்துருகக், கேதங் கெடுத்தென்னை ஆண்டருளுங் கிடப்பறிவார் எம்பிரா னவாரே. கூ

598 அங்கணன் எங்கள் அமரர்பெம்மான் அடியார்க் கமு தன் அவனிவந்த, எங்கள் பிரான்இரும் பாசந்தீர இகபர மாயதோர் இன்பமெய்தச், சங்கங் கவர்ந்துவண் சாத்தி னோடுஞ் சதுரன் பெருந்துறை ஆளிஅன்று, மங்கையர் மல் கும் மதுரைசேர்ந்த வகையறிவார் எம்பிரா னவாரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

44. எண்ணப்பதிகம் (599 - 604)

திருச்சிற்றம்பலம்

599 பாருரு வாய பிறப்பற வேண்டும் பத்திமை யும்பெற வேண்டுஞ், சீருரு வாய சிவபெரு மானே செங்கம லமலர் போல், ஆருரு வாயஎன் னாரமு தேஉன் அடியவர் தொகை நடுவே, ஓருரு வாய்நின் திருவருள் காட்டி என்னையும் உய் யக்கொண் டருளே. க

600 உரியேன் அல்லேன் உனக்கடிமை உன்னைப் பிரிந்திங் கொருபொழுதுந், தரியேன் நாயேன் இன்னதென் றறி யேன் சங்கரா கருணையினாற், பெரியோன் ஒருவன் கண்டு கொள் என்றுன் பெய்கழல் அடிகாட்டிப், பிரியேன் என் றென் றருளிய அருளும் பொய்யோ எங்கள் பெருமானே. உ

601 என்பே உருக நின்அருள் அளித்துன் இணைமலர் அடி காட்டி, முன்பே என்னை ஆண்டு கொண்ட முனிவா முனி வர் முழுமுதலே,- இன்பே அருளி எனையுருக்கி உயிருண்

கின்ற எம்மானே, நண்பே யருளா என்னுயிர் நாதா நின் னருள் நாணுமே. ௩

602 பத்தில னேனும் பணிந்தில னேனும்உன் உயர்ந்தபைங் கழல்காணப், பித்தில னேனும் பிதற்றில னேனும் பிறப் பறுப் பாய்எம் பெருமானே, முத்தனை யானே மணியனை யானே முதல்வனே முறையோஎன், றெத்தனை யானும் யான் தொடர்ந் துன்னை இனிப்பிரிந் தாற்றேனே. ௪

603 காணும தொழிந்தேன் நின்திருப் பாதங் கண்டுகண் களிகூரப், பேணும தொழிந்தேன் பிதற்றும தொழிந்தேன் பின்னைஎம் பெருமானே, தானுவே அழிந்தேன் நின்னினைந் தூருகுந் தன்மைஎன் புன்மைகளாற், காணும தொழிந்தேன் நீயினி வரினுங் காணவும் நாணுவனே. ௫

604 பால்திரு நீற்றெம் பரமனைப் பரங்கரு ணையோடும் எதிர்ந்து, தோற்றிமெய் யடியார்க் கருட்டுறை யளிக்குஞ் சோதியை நீதியிலேன், போற்றியென் அமுதே எனநினைந் தேத்திப் புகழ்ந்தழைத் தலறியென் னுள்ளே, ஆற்றுவ னாக உடையவ னேஎனை ஆவஎன் றருளாயே. ௬

திருச்சிற்றம்பலம்

45. யாத்திரைப்பத்து (605 - 614)

திருச்சிற்றம்பலம்

605 பூவார் சென்னி மன்னனெம் புயங்கப் பெருமான் சிறி யோமை, ஓவா துள்ளம் கலந்துணர்வாய் உருக்கும் வெள் ளக் கருணையினால், ஆவா என்னப் பட்டன்பாய் ஆட்பட் டீர்வந் தொருப்படுமின், போவோங் காலம் வந்ததுகாண் பொய்விட் டுடையான் கழல்புகவே. ௧

606 புகவே வேண்டா புலன்களில்நீர் புயங்கப் பெருமான் பூங்கழல்கள், மிகவே நினைமின் மிக்கவெல்லாம் வேண்டா போக விடுமின்கள், நகவே ஞாலத் துள்புகுந்து நாயே அனைய நமையாண்ட, தகவே யுடையான் தனைச்சாரத் தளரா திருப் பார் தாந்தாமே. ௨

607 தாமே தமக்குச் சுற்றமுந் தாமே தமக்கு விதிவகையும், யாமார் எமதார் பாசமார் என்ன மாயம் இவைபோகக், கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடும் அவன்தன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு, போமா றமைமின் பொய்நீக்கிப் புயங்கன் ஆள்வான் பொன்னடிக்கே. ௩

603 அடியார் ஆனீர் எல்லீரும் அகில விடுமின் விளையாட்டைக், கடிசே ரடியே வந்தடைந்து கடைக்கொண் டிருமின் திருக்குறிப்பைச், செடிசே ருடலைச் செலநீக்கிச் சிவலோகத்தே நமைவைப்பான், பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்தன் பூவார் கழற்கே புகவிடுமே. ௪

609 விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய் மிகவோர் காலம் இனியில்லை, உடையான் அடிக்கீழ்ப் பெருஞ்சாத்தோ டுடன்போவதற்கே ஒருப்படுமின், அடைவோம் நாம்போய்ச் சிவபுரத்துள் அணியார் கதவ தடையாமே, புடைபட் டுருகிப் போற்றுவோம் புயங்கன் ஆள்வான் புகழ்களையே. ௫

610 புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின் புயங்கன் தாளே புந்திவைத்திட், டிகழ்மின் எல்லா அல்லலையும் இனியோர் இடையூ றடையாமே, திகழுஞ் சீரார் சிவபுரத்துச் சென்று சிவன்தாள் வணங்கிநாம், நிகழும் அடியார் முன்சென்று நெஞ்சம் உருகி நிற்போமே. ௬

611 நிற்பார் நிற்கநில்லாவுலகில் நில்லோம் இனிநாம் செல்வோமே, பொற்பால் ஒப்பாந் திருமேனிப் புயங்கன் ஆள்வான் பொன்னடிக்கே, நிற்பீர் எல்லாந் தாழாதே நிற்கும் பரிசே ஒருப்படுமின், பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தாற் பெறுதற் கரியன் பெருமானே. ௭

612 பெருமான் பேரா னந்தத்துப் பிரியா திருக்கப் பெற்றீர்காள்
அருமா லுற்றுப் பின்னைநீர் அம்மா அழுங்கி அரற்றாதே
திருமா மணிசேர் திருக்கதவந் திறந்தபோதே சிவபுரத்துத்
திருமா லறியாத் திருப்புயங்கன் திருத்தாள் சென்று சேர்வோமே. ௮

613 சேரக் கருதி சிந்தனையைத் திருந்த வைத்துச் சிந்திமின்
போரிற் பொலியும் வேற்கண்ணாள் பங்கன் புயங்கன் அருள
ஆரப் பருகி ஆராத ஆர்வங் கூர அழுந்துவீர் [முதம்
போரப் புரிமின் சிவன்கழற்கே பொய்யிற் கிடந்து புரளாதே.

614 புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாராய் இன்றே வந்தாள் ஆகாதீர்
மருள்வீர் பின்னை மதிப்பாரார் மதியுட் கலங்கி மயங்குவீர்
தெருள்வீ ராகில் இதுசெய்மின் சிவலோ கக்கோன் திருப்புயங்கன்
அருளார் பெறுவார் அகலிடத்தே அந்தோ அந்தோ அந்தோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

46. திருப்படை யெழுச்சி (615 - 616)

திருச்சிற்றம்பலம்

615 ஞானவாள் ஏந்தும்ஐயர் நாதப் பறையறைமின்
மானமா ஏறும்ஐயர் மதிவெண் குடைகவிமின்
ஆனநீற் றுக்கவசம் அடையப் புகுமின்கள்
வானவூர் கொள்வோம்நாம் மாயப்படை வாராமே. க

616 தொண்டர்காள் தூசிசெல்லீர் பத்தர்காள் சூழப்போகீர்
ஒண்திறல் யோகிகளே பேரணி உந்தீர்கள்
திண்திறல் சித்தர்களே கடைக்கூழை செல்மின்கள்
அண்டர்நா டாள்வோம்நாம் அல்லற்படை வாராமே. உ

திருச்சிற்றம்பலம்

47. திருவெண்பா (617 - 627)

திருச்சிற்றம்பலம்

617 வெய்ய வினையிரண்டும் வெந்தகல மெய்யுருகிப்
பொய்யும் பொடியாகா தென்செய்கேன்—செய்ய
திருவார் பெருந்துறையான் தேனுந்து செந்தீ
மருவா திருந்தேன் மனத்து. க

618 ஆர்க்கோ அரற்றுகோ ஆடுகோ பாடுகோ
பார்க்கோ பரம்பரனே என்செய்கேன்—தீர்ப்பரிய
ஆனந்த மாலேற்றும் அத்தன் பெருந்துறையான்
தானென்பார் ஆரொருவர் தாழ்ந்து. உ

619 செய்த பிழையறியேன் சேவடியே கைதொழுதே
உய்யும் வகையின் உயிர்ப்பறியேன்—வையத்

திருந்துறையுள் வேல்மடுத்தென் சிந்தனைக்கே கோத்தான்
பெருந்துறையில் மேய பிரான். ௩

620 முன்னை வினையிரண்டும் வேரறுத்து முன்னின்றான்
பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் பேராளன்—தென்னன்
பெருந்துறையில் மேய பெருங்கருணை யாளன்
வருந்துயரந் தீர்க்கும் மருந்து. ௪

621 அறையோ அறிவார்க் கனைத்துலகும் ஈன்ற
மறையோனும் மாலும்மால் கொள்ளும் – இறையோன்
பெருந்துறையுள் மேய பெருமான் பிரியா
திருந்துறையும் என்னெஞ்சத் தின்று. ௫

622 பித்தென்னை ஏற்றும் பிறப்பறுக்கும் பேச்சரிதாம்
மத்தமே யாக்கும்வந் தென்மனத்தை—அத்தன்
பெருந்துறையான் ஆட்கொண்டு பேரருளால் நோக்கும்
மருந்திறவாப் பேரின்பம் வந்து. ௬

623 வாரா வழியருளி வந்தெனக்கு மாறின்றி
ஆரா அமுதாய் அமைந்தன்றே—சீரார்
திருத்தென் பெருந்துறையான் என்சிந்தை மேய
ஒருத்தன் பெருக்கும் ஒளி. ௭

624 யாவர்க்கும் மேலாம் அளவிலாச் சீருடையான்
யாவர்க்குங் கீழாம் அடியேனை—யாவரும்
பெற்றறியா இன்பத்துள் வைத்தாய்க்கென் எம்பெருமான்
மற்றறியேன் செய்யும் வகை. ௮

625 மூவரும் முப்பத்து மூவரும் மற்றொழிந்த
தேவருங் காணாச் சிவபெருமான்—மாவேறி
வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள் வந்திக்க
மெய்யகத்தே இன்பம் மிகும். ௯

626 இருந்தென்னை ஆண்டான் இணையடியே சிந்தித்
திருந்திரந்து கொள்நெஞ்சே எல்லாந்—தருங்காண்
பெருந்துறையின் மேயபெருங் கருணை யாளன்
மருந்துருவாய் என்மனத்தே வந்து. ௧௦

627 இன்பம் பெருக்கி இருளகற்றி எஞ்ஞான்றுந்
துன்பந் தொடர்வறுத்துச் சோதியாய்—அன்பமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையான் என்னுடைய சிந்தையே
ஊராகக் கொண்டான் உவந்து. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

48. பண்டாய நான்மறை (628 - 634)

திருச்சிற்றம்பலம்

628 பண்டாய நான்மறையும் பாலணுகா மாலயனுங்
கண்டாரு மில்லைக் கடையேனைத்—தொண்டாகக்
கொண்டருளுங் கோகழிஎங் கோமாற்கு நெஞ்சமே
உண்டாமோ கைம்மா றுரை. க

629 உள்ள மலமூன்றும் மாய உகுபெருந்தேன்
வெள்ளந் தரும்பரியின் மேல்வந்த—வள்ளல்
மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள் வாழ்த்தக்
கருவுங் கெடும்பிறவிக் காடு. உ

630 காட்டகத்து வேடன் கடலில் வலைவாணன்
நாட்டிற் பரிபாகன் நம்வினையை—வீட்டி
அருளும் பெருந்துறையான் அங்கமல பாதம்
மருளுங் கெடநெஞ்சே வாழ்த்து. ங

631 வாழ்ந்தார்கள் ஆவாரும் வல்வினையை மாய்ப்பாருந்
தாழ்ந்துலகம் ஏத்தத் தகுவாருஞ்—சூழ்ந்தமரர்
சென்றிறைஞ்சி ஏத்தும் திருவார் பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சி ஏத்தும் நமர். ச

632 நண்ணிப் பெருந்துறையை நம்மிடர்கள் போயகல
எண்ணி எழுகோ கழிக்கரசைப்—பண்ணின்
மொழியாளோ டுத்தர கோசமங்கை மன்னிக்
கழியா திருந்தவனைக் காண். ரு

633 காணுங் கரணங்கள் எல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பேணும் அடியார் பிறப்பகலக்—காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையில் என்றும்
பிரியானை வாயாரப் பேசு. சா

634 பேசும் பொருளுக் கிலக்கிதமாம் பேச்சிறந்த
மாசின் மணியின் மணிவார்த்தை—பேசிப்
பெருந்துறையே என்று பிறப்பறுத்தேன் நல்ல
மருந்தினடி என்மனத்தே வைத்து. எ

திருச்சிற்றம்பலம்

49. திருப்படையாட்சி (635 - 642)

திருச்சிற்றம்பலம்

635 கண்க ளிரண்டும் அவன்கழல் கண்டு களிப்பன ஆகாதே
காரிகை யார்கள்தம் வாழ்விலென் வாழ்வு கடைப்படும் ஆகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு மறந்திடும் ஆகாதே
மாலறி யாமலர்ப் பாதம் இரண்டும் வணங்குதும் ஆகாதே
பண்களி கூர்தரு பாடலொ டாடல் பயின்றிடு மாகாதே
பாண்டிநன் னாடுடை யான்படை யாட்சிகள் பாடுதுமாகாதே
விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து வெளிப்படு மாகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படு மாயிடிலே. க

636 ஒன்றினொ டொன்று மோரைந்தி னொடைந்தும் உயிர்ப்பறு மாகாதே
உன்னடி யாரடி யாரடி யோமென உய்ந்தன வாகாதே
கன்றை நினைந்தெழு தாயென வந்த கணக்கது வாகாதே
காரண மாகும் அனாதி குணங்கள் கருத்துறு மாகாதே
நன்றிது தீதென வந்த நடுக்கம் நடந்தன ஆகாதே
நாமுமெ லாமடி யாருட னேசெல நண்ணுது மாகாதே
என்றுமென் அன்பு நிறைந்த பராவமு தெய்துவ தாகாதே
ஏறுடை யான்எனை ஆளுடை நாயகன் என்னுள் புகுந்திடிலே.

637 பந்த விகார குணங்கள் பறிந்து மறிந்திடு மாகாதே
பாவனை யாய கருத்தினில் வந்த பராஅமு தாகாதே
அந்த மிலாத அகண்டமும் நம்முள் அகப்படு மாகாதே
ஆதி முதற்பர மாய பரஞ்சுடர் அண்ணுவ தாகாதே
செந்துவர் வாய்மட வாரிட ரானவை சிந்திடு மாகாதே
சேலன கண்கள் அவன்திரு மேனி திளைப்பன ஆகாதே
இந்திர ஞால இடர்ப்பிற வித்துய ரேகுவ தாகாதே
என்னுடை நாயக னாகிய ஈசன் எதிர்ப்படு மாயிடிலே. ௩

638 என்னணி யார்முலை ஆகம் அளைந்துடன் இன்புறு மாகாதே
எல்லையில் மாக்கரு ணைக்கடல் இன்றினி நாடுது மாகாதே
நன்மணி நாதம் முழங்கியென் உள்ளுற நண்ணுவ தாகாதே
நாதன் அணித்திரு நீற்றினை நித்தலும் நண்ணுவ தாகாதே
மன்னிய அன்பரில் என்பணி முந்துற வைகுவ தாகாதே
மாமறை யும்அறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே
இன்னியற் செங்கழு நீர்மலர் என்தலை எய்துவ தாகாதே
என்னையுடைப்பெருமான்அருள்ஈசன்எழுந்தருளப்பெறிலே.

639 மண்ணினில் மாயை மதித்து வகுத்த மயக்கறு மாகாதே
வானவ ரும்அறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே
கண்ணிலி காலம் அனைத்திலும் வந்த கலக்கறு மாகாதே
காதல்செ யும்அடி யார்மனம் இன்று களித்திடு மாகாதே
பெண்ணலி ஆணென நாமென வந்த பிணக்கறு மாகாதே
பேரறி யாதஅ னேக பவங்கள் பிழைத்தன ஆகாதே
எண்ணிலி யாகிய சித்திகள் வந்தெனை எய்துவ தாகாதே
என்னையுடைப் பெருமான்அருள் ஈசன் எழுந்தருளப் பெறிலே.

640 பொன்னிய லுந்திரு மேனிவெண் ணீறு பொலிந்திடு மாகாதே
பூமழை மாதவர் கைகள் குவிந்து பொழிந்திடு மாகாதே
மின்னியல் நுண்ணிடை யார்கள்கருத்து வெளிப்படு மாகாதே
வீணை முரன்றெழும் ஓசையில் இன்பம் மிகுத்திடு மாகாதே
தன்னடி யாரடி என்தலை மீது தழைப்பன ஆகாதே
தானடி யோம்உட னேஉ(ய்)ய வந்து தலைப்படு மாகாதே
இன்னியம் எங்கும் நிறைந்தினி தாக இயம்பிடு மாகாதே
என்னைமுன் ஆளுடைஈசன்என் அத்தன் எழுந்தருளப் பெறிலே.

641 சொல்லிய லாதெழு தூமணி யோசை சுவைதரு மாகாதே
துண்ணென என்னுளம் மன்னிய சோதி தொடர்ந்தெழு
பல்லியல் பாய பரப்பற வந்த பராபர மாகாதே [மாகாதே
பண்டறி யாதப ரானுப வங்கள் பரந்தெழு மாகாதே
வில்லியல் நன்னுத லார்மயல் இன்று விளைந்திடு மாகாதே
விண்ணவ ரும்அறி யாதவிழுப்பொருள் இப்பொருளாகாதே
எல்லையி லாதன எண்குண மானவை எய்திடு மாகாதே
இந்து சிகாமணி எங்களைஆள எழுந்தரு ளப்பெறிலே. எ

642 சங்கு திரண்டு முரன்றெழும் ஓசை தழைப்பன ஆகாதே
சாதி விடாத குணங்கள் நம்மோடு சலித்திடு மாகாதே
அங்கிது நன்றிது நன்றெனு மாயை அடங்கிடு மாகாதே
ஆசைஎ லாம்அடி யாரடி யோம்எனும் அத்தனை யாகாதே
செங்கயல் ஒண்கண் மடந்தையர் சிந்தை திளைப்பன ஆகாதே
சீரடி யார்கள் சிவானு பவங்கள் தெரிந்திடு மாகாதே
எங்கும் நிறைந்தமு தூறு பரஞ்சுடர் எய்துவ தாகாதே
ஈறறி யாமறை யோன்எனைஆள எழுந்தரு ளப்பெறிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்

50. ஆனந்தமாலை (643 - 649)

திருச்சிற்றம்பலம்

643 மின்னே ரனைய பூங்கழல் களடைந்தார் கடந்தார் வியனுலகம்
பொன்னே ரனைய மலர்கொண்டு போற்றா நின்றார் அமரரெல்லாங்
கல்நே ரனைய மனக்கடையாய்க் கழிப்புண் டவலக் கடல்வீழ்ந்த
என்னே ரனையேன் இனியுன்னைக் கூடும் வண்ணம் இயம்பாயே.

644 என்னால் அறியாப் பதம்தந்தாய் யான தறியா தேகெட்டேன், உன்னால் ஒன்றுங் குறைவில்லை உடையாய் அடிமைக் காரென்பேன், பன்னாள் உன்னைப் பணிந்தேத்தும் பழைய அடிய ரொடுங்கூடா, தென்னா யகமே பிற்பட்டிங் கிருந்தேன் நோய்க்கு விருந்தாயே. உ

645 சீல மின்றி நோன்பின்றிச் செறிவே யின்றி அறிவின்றித்
தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச் சுழன்று விழுந்து கிடப்பேனை
மாலுங் காட்டி வழிகாட்டி வாரா உலக நெறியேறக்
கோலங்காட்டி ஆண்டானைக் கொடியேன் என்றோ கூடுவதே.

646 கெடுவேன் கெடுமா கெடுகின்றேன் கேடி லாதாய் பழிகொண்டாய், படுவேன் படுவ தெல்லாம்நான் பட்டாற் பின்னைப் பயனென்னே, கொடுமா நரகத் தழுந்தாமே காத்தாட் கொள்ளுங் குருமணியே, நடுவாய் நில்லா தொழிந்தக்கால் நன்றோ எங்கள் நாயகமே. ௩

647 தாயாய் முலையைத் தருவானே தாரா தொழிந்தாற் சவலையாய், நாயேன் கழிந்து போவேனோ நம்பி யினித்தான் நல்குதியே, தாயே யென்றுன் தாளடைந்தேன் தயாநீ என்பா

லில்லையே, நாயேன் அடிமை உடனாக ஆண்டாய் நான்தான் வேண்டாவோ. ரு

648 கோவே யருள வேண்டாவோ கொடியேன் கெடவே அமையுமே, ஆவா வென்னா விடிலென்னை அஞ்சேல் என்பார் ஆரோதான், சாவா ரெல்லாம் என்னளவோ தக்க வாறன் றென்னாரோ, தேவே தில்லை நடமாடீ திகைத்தேன் இனித் தான் தேற்றாயே. சு

649 நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால மெல்லாம் நிகழ்வித் துப், பெரிய தென்னன் மதுரையெல்லாம் பிச்ச தேற்றும் பெருந்துறையாய், அரிய பொருளே அவிநாசி அப்பா பாண்டி வெள்ளமே, தெரிய அரிய பரஞ்சோதீ செய்வ தொன்றும் அறியேனே. எ

திருச்சிற்றம்பலம்

51. அச்சோப்பதிகம் (650 - 658)

திருச்சிற்றம்பலம்

650 முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. க

651 நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம்
குறியொன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தையெனக்
கறியும் வண்ணம் அருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. உ

652 பொய்யெல்லாம் மெய்யென்று புணர்முலையார் போகத்தே
மையலுறக் கடவேனை மாளாமே காத்தருளித்
தையலிடங் கொண்டபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஐயனெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. ௩

653 மண்ணதனிற் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழக் கடவேனை
எண்ணமிலா அன்பருளி எனையாண்டிட் டென்னையுந்தன் [ம்
சுண்ணவெண் ணீறணிவித்துத் தூய்நெறியே சேரும்வண்ண
அண்ணலெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. ௪

654 பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர்கூர நிற்பேன்உன் அருள்பெற்றேன்
உய்ஞ்சேன்நான் உடையானே அடியேனை வருகஎன்
றஞ்சேல்என் றருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. ரு

655 வெந்துவிழும் உடற்பிறவி மெய்யென்று வினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழல் கோல்வளையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேனைப்
பந்தமறுத் தெனையாண்டு பரிசறஎன் துரிசுமறுத்
தந்தமெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. சு

656 தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசமெனுந் தாழுருவி
உய்யுநெறி காட்டுவித்திட் டோங்காரத் துட்பொருளை
ஐயன்எனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. எ

657 சாதல்பிறப் பென்னுந் தடஞ்சுழியில் தடுமாறிக்
காதலின்மிக் கணியிழையார் கலவியிலே விழுவேனை
மாதொருகூ றுடையபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஆதியெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. அ

658 செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மையெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. கூ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருப்பதிகங்கள் ருக-க்குப் பாடல் தொகை - கூருஅ.

தலக்குறிப்பு

அண்ணாமலை 7, 8 ; ஆரூர் 39 ; உத்தரகோசமங்கை 6 ; கழுக்குன்றம் 30 ; தில்லை 2-4, 9-19, 21, 22, 31, 35,40, 44-46, 49-51 ; தோணிபுரம் 37 ; பெருந்துறை 1, 5, 20, 23-29, 32-34, 36, 38, 41-43, 47, 48.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோவையார், திருச்சிற்றம்பலக்கோவை

என வழங்கும்

கோவைத் திருவாசகம்

காப்பு

எண்ணிறைந்த தில்லை யெழுகோ புரந்திகழக்
கண்ணிறைந்து நின்றருளுங் கற்பகமே—நண்ணியசீர்த்
தேனூறு செஞ்சொல் திருக்கோவை என்கின்ற
நானூறும் என்மனத்தே நல்கு.

நூற் சிறப்பு

ஆரணங் காணென்பர் அந்தணர் யோகியர் ஆகமத்தின்
காரணங் காணென்பர் காமுகர் காமநல் நூலதென்பர்
ஏரணங் காணென்பர் எண்ணர் எழுத்தென்பர்இன்புலவோர்
சீரணங் காயசிற் றம்பலக் கோவையைச் செப்பிடினே.

நூல் உட்பிரிவுகள் :—659-676 இயற்கைப் புணர்ச்சி, 677-706 பாங்கற்கூட்டம், 707 இடந்தலைப்பாடு 708-717 மதியுடம்படுத்தல், 718-719 இருவருமுள்வழி அவன் வரவுணர்தல், 720 முன்னுறவுணர்தல், 721-724 குறையுற வுணர்தல், 725-729 நாணநாட்டம், 730 நடுங்கநாட்டம், 731-739 மடற்றிறம், 740-747 குறைநயப்புக் கூறல், 748-773 சேட்படை, 774-805 பகற்குறி, 806-838 இரவுக்குறி, 839-851 ஒருவழித் தணத்தல், 852-907 உடன்போக்கு, 908-923 வரைவு முடுக்கம், 924-956 வரைபொருட் பிரிதல், 957-965 மணஞ் சிறப்புரைத்தல், 966-969 ஓதற் பிரிவு, 970-971 காவற்பிரிவு, 972-973 பகைதணி வினைப்பிரிவு, 974-989 வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு, 990-1009 பொருள்வயிற் பிரிவு, 1010-1058 பரத்தையிற் பிரிவு. ஒவ்வொரு பாட்டின் தலைப்பை 1058-ம் பாட்டிறுதியிற் காண்க.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கோவைத் திருவாசகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

659 திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிகள் ஈசர்தில்லைக்
குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங் காந்தள்கொண் டோங்குதெய்வ
மருவளர் மாலையொர் வல்லியின் ஒல்கி யனநடைவாய்ந்
துருவளர்காமன் றன்வென்றிக்கொடிபோன்றொளிர்கின்றதே. ௧

660 போதோ விசும்போ புனலோ பணிக ளதுபதியோ
யாதோ அறிகுவ தேது மரிதி யமன்விடுத்த
தூதோ அனங்கன் துணையோ இணையிலி தொல்லைத்தில்லை
மாதோ மடமயி லோவென நின்றவர் வாழ்பதியே. ௨

661 பாயும் விடையரன் தில்லையன் னாள்படைக் கண்இமைக்குந்
தோயும் நிலத்தடி தூமலர் வாடுந் துயரமெய்தி
ஆயும் மனனே அணங்கல்ல ளம்மா முலைசுமந்து
தேயும் மருங்குற் பெரும்பணைத் தோளிச் சிறுநுதலே. ௩

662 அகல்கின்ற அல்குல் தடமது கொங்கை யவைஅவம்நீ
புகல்கின்ற தென்னைநெஞ் சுண்டே யிடையடை யார்புரங்கள்
இகல்குன்றவில்லிற்செற் றோன்தில்லையீச னெம்மானெதிர்ந்த
பகல்குன்றப் பல்லுகுத் தோன்பழனம் அன்ன பல்வளைக்கே. ௪

663 அணியும் அமிழ்துமென் ஆவியும் ஆயவன் தில்லைச்சிந்தா
மணிஉம்ப ரார்அறி யாமறை யோனடி வாழ்த்தலரிற்
பிணியும் அதற்கு மருந்தும் பிறழப் பிறழுமின்னும்
பணியும் புரைமருங் குற்பெருந் தோளி படைக்கண்களே. ௫

664 வளைபயில் கீழ்கடல் நின்றிட மேல்கடல் வான்நுகத்தின்
துளைவழி நேர்கழி கோத்தெனத் தில்லைத்தொல் லோன்கயிலைக்
கிளைவயின்நீக்கியிக் கெண்டையங் கண்ணியைக் கொண்டுதந்த
விளைவையல் லால்விய வேன்நய வேன்தெய்வ மிக்கனவே. ௬

665 ஏழுடையான் பொழிலெட் டுடையான் புயமென்னை முன்ஆள்
ஊழுடை யான்புலி யூரன்ன பொன்னிவ் வுயர்பொழில்
சூழுடை ஆயத்தை நீக்கும் விதிதுணை யாமனனே [வாய்ச்
யாழுடை யார்மணங் காண்அணங் காய்வந் தகப்பட்டதே. எ

666 சொற்பால் அமுதிவள்யான் சுவையென்னத் துணிந்திங்ஙனே
நற்பால் வினைத்தெய்வம் தந்தின்று நானிவ ளாம்பகுதிப்
பொற்பா ரறிவார் புலியூர்ப் புனிதன் பொதியில்வெற்பில்
கற்பா வியவரை வாய்க்கடி தோட்ட களவகத்தே. அ

667 உணர்ந்தார்க் குணர்வரி யோன்தில்லைச் சிற்றம்பலத்தொருத்தன், குழைந்தான் வெளிப்பட்ட கொவ்வைச்செவ்வாயிக் கொடியிடைதோள், புணர்ந்தாற் புணருந் தொறும்பெரும் போகம் பின் னும்புதிதாய், மணந்தாழ் புரிகுழ லாளல்குல் போல வளர்கின்றதே. கூ

668 அளவியை யார்க்கும் அறிவரி யோன்தில்லை அம்பலம்போல்
வளவிய வான்கொங்கை வாள்தடங் கண் ணுதல் மாமதியின்
பிளவியல் மின்னிடை பேரமை தோளிது பெற்றியென்றாற்
கிளவியையென்னோஇனிக் கிள்ளையார்வாயிற்கேட்கின்றதே.

669 கூம்பலங் கைத்தலத் தன்பரேன் பூடுரு கக்குனிக்கும்
பாம்பலங் காரப் பரன்தில்லை யம்பலம் பாடலரின்
தேம்பலஞ் சிற்றிடை யீங்கிவள் தீங்கனி வாய்கமழும்
ஆம்பலம் போதுள வோஅளி காள்நும் அகன்பணையே. கக

670 சிந்தா மணிதெண் கடலமிர் தம்தில்லை யானருளால்
வந்தா லிகழப் படுமே மடமான் விழிமயிலே
அந்தா மரையன்ன மேனிநின்னை யானகன் றாற்றுவனோ
சிந்தா குலமுற்றென் னோஎன்னை வாட்டம் திருத்துவதே. கஉ

671 கோங்கிற் பொலிஅரும் பேய்கொங்கை பங்கன் குறுகலரூர்
தீங்கிற் புகச்செற்ற கொற்றவன் சிற்றம் பலமனையாள்
நீங்கிற் புணர்வரி தென்றோ நெடிதிங்ங னேயிருந்தால்
ஆங்கிற் பழியா மெனவோ அறியேன் அயர்கின்றதே. கங

672 தேவரிற் பெற்றநஞ் செல்வக் கடிவடி வார்திருவே
யாவரிற் பெற்றினி யார்கிதைப் பாரிமை யாதமுக்கண்

மூவரிற் பெற்றவர் சிற்றம் பலமணி மொய்பொழில்வாய்ப்
பூவரிற் பெற்ற குழலியென் வாடிப் புலம்புவதே. கச

673 வருங்குன்ற மொன்றுரித் தோன்தில்லை யம்பல வன்மலயத்
திருங்குன்ற வாண ரிளங்கொடி யேயிட ரெய்த லெம்மூர்ப்
பருங்குன்ற மாளிகை நுண்கள பத்தொளி பாயநும்மூர்க்
கருங்குன்றம்வெண்ணிறக்கஞ்சுகமேய்க்குங்கனங்குழையே.

674 தெளிவளர் வான்சிலை செங்கனிவெண்முத்தந் திங்களின்வாய்த்
தளிவளர் வல்லியன் னாய்முன்னி யாடபின் யானளவா
ஒளிவளர் தில்லை யொருவன் கயிலை யுகுபெருந்தேன்
துளிவளர் சாரற் கரந்துங்க னேவந்து தோன்றுவனே. கரு

675 புணர்ப்போன் நிலனும் விசும்பும் பொருப்புந்தன் பூங்கழலின், துணர்ப்போ தெனக்கணி யாக்குந்தோல் லோன் தில்லைச் சூழ்பொழில்வாய், இணர்ப்போ தணிகுழ லேழைதன் நீர்மையின் நீர்மையென்றுற், புணர்ப்போ கனவோ பிறிதோ அறியேன் புகுந்ததுவே. கஎ

676 உயிரொன் றுளமுமொன் றொன்றே சிறப்பிவட் கென்னொடென்னப், பயில்கின்ற சென்று செவியுற நீள்படைக் கண்கள் விண்வாய்ச், செயிரொன்று முப்புரஞ் செற்றவன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துப், பயில்கின்ற கூத்த னருளொன லாகும் பணிமொழிக்கே. கஅ

677 பூங்கனை யார்புனற் றென்புலி யூர்புரிந் தம்பலத்துள்
ஆங்கெனை யாண்டுகொண் டாடும் பிரானடித் தாமரைக்கே
பாங்கனை யானன்ன பண்பனைக் கண்டிப் பரிசுரைத்தால்
ஈங்கெனை யார்தடுப் பார்மடப் பாவையை எய்துதற்கே. கக

678 சிறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம்பலத்தும்என்சிந்தையுள்ளும்
உறைவான் உயர்மதிற் கூடலின் ஆய்ந்தவொண் தீந்தமிழின்
துறைவாய் நுழைந்தனையோ அன்றி யேழிசைச் சூழல்புக்கோ
இறைவா தடவரைத் தோட்கேன்கொ லாம்புகுந் தெய்தியதே.

679 கோம்பிக் கொதுங்கிமேயாமஞ்ஞை குஞ்சரங் கோளிழைக்கும்
பாம்பைப் பிடித்துப் படங்கிழித் தாங்கப் பணைமுலைக்கே
தேம்பற் றுடியிடை மான்மட நோக்கிதில் லைச்சிவன்தாள்
ஆம்பொற் றடமலர் சூடுமென் ஆற்ற லகற்றியதே. உக

680 உளமாம் வகைநம்மை யுய்யவந் தாண்டுசேன் றும்பருய்யக்
களமாம் விடமமிர் தாக்கிய தில்லைத்தோல் லோன்கயிலை
வளமாம் பொதும்பரின் வஞ்சித்து நின்றோர்வஞ்சிம்மருங்குல்
இளமான் விழித்ததென் றோஇன்றெம் மண்ணலிரங்கியதே.

681 சேலணிற்பொலிசெம்பொன்மாளிகைத் தில்லைச்சிற்றம்பலத்து
மாணிக்கக் கூத்தன் வடவான் கயிலை மயிலைமன்னும்
பூணிற் பொலிகொங்கை ஆவியை ஓவியப் பொற்கொழுந்தைக்
காணிற் கழறலை கண்டிலை மென்றோள் கரும்பினையே. ௨௧

682 விலங்கலைக்கால்விண்டுமேன்மேலிட விண்ணும் மண்ணும்முந்நீர்க்
கலங்கலைச்சென்ற அன்றுங் கலங்காய்கமழ் கொன்றைதுன்றும்
அலங்கலைச் சூழ்ந்தசிற் றம்பலத் தானரு ளில்லவர்போல்
துலங்கலைச் சென்றிதென் னேவள்ள லுள்ளந் துயர்கின்றதே.

683 தலைப்படு சால்பினுக் குந்தள ரேன்சித்தம் பித்தனென்று
மலைத்தறி வாரில்லை யாரையுந் தேற்றுவன் எத்துணையுங்
கலைச்சிறு திங்கள் மிலைத்தசிற் றம்பல வன்கயிலை
மலைச்சிறு மான்விழி யாலழி வுற்று மயங்கினனே. ௨௫

684 நல்வினை யும்நயம் தந்தின்று வந்து நடுங்குமின்மேற்
கொல்வினை வல்லன கோங்கரும் பாமென்று பாங்கன்சொல்ல
வில்வினை மேருவில் வைத்தவன் தில்லை தொழாரின்வெள்கித்
தொல்வினை யால்துய ரும்மென தாருயிர் துப்புறவே. ௨௬

685 ஆலத்தி னாலமிர் தாக்கிய கோன்தில்லை யம்பலம்போற்
கோலத்தி னாள்பொருட் டாக அமிர்தங் குணங்கெடினுங்
காலத்தி னான்மழை மாறினும் மாறாக் கவிகைநின்பொற்
சீலத்தை நீயும் நினையா தொழிவதென் தீவினையே. ௨௭

686 நின்னுடை நீர்மையும் நீயு மிவ்வாறு நினைத்தெருட்டும் [கண்
என்னுடை நீர்மையி தென்னென்ப தேதில்லை ஏர்கொள்முக்
மன்னுடை மால்வரை யோமல ரோவிசும் போசிலம்பா
என்னிடம் யாதியல்நின்னை யின்னே செய்த ஈர்ங்கொடிக்கே.

687 விழியாற் பிணையாம் விளங்கிய லான்மயி லாம்மிழற்று
மொழியாற் கிளியாம் முதுவா னவர்தம் முடித்தொகைகள்
கழியாக் கழற்றில்லைக் கூத்தன் கயிலைமுத் தம்மலைத்தேன்
கொழியாத் திகழும் பொழிற்கெழி லாமெங் குலதெய்வமே.

688 குயிலைச் சிலம்படிக் கொம்பினைத் தில்லையெங் கூத்தப்பிரான்
கயிலைச் சிலம்பிற்பைம் பூம்புனங் காக்குங் கருங்கட்செவ்வாய்
மயிலைச் சிலம்பகண்டியான் போய்வருவன் வண்பூங் கொடிகள்
பயிலச் சிலம்பெதிர் கூய்ப்பண்ணை நண்ணும் பளிக்கறையே.

689 கொடுங்கால் குலவரையேழேழ் பொழிலெழில்குன் றுமன்று
நடுங்கா தவனை நடுங்க நுடங்கு நடுவுடைய
விடங்கா லயிற்கண்ணி மேவுங்கொ லாந்தில்லை ஈசன்வெற்பில்
தடங்கார் தருபெரு வான்பொழில் நீழலந் தண்புனத்தே. ௩௧

690 வடிக்கண் இவைவஞ்சியஞ்சும் இடையிது வாய்பவளந்
துடிக்கின்ற வாவெற்பன் சொற்பரிசேயான் தொடர்ந்துவிடா
அடிச்சந்த மாமல ரண்ணல்விண் ணோர்வணங்கம்பலம்போற்
படிச்சந்தமுமிது வேயிவ ளேஅப் பணிமொழியே. ௩௨

691 குவளைக் களத்தம் பலவன் குரைகழல் போற்கமலத்
தவளைப் பயங்கர மாகநின் றுண்ட அவயவத்தின்
இவளைக்கண் டிங்குநின் றங்குவந் தத்துணை யும்பகர்ந்த
கவளக் களிற்றண்ண லேதிண்ணி யானிக் கடலிடத்தே. ௩௩

692 பணந்தா ழரவரைச் சிற்றம் பலவர்பைம் பொற்கயிலைப்
புணர்ந்தாங் ககன்ற பொருகரி யுன்னிப் புனத்தயலே
மணந்தாழ் பொழிற்கண் வடிக்கண் பரப்பி மடப்பிடிவாய்
நிணந்தாழ் சுடரிலை வேலகண் டேனென்று நின்றதுவே. ௩௪

693 கயலுள வேகம லத்தலர் மீது கனிபவத்
தயலுள வேமுத்த மொத்த நிரையரன் அம்பலத்தின்
இயலுள வேபிணைச் செப்புவெற் பாநின தீர்ங்கொடிமேற்
புயலுள வேமலர் சூழ்ந்திருள் தூங்கிப் புரள்வனவே. ௩௫

694 எயிற்குல மூன்றிருந் தீயெய்த எய்தவன் தில்லையொத்துக்
குயிற்குலங்கொண்டு தொண்டைக் கனிவாய்க் குளிர்முத்தநிரை
தயிற்குல வேல்கம லத்திற் கிடந்தி அனம்நடக்கும் [த்
மயிற்குலங் கண்டதுண் டேலது என்னுடை மன்னுயிரே. ௩௬

695 ஆவியன் னுய்கவ லேல்அக லேமென் றளித்தொளித்த
ஆவியன் னார்மிக்க வாவின ராய்க்கெழு மற்கழிவுற்
றாவியன் னார்மன்னி யாடிடஞ் சேர்வர்கொ லம்பலத்தெம்
ஆவியன் னான்பயி லுங்கயி லாயத் தருவரையே. ௩௭

696 காம்பிணை யால்களி மாமயி லால்கதிர் மாமணியால்
வாம்பிணை யால்வல்லி யொல்குதலால் மன்னும் அம்பலவன்
பாம்பிணை யாக்குழை கொண்டோன் கயிலைப் பயில்புனமுந்
தேம்பிணை வார்குழலாளெனத் தோன்றுமென் சிந்தனைக்கே.

697 சேயத்த தாய்நெஞ்சமென்னைப் புணர்ந்துநெஞ்சம்நெகப்போய்
ஆயத்த தாய்அமிழ் தாய்அணங் காய்அரன் அம்பலம்போல்
தேயத்த தாயென்றன் சிந்தைய தாய்த்தெரி யிற்பெரிது
மாயத்த தாகி யிதோவந்து நின்றதென் மன்னுயிரே. ௩௯

698 தாதிவர் போதுகொய் யார்தைய லாரங்கை கூப்பநின்று
சோதிவ ரிப்பங் தடியார் சுனைப்புன லாடல்செய்யார்
போதிவர் கற்பக நாடுபுல் லென்னத்தம் பொன்னடிப்பாய்
யாதிவர் மாதவம் அம்பலத் தான்மலை எய்துதற்கே. ௪0

699 காவிநின் றேர்தரு கண்டர்வண் தில்லைக்கண் ணார்கமலத்
தேவியென் றேயையஞ் சென்றதன் றேயறி யச்சிறிது
மாஇபன் றன்னமென் றேக்கிநின் வாய்திற வாவிடினென்
ஆவியன் றேஅமிழ் தேஅணங் கேயின் றழிகின்றதே. ௪௧

700 அகலிடந் தாவிய வானோ னறிந்திறைஞ் சம்பலத்தின்
இகலிடந் தாவிடை யீசற்றொழு தாரினின் னற்கிடமாய்
உகலிடந் தான்சென் றெனதுயிர் நையா வகையொதுங்கப்
புகலிடந் தாபொழில் வாயெழில் வாய்தரு பூங்கொடியே. ௪௨

701 தாழச்செய் தார்முடி தன்னடிக் கீழ்வைத் தவரைவிண்ணோர்
சூழச்செய் தானம் பலங்கை தொழாரினுள் ளந்துளங்கப்
போழச்செய்யாமல்வைவேற்கண்புதைத்துப் பொன்னேபன்னாீ
வாழச்செய் தாய்சுற்று முற்றும் புதைநின்னை வாணுதலே. ௪௩

702 குருநாண்மலர்ப்பொழில்சூழ்தில்லைக்கூத்தனையேத்தலர்போல்
வருநாள் பிறவற்க வாழியரோ மற்றென் கண்மணிபோன்
றொருநாள் பிரியா துயிரிற் பழகி யுடன்வளர்ந்த
அருநா ணளிய அழல்சேர் மெழுகொத் தழிகின்றதே. ௪௪

703 கோலத் தனிக்கொம் பரும்பர்புக் கஃதே குறைப்பவர்தஞ்
சீலத் தனகொங்கை தேற்றகி லேஞ்சிவன் தில்லையன்னாள்
நூலொத்தநேரிடை நொய்ம்மை யெண்ணாதுநுண் தேன்நசையாற்
சாலத் தகாதுகண் டீர்வண்டு காள்கொண்டை சார்வதுவே.

704 நீங்கரும் பொற்கழற் சிற்றம் பலவர் நெடுவிசும்பும்
வாங்கிருந் தெண்கடல் வையமு மெய்தினும் யான்மறவேன்
தீங்கரும் பும்அமிழ் தஞ்செழுந் தேனும் பொதிந்துசெப்புங்
கோங்கரும்புந்தொலைத்தென்னையுமாட்கொண்ட கொங்கைகளே.

705 சூளா மணிஉம்பர்க் காயவன் சூழ்பொழில் தில்லையன்னாய்க்
காளா யொழிந்ததென் னாருயி ராரமிழ் தேயணங்கே
தோளா மணியே பிணையே பலசொல்லி யென்னைதுன்னும்
நாளார் மலர்ப்பொழில் வாயெழி லாயம் நணுகுகவே. சஎ

706 பொய்யுடை யார்க்கரன் போலக லும்மகன் றாற்புணரின்
மெய்யுடை யார்க்கவன் அம்பலம் போல மிகநணுகும்
மையுடை வாட்கண் மணியுடைப் பூண்முலை வாணுதல்வான்
பையுடை வாளர வத்தல்குல் காக்கும்பைம் பூம்புனமே. சஅ

707 என்னறி வால்வந்த தன்றிது முன்னும்இன் னும்முயன்றால்
மன்னெறி தந்த திருந்தன்று தெய்வம் வருந்தல்நெஞ்சே
மின்எறி செஞ்சடைக் கூத்தப்பி ரான்வியன் தில்லைமுந்நீர்
பொன்எறிவார்துறைவாய்ச்சென்றுமின்தோய்பொழிலிடத்தே.

708 எளிதன் றினிக்கனி வாய்வல்லி புல்ல லெழின்மதிக்கீற்
றொளிசென்ற செஞ்சடைக் கூத்தப்பிரானையுன்னாரினென்கண்
தெளிசென்ற வேற்கண் வருவித்த செல்லலெல்லாந் தெளிவித்
தளிசென்ற பூங்குழல் தோழிக்கு வாழி யறிவிப்பனே. ரு0

709 குவளைக் கருங்கட் கொடியே ரிடையிக் கொடிகடைக்கண்
உவளைத் தனதுயி ரென்றது தன்னோ டுவமையில்லா
தவளைத்தன் பால்வைத்த சிற்றம் பலத்தா னருளிலர்போல்
துவளத் தலைவந்த இன்னலின் னேயினிச் சொல்லுவனே.

710 இருங்களி யாயின்று யானிறு மாப்பஇன் பம்பணிவோர்
மருங்களி யாஅன லாடவல் லோன்தில்லை யான்மலையீங்
கொருங்களி யார்ப்ப உமிழ்மும் மதத்திரு கோட்டொருநீள்
கருங்களி யார்மத யானையுண் டோவரக் கண்டதுவே. ருஉ

711 கருங்கண்ணனை அறியாமை நின்றோன் தில்லைக்கார்ப்பொழில்வாய்
வருங்கள் நனையவன் டாடும்வளரிள வல்லிஅன்னீர்
இருங்கண் அனைய கணைபொரு புண்புண ரிப்புனத்தின்
மருங்கண் அனையதுண் டோவந்த தீங்கொரு வான்கலையே.

712 சிலம்பணி கொண்டசெஞ் சீறடி பங்கன்றன் சீரடியார்
குலம்பணிகொள்ளஎனைக்கொடுத்தோன் கொண்டுதானணியுங்
கலம்பணி கொண்டிடம் அம்பலங் கொண்டவன் கார்க்கயிலைச்
சிலம்பணிகொண்ட நுஞ்சீறூர்க் குரைமின்கள் செல்நெறியே.

713 ஒருங்கட மூவெயி லொற்றைக் கணைகொள்சிற் றம்பலவன்
கருங்கடம் மூன்றுகு நால்வாய்க் கரியுரித் தோன்கயிலை
இருங்கடம் மூடும் பொழிலெழிற் கொம்பரன் னீர்களின்னே
வருங்களந் தம் மூர்பகர்ந் தாற்பழி யோவிங்கு வாழ்பவர்க்கே.

714 தாரென்ன வோங்குஞ்சடைமுடி மேல்தனித் திங்கள்வைத்த
காரென்ன வாருங் கறைமிடற் றம்பல வன்கயிலை
ஊரென்ன வென்னவும் வாய்திற வீரொழி வீர்பழியேல்
பேரென்ன வோவுரை யீர்விரை யீர்ங்குழற் பேதையரே. ருசு

715 இரத முடைய நடமாட் டுடையவ ரெம்முடையர்
வரத முடைய அணிதில்லை யன்னவ ரிப்புனத்தார்
விரத முடையர் விருந்தொடு பேச்சின்மை மீட்டதன்றேல்
சரத முடையர் மணிவாய் திறக்கிற் சலக்கென்பவே. ருஎ

716 வில்நிற வாணுதல் வேல்நிறக் கண்மெல் லியலைமல்லல்
தன்நிற மொன்றி லிருத்திநின் றோன்தன தம்பலம்போல்
மின்நிற நுண்ணிடைப் பேரெழில்வெண்நகைப்பைந் தொடியீர்
பொன்நிற வல்குலுக் காமோ மணிநிறப் பூந்தழையே. ருஅ

717 கலைக்கீ ழகலல்குற் பாரம தாரங்கண் ணார்ந்திலங்கு
முலைக்கீழ்ச் சிறிதின்றி நிற்றன்முற் றாதன்றிலங் கையர்கோன்
மலைக்கீழ் விழச்செற்ற சிற்றம் பலவர்வண் பூங்கயிலைச்
சிலைக்கீழ்க் கணையன்ன கண்ணீ ரெதுநுங்கள் சிற்றிடையே.

718 பல்வில ளாகப் பகலைவென் றோன்தில்லை பாடலர்போல்
எல்லிலன் நாகத்தொ டேனம் வினாஇவன் யாவன்கொலாம்
வில்லிலன் நாகத்தழைகையில் வேட்டைகொண் டாட்டம்மெய்யோர்
சொல்லில ளாகற்ற வாகட வானிச் சுனைப்புனமே. சுo

719 அழுமன் றேவுடைத் திவ்வையர் வார்த்தை யனங்கன்நைந்து
விழமுன் னோக்கிய அம்பலத் தான்வெற்பி னிப்புனத்தே
வேழமுன் னாப்க் கலையாய்ப் பிறவாய்ப் பின்னும்மென் தழையாய்
மாழைமென் னோக்கி யிடையாய்க் கழிந்தது வந்துவந்தே. சுக

720 நிருத்தம் பயின்றவன் சிற்றம் பலத்துநெற் றித்தனிக்கண்
ஒருத்தன் பயிலுங் கயிலை மலையி னுயர்குடுமித்
திருத்தம் பயிலுஞ் சுனைகுடைந் தாடிச் சிலம்பெதிர்கூய்
வருத்தம் பயின்றுகொல் லோவல்லி மெல்லியல் வாடியதே.

721 மடுக்கோ கடலின் விடுதிமி லன்றி மறிதிரைமீன்
படுக்கோ பணிலம் பலகுளிக் கோபரன் தில்லைமுன்றிற்
கொடுக்கோ வளைமற்று நும்மையர்க்காயகுற் றேவல்செய்கோ
தொடுக்கோ பணியீ ரணியீர் மலர்நும் சுரிகுழற்கே. ௬௩

722 அளியமன் னும்ஒன் றுடைத்தண்ணலெண்ணரன் தில்லையன்னாள்
கிளியைமன் னுங்கடி யச்செல்ல நிற்பிற் கிளரளகத்
தளியமர்ந் தேறின் வறிதே யிருப்பிற் பளிங்கடுத்த
ஒளியமர்ந்தாங்கொன் றுபோன் றொன்றுதோன் றும்ஒளிமுகத்தே.

723 பிழைகொண் டொருவிக்கெடாதன்பு செய்யிற்பிறவியென்னும்
முழைகொண் டொருவன் செல்லாமை நின்றம்பலத்தாடு முன்னோன்
உழைகொண் டொருங்கிருநோக்கம் பயின்றவெம்மொண்ணுதல்மாந்
தழைகொண் டொருவனென்னு முன்னமுள்ளந்தழைத்திடுமே.

724 மெய்யே யிவற்கில்லை வேட்டையின் மேன்மன மீட்டிவளும்
பொய்யோ புனத்தினை காப்ப திறைப்புலி யூரனையாள்
மையேர் குவளைக்கண் வண்டினம் வாழுஞ் செந்தாமரைவாய்
எய்யே மெனினுங் குடைந்தின்பத் தேனுண்டெழில் தருமே.

725 மைவார் கருங்கண்ணி செங்கரங் கூப்பு மறந்துமற்றப்
பொய்வா னவரிற் புகாதுதன் பொற்கழற் கேயடியேன்
உய்வான் புகவொளிர் தில்லை நின்றோன்சடை மேலதொத்துச்
செவ்வான் அடைந்த பசுங்கதிர் வெள்ளைச் சிறுபிறைக்கே.

726 அக்கின்த வாமணி சேர்கண்டன் அம்பல வன்மலயத்
திக்குன்ற வாணர் கொழுந்திச் செழுந்தண் புனமுடையாள்
அக்குன்ற ஆறமர்ந் தாடச்சென் றுளங்கம் அவ்வவையே
ஒக்கின்ற வாறணங் கேயிணங் காகு முனக்கவளே. ௬௮

727 செந்நிற மேனிவெண் நீறணி வோன்தில்லை யம்பலம்போல்
அந்நிற மேனிநின் கொங்கையி லங்கழி குங்குமமும்
மைந்நிற வார்குழல் மாலையுந் தாதும் வளாய்மதஞ்சேர்
இந்நிற மும்பெறின் யானுங் குடைவ னிருஞ்சுனையே. ௬௯

728 பருங்கண் கவர்கொலை வேழப் படையோன் படப்படர்தீத்
தருங்கண் ணுதற்றில்லை யம்பலத் தோன்தட மால்வரைவாய்க்
கருங்கண் சிவப்பக் கனிவாய் விளர்ப்பக்கண் ணாளிபின்
வருங்கண் மலைமலர் சூட்டவற் றேமற்றவ் வான்சுனையே. எ௦

729 காகத் திருகண்ணிற் கொன்றே மணிகலந் தாங்கிருவர்
ஆகத் துளோருயிர் கண்டனம் யாமின்றி யாவையுமாம்
ஏகத் தொருவ னிரும்பொழி லம்பல வன்மலையில்
தோகைக்குந் தோன்றற்கு மொன்றாய் வருமின்பத் துன்பங்களே.

730 ஆவா இருவ ரறியா அடிதில்லை யம்பலத்து
மூவா யிரவர் வணங்கநின் றோனையுன் னாரின்முன்னித்
தீவா யுழுவை கிழித்ததந் தோசிறி தேபிழைப்பித்
தாவா மணிவேல் பணிகொண்ட வாறின்றோ ராண்டகையே.

731 பொருளா எனைப்புகுந் தாண்டு புரந்தரன் மாலயன்பால்
இருளா யிருக்கு மொளிநின்ற சிற்றம் பலமெனலாஞ்
சுருளார் கருங்குழல் வெண்ணகைச் செவ்வாய்த் துடியிடையீர்
அருளா தொழியி னொழியா தழியுமென் னாருயிரே. எ௩

732 காய்சின வேலன்ன மின்னியல் கண்ணின் வலைகலந்து
வீசின போதுள்ள மீனிழந் தார்வியன் தென்புலியூர்
ஈசன சாந்தும் எருக்கு மணிந்தோர் கிழிபிடித்துப்
பாய்சின மாவென ஏறுவர் சீறூர்ப் பனைமடலே. எ௪

733 விண்ணை மடங்க விரிநீர் பரந்துவெற் புக்கரப்ப
மண்ணை மடங்க வருமொரு காலத்து மன்னிநிற்கும்
அண்ணல் மடங்கலத ளம்பலவ னருளிலர்போற்
பெண்ணை மடன்மிசை யான்வரப் பண்ணிற்றோர் பெண்கொடியே.

734 கழிகின்ற வென்னையும் நின்றநின் கார்மயில் தன்னையும்யான்
கிழியொன்ற நாடியெழுதிக்கைக் கொண்டென்பிறவிகெட்டின்
றழிகின்ற தாக்கிய தாளம் பலவன் கயிலையந்தேன்
பொழிகின்ற சாரல்நுஞ் சீறூர்த் தெருவிடைப் போதுவனே.

735 நடன்நாம்வணங்குந்தொல்லோ னெல்லை நான்முகன்மாலறியாக்
கடனும் உருவத் தரன்தில்லை மல்லற்கண் ணார்ந்தபெண்ணை
உடனும்பெடையொடொண்சேவலும்முட்டையுங்கட்டழித்து
மடல்நாம் புனைதரின் யார்கண்ண தோமன்ன இன்னருளே.

736 அடிச்சந்தம் மால்கண்டிலாதனகாட்டிவந்தாண்டுகொண்டென்
முடிச்சந்த மாமல ராக்குமுன் னோன்புலி யூர்புரையுங்
கடிச்சந்த யாழ்கற்ற மென்மொழிக் கன்னியன நடைக்குப்
படிச்சந்த மாக்கும் படமுள வோநும் பரிசகத்தே. எஅ

737 யாழு மெழுதி யெழின்முத் தெழுதி யிருளின்மென்பூச்
சூழு மெழுதியொர் தொண்டையுந் தீட்டியென் தொல்பிறவி
ஏழு மெழுதா வகைசிதைத் தோன்புலி யூரிளமாம்
போழுமெழுதிற்றொர்கொம்பருண் டேற்கொண்டுபோதுகவே.

738 ஊர்வா யொழிவா யுயர்பெண்ணைத் திண்மடல் நின்குறிப்புச்
சீர்வாய் சிலம்ப திருத்த இருந்தில மீசர்தில்லைக்
கார்வாய் குழலிக்குன் னாதர வோதிக்கற் பித்துக்கண்டால்
ஆர்வாய் தரினறி வார்பின்னைச் செய்க அறிந்தனவே. அ0

739 பைந்நா ணரவன் படுகடல் வாய்ப்படு நஞ்சமுதாம்
மைந்நாண் மணிகண்டன் மன்னும் புலியூர்மணந்த பொன்னிம்
மெய்ந்நாண் முதுதிரை வாயானமுந் தினுமென்னின் முன்னும்
இந்நா ளிதுமது வார்குழ லாட்கென்க ணின்னருளே. அக

740 தாதேய் மலர்க்குஞ்சி யஞ்சிறை வண்டுதண் தேன்பருகித்
தேதே யெனுந்தில்லை யோன்சே யெனச்சின வேலொருவர்
மாதே புனத்திடை வாளா வருவர்வந் தியாதுஞ் சொல்லார்
யாதே செயத்தக் கதுமது வார்குழ லேந்திழையே. அஉ

741 வரிசேர் தடங்கண்ணி மம்மர்கைம் மிக்கென்னமாயங்கொலோ
எரிசேர் தளிரன்ன மேனியன் ஈர்ந்தழை யன்புலியூர்ப்
புரிசேர்சடையோன் புதல்வன்கொல் பூங்கணைவேள்கொலென்னத்
தெரியேம் உரையான் பிரியா னொருவனித் தேம்புனமே. அங

742 நீகண் டனையெனின் வாழலை நேரிழை யம்பலத்தான்
சேய்கண் டனையன் சென்றாங்கோ ரலவன்றன் சீர்ப்பெடையின்
வாய்வண் டனையதொர் நாவற் கனிநனி நல்கக்கண்டு
பேய்கண் டனையதொன் றாகிநின் றானப் பெருந்தகையே. அச

743 சங்கந் தருமுத்து யாம்பெற வான்கழி தான்கெழுமிப்
பொங்கும் புனற்கங்கை தாங்கிப் பொலிகலிப் பாறுலவு
துங்க மலிதலை யேந்தலி னேந்திழை தொல்லைப்பன்மா
வங்கம் மலிகலி நீர்தில்லை வானவன் நேர்வருமே. அரு

744 புரங்கடந் தானடி காண்பான் புவிவிண்டு புக்கறியா
திரங்கிடெந் தாயென் றிரப்பத்தன் னீரடிக் கென்னிரண்டு
கரங்கள்தந் தானென்று காட்டமற் றாங்கதுங் காட்டிடென்று
வரங்கிடந் தான்தில்லை யம்பல முன்றிலம் மாயவனே. அசு

745 உள்ளப் படுவன உள்ளி யுரைத்தக் கவர்க்குரைத்து
மெள்ளப் படிறு துணிதுணி யேலிது வேண்டுவல்யான்
கள்ளப் படிறர்க் கருளா அரன்தில்லை கானலர்போற்
கொள்ளப் படாது மறப்ப தறிவிலென் கூற்றுக்களே. அஎ

746 மேவியந் தோலுடுக் குந்தில்லை யான்பொடி மெய்பிற்கையில்
ஓவியந் தோன்றுங் கிழிநின் னெழிலென் றுரையுளதால்
தூவியந்தோகையன் னாயென்ன பாவஞ்சொல்லாடல்செய்யான்
பாவியந் தோபனை மாமட லேறக்கொல் பாவித்ததே. அஅ

747 பொன்னார் சடையோன் புலியூர் புகழா ரெனப்புரிநோய்
என்னா லறிவில்லை யானென் றுரைக்கிலன் வந்தயலார்
சொன்னா ரெனுமித் துரிசுதன் னமைத் துணைமனனே
என்னாழ் துயர்வல்லை யேற்சொல்லு நீர்மை யினியவர்க்கே.

748 தேமென் கிளவிதன் பங்கத் திறையுறை தில்லையன்னீர்
பூமென் தழையுமப் போதுங்கொள் ளீர்தமி யேன்புலம்ப
ஆமென் றருங்கொடும் பாடுகள் செய்துநுங் கண்மலராங்
காமன் கணைகொண் டலைகொள்ள வோமுற்றக் கற்றதுவே.

749 ஆரத் தழைஅராப் பூண்டம் பலத்தன லாடிஅன்பர்க்
காரத் தழைஅன்ப ருளிநின் றோன் சென்ற மாமலயத்
தாரத் தழையண்ணல் தந்தா விவையவ ளல்குற்கண்டால்
ஆரத் தழைசொடு வந்தா ரெனவரும் ஐயுறவே. கூக

750 முன்தக்கர்த்தேல்லா இமையோரையும் பின்னைத்தக்கன் முத்தீச்
சென்றகத் தில்லா வகைசிதைத் தோன்திருந் தம்பலவன்
குன்றகத் தில்லாத் தழையண் ணல்தந்தாற் கொடிச்சியருக்
கின்றகத் தில்லாப் பழிவந்து மூடுமென் றெள்குதுமே. கூஉ

751 யாழார் மொழிமங்கை பங்கத் திறைவன் எறிதிரைநீர்
ஏழா யெழுபொழி லாயிருந் தோன்நின்ற தில்லையன்ன
சூழார்குழலெழிற்றொண்டைச்செவ்வாய்நவ்வி சொல்லறிந்தால்
தாழா தெதிர்வந்து கோடுஞ் சிலம்ப தருந்தழையே. கூங

752 எழில்வா யிளவஞ்சி யும்விரும் பும்மற் றிறைகுறையுண்
டழல்வா யவிரொளி யம்பலத் தாடுமஞ் சோதியந்தீங்
குழல்வாய் மொழிமங்கைபங்கன்குற்றாலத்துக்கோலப்பிண்டிப்
பொழில்வாய் தடவரை வாயல்ல தில்லைப் பூந்தழையே. கூச

753 உறுங்கள்ளி வந்த கணையுர வோன்பொடி யாயொடுங்கத்
தெறுங்கண்ணி வந்தசிற் றம்பல வன்மலைச் சிற்றிலின்வாய் [ங்
நறுங்கண்ணி சூட்டினும் நாளுமென்வா ளுதல்நாகத்தொண்பூ
குறுங்கண்ணி வேய்ந்தில மந்திகள்நா ளுமிக் குன்றிடத்தே.

754 நறமனை வேங்கையின் பூப்பயில் பாறையை நாகம்நண்ணி
மறமனை வேங்கை யெனநனி யஞ்சும்மஞ் சார்சிலம்பா
குறமனை வேங்கைச் சுணங்கொ டணங்கலர் கூட்டுமவோ
நிறமனை வேங்கை யதளம் பலவன் நெடுவரையே. கூகூ

755 கற்றில கண்டன்னம் மெல்நடை கண்மலர் நோக்கருளப்
பெற்றில மென்பிணை பேச்சுப் பெறுகிள்ளை பிள்ளையின்றேன்
றுற்றிலள் உற்ற தறிந்தில ளாகத் தொளிமிளிரும்
புற்றில வாளர வன்புலி யூரன்ன பூங்கொடியே. கூஎ

756 முனிதரும் அன்னையும் என்னையர் சாலவும் மூர்க்கரின்னே
தனிதரு மிந்நிலத் தன்றைய குன்றமுந் தாழ்சடைமேற்
பனிதரு திங்க ளணியம் பலவர் பகைசெகுக்குங்
குனிதரு திண்சிலைக் கோடுசென் றுன்சுடர்க் கொற்றவனே.

757 அந்தியின் வாயெழி லம்பலத்தெம் பரன்அம் பொன்வெற்பிற்
பந்தியின் வாய்ப்பல வின்சுளை பைந்தே னொடுங்கடுவன்
மந்தியின் வாய்க்கொடுத் தோம்புஞ் சிலம்ப மனங்கனிய
முந்திஇன் வாய்மொழி நீயேமொழிசென்றம் மொய்குழற்கே.

758 தெங்கம் பழங்கமு கின்குலை சாடிக் கதலிசெற்றுக்
கொங்கம் பழனத் தொளிர்குளிர் நாட்டினை நீஉமைகூர்
பங்கம் பலவன் பரங்குன்றிற் குன்றன்ன மாபதைப்பச்
சிங்கந் திரிதரு சீறூர்ச் சிறுமியெந் தேமொழியே. க00

759 சிலையொன்று வாள்நுதல் பங்கன்சிற் றம்பல வன்கயிலை
மலையொன்று மாமுகத் தெம்மையர் எய்கணை மண்குளிக்குங்
கலையொன்று வெங்கணை யோடுகடுகிட்ட தென்னிற்கெட்டேன்
கொலையொன்று திண்ணிய வாறையர் கையிற்கொடுஞ்சிலையே.

760 மைத்தழை யாநின்ற மாமிடற் றம்பல வன்கழற்கே
மெய்த்தழை யாநின்ற அன்பினர் போல விதிர்விதிர்த்துக்
கைத்தழை யேந்திக் கடமா வினைக்கையில் வில்லின்றியே
பித்தழை யாநிற்ப ராலென்ன பாவம் பெரியவரே. கoஉ

761 அக்கும் அரவும் அணிமணிக் கூத்தன்சிற் றம்பலமே
ஒக்கும் இவளொ டொளிருரு அஞ்சிமஞ் சார்சிலம்பா
கொக்குஞ் சுனையுங் குளிர்தளி ருங்கொழும் போதுகளும்
இக்குன் றிலென்றும் மலர்ந்தறி யாத இயல்பினவே. கoங

762 உருகு தலைச்சென்ற உள்ளத்தும் அம்பலத் தும்மொளியே
பெருகு தலைச்சென்று நின்றேன்பெருந் துறைப்பிள்ளை கள்ளார்
முருகு தலைச்சென்ற கூழை முடியா முலைபொடியா
ஒருகு தலைச்சின் மழலைக்கென் னேஐய ஓதுவதே. கoச

763 பண்டால் இயலும் இலைவளர் பாலகன் பார்கிழித்துத்
தொண்டா லியலுஞ்சுடர்க்கழலோன் தொல்லைத்தில்லையின்வாய்
வண்டா லியலும் வளர்பூந் துறைவ மறைக்கினென்னைக்
கண்டா லியலுங் கடனில்லை கொல்லோ கருதியதே. கoரு

764 மத்தகஞ் சேர்தனி நோக்கினன் வாக்கிறந் தூறமுதே
ஒத்தகஞ்சேர்ந்தென்னைஉய்ய நின்றோன்தில்லையொத் திலங்கும்
முத்தகஞ் சேர்மெல் நகைப்பெருந் தோளி முகமதியின்
வித்தகஞ்சேர்மெல்லென் நோக்கமன்றோஎன் விழுத்துணையே.

765 விண்இறந் தார்நிலம் விண்டவ ரென்றுமிக் காரிருவர்
கண்இறந் தார்தில்லை யம்பலத் தார்கழுக் குன்றில்நின்று
தண்நறுந் தாதிவர் சந்தனச் சோலைப்பந் தாடுகின்றார்
எண்ணிறந் தாரவர் யார்கண்ண தோமன்ன நின்னருளே.

766 குவவின கொங்கை குரும்பை குழல்கொன்றை கொவ்வைசெவ்வா [ய்
கவவின வாள்நகை வெண்முத்தங் கண்மலர் செங்கழுநீர்
தவவினை தீர்ப்பவன் தாழ்பொழிற் சிற்றம் பலமனையாட்
குவவின நாண்மதி போன்றொளிர் கின்ற தொளிமுகமே.

767 ஈசற்கு யான்வைத்த அன்பி னகன்றவன் வாங்கியவென்
பாசத்தின்காரென்றவன்தில்லை யின்னொளிபோன்றவன்தோள்
பூசத் திருநீ றெனவெளுத் தாங்கவன் பூங்கழல்யாம்
பேசத் திருவார்த்தை யிற்பெரு நீளம் பெருங்கண்களே. கoகூ

768 தோலாக்கரிவென்ற தற்குந்துவள்விற்கும்இல்லின்தொன்மைக்
கேலாப் பரிசுள வேயன்றி யேலேம் இருஞ்சிலம்ப
மாலார்க் கரிய மலர்க்கழ லம்பல வன்மலைபிற்
கோலாப் பிரசமன் னட்கைய நீதந்த கொய்தழையே. கசO

769 கழைகாண் டலுஞ்சுளி யுங்களி யானையன் னான்கரத்தில் [ன்
தழைகாண்டலும்பொய்தழைப்பமுன்காண்பனின்றம்பலத்தா
உழைகாண்டலும்நினைப்பாகுமென் னோக்கிமன்னோக்கஞ்சண்டால்
இழைகாண் பணைமுலை யாயறி யேன்சொல்லும் ஈடவற்கே.

770 தவளத்த நீறணி யுந்தடந் தோளண்ணல் தன்னொருபால்
அவளத்த னாம்மக னாந்தில்லை யானன் னுரித்ததன்ன
கவளத்த யானை கடிந்தார் கரத்தகண் ணார்தழையுந்
துவளத் தருவன வோசுரும் பார்குழல் தூமொழியே. கசஉ

771 ஏறும் பழிதழை யேற்பின்மற் றேலா விடின்மடல்மா
ஏறும் அவன்இட பங்கொடி யேற்றிவந் தம்பலத்துள்
ஏறு மரன்மன்னும் ஈங்கோய் மலைநம் மிரும்புனங்காய்ந்
தேறும்மலைதொலைத் தாற்கென்னையாஞ் செய்வதேந் திழையே.

772 தெவ்வரைமெய் யெரிகாய்சிலையாண் டென்னையாண்டுகொண்ட
செவ்வரை மேனியன் சிற்றம் பலவன் செழுங்கயிலை
அவ்வரை மேலன்றி யில்லைகண் டாயுள்ள வாறருளான்
இவ்வரை மேற்சிலம் பன்னொளி தில்தந்த ஈர்ந்தழையே. கசச

773 பாசத் தளையறுத் தாண்டுகொண் டோன்தில்லை யம்பலஞ்சூழ்
தேசத் தனசெம்மல் நீதந் தனசென்று யான்கொடுத்தேன்
பேசிற் பெருகுஞ் சுருங்கும் மருங்குல் பெயர்ந்தரைத்துப்
பூசிற் றிலளன்றிச் செய்யா தனவில்லை பூந்தழையே. கசரு

774 வான்உழை வாளம்பலத் தரன்குன் றென்றுவட்கி வெய்யோன்
தான்நுழை யாவிரு ளாய்ப்புற நாப்பண்வண் தாரகைபோல்
தேன்நுழை நாகம்மலர்ந்து திகழ்பளிங் கால்மதியோன் [லே.
கான்உழை வாழ்வுபெற் றுங்கெழில் காட்டுமோர் கார்ப்பொழி

775 புயல்வள ருசல்முன் ஆடிப்பொன்னே பின்னைப்போய்ப் பொலி
அயல்வளர் குன்றில்நின் றேற்றும் அருவி திருவுருவின் [யும்
கயல்வளர் வாட்கண்ணி போதரு காதரந் தீர்த்தருளுந்
தையல்வளர் மேனிய னம்பலத் தான்வரைத் தண்புனத்தே.

776 தினைவளங் காத்துச் சிலம்பெதிர் கூஉய்ச்சிற்றின் முற்றிழைத்[துச்
சுனைவளம் பாய்ந்து துணைமலர் கொய்து தொழுதெழுவார்
வினைவளம் நீறெழ நீறணி யம்பல வன்றன்வெற்பிற்
புனைவளர் கொம்பரன் னாயன்ன காண்டும் புனமயிலே. ககஅ

777 நரல்வே யினநின தோட்குடைந் துக்கன் முத்தஞ்சிந்திப்
பரல்வே யறையுறைக் கும்பஞ் சடிப்பரன் தில்லையன்னாய்
வரல்வேய் தருவனிங் கேநிலுங் கேசென்றுன் வார்குழற்கீர்ங்
குரல்வே யளிமுரல் கொங்கார் தடமலர் கொண்டுவந்தே.

778 படமா சுணப்பள்ளி யிக்குவ டாக்கியப் பங்கயக்கண்
நெடுமா லெனவென்னை நீநினைந் தோநெஞ்சத் தாமரையே
இடமா இருக்கலுற் றோதில்லை நின்றவன் ஈர்ங்கயிலை
வடமார் முலைமட வாய்வந்து வைகிற்றிவ் வார்பொழிற்கே.

779 தொத்தின் மலர்ப்பொழில்தில்லைத்தொல்லோனருளென்னமுன்[னி
முத்தின் குவளைமென் காந்தளின் மூடித்தன் ஏரளப்பாள்
ஒத்திரங் கொடியி னொதுங்குகின்றாள்மருங் குல்நெருங்கப்
பித்திர் பணைமுலை காளென்னுக் கின்னும் பெருக்கின்றதே.

780 அளிநீ டளகத்தின் அட்டிய தாதும் அணியணியும்
ஒளிநீள் சுரிகுழற் சூழ்ந்தவொண் மாலையுந் தண்நறவுண்
களிநீ யெனச்செய் தவன்கடற் றில்லையன் னாய்கலங்கல்
தெளிநீ யனையபொன் னேபன்னு கோலந் திருநுதலே. கஉஉ

781 செழுநீர் மதிக்கண்ணிச் சிற்றம் பலவன் திருக்கழலே
கெழுநீர் மையிற்சென்று கிண்கிணி வாய்க்கொள்ளுங் கள்ளகத்[த
கழுநீர் மலரிவள் யானதன் கண்மரு விப்பிரியாக்
கொழுநீர் நறப்பரு கும்பெரு நீர்மை அளிகுலமே. கஉங

782 கொழுந்தா ரகைமுகை கொண்டலம் பாசடை விண்மடுவில்
எழுந்தார் மதிக்கம லம்மெழில் தந்தென இப்பிறப்பில்
அழுந்தா வகையெனை ஆண்டவன் சிற்றம் பலமனையாய்
செழுந்தா தவிழ்பொழி லாயத்துச் சேர்க திருத்தகவே.

783 பொன்னனை யான்தில்லைப் பொங்கர வம்புன் சடைமிடைந்த
மின்னனை யானருள் மேவலர் போன்மெல் விரல்வருந்த
மென்னனை ஆய்மறி யேபறி யேல்வெறி யார்மலர்கள்
இன்னன யான்கொணர்ந் தேன்மனந் தாழ்குழற் கேய்வனவே.

784 அறுகால் நிறைமல ரைம்பால் நிறையணிந் தேன்அணியார்
தூறுகான் மலர்த்தொத் துத் தோகை தொல்லாய மெல்லப்புகுக
சிறுகால் மருங்குல் வருந்தா வகைமிக என்சிரத்தின்
உறுகால் பிறர்க்கரி யோன்புலி யூரன்ன ஒள்நுதலே ௧௨௬

785 தழங்கும் அருவியெஞ் சீறூர் பெரும இதுமதுவுங்
கிழங்கும் அருந்தி இருந்தெம்மோ டின்று கிளர்ந்துகுன்றர்
முழங்குங் குரவை இரவிற்கண் டேகுக முத்தன்முத்தி
வழங்கும் பிரானெரி யாடிதென் தில்லை மணிநகர்க்கே. ௧௨௭

786 தள்ளி மணிசந்த முந்தித் தறுகட் கரிமருப்புத்
தெள்ளி நறவம் திசைதிசை பாயும் மலைச்சிலம்பா
வெள்ளி மலையன்ன மால்விடை யோன்புலி யூர்விளங்கும்
வள்ளி மருங்குல் வருத்துவ போன்ற வனமுலையே. ௧௨௮

787 மாடம்செய் பொன்னக ரும்நிக ரில்லையிம் மாதர்க்கென்னப்
பீடம்செய் தாமரை யோன்பெற்ற பிள்ளையை உள்ளலரைக்
கீடம்செய் தென்பிறப் புக்கெடத் தில்லைநின் றோன்கயிலைக்
கூடம்செய் சாரல் கொடிச்சியென் றேநின்று கூறுவதே.

788 வேய்தந்த வெண்முத்தஞ் சிந்துபைங் கார்வரை மீன்பரப்பிச்
சேய்தந்த வானகம் மானுஞ் சிலம்பதன் சேவடிக்கே
ஆய்தந்த அன்புதந் தாட்கொண்ட அம்பல வன்மலையில்
தாய்தந்தை கானவ ரேனலெங் காவலித் தாழ்வரையே.

789 மன்னுந் திருவருந் தும்வரை யாவிடின் நீர்வரைவென்
றுன்னு மதற்குத் தளர்ந்தொளி வாடு திர்உம்பரெலாம்
பன்னும் புகழ்ப்பர மன்பரஞ் சோதிசிற் றம்பலத்தான்
பொன்னங் கழல்வழுத் தார்புல னென்னப் புலம்புவனே.

790 பனித்துண்டஞ் சூடும் படர்சடை அம்பல வன்னுலகந்
தனித்துண் டவன்தொழும் தாளோன் கயிலைப் பயில்சிலம்பா
கனித்தொண்டை வாய்ச்சிகதிர் முலைப்பாரிப்புக் கண்டழிவுற்
றினிக்கண்டிலம் பற்றுச் சிற்றிடைக் கென்றஞ்சும்எம்மனையே.

791 ஈவிளை யாட நறவிளை வோர்ந்தெமர் மால்பியற்றும்
வேய்விளை யாடும்வெற் பாஉற்று நோக்கியெம் மெல்லியலைப்
போய்விளை யாடலென் றாளன்னை அம்பலத் தான்புரத்தில்
தீவிளை யாடநின் றேவிளை யாடி திருமலைக்கே. ௧௩௩

792 சுற்றுஞ் சடைக்கற்றைச் சிற்றம் பலவற் றொழாதுதொல்சீர்
கற்றும் அறிய லரின்சிலம் பாஇடை நைவதுகண்
டெற்றுந் திரையின் அமிர்தை யினித்தம ரிற்செறிப்பார்
மற்றுஞ் சிலபல சீறூர் பகர்பெரு வார்த்தைகளே. ௧௩௪

793 வழியும் அதுஅன்னை யென்னின் மகிழும்வந் தெந்தையும்நின்
மொழியின் வழிநிற்குஞ் சுற்றமுன் னேவய மம்பலத்துக்
குழிஉம்ப ரேத்துமெங் கூத்தன்குற் றாலமுற் றும்மறியக்
கெழியும்ம வேபணைத் தோள்பல வென்னோ கிளக்கின்றதே.

794 படையார் கருங்கண்ணி வண்ணப் பயோதரப் பாரமும்நுண்
இடையார் மெலிவுங்கண் டண்டர்க ளீர்முல்லை வேலியெம்மூர்
விடையார் மருப்புத் திருத்திவிட் டார்வியன் தென்புலியூர்
உடையார் கடவி வருவது போலு முருவினதே. ௧௩௬

795 உருப்பனை அன்னகைக் குன்றொன் றுரித்துர வூரெரித்த
நெருப்பனை அம்பலத் தாதியை உம்பர்சென் றேத்திநிற்குந்
திருப்பனை யூர்அனை யாளைப்பொன் னாளைப் புனைதல்செப்பிப்
பொருப்பனைமுன்னின்றென்னோவினையேன்யான்புகல்வதுவே.

796 மாதிடங் கொண்டம் பலத்துநின் றோன்வட வான்கயிலைப் [று
போதிடங்கொண்டபொன் வேங்கைதினைப் புனங்கொய்கவென்
தாதிடங் கொண்டுபொன் வீசித்தன் கள்வாய் சொரியநின்று
சோதிடங் கொண்டிதெம் மைக்கெடு வித்தது தூமொழியே.

797 வடிவார் வயல்தில்லை யோன்மல யத்துநின் றும்வருந்தேன்
கடிவார் களிவண்டு நின்றலர் தூற்றப் பெருங்கணியார்
நொடிவார் நமக்கினி நோதக யானுமக் கென்னுரைக்கேன்
தடிவார் தினையெமர் காவேம் பெருமஇத் தண்புனமே. ௧௩௯

798 நினைவித்துத் தன்னையென் நெஞ்சத் திருந்தம்பலத்துநின்று
புனைவித்த ஈசன் பொதியின் மலைப்பொருப் பன்விருப்பில்
தினைவித்திக் காத்துச் சிறந்துநின் றேமுக்குச் சென்றுசென்று
வினைவித்திக் காத்து விளைவுண்ட தாகி விளைந்ததுவே. ௧௪௰

799 கனைகடற் செய்தநஞ் சுண்டுகண் டார்க்கம்பலத் தமிழ்தாய்
வினைகேடச் செய்தவன் விண்தோய் கயிலை மயிலனையாய்
நனைகெடச் செய்தன மாயின் நமைக்கெடச் செய்திடுவான்
தினைகெடச் செய்திடு மாறுமுண் டோஇத் திருக்கணியே.

800 வழுவா இயலெம் மலையர் விதைப்பமற் றுபாம்வளர்த்த [ஞ்
கொழுவார் திணையின் குழாங்களெல் லாமெங் குழாம்வணங்கு
செழுவார் கழற்றில்லைச் சிற்றம் பலவரைச் சென்றுநின்று
தொழுவார் வினைநிற்கி லேநிற்ப தாவதித் தொல்புனத்தே.

801 பொருப்பர்க் குபாமொன்று மாட்டேம் புகலப்புக லெமக்காம்
விருப்பர்க்கு யாவர்க்கு மேலர்க்கு மேல்வரு மூமெரித்த
நெருப்பர்க்கு நீடம் பலவருக் கன்பர் குலம்நிலத்துக்
கருப்பற்று விட்டெனக் கொய்தற்ற தின்றிக் கடிப்புனமே.

802 பரிவுசெய் தாண்டம் பலத்துப் பயில்வோன் பரங்குன்றின்வாய்
அருவிசெய் தாழ்புனத் தைவனங் கொய்யவு மிவ்வனத்தே
பிரிவுசெய் தாலரி தேகொள்க பேயொடு மென்னும்பெற்றி
இருவிசெய் தாளி னிருந்தின்று காட்டு மிளங்கிளியே. கசச

803 கணியார் கருத்தின்று முற்றிற் றயாஞ்சென்றுங் கார்ப்புனமே
மணியார்பொழில்காண்மறத்திர் கண்டீர்மன்னுமம்பலத்தோன்
அணியார் கயிலை மயில்காள் அயில்வேல் ஒருவர்வந்தால்
துணியா தனதுணிந் தாரென்னும் நீர்மைகள் சொல்லுமினே.

804 பொதுவினிற்றீர்த்தென்னையாண்டோன்புலியூரரன்பொருப்பே
இதுவெனி லென்னின் றிருக்கின்ற வாறெம் மிரும்பொழிலே
எதுநுமக் கெய்திய தென்னுற்றனிர் அறை யீண்டருவி
மதுவினிற் கைப்புவைத் தாலொத்த வாமற்றிவ் வான்புனமே.

805 ஆனந்த மாக்கட லாடுசிற் றம்பல் மன்னபொன்னின்
தேனுந்து மாமலைச் சீறா ரிதுசெய்ய லாவதில்லை
வானுந்து மாமதி வேண்டி அழும்மழப் போலுமன்னே
நானுந் தளர்ந்தனன் நீயுந் தளர்ந்தனை நல்நெஞ்சமே. கசஎ

806 மருந்துநம் அல்லற் பிறவிப் பிணிக்கம் பலத்தமிர்தாய்
இருந்தனர் குன்றினின் றேங்கும் அருவிசென் றோர்திகழப்
பொருந்தின மேகம் புதைந்திருள் தூங்கும் புனையிறும்பின்
விருந்தினன் யானுங்கள் சீறா ரதனுக்கு வெள்வளையே. கசஅ

807 விசும்பினுக் கேணி நெறியன்ன சின்னெறி மேன்மழைதூங்
கசும்பினிற் றுன்னி அளைநுழைந் தாலொக்கும் ஐயமெய்யே
இசும்பினிற் சிந்தைக்கு மேறற் கரிதெழி லம்பலத்துப்
பசும்பனிக் கோடுமிலைந் தான்மல யத்தெம் வாழ்பதியே. கசகூ

808 மாற்றே னெனவந்த காலனை ஓல மிடஅடர்த்த [குடுமி
கோற்றேன் குளிர்தில்லைக் கூத்தன் கொடுங்குன்றின் நீள்
மேற்றேன் விரும்பும் முடவனைப் போல மெலியும்நெஞ்சே
ஆற்றே னரிய அரிவைக்கு நீவைத்த அன்பினுக்கே. கரு௦

809 கூளி நிரைக்கநின் றம்பலத் தாடி குரைகழற்கீழ்த்
தூளி நிரைத்த சுடர்முடி யோயிவள் தோள்நசையால்
ஆளி நிரைத்தட லானைகள் தேரு மிரவில்வந்து
மீளி யுரைத்தி வினையே னுரைப்பதென் மெல்லியற்கே. கருக

810 வரையன் றொருகா லிருகால் வளைய நிமிர்த்துவட்கார்
நிரையன் றழலெழ வெய்தநின் றோன்தில்லை யன்னநின்னூர்
விரையென்ன மென்னிழ லென்ன வெறியுறு தாதிவர்போ
துரையென்ன வோசிலம் பாநலம் பாவி யொளிர்வனவே. கருஉ

811 செம்மல ராயிரந் தூய்க்கரு மால்திருக் கண்அணியும்
மொய்ம்மல ரீர்ங்கழ லம்பலத் தோன்மன்னு தென்மலயத்
தெம்மலர் சூடிநின் றெச்சாந் தலிந்தென்ன நன்னிழல்வாய்
அம்மலர் வாட்கண்நல் லாயெல்லி வாய்நும ராடுவதே. கருந

812 பனைவளர் கைம்மாப் படாத்தம் பலத்தரன் பாதம்விண்ணோர்
புனைவளர் சாரற் பொதியின் மலைப்பொலி சந்தணிந்து
சுனைவளர் காவிகள் சூடிப்பைந் தோகை துயில்பயிலுஞ்
சினைவளர் வேங்கைகள் யாங்கணின் றோடுஞ் செழும்பொழிலே.

813 மலவன் குரம்பையை மாற்றியம் மால்முதல் வானர்க்கப்பால்
செலவன்பர்க்கோக்குஞ்சிவன் தில்லைக்கானலிற்சிற்பெடையோ
டலவன் பயில்வது கண்டஞர் கூர்ந்தயில் வேலுரவோன்
செலவந்திவாய்க்கண்டனனென்னதாங்கொன்மன்சேர்துயிலே.

814 மோட்டங் கதிர்முலைப் பங்குடைத் தில்லைமுன் னோன்கழற்கே
கோட்டந் தருநங் குருமுடி வெற்பன் மழைகுழுமி
நாட்டம் புதைத்தன்ன நள்ளிருள் நாகம் நடுங்கச்சிங்கம்
வேட்டந் திரிசரி வாய்வரு வான்சொல்லு மெல்லியலே. கருசு

815 செழுங்கார் முழவதிர் சிற்றம் பலத்துப் பெருந்திருமால்
கொழுங்கான் மலரிடக் கூத்தயர் வோன்கழலேத்தலர்போல்
முழங்காரரி முரன்வாரண வேட்டடசெய் மொய்யிருள்வாய்
வழங்கா அதரின் வழங்கென்று மோவின்றெம் வள்ளலையே.

816 ஓங்கு மொருவிட முண்டம் பலத்தும்ப ருய்யஅன்று
தாங்கு மொருவன் தடவரை வாய்த்தழங் கும்அருவி
வீங்குஞ் சுனைப்புனல் வீழ்ந்தன் றழுங்கப் பிடித்தெடுத்து
வாங்கு மவர்க்கறி யேன்சிறி யேன்சொல்லும் வாசகமே. கருஅ

817 ஏனற் பசுங்கதி ரென்றாழ்க் கழிய எழிலியுன்னிக்
கானக் குறவர்கள் கம்பலை செய்யும்வம் பார்சிலம்பா
யானிற்றை யாமத்து நின்னருள் மேல்நிற்க னுற்றுச்சென்றேன்
தேனக்க கொன்றையன் தில்லை யுறார்செல்லுஞ் செல்லல்களே.

818 மூன்று மொருவ ரிரும்பொழில் மூன்றற்கு முற்றுமிற்றாற்
பின்னு மொருவர்சிற் றம்பலத் தார்தரும் பேரருள்போல்
துன்னுமொரின்பமென் றோகைதந் தோகைக்குச்சொல்லுவபோல்
மன்னும் அரவத்த வாய்த்துயில் பேரும் மயிலினமே. கசுo

819 கூடார் அரண்எரி கூடக் கொடுஞ்சிலை கொண்டஅண்டன்
சேடார் மதில்மல்லற் றில்லையன் னாய்சிறு கட்பெருவெண்
கோடார் கரிகுரு மாமணி யூசலைக் கோப்பழித்துத்
தோடார் மதுமலர் நாகத்தை நூக்குமஞ் சூழ்பொழிற்கே.

820 விண்ணுக்கு மேல்வியன் பாதலக் கீழ்விரி நீருடுத்த [றின்
மண்ணுக்கு நாப்பண் நயந்துதென் தில்லைநின் றோன்மிடற்
வண்ணக் குவளை மலர்கின் றனசின வாண்மிளிர்நின்
கண்ணுக்கு மேல்கண்டு காண்வண்டு வாழுங் கருங்குழலே.

821 நந்தீவர மென்னும் நாரணன் நாண்மலர்க் கண்ணிற் கேழ்கந்
தந்தீ வரன்புலி யூரனை யாய்தடங் கண்கடந்த
இந்தீ வரமிவை காண்நின் இருள்சேர் குழற்கெழில்சேர்
சந்தீ வரமுறி யும்வெறி வீயுந் தருகுவனே. கசுங

822 காமரை வென்றகண் ணோன்தில்லைப் பல்கதி ரோனடைத்த
தாமரை யில்லின் இதழ்க்கத வந்திறந் தோதமியே
பாம்அரை மேகலை பற்றிச் சிலம்பொதுக் கிப்பையவே
நாம்அரை யாமத் தென்னோவந்து வைகி நயந்ததுவே. கசுச

823 அகிலின் புகைவிம்மி ஆய்மலர் வேய்ந்தஞ் சனமெழுதத்
தகிலுந் தனிவடம் பூட்டத் தகாள்சங் கரன்புலியூர்
இகலு மவரிற் றளருமித் தேம்ப லிடைஞெமியப்
புகிலும் மிகஇங்ங னேயிறு மாக்கும் புணர்முலையே. கசுரு

824 அழுந்தேன் நரகத்து யானென் றிருப்பவந் தாண்டுகொண்ட
செழுந்தேன் திகழ்பொழில் தில்லைப் புறவிற் செறுவகத்த
கொழுந்தேன்மலர்வாய்க்குமுதமிவள்யான்குழூஉச்சுடர்கொ
டெழுந்தாங் கதுமலர்த் தும்முயர் வானத் திளமதியே. [ண்

825 சுரும்புறு நீலங் கொய்யல் தமிநின்று துயில்பயின்மோ
அரும்பெறற் றோழியொ டாயத்து நாப்பண் அமரரொன்னார்
இரும்புறு மாமதில் பொன்னிஞ்சி வெள்ளிப்புரிசை யன்றோர்
துரும்புறச்செற்றகொற்றத்தெம்பிரான்தில்லைசூழ்பொழிற்கே.

826 நற்பகற் சோமன் எரிதரு நாட்டத்தன் தில்லையன்ன
விற்பகைத் தோங்கும் புருவத் திவளின் மெய்யேயெளிதே
வெற்பகச் சோலையின் வேய்வளர் தீச்சென்று விண்ணினின்ற
கற்பகச் சோலை கதுவுங் கல்நாடஇக் கல்லதரே. கசுஅ

827 பைவா யரவரை அம்பலத் தெம்பரன் பைங்கயிலைச் [யை
செவ்வாய்க் கருங்கட் பெரும்பணைத் தோட்சிற் றிடைக்கொடி
மொய்வார்கமலத்து முற்றிழையின் றென்முன்னைத் தவத்தால்
இவ்வா றிருக்குமென் றேநிற்ப தென்றுமென் இன்னுயிரே.

828 பைவா யரவும் மறியும் மழுவும் பயில்மலர்க்கை
மொய்வார் சடைமுடி முன்னவன் தில்லையின்முன் னினக்காற்
செவ்வாய் கருவயிர்ச் சேர்த்திச் சிறியாள் பெருமலர்க்கண்
மைவார் குவளை விடும்மன்ன நின்முத்த மாலைகளே. கஎ0

829 நாகந் தொழவெழில் அம்பலம் நண்ணி நடம்நவில்வோன்
நாக மிதுமதி யேமதி யேநவில் வேற்கைஎங்கள்
நாகம் வரவெதிர் நாங்கொள்ளும் நள்ளிருள் வாய்நறவார்
நாகம் மலிபொழில் வாயெழில் வாய்த்தநின் னாயகமே. கஎக

830 மின்னங் கலருஞ் சடைமுடி யோன்வியன் தில்லையன்னாய்ப்
என்னங் கலமர லெய்திய தோளழின் முத்தந்தொத்திப்
பொன்னங் கலர்புன்னைச் சேக்கையின் வாய்ப்புலம் புற்று
அன்னம் புலரு மளவுந் துயிலா தழுங்கினவே. [முற்றும்

831 சோத்துன்னடிய மென்றோரைக் குழுமித்தோல் வானவர்சூழ்ந்
தேத்தும் படிநிற்ப வன்தில்லை யன்னா ளிவள்துவள
ஆர்த்துன் னகிழ்ந்துந் திருவும் மதியும் இழந்தவம்பே
பேர்த்து மிரைப்பொழி யாய்ப்பழி நோக்காய் பெருங்கடலே.

832 மாதுற்ற மேனி வரையுற்ற வில்லிதில் லைநகர்சூழ்
போதுற்ற பூம்பொழில் காள்கழி காளெழிற் புள்ளினங்காள்
ஏதுற் றழிதியென் னீர்மன்னு மீர்ந்துறை வர்க்கிவளோ
தீதுற்ற தென்னுக்கென் னீரிது வோநன்மை செப்புமினே.

833 இன்நற வார்பொழில் தில்லை நகரிறை சீர்விழவிற்
பன்னிற மாலைத் தொகைபக லாம்பல் விளக்கிருளின்
துன்அற வுய்க்குமில் லோருந் துயிலில் துறைவர்மிக்க
கொன்நிற வேலொடு வந்திடின் ஞாளி குரைதருமே. ௧௭௫

834 தாருறு கொன்றையன் தில்லைச் சடைமுடி யோன்கயிலை
நீருறு கான்யா றளவில நீந்திவந் தால்நினது
போருறு வேல்வயப் பொங்குறும் அஞ்சுக மஞ்சிவருஞ்
சூருறு சோலையின் வாய்வரற் பாற்றன்று தூங்கிருளே. ௧௭௬

835 விண்தலை யாவர்க்கும் வேந்தர்வண் தில்லைமெல் லங்கழிசூழ்
கண்டலை யேகரி யாக்கன்னிப் புன்னைக் கலந்தகள்வர்
கண்டிலை யேவரக் கங்குலெல் லாம்மங்குல் வாய்விளக்கும்
மண்டல மேபணி யாய்தமி யேற்கொரு வாசகமே. ௧௭௭

836 பற்றொன்றி லார்பற்றுந் தில்லைப் பரன்பரங் குன்றில்நின்ற
புற்றொன் றரவன் புதல்வ னெனநீ புகுந்துநின்றால்
மற்றொன்று மாமல ரிட்டுன்னை வாழ்த்திவந் தித்தலன்றி
மற்றொன்று சிந்திப்ப ரேல்வல்ல ளோமங்கை வாழ்வகையே.

837 பூங்கணை வேளைப் பொடியாய் விழிவிழித் தோன்புலியூர்
ஓங்கலை மேவிப் புரண்டு வீழ்ந்தெழுந் தோலமிட்டுத்
தீங்கணைந் தோரல்லுந் தேருப் கலங்கிச் செறிகடலே
ஆங்கணைந் தார்நின்னை யும்முள ரோசென் றகன்றவரே. ௧௭௯

838 அலர்ஆ யிரந்தந்து வந்தித்து மால்ஆ யிரங்கரத்தால்
அலரார் கழல்வழி பாடுசெய் தாற்களா வில்லொளிகள்
அலரா விருக்கும் படைகொடுத் தோன்தில்லை யானருள்போன்
றலராய் விரிகின்ற தம்பல்கைம் மிக்கைய மெய்யருளே. ௧௮௦

839 புகழும் பழியும் பெருக்கிற் பெருகும் பெருகிநின்று
நிகழும் நிகழா நிகழ்த்தினல் லாலிது நீநினைப்பின்
அகழும் மதிலும் அணிதில்லை யோனடிப் போதுசென்னித்
திகழு மவர்செல்லல் போலில்லை யாம்பழி சின்மொழிக்கே.

840 ஆரம் பரந்து திரைபொரு நீர்முகில் மீன்பரப்பிச்
சீரம் பரத்திற் றிகழ்ந்தொளி தோன்றுந் துறைவர்சென்றூர்
போரும் பரிசு புகன்றன ரோபுலி யூர்ப்புனிதன்
சீரம்பர் சுற்றி யெற்றிச் சிறந்தார்க்குஞ் செறிகடலே. கஅஉ

841 பாணிகர் வண்டினம் பாடப்பைம் பொன்தரு வெண்கிழிதஞ்
சேணிகர் காவின் வழங்கும் புன்னைத்துறைச் சேர்ப்பர்திங்கள்
வாணிகர் வெள்வளை கொண்டகன் றூர்திறம் வாய்திறவாய்
பூண்நிகர் வாளர வன்புலி யூர்சுற்றும் போர்க்கடலே. கஅங

842 பகன்தா மரைக்கண் கெடக்கடந் தோன்புலி யூர்ப்பழனத்
தகன்தா மரைஅன்ன மேவண்டு நீல மணியணிந்து
முகன்தாழ் குழைச்செம்பொன் முத்தணிபுன்னை யின்னும்முரையா
தகன்றூ ரகன்றே யொழிவர்கொல் லோநம் மகன்துறையே.

843 உள்ளும் உருகி உரோமஞ் சிலிர்ப்ப உடையவனுட்
கொள்ளு மவரிலோர் கூட்டந்தந் தான்குனிக் கும்புலியூர்
விள்ளும் பரிசுசென் றூர்வியன் தேர்வழி தூரல்கண்டாய்
புள்ளுந் திரையும் பொரச்சங்கம் ஆர்க்கும் பொருகடலே.

844 ஆழி திருத்தும் புலியூ ருடையான் அருளினளித்
தாழி திருத்தும் மணற்குன்றின் நீத்தகன் றூர்வருகென்
றூழி திருத்திச் சுழிக்கணக் கோதினை யாமல்லைய
வாழி திருத்தித் தரக்கிற்றி யோவுள்ளம் வள்ளலையே. கஅச

845 கார்த்தரங் கந்திரை தோணி சுறாக்கடல் மீனெறிவோர்
போர்த்தரங் கந்துறை மானுந் துறைவர்தம் போக்கும்மிக்க
தீர்த்தரங் கன்தில்லைப் பல்பூம் பொழிற்செப்பும் வஞ்சினமும்
ஆர்த்தரங் கஞ்செய்யு மாலுய்யு மாறென்கொ லாழ்சுடரே.

846 பகலோன் கரந்தனன் காப்பவர் சேயர்பற் றற்றவர்க்குப்
புகலோன் புகுநகர்க்குப் போக்கரி யோனேவ ருட்புகலத்
தகலோன் பயில்தில்லைப் பைம்பொழிற் சேக்கைகள் நோக்கினவால்
அகலோங் கிருங்கழி வாய்க்கொழு மீனுண்ட அன்னங்களே.

847 பொன்னும் மணியும் பவளமும் போன்று பொலிந்திலங்கி
மின்னுஞ் சடையோன் புலியூர் விரவா தவரினுள்நோய்
இன்னு மறிகில வாலென்னை பாவம் இருங்கழிவாய்
மன்னும் பகலே மகிழ்ந்திரை தேரும்வண் டானங்களே. கஅரு

848 கருங்கழி காதற்பைங் கானலில் தில்லையெங் கண்டர்விண்டார்
ஒருங்கழி காதர முவெயில் செற்றவொற் றைச்சிலைசூழ்ந்
தருங்கழி காதம் அகலுமென் றாலென் றலந்துகண்ணீர்
வருங்கழி காதல் வனசங்கள் கூப்பும் மலர்க்கைகளே. ௧௬௦

849 மூவல் தழீஇய அருள்முத லோன்தில்லைச் செல்வன்முந்நீர்
நாவல் தழீஇய இந்நா னிலந்துஞ்சும் நயந்தஇன்பச்
சேவல் தழீஇச்சென்று தான்துஞ்சும்யான் துயிலாச்செயிரெங்
காவல் தழீஇ யவர்க்குஓ தாதளிய களியன்னமே. ௧௬௧

850 நில்லா வளைநெஞ்சம் நெக்குரு கும்நெடுங் கண்துயிலக்
கல்லா கதிர்முத்தங் காற்றுமெ னக்கட் டுரைக்கதில்லைத்
தொல்லோ னருள்களில்லாரிற் சென்றார் சென்ற செல்லல்கண்
எல்லூர்மதியே இதுநின்னையான் இன்றிரக்கின்றதே. [டாய்

851 வளருங் கறிஅறி யாமந்தி தின்றுமம் மர்க்கிடமாய்த்
தளருந் தடவரைத் தண்சிலம் பாதன தங்கமெங்கும்
விளரும் விழுமெழும் விம்மும் மெலியும்வெண் மாமதிநின்
றொளிருஞ் சடைமுடி யோன்புலி யூரன்ன வொண்ணுதலே.

852 ஓராக மிரண்டெழி லாயொளிர் வோன்தில்லை யொண்ணுதலங்
கராகம் பயின்றமிழ் தம்பொதிந் தீஞ்சுணங் காடகத்தின்
பராகஞ் சிதர்ந்த பயோதர மிப்பரி சேபணைந்த
இராகங்கண் டால்வள்ள லேயில்லை யேயெமரெண்ணுவதே.

853 மணிஅக் கணியும் அரன்நஞ்ச மஞ்சி மறுகிவிண்ணோர்
பணியக் கருணை தரும்பரன் தில்லையன் னாள்நிறந்துத்
துணியக் கருதுவ தின்றே துணிதுறை வாநிறைபொன்
அணியக் கருதுகின் றார்பலர் மேன்மே லயலவரே. ௧௬௫

854 பாப்பணி யோன்தில்லைப் பல்பூ மருவுசில் லோதியைநற்
காப்பணிந் தார்பொன் னணிவா ரினிக்கமழ் பூந்துறைவ
கோப்பணிவான் தோய்கொடி முன்றில்நின் றிவையோர் குழுமி
மாப்பணி லங்கள் முழங்கத் தழங்கும் மணமுரசே. ௧௬௬

855 எலும்பா லணிபிறை அம்பலத் தோனெல்லை செல்குறுவோர்
நலம்பா வியமுற்றும் நல்கினுங் கல்வரை நாடரம்ம
சிலம்பா வடிக்கண்ணி சிற்றிடைக் கேவில்லைசெப்பலொட்டார்
கலம்பா வியமுலை யின்விலை யென்நீ கருதுவதே. ௧௬௭

856 விசும்புற்ற திங்கட் கழும்மழுப் போன்றினி விம்மிவிம்மி
அசும்புற்ற கண்ணொ டலறாய் கிடந்தான் தில்லையன்னாள்
குயம்புற் றரவிடை கூரெயிற் றரல் குழல்மொழியின்
நயம்பற்றி நின்று நடுங்கித் தளர்கின்ற நல்நெஞ்சமே. கசுஅ

857 மைதயங் குந்திரை வாரியை நோக்கி மடலவிழ்பூங்
கைதையங்கானலைநோக்கிக் கண்ணீர் சொரிந்தெங்கண்டர் தில்லைப்
பொய்தயங் குந்நன்மருங்குல்நல்லாரையெல்லாம் புல்லினாள்
பைதயங் கும்மர வம்புரை யும்மல்குற் பைந்தொடியே. கசுகூ

858 மாவைவந்தாண்ட மென்னோக்கி தன்பங்கர்வண் தில்லைமல்லற்
கோவைவந் தாண்டசெவ்வாய்க் கருங்கண்ணி குறிப்பறியேன்
பூவைதந்தாள் பொன்னம்பந்து தந்தாளென்னைப்புல்லிக்கொண்டு
பாவைதந்தாள் பைங்கிளியளித்தாளின் றென்பைந்தொடியே.

859 மெல்லியல் கொங்கை பெரியமின் னேரிடை மெல்லடிபூக்
கல்லியல் வெம்மைக் கடங்கடுந் தீக்கற்று வானமெல்லாஞ்
சொல்லியசீர்ச் சுடர்த்திங்களங்கண்ணித் தொல்லோன்புலியூர்
அல்லியங் கோதைநல் லாயெல்லை சேய்த்தெம் அகல்நகரே.

860 பிணையுங் கலையும்வன் பேய்த்தே ரினைப்பெரு நீர்நசையால்
அணையும் முரம்பு நிரம்பிய அத்தமும் ஐயமெய்யே
இணையும் அளவுமில் லாஇறை யோனுறை தில்லைத்தண்பூம்
பணையுந் தடமுமன் றேநின்னொ டேகினெம் பைந்தொடிக்கே.

861 இங்கய லென்னீ பணிக்கின்ற தேந்தல் இணைப்பதில்லாக்
கங்கையஞ்செஞ்சடைக் கண்ணுதலண்ணல் கடிகொள் தில்லைப்
பங்கயப் பாசடைப் பாய்தடம் நீயப் படர்தடத்துச்
செங்கய லன்றே கருங்கயற் கண்ணித் திருநுதலே. உ௦ரு

862 தாயிற் சிறந்தன்று நாண்தைய லாருக்கந் நாண்தகைசால்
வேயிற் சிறந்தமென் தோளிதிண் கற்பின் விழுமிதன்றீங்
கோயிற் சிறந்துசிற் றம்பலத் தாடுமெங் கூத்தப்பிரான்
வாயிற் சிறந்த மதியிற் சிறந்த மதிநுதலே. உ௦௬

863 குறப்பாவை நின்குழல்வேங்கையம் போதொடுகோங்கம்விராய்
நறப்பா டலம்புனை வார்நினை வார்தம் பிரான்புலியூர்
மறப்பான் அடுப்பதொர் தீவினை வந்திடிற் சென்றுசென்று
பிறப்பான் அடுப்பினும்பின்னுந் துன்னத்தகும் பெற்றியரே.

864 நிழல்தலை தீநெறி நீரில்லை கானகம் ஓரிகத்தும்
அழல்தலை வெம்பரற் றென்பரென் னே தில்லையம்பலத்தான்
கழல்தலை வைத்துக்கைப் போதுகள் கூப்பக்கல் லாதவர்போற்
குழல்தலைச் சொல்லிசெல்லக் குறிப்பாகும் நங்கொற்றவர்க்கே

865 காயமும் ஆவியும் நீங்கள்சிற் றம்பல வன்கயிலைச்
சீயமும் மாவும் வெரீஇ வரலென்பல் செறிதிரைநீர்த்
தேயமும் யாவும் பெறினுங் கொடார்நமர் இன்றிசெப்பில்
தோயமும் நாடுமில் லாச்சுரம் போக்குத் துணிவித்தவே.

866 மற்பாய் விடையோன் மகிழ்புலி யூரென் னொடும்வளர்ந்த
பொற்பார் திருநாண் பொருப்பர் விருப்புப் புகுந்துநுந்தக்
கற்பார் கடுங்கால் கலக்கிப் பறித்தெறி யக்கழிக
இற்பாற் பிறவற்க ஏழையர் வாழி எழுமையுமே. ௨௦அ

867 கம்பம் சிவந்த சலந்தரன் ஆகங் கறுத்ததில்லை
நம்பன் சிவநகர் நல்தளிர் கற்சுர மாகும்நம்பா
அம்பஞ்சி ஆவம் புகமிக நீண்டரி சிந்துகண்ணாள்
செம்பஞ்சி யின்மிதிக் கிற்பதைக் கும்மலர்ச் சீறடிக்கே. ௨௦௯

868 முன்னோன் மணிகண்டம் ஒத்தவன் அம்பலந் தம்முடிதாழ்த்
துன்னா தவர்வினை போற்பரந் தோங்கும் எனதுயிரே
அன்னாள் அரும்பெற லாவியன் னைஅரு ளாசையினாற்
பொன்னார் மணிமகிழ்ப் பூவிழ யாம்விழை பொங்கிருளே.

869 பனிச்சந் திரனொடு பாய்புனல் சூடும் பரன்புலியூர்
அனிச்சம் திகழுமஞ் சீறடி யாவ அழல்பழுத்த
கனிச்செந் திரளன்ன கற்கடம் போந்து கடக்குமென்றால்
இனிச்சந்த மேகலை யாட்கென்கொ லாம்புகுந் தெய்துவதே.

870 வைவந்த வேலவர் சூழ்வரத் தேர்வரும் வள்ளலுள்ளந்
தெய்வந் தருமிருள் தூங்கு முழுதுஞ் செழுமிடற்றின்
மைவந்த கோன்தில்லை வாழ்த்தார் மனத்தின் வழுத்துநர்போல்
மொய்வந்த வாவி தெளியும் துயிலுமிம் மூதெயிலே. ௨௧௨

871 பறந்திருந் தும்பர் பதைப்பப் படரும் புரங்கரப்பச்
சிறந்தெரி யாடிதென் தில்லையன் னாள்திறத் துச்சிலம்பா
அறந்திருந் துன்னரு ளும்பிறி தாயின் அருமறையின்
திறந்திரிந்(து) ஆர்கலி யும்முற்றும் வற்றுமிச் சேணிலத்தே.

872 ஈண்டொல்லை ஆயமும் ஔவையும் நீங்க இவ் வூர்க்கவ்வை தீர்த்
தாண்டொல்லை கண்டிடக் கூடுக நம்மை எம்மைப்பிடித்தின்
றாண்டெல்லை தீர்இன்பந் தந்தவன் சிற்றம் பலம்நிலவு
சேண்தில்லை மாநகர் வாய்ச்சென்று சேர்க திருத்தகவே. ௨௧௪

873 பேணத் திருத்திய சீறடி மெல்லச்செல் பேரரவம்
பூணத் திருத்திய பொங்கொளி யோன்புலி யூர்புரையும்
மாணத் திருத்திய வான்பதி சேரும் இருமருங்குங்
காணத் திருத்திய போலும்முன் னுமன்ன கானங்களே. ௨௧௫

874 கொடித்தேர் மறவர் குழாம்வெங் கரிநிரை கூடினென்கை
வடித்தே ரிலங்கெஃகின் வாய்க்குதவா மன்னு மம்பலத்தோன்
அடித்தே ரலர்என்ன அஞ்சுவன் நின்னைய ரென்னின்மன்னுங்
கடித்தேர் குழல்மங்கை கண்டிடிவ் விண்தோய் கனவரையே.

875 முன்னோ னருள்முன்னும் உன்னுவினையின் முனகர் துன்னும்
இன்னாக் கடறிதிப் போழ்தே கடந்தின்று காண்டுஞ்சென்று
பொன்னா ரணிமணி மாளிகைத் தென்புலி யூர்ப்புகழ்வார்
தென்னா னெனஉடை யான்நட மாடுசிற் றம்பலமே. ௨௧௭

876 விடலையுற் றாரில்லை வெம்முனை வேடர் தமியைமென்பூ
மடலையுற் றார்குழல் வாடினள் மன்னுசிற் றம்பலவர்க்
கடலையுற் றாரின் எறிப்பொழிந் தாங்கருக் கன்சுருக்கிக்
கடலையுற் றான்கடப் பாரில்லை இன்றிக் கடுஞ்சுரமே. ௨௧௮

877 அன்பனைத் தஞ்சொல்லி பின்செல்லும் ஆடவன் நீடவன்றன்
பின்பனைத் தோளி வருமிப் பெருஞ்சுரம் செல்வதன்று
பொன்பனைத் தன்ன இறையுறை தில்லைப் பொலிமலர்மேல்
நன்பனைத் தண்நற வுண்அளி போன்றொளிர் நாடகமே. ௨௧௯

878 கண்கள்தம் மாற்பயன் கொண்டனம் கண்டினிக் காரிகைநின்
பண்கட மென்மொழி ஆரப்பருக வருகஇன்னே
விண்கள்தம் நாயகன் தில்லையின் மெல்லியல் பங்கனெங்கோன்
தண்கடம் பைத்தடம் போற்கடுங் கானகம் தண்ணெனவே.

879 மின்றங் கிடையொடு நீவியன் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
குன்றங் கடந்துசென் றால்நின்று தோன்றுங் குரூஉக்கமலந்
துன்றங் கிடங்குந் துறைதுறை வள்ளைவெள் ளைநகையார்
சென்றங் கடைதட மும்புடை சூழ்தரு சேண்நகரே. ௨௨௧

880 மின்போல் கொடிநெடு வானக் கடலுள் திரைவிரிப்பப்
பொன்போல் புரிசை வடவரை காட்டப் பொலிபுலியூர்
மன்போற் பிறையணி மாளிகை சூலத்த வாய்மடவாய்
நின்போல்நடைஅன்னந்துன்னிமுன்தோன்றும்நன்னீணக ரே.

881 செய்குன்று வைஇவை சீர்மலர் வாவி விசும்பியங்கி
நைகின்ற திங்களெய்ப் பாறும் பொழிலவை ஞாங்கரெங்கும்
பொய்குன்ற வேதிய ரோதிடம் உந்திடம் இந்திடமும்
எய்குன்ற வார்சிலை அம்பல வற்கிடம் ஏந்திழையே. உஉங

882 மயிலெனப் பேர்ந்திள வல்லியி னொல்கிமென் மான்விழித்துக்
குயிலெனப் பேசுமெங் குட்டன்எங் குற்றதென் நெஞ்சகத்தே
பயிலெனப் பேர்ந்தறி யாதவன் தில்லைப்பல் பூங்குழலாய்
அயிலெனப் பேருங் கண்ணா யென்கொலாம் இன்றயர்கின்றதே.

883 ஆள்அரிக் கும்மரி தாய்த்தில்லை யாவருக் கும்மெளிதாந்
தாளர்இக் குன்றில்தன் பாவைக்கு மேவித் தழல்திகழ்வேற்
கோளரிக் குந்திக ரன்னா ரொருவர் குரூஉமலர்த்தார்
வாளரிக் கண்ணிகொண் டாள்வண்ட லாயத்தெம் வாணுதலே.

884 வடுத்தான் வகிர்மலர் கண்ணிக்குத் தக்கின்று தக்கன்முத்தீக்
கெடுத்தான்கெடலில் தோல்லோன் தில்லைப்பன்மலர்கேழ்கிளர
மடுத்தான் குடைந்தன் றழுங்க அழுங்கித் தழீஇமகிழ்வுற்
றெடுத்தாற் கினியன வேயினி யாவன எம்மனைக்கே. உஉசு

885 முறுவல்அக் கால்தந்து வந்தென் முலைமுழு வித்தழுவிச்
சிறுவலக் காரங்கள் செய்தவெல் லாம்முழு துஞ்சிதையத்
தெறுவலக் காலனைச் செற்றவன் சிற்றம் பலஞ்சிந்தியார்
உறுவலக் கானகந் தான்படர் வானா மொளியிழையே. உஉஎ

886 தாமே தமக்கொப்பு மற்றில் லவர்தில்லைத் தண்அனிச்சப்
பூமேல் மிதிக்கிற் பதைத்தடி பொங்குமநங் காய்எரியுந்
தீமேல் அயில்போற் செறிபரற் கானிற் சிலம்படிபாய்
ஆமே நடக்க அருவினை யேன்பெற்ற அம்மனைக்கே. உஉஅ

887 தழுவின கைஇறை சோரில் தமியமென் றேதளர்வுற்
றழுவினை செய்யும்நையா அஞ்சொற் பேதையறிவு விண்ணோர்
குழுவினை உய்யநஞ் சுண்டம் பலத்துக் குனிக்கும்பிரான்
செழுவின தாள்பணி யார்பிணி யாலுற்றுத் தேய்வித்ததே.

888 யாழியல் மென்மொழி வன்மனப் பேதையொ ரேதிலன்பின்
தோழியை நீத்தென்னை முன்னே துறந்துதன் னார்கள்முன்னே
வாழியிம் மூதூர் மறுகச்சென் றாளன்று மால்வணங்க
ஆழிதந் தானம் பலம்பணி யாரின் அருஞ்சுரமே. உ௬௦

889 கொல்நுனை வேல்அம் பலவற் றொழா ரிற்குன் றங் கொடியோள்
என்னையுஞ் சென்றன ளென்னனைஞ் சேரு மெனஅயரா
என்னை போயினள் யாண்டையளென்னைப் பருந்தடுமென்
றென்னையைபோக்கன் றிக்கிள்ளை யென்னுள்ளத்தையிர்கின்றதே.

890 பெற்றே றெடுங்கிள்ளை வாட முதுக்குறை பெற்றிமிக்கு
நற்றேன் மொழியழற் கான்நடந் தாள்முகம் நானணுகப்
பெற்றேன் பிறவிபெறுமற் செய்தோன் தில்லைத்தேன் பிறங்கு
மற்றேன் மலரின் மலர்த்(து)இரந் தேன்சுடர் வானவனே.

891 வைம்மலர் வாட்படை யூரற்குச் செய்யுங்குற் றேவல் மற்றென், மைம்மலர் வாட்கண்ணி வல்லள்கொல் லாந்தில்லை யான்மலைவாய், மொய்ம்மலர்க் காந்தளைப் பாந்தளென் றெண்ணித்தன் னென்றொளித்துக், கைம்மல ராற்கண் புதைத்துப் பதைக்குமெங் கார்மயிலே. உ௬௧

892 வேயின தோளிமெலியல்விண் ணோர் தக்கன்வேள்வியின்வாய்ப்
பாயின சீர்த்தியன் அம்பலத் தானைப் பழித்துமும்மைத்
தீயின தாற்றல் சிரங்கண் ணிழந்து திசைதிசைதாம்
போயின எல்லையெல் லாம்புக்கு நாடுவன் பொன்னினையே.

893 பணங்களஞ் சாலும் பருவர வார்த்தவன் தில்லையன்ன
மணங்கொளஞ் சாயலும் மன்னனும் இன்னேவரக் கரைந்தால்
உணங்கலஞ் சாதுண்ணலா மொள்நிணப் பலியோக்கு வல்மாக்
குணங்களஞ் சாற்பொலி யுங்கல சேட்டைக் குலக்கொடியே.

894 முன்னுங் கடுவிடம் உண்டதென் தில்லைமுன் னோனருளால்
இன்னுங் கடியிக் கடிமனைக் கேமற் றுயாமயர
மன்னுங் கடிமலர்க் கூந்தலைத் தான்பெறு மாறுமுண்டேல்
உன்னுங் கள்ளிதின்றி ஓதுங்கள் நான்மறை உத்தமரே. உ௬௨

895 தெள்வன் புனற்சென்னி யோன்அம்ப லஞ்சிந்தியா ரினஞ்சேர்
முள்வன் பரல்முரம் பத்தின்முன் செய்வினை யேனெடுத்த

ஒள்வன் படைக்கண்ணி சீறடி யிங்கிவை யுங்குவையக்
கள்வன் பகட்டுர வோனடி யென்று கருதுவனே. உ௩எ

896 பாலொத்த நீற்றம் பலவன் கழல்பணி யார்பிணிவாய்க்
கோலத் தவிசின் மிதிக்கிற் பதைத்தடி கொப்புள்கொள்ளும்
வேலொத்த வெம்பரல் கானத்தின் நின்றோர்விடலை பின்போங்
காலொத் தனவினை யேன்பெற்ற மாணிழை கால்மலரே.

897 பேதைப் பருவம் பின்சென் றதுமுன் றிலெனைப்பிரிந்தால்
ஊதைக் கலமரும்வல்லியொப் பாள்முத்தன் தில்லையன்னாள்
ஏதில் சுரத்தய லானொடின் றேகினள் கண்டனையே
போதிற் பொலியுந்தொழிற்புலிப் பற்குரற்பொற் றொடியே.

898 புயல்அன் றலர்சடை ஏற்றவன் தில்லைப் பொருப்பரசி
பயலன் தனைப்பணி யாதவர் போல்மிகு பாவஞ்செய்தேற்
கயலன் தமியன் அஞ்சொற் றுணைவெஞ்சுரம் மாதர்சென்றால்
இயலன் றெனக்கிற் றிலைமற்று வாழி எழிற்புறவே. உ௪௦

899 பாயும் விடையோன் புலியூ ரனையவென் பாவைமுன்னே
காயுங் கடத்திடை யாடிக் கடப்பவுங் கண்டுநின்று
வாயுந் திறவாய் குழையெழில் வீசவண் டோலுறுத்த
நீயும்நின் பாவையும் நின்று நிலாவிடும் நீள்குரவே. உ௪௧

900 சுத்திய பொக்கணத் தென்(பு)அணி கட்டங்கஞ் சூழ்சடைவெ
பொத்திய கோலத்தி னீர்புலி யூரம் பலவர்க்குற்ற [ண்
பத்தியர் போலப் பணைத்திறு மாந்த பயோதரத்தோர்
பித்திதன் பின்வர முன்வரு மோவொர் பெருந்தகையே.

901 வெதிரேய்கரத்துமென்தோலேய்சுவல்வெள்ளை நூலிற்கொண்மூ
அதிரேய் மறையினிவ் வாறுசெல் வீர்தில்லை அம்பலத்துக்
கதிரேய் சடையோன் கரமான் எனவொரு மான்மயில்போல்
எதிரே வருமே சுரமே வெறுப்பவொ ரேந்தலொடே. உ௪௩

902 மீண்டா ரெனஉவந் தேன்கண்டு நும்மையிம் மேதகவே
பூண்டா ரிருவர்முன் போயின ரேபுலி யூரெனைநின்
றாண்டான் அருவரை ஆளியன் னானைக்கண் டேனயலே
தூண்டா விளக்கனை யாயென்னை யோஅன்னை சொல்லியதே.

903 பூங்கயி லாயப் பொருப்பன் திருப்புலி யூரதென்னத்
தீங்கைஇ லாச்சிறி யாள்நின்ற திவ்விடஞ் சென்றெதிர்ந்த
வேங்கையின் வாயின் வியன்கைம் மடுத்துக் கிடந்தலற
ஆங்(கு) அயிலாற் பணிகொண்டது திண்திற லாண்டகையே.

904 மின்தொத் திடுகழல் நூபுரம் வெள்ளைசெம் பட்டுமின்ன
ஒன்றொத் திடவுடையா ளொடொன்றும்புலியூரனென்றே
நன்றொத் தெழிலைத்தொழவுற்றனமென்ன தோர்நன்மைதான்
குன்றத் திடைக்கண் டனமன்னை நீசொன்ன கொள்கையரே.

905 மீள்வது செல்வதன் றன்னையிவ் வெங்கடத்(து) அக்கடமாக்
கீள்வது செய்த கிழவோ னொடுங்கிளர் கெண்டையன்ன
நீள்வது செய்தகண் ணாளிந் நெடுஞ்சுரம் நீந்தியெம்மை
ஆள்வது செய்தவன் தில்லையி னெல்லை யணுகுவரே. உசஎ

906 சுரும்பிவர் சந்துந்தொடு கடல்முத்தும் வெண்சங்குமெங்கும்
விரும்பினர்யாற்சென்று மெய்க்கணியாம்வியன் கங்கையென்னும்
பெரும்புனல் சூடும் பிரான்சிவன் சிற்றம் பலமனைய
கரும்ப(ன்)ன மென்மொழி யாருமந் நீர்மையர் காணுநர்க்கே.

907 ஆண்டி லெடுத்தவ ராமிவர் தாமவ ரல்குவர்போய்த்
தீண்டில் எடுத்தவர் தீவினை தீர்ப்பவன் தில்லையின்வாய்த்
தூண்டி லெடுத்தவ ரால்தெங்கொ டேற்றப் பழம்விழுந்து
பாண்டி லெடுத்தபஃ றாமரை கிழும் பழனங்களே. உசகூ

908 எழுங்குலை வாழையின் இன்கனி தின்றின மந்தியந்தண்
செழுங்குலை வாழை நிழலில் துயில்சிலம் பாமுனைமேல்
உழுங்கொலை வேல்திருச் சிற்றம் பலவரை உன்னலர்போல்
அழுங்குலை வேலன்னகண்ணிக் கென்னோநின் னருள்வகையே.

909 பரம்பயன் தன்னடி யேனுக்குப் பார்விசும் பூடுருவி
வரம்பயன் மாலறி யாத்தில்லை வானவன் வானகஞ்சேர்
அரம்பையர் தம்மிட மோஅன்றி வேழத்தி னென்புநட்ட
குரம்பையர் தம்மிடமோஇடந் தோன்றுமிக் குன்றிடத்தே.

910 சிறார்வண் வாய்த்த மணியிற் சிதைபெருந் தேனிழுமென்
றிறால்கழி வுற்றெஞ் சிறுகுடில் உந்து மிடமிதெந்தை
உறாவரை உற்றார் குறவர்பெற் றாளுங் கொடிச்சிஉம்பர்
பெறாவரு ளம்பல வன்மலைக் காத்தும் பெரும்புனமே. உருஉ

911 கடந்தொறும் வாரண வல்சியின் நாடிப்பல் சீயங்கங்குல்
இடந்தொறும் பார்க்கும் இயவொருநீ யெழில்வேலின் வந்தால்
படந்தொறுந் தீஅர வன்அம் பலம்பணி யாரினெம்மைத்
தொடர்ந்(து) ஒறுந்துன்பென்பதே அன்பநின்னருள் தோன்றுவதே.

912 களிறுற்ற செல்லல்களை வயின்பெண்மரயகைஞ் ஞெமிர்த்துப்
பிளிறுற்ற வானப் பெருவரை நாட பெடைநடையோ
டொளிறுற்ற மேனியன் சிற்றம் பலம்நெஞ் சுறுதவர்போல்
வெளிறுற்ற வான்பழி யாம்பகல் நீசெய்யும் மெய்யருளே.

913 கழிகண் தலைமலை வோன்புலி யூர்கரு தாதவர்போல்
குழிகட் களிறு வெரீஇ அரி யாளி குழீஇவழங்காக்
கழிகட் டிரவின் வரல்கழல் கைதொழு தேயிரந்தேன்
பொழிகண் புயலின் மயிலில் துவளு மிவள்பொருட்டே. ௨௫௫

914 விண்ணுஞ் செலவறி யாவெறி யார்கழல் வீழ்சடைத்தீ
வண்ணன் சிவன்தில்லை மல்லெழிற் கானல் அரையிரவில்
அண்ணல் மணிநெடுந் தேர்வந்த துண்டா மெனச்சிறிது
கண்ணுஞ் சிவந்தன்னை யென்னையும் நோக்கினள் கார்மயிலே.

915 வான்தோய்பொழிலெழின்மாங்கனி மந்தியின் வாய்க்கடுவன்
தேன்தோய்த் தருத்தி மகிழ்வகண் டாள்திரு நீள்முடிமேல்
மீன்தோய் புனற்பெண்ணை வைத்துடையாளையும் மேனிவைத்தான்
வான்தோய் மதில்தில்லை மாநகர் போலும் வரிவளையே. ௨௫௭

916 நறைக்கள் மலிகொன்றை யோன்நின்று நாடக மாடுதில்லைச்
சிறைக்கண் மலிபுனற் சீர்நகர் காக்குஞ்செவ் வேலிளைஞர்
பறைக்கண் படும்படுந் தோறும் படாமுலைப் பைந்தொடியாள்
கறைக்கண் மலிகதிர் வேற்கண் படாது கலங்கினவே. ௨௫௮

917 கலரா யினர்நினை யாத்தில்லை அம்பலத் தான்கழற்கன்
பிலரா யினர்வினை போலிருள் தூங்கி முழங்கிமின்னிப்
புலரா இரவும் பொழியா மழையும்புண் ணில்நுழைவேல்
மலரா வரும்மருந் தும்மில்லை யோநும் வரையிடத்தே. ௨௫௯

918 இறவரை உம்பர்க் கடவுள் பராய்நின் றெழிலிபுன்னிக்
குறவரை ஆர்க்குங் குளிர்வரை நாட கொழும்பவள
நிறவரை மேனியன் சிற்றம் பலம்நெஞ் சுறுதவர்போல்
உறவரை மேகலை யாட்கல ராம்பக லுன்னருளே. ௨௯௦

919 சுழியாவரு பெருநீர்சென் னிவைத்தென்னைத் தன்தொழும்பில்
கழியா அருள்வைத்த சிற்றம் பலவன் கரந்தருமான்
விழியா வரும்புரி மென்குழ லாள்திறத் தையமெய்யே
பழியாம் பகல்வரில் நீஇர வேதும் பயனில்லையே. உகக

920 மையார் கதலி வனத்து வருக்கைப் பழம்விழுந்தேன்
எய்யா தயின்றிள மந்திகள் சோரும் இருஞ்சிலம்பா
மெய்யா அரியதெ னம்பலத் தான்மதி யூர்கொள்வெற்பின்
மொய்யார் வளரிள வேங்கைபொன் மாலையின் முன்னினவே.

921 தேமாம் பொழில்தில்லைச் சிற்றம் பலத்துவிண் ணோர்வணங்க
நாமா தரிக்க நடம்பயில் வோனைநண் ணாதவரின்
வாமான் கலைசெல்ல நின்றார் கிடந்தநம் அல்லல்கண்டால்
தாமா அறிகில ராயினென் னாஞ்சொல்லுந் தன்மைகளே. உகங

922 வல்லியி னென்கு வளர்புற் றகழமல் கும்மிருள்வாய்ச்
செல்வரி தன்றுமன் சிற்றம் பலவரைச் சேரலர்போல்
கொல்கரி சீயங் குறுகா வகைபிடி தானிடைச்செல்
கல்லத ரென்வந்த வாறென் பவர்ப்பெறில் கார்மயிலே. உகச

923 வாரிக் களிற்றின் மருப்புகு முத்தம் வரைமகளிர்
வேரிக் களிக்கும் விழுமலை நாட விரிதிரையின்
நாரிக் களிக்கமர் நன்மாச் சடைமுடி நம்பர்தில்லை
ஏரிக் களிக்கரு மஞ்ஞையிந் நீர்மையென்னெய்துவதே. உகரு

924 குறைவிற்குங் கல்விக்குஞ் செல்விற்கும் நின்குலத்திற்கும்வந்தோர்
நிறைவிற்கும் மேதகு நீதிக்கும் ஏற்பின்அல் லால்நினையின்
இறைவிற் குலாவரை யேந்திவண் தில்லையன் ஏழ்பொழிலும்
உறைவிற் குலாநுத லாள்விலையோமெய்ம்மை யோதுநர்க்கே.

925 வடுத்தன நீள்வகிர்க் கண்ணிவெண் நித்தில வள்நகைக்குத்
தொடுத்தன நீவிடுத் தெய்தத் துணியென்னைத் தன்தொழும்பிற்
படுத்தநன் நீள்கழ லீசர்சிற் றம்பலந் தாம்பணியார்க்
கடுத்தன தாம்வரில் பொல்லா திரவின்நின் னாருளே. உகஎ

926 குன்றங் கிடையுங் கடந்துமர் கூறும் நிதிகொணர்ந்து
மின்றங் கிடைநும் மையும்வந்து மேவுவன் அம்பலஞ்சேர்
மன்றங் கிடைமரு தேகம்பம் வாஞ்சியம் அன்னபொன்னைச்
சென்றங் கிடைகொண்டு வாடா வகைசெப்பு தேமொழியே.

927 கேழ்ஏ வரையுமில் லோன்புலி யூர்ப்பயில் கிள்ளையன்ன
யாழேர் மொழியா ளிரவரி னும்பகற் சேறியென்று
வாழே னெனவிருக் கும்வரிக் கண்ணியை நீவருட்டித்
தாழே னெனவிடைக் கட்சொல்லி யேகு தனிவள்ளலே. உகசு

928 வருட்டின் திகைக்கும் வசிக்கின் துளங்கும் மனமகிழ்ந்து
தெருட்டின் தெளியலள் செப்பும் வகையில்லை சீரருக்கன்
குருட்டிற் புகச்செற்ற கோன்புலி யூர்குறு கார்மனம்போன்
றிருட்டிற் புரிகுழ லாட்கென்ன னேசொல்லி யேகுவனே. உஎ0

929 நல்லாய் நமக்குற்ற தென்னென் றுரைக்கேன் நமர்தொடுத்த
எல்லா நிதியு முடன்விடுப் பான்இமை யோரிறைஞ்சும்
மல்லார் கழல்அழல் வண்ணர்வண் தில்லைதொழார்களல்லாற்
செல்லா அழற்கட மின்றுசென் றூர்நம் சிறந்தவரே. உஎக

930 அருந்தும்விடம்அணியாம்மணிகண்டன் மற்றண்டர்க்கெல்லாம்
மருந்து அமிர்தமுமாகுமுன்னோன் தில்லை வாழ்த்தும் வள்ளல்
திருந்துங் கடன்நெறி செல்லுமிவ் வாறு சிதைக்குமென்றால்
வருந்தும் மடநெஞ்ச மேயென்ன யாமினி வாழ்வகையே.

931 ஏர்ப்பின்னை தோள்முன் மணந்தவன் ஏத்த எழில்திகழுஞ்
சீர்ப்பொன்னை வென்ற செறிகழலோன் தில்லைச்சூழ் பொழில்வாய்க்
கார்ப்புன்னை பொன்னவிழ் முத்தமணலிற்கலந்தகன்றார்
தேர்ப்பின்னைச் சென்றவென் னெஞ்சென் கொலாமின்றுசெய்கின்றதே.

932 கானமர் குன்றர் செவியுற வாங்கு கணைதுணையா
மானமர் நோக்கியர் நோக்கென மான்நல் தொடைமடக்கும்
வானமர் வெற்பர்வண் தில்லையின் மன்னை வணங்கலர்போல்
தேனமர் சொல்லிசெல் லார்செல்லல் செல்லல் திருநுதலே.

933 மதுமலர்ச் சோலையும் வாய்மையும் அன்பும் மருவிவெங்கான்
கதுமெனப் போக்கும் நிதியின் அருக்குமுன் னிக்கலுழ்ந்தால்
நொதுமலர்நோக்கமொர்மூன்றுடையோன் தில்லைநோக்கலர்போல்
இதுமலர்ப் பாவைக்கென்னோவந்தவாறென்பரேந்திழையே.

934 வந்தாய் பவரையில் லாமயில் முட்டை இளையமந்தி
பந்தா டிரும்பொழில் பல்வரை நாடன்பண் போஇனிதே
கொந்தார்நறுங் கொன்றைக் கூத்தன்தென் தில்லைதொழார் குழுப்போல்
சிந்தா குலமுற்றுப் பற்றின்றி னையுந் திருவினர்க்கே. உஎசு

935 மொய்யென்பதே இழைகொண்டவனென்னைத் தன்மொய்கழற்காள்
செய்யென்ப தேசெய்தவன் தில்லைச்சூழ்கடற்சேர்ப்பர்சொல்லு
பொய்யென்ப தேகருத் தாயிற் புரிகுழல் பொற்றொடியாய் [ம்
மெய்யென்ப தேதுமற் றில்லைகொ லாமிவ் வியலிடத்தே. உளஎ

936 மன்செய்த முன்னாள் மொழிவழி யேஅன்ன வாய்மைகண்டும்
என்செய்த நெஞ்சும் நிறையும்நில் லாவென தின்னுயிரும்
பொன்செய்த மேனியன் தில்லையு றாரிற் பொறையரிதாம்
முன்செய்த தீங்குகொல் காலத்து நீர்மைகொல் மொய்குழலே.

937 கருந்தினை ஓம்பக் கடவுள் பராவி நமர்கலிப்பச்
சொரிந்தன கொண்மூச் சுரந்ததன் பேரரு ளால்தொழும்பிற்
பரிந்தெனை யாண்டசிற் றம்பலத் தான்பரங் குன்றில்துன்றி
விரிந்தன காந்தள் வெருவரல் காரென வெள்வளையே. உளக

938 வென்றவர் முப்புரஞ் சிற்றம் பலத்துள்நின் றாடும்வெள்ளிக்
குன்றவர் குன்றா அருள்தரக் கூடினர் நம்மகன்று
சென்றவர் தூதுகொல் லோஇருந் தேமையுஞ் செல்லல்செப்பா
நின்றவர் தூதுகொல் லோவந்து தோன்றும் நிரைவளையே.

939 வருவன செல்வன தூதுகள் ஏதில வான்புலியூர்
ஒருவன தன்பரின் இன்பக் கலவிகள் உள்ளுருகத்
தருவன செய்தென தாவிகொண் டேகியென் நெஞ்கில்தம்மை
இருவின காதல ரேதுசெய் வான்இன் றிருக்கின்றதே. உஅக

940 வேயின மென்தோள் மெலிந்தொளி வாடி விழிபிறிதாய்ப்
பாயின மேகலை பண்டையள் அல்லள் பவளச்செவ்வி
ஆயின ஈசன் அமரர்க் கமரன்சிற் றம்பலத்தான்
சேயின தாட்சியிற் பட்டன ளாம்இத் திருந்திழையே. உஅஉ

941 சுணங்குற்ற கொங்கைகள் சூதுற் றிலசொல் தெளிவுற்றில
குணம்குற்றம் கொள்ளும் பருவமு றாள்குறு காஅசுரர்
நிணங்குற்ற வேற்சிவன் சிற்றம் பலம்நெஞ் சுறாதவர்போல்
அணங்குற்ற நோயறி வுற்றுரை யாடுமின் அன்னையரே. உஅங

942 மாட்டியன் றேயெம் வயின்பெரு நாணினி மாக்குடிமா(சு)
ஊட்டியன் றேநிற்ப தோடிய வாறிவ ளுள்ளமெல்லாங்
காட்டியன் றேநின்ற தில்லைத்தொல்லோனைக் கல்லாதவர்போல்
வாட்டியன் றேர்குழ லார்மொழி யாதன வாய்திறந்தே. உஅச

943 குயிலிதன் றேயென்ன லாஞ்சொல்லி கூறன்சிற் றம்பலத்தான்
இயல்இதன் றேயென்ன லாகாஇறைவிறற் சேய்கடவும்
மயிலிதன் றேகொடி வாரணங் காண்கவன் சூர்தடிந்த
அயிலிதன் றேயிதன் றேநெல்லிற் றோன்று மவன்வடிவே.

944 வேலன் புகுந்து வெறியா டுகவெண் மறியறுக்க
காலன் புகுந்த வியக்கழல் வைத்தெழில் தில்லைநின்ற
மேலன் புகுந்தென்கண் நின்றா னிருந்தவெண் காடனைய
பாலன் புகுந்திப் பரிசினின் நிற்பித்த பண்பினுக்கே. உஅசு

945 அயர்ந்தும் வெறிமறி ஆவி செகுத்தும் விளர்ப்பயலார்
பெயர்ந்தும் ஒழியா விடினென்னை பேசுவ பேர்ந்திருவர்
உயர்ந்தும் பணிந்தும் உணரான தம்பலம் உன்னலரின்
துயர்ந்தும் பிறிதி னொழியினென் ஆறுந் துறைவனுக்கே.

946 சென்றார் திருந்திய செல்லல்நின் றார்கள் சிதைப்பரென்றால்
நன்றா அழகிதன் றேயிறை தில்லை தொழாரின்னைந்தும்
ஒன்றாமிவட்கு மொழிதல் கில்லேன் மொழியாது முய்யேன்
குன்றார் துறைவர்க் குறுவேன் உரைப்பனிக் கூர்மறையே.

947 யாயுந் தெறுக அயலவ ரேசுக ஊர்நகுக
நீயும் முனிக நிகழ்ந்தது கூறுவ லென்னுடைய
வாயும் மனமும் பிரியா இறைதில்லை வாழ்த்துநர்போல்
தூயன் நினைக்குக் கடுஞ்சூள் தருவன் சுடர்க்குழையே. உஅசுஎ

948 வண்டல்உற் றேமெங்கண் வந்தொரு தோன்றல்வரிவளையீர்
உண்டலுற் றேமென்று நின்றதொர்போழ்துடையான்புலியூர்க்
கொண்டலுற் றேறுங் கடல்வர எம்முயிர் கொண்டுதந்து
கண்டலுற் றேர்நின்ற சேரிச்சென் றானோர் கழலவனே. உகூ0

949 குடிக்கலர் கூறினுங் கூறா வியன்தில்லைக் கூத்தனதாள்
முடிக்கல ராக்குமோய் பூந்துறை வற்கு முரிபுருவ
வடிக்கலர் வேற்கண்ணி வந்தன சென்றுநம் யாயறியும்
படிக்கல ராமிவை யென்நாம் மறைக்கும் பரிசுகளே. உகூக

950 விதியுடை யாருண்க வேரி விலக்கலம் அம்பலத்துப்
பதியுடை யான்பரங் குன்றினிற் பாய்புனல் யாம்ஒழுகக்
கதியுடை யான்கதிர்த் தோள்நிற்க வேறு கருதுநின்னின்
மதியுடை யார்தெய்வ மேயில்லை கொல்இனி வையகத்தே.

951 மனக்களி யாய்இன்று யான்மகிழ் தூங்கத்தன் வார்கழல்கள்
எனக்களி யாநிற்கும் அம்பலத் தோன்இரும் தண்கயிலைச்
சினக்களி யானை கடிந்தா ரொருவர்செவ் வாய்ப்பசிய
புனக்கிளி யாங்கடி யும்வரைச் சாரற் பொருப்பிடத்தே. உகூக

952 இளையா ளிவளையென் சொல்லிப் பரவுது மீரெயிறு
முளையா அளவின் முதுக்குறைந் தாள்முடி சாய்த்திமையோர்
வளையா வழுத்தா வருதிருச் சிற்றம் பலத்துமன்னன்
றிளையா வரும்அரு விக்கயி லைப்பயில் செல்வியையே. உகூச

953 கள்ளினம் ஆர்த்துண் ணும் வண்கொன்றை யோன் தில்லைக் கார்க்கடல்வாய்ப், புள்ளின மார்ப்பப் பொருதிரை யார்ப்பப் புலவர்கள்தம், வள்ளின மார்ப்ப மதுகர மார்ப்ப வலம்புரியின், வெள்ளின மார்ப்ப வரும்பெருந் தேரின்று மெல்லியலே உகூரு

954 பூரண பொற்குடம் வைக்க மணிமுத்தம் பொன்பொதிந்த
தோரணம் நீடுக தூரியம் ஆர்க்கதொன் மால்அயற்குங்
காரணன் ஏரணி கண்ணுத லோன்கடல் தில்லையன்ன
வாரண வும்முலை மன்றலென் றேங்கும் மணமுரசே. உகூசு

955 அடற்களி யாவர்க்கு மன்பர்க் களிப்பவன் துன்பஇன்பம்
படக்களி யாவண் டறைபொழிற் றில்லைப் பரமன்வெற்பில்
கடக்களி யானை கடிந்தவர்க் கோவன்றி நின்றவர்க்கோ
விடக்களி யாம்நம் விழுநக ரார்க்கும் வியன்முரசே. உகூஎ

956 என்கடைக் கண்ணினும் யான்பிற வேத்தர வகையிரங்கித்
தன்கடைக் கண்வைத்த தண்தில்லைச் சங்கரன் தாழ்கயிலைக்
கொன்கடைக் கண்தரும் யானை கடிந்தார் கொணர்ந்திறுத்தார்
முன்கடைக் கண்ணிது காண்வந்து தோன்றும் முழுநிதியே.

957 பிரசம் திகழும் வரைபுரை யானையின் பீடழித்தார்
முரசந் திகழும் முருகியம் நீங்கும் எவர்க்கும் முன்னும்
அரசம் பலத்துநின் றுடும் பிரானருள் பெற்றவரிற்
புரைசந்த மேகலை யாய்துயர் தீரப் புகுந்தநின்றே. உகூகூ

958 இருந்துதியென்வயின் கொண்டவன்யா னெப்பொழுதுமுன்னு
மருந்து திசைமுகன் மாற்கரி யோன்தில்லை வாழ்த்தினர்போல்

இருந்து திவண்டன வாலெரி முன்வலஞ் செய்திடப்பால்
அருந்ததி காணு மளவுஞ் சிலம்பன் அருந்தழையே. ௯௦௦

959 சீரியல் ஆவியும் யாக்கையும் என்னச் சிறந்தமையாற்
காரியல் வாட்கண்ணி யெண்அக லார்கம லங்கலந்த
வேரியுஞ் சந்தும் வியல்தந் தெனக்கற்பின் நிற்பரன்னே
காரியல் கண்டர்வண் தில்லை வணங்குமெங் காவலரே. ௯௦௧

960 தொண்டினம் மேவுஞ் சுடர்க்கழ லோன் தில்லைத் தொல்நகரிற்
கண்டிள மேவுமில் நீயவள் நின்கொழு நன்செழுமென்
தண்டினம் மேவுதிண் தோளவன் யான வள்தற்பணிவோள்
வண்டினம் மேவுங் குழலா ளயல்மன்னும் இவ்வயலே. ௯௦௨

961 பொட்டணியான் நுதல்போயிறும்பொய்போலிடையெனப்பூண்
இட்டணி யான்தவி சின்மல ரன்றி மிதிப்பக்கொடான்
மட்டணி வார்குழல் வையான் மலர்வண் டுறுதலஞ்சிக்
கட்டணி வார்சடை யோன்தில்லை போலிதன் காதலனே.

962 தெய்வம் பணிகழ லோன்தில்லைச் சிற்றம் பலம்அனையாள்
தெய்வம் பணிந்தறி யாளென்று நின்று திறைவழங்காத்
தெவ்வம் பணியச்சென் றாலுமன் வந்தன்றிச் சேர்ந்தறியான்
பௌவம் பணிமணி யன்னார் பரிசின்ன பான்மைகளே. ௯௦௪

963 சிற்பம் திகழ்தரு திண்மதில் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துப்
பொற்பந்தி அன்ன சடையவன் பூவணம் அன்னபொன்னின்
கற்(பு)அந்தி வாய்வட மீனுங் கடக்கும் படிகடந்தும்
இற்பந்தி வாயன்றி வைகல்செல் லாதவ னீர்ங்களிறே. ௯௦௫

964 மன்னவன் தெம்முனை மேற்செல்லு மாயினும் மாலரியே
றன்னவன் தேர்புறத் தல்கல்செல் லாது வரகுணனாந்
தென்னவனேத்துசிற்றம்பலத் தான்மற்றைத்தேவர்க்கெல்லாம்
முன்னவன் மூவலன் னாளும்மற் றோர்தெய்வ முன்னலளே.

965 ஆனந்த் வெள்ளத் தழுந்துமோர் ஆருயிர் ஈருருக்கொண்
டானந்தவெள்ளத் திடைத்திளைத் தாலொக்கும் அம்பலஞ்சேர்
ஆனந்த வெள்ளத் தறைகழ லோனருள் பெற்றவரின்
ஆனந்த வெள்ளம்வற் றாதுமுற் றாதிவ் வணிநலமே. ௯௦௭

966 சீரள வில்லாத் திகழ்தரு கல்விச்செம் பொன்வரையின்
ஆரள வில்லா அளவுசென் றாரம் பலத்துள்நின்ற
ஓரள வில்லா ஒருவன் இருங்கழ லுன்னினர்போல்
ஏரள வில்லா அளவின ராகுவ ரேந்திழையே. ௩0௮

967 வீதலுற் றார்தலை மாலையன் தில்லைமிக் கோன்கழற்கே
காதலுற் றார்நன்மை கல்விசெல் வீதருமென்பதுகொண்
டோதலுற் றாருற் றுணர்தலுற் றார்செல்லல் மல்அழல்கான்
போதலுற் றார்நின் புணர்முலை யுற்ற பூரவலரே. ௩0௯

968 கல்பா மதில்தில்லைச் சிற்றம் பலமது காதல்செய்த
வில்பா விலங்கலெங் கோனை விரும்பலர் போல அன்பர்
சொல்பா விரும்பின ரென்னமெல் லோதி செவிப்புறத்துக்
கொல்பா இலங்கிலை வேல்குளித் தாங்குக் குறுகியதே. ௩௧0

969 பிரியா மையுமுயி ரொன்றா வதும்பிரி யிற்பெரிதுந்
தரியா மையுமொருங் கேநின்று சாற்றினர் தையல்மெய்யிற்
பிரியா மைசெய்து நின்றோன் தில்லைப் பேரிய லூரரன்ன
புரியா மையுமிது வேயினி யென்னும் புகல்வதுவே. ௩௧௧

970 மூப்பான் இளையவன் முன்னவன் பின்னவன் முப்புரங்கள்
வீப்பான் வியன்தில்லை யானரு ளால்விரி நீருலகங்
காப்பான் பிரியக் கருதுகின் றார்நமர் காக்கயற்கண்
பூப்பால் நலமொளி ரும்புரி தாழ்குழற் பூங்கொடியே. ௩௧௨

971 சிறுகண் பெருங்கைத் திண்கோட்டுக் குழைசெவிச் செம்முகமாத்
தெறுகட் டழியமுன் உய்யச்செய் தோர்கருப் புச்சிலையோன்
உறுகண் தழலுடை யோனுறை யம்பலம் உன்னலரின்
துறுகள் புரிகுழ லாயிது வோஇன்று சூழ்கின்றதே. ௩௧௩

972 மிகைதணித் தற்கரிதா மிருவேந்தர் வெம்போர் மிடைந்த
பகைதணித்தற்குப்படர்தலுற்றார்நமர்பல்பிறவித் [பொழில்வாய்
தொகைதணித்தற்கென்னையாண்டுகொண்டோன் தில்லைச்சூழ்
முகைதணித் தற்கரி தாம்புரி தாழ்தரு மொய்குழலே. ௩௧௪

973 நெருப்புறு வெண்ணெயும் நீருறும் உப்பு மெனஇங்ஙனே
பொருப்புறு தோகை புலம்புறல் பொய்அன்பர் போக்குமிக்க
விருப்புறு வோரைவின் ஞோரின் மிகுத்துநண் ணார்கழியத்
திருப்புறு சூலத்தி னோன்தில்லை போலுந் திருநுதலே. ௩௧௫

974 போது குலாய புனைமுடி வேந்தர்தம் போர்முனைமேல்
மாது குலாயமென் னோக்கிசென் றார்நமர் வண்புலியூர்க்
காது குலாய குழையெழி லோனைக் கருதலர்போல்
ஏதுகொ லாய்விளை கின்றதின் றென்னை யிடமதிலே. ௩௧௬

975 பொன்னி வளைத்த புனல்சூழ் நிலவிப் பொலிபுலியூர்
வன்னி வளைத்த வளர்சடை யோனை வணங்கலர்போல்
துன்னிவளைந்நாந்தோன்றற்குப்பாசறைத்தோன்றுங்கொலோ
மின்னி வளைத்து விரிநீர் கவரும் வியன்முகிலே. ௩௧௭

976 கோலித் திகழ்சிற கொன்றி னொடுக்கிப் பெடைக்குருகு
பாலித் திரும்பனி பார்ப்பொடு சேவல் பயிலிரவின்
மாலித் தனையறி யாமறை யோனுறை யம்பலமே
போலித் திருநுத லாட்கென்ன தாங்கொலென் போதரவே.

977 கருப்பினம் மேவும் பொழில்தில்லை மன்னன் கண்ணாரருளால்
விருப்பினம் மேவச் சென்றார்க்குஞ் சென்றல்குங்சொல் வீழ்பனிவாய்
நெருப்பினம் மேய்நெடுமா லெழில்தோன்றச் சென்றுங்குநின்ற
பொருப்பின மேறித் தமியரைப் பார்க்கும் புயலினமே. ௩௧௯

978 சுற்றின வீழ்பனி தூங்கத் துவண்டு துயர்கவென்று
பெற்றவ ளேயெனைப் பெற்றாள் பெடைசிற கானொடுக்கிப்
புற்றில வாளர வன்தில்லைப் புள்ளுந்தம் பிள்ளைதழீஇ
மற்றினஞ் சூழ்ந்து துயிலப் பெறுமிம் மயங்கிருளே. ௩௨௦

979 புரம்அன் றயரப் பொருப்புவில் லேந்திப் புத்தேளிர்நாப்பண்
சிரமன் றயனைச்செற் றோன்தில்லைச் சிற்றம் பலமனையாள்
பரமன்(று) இரும்பனி பாரித்த வாபரந் தெங்கும்வையஞ்
சரமன்றி வான்தரு மேலொக்கும் மிக்க தமியருக்கே. ௩௨௧

980 வாழும் படியொன்றுங் கண்டிலம் வாழியிம் மாம்பொழில்தேன்
சூழும் முகச்சுற்றும் பற்றின வால்தொண்டை யங்கனிவாய்
யாழின் மொழிமங்கை பங்கன்சிற் றம்பலம் ஆதரியாக்
கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாகின்ற கோகிலமே. ௩௨௨

981 பூண்பதென் றேகொண்ட பாம்பன் புலியூ ரரன்மிடற்றின்
மாண்பதென் றேயெ(ண்)ண வானின் மலரும் மணந்தவர்தேர்
காண்பதன் றேயின்று நாளையிங் கேவரக் கார்மலர்த்தேன்
பாண்பதன் தேர்குழ லாயெழில் வாய்த்த பனிமுகிலே. ௩௨௩

982 தெளிதரல் காரெனச் சீர(ன்)னஞ் சிற்றம் பலத்தடியேன்
களிதரக் கார்மிடற் றோன்நட மாடக்கண் ணார்முழவம்
துளிதரல் காரென ஆர்த்தன ஆர்ப்பந்தொக் குன்குழல்போன்
றளிதரக் காந்தளும் பாந்தளைப் பாரித் தலர்ந்தனவே. ௩௨௪

983 தேன்திக் கிலங்கு கழலழல் வண்ணன்சிற் றம்பலத்தெங்
கோன்திக் கிலங்கு திண்தோட் கொண்டல்கண்டன் குழையெழில்நாண்
போன்றிக் கடிமலர்க் காந்தளும் போந்தவன் கையனல்போல்
தோன்றிக் கடிமலரும் பொய்ம்மையோமெய்யிற்றோன் றுவதே.

984 திருமா லறியாச் செறிகழல் தில்லைச்சிற் றம்பலத்தெங்
கருமால் விடையுடையோன் கண்டம்போற் கொண்ட லெண்திசையும்
வருமா லுடல்மன் பொருந்தல் திருந்த மணந்தவர்தேர்
பொருமாலயிற்கண்நல்லாயின் றுதோன் றுநம்பொன்னகர்க்கே.

985 புயலோங் கலர்சடை ஏற்றவன் சிற்றம் பலம்புகழும்
மயலோங் கிருங்களி யானை வரகுணன் வெற்பின்வைத்த
கயலோங் கிருஞ்சிலை கொண்டுமன் கோபமுங் காட்டிவருஞ்
செயலோங் கெயிலெரி செய்தபின் இன்றோர் திருமுகமே.

986 சிறப்பின் திகழ்சிவன் சிற்றம் பலஞ்சென்று சேர்ந்தவர்தம்
பிறப்பின் துனைந்து பெருகுக தேர்பிறங் கும்மொளியார்
நிறப்பொற் புரிசை மறுகினில் துன்னி மடநடைப்புள்
இறப்பின் துயின்றுமுற் றத்திரை தேரும் எழில் நகர்க்கே.

987 அருந்(து)வர் அழிந்தனம் ஆலமென் றோல மிடுமிமையோர்
மருந்தே ரணியம் பலத்தோன் மலர்த்தாள் வணங்கலர்போல்
திருந்(து)வர் அழிந்துபழங்கண் தருஞ்செல்விசீர் நகர்க்கென்
வருந்தே ரிதன்முன் வழங்கேல் முழங்கேல் வளமுகிலே. ௩௨௯

988 பணிவார் குழையெழி லோன்தில்லைச் சிற்றம் பலமனைய
மணிவார் குழல்மட மாதே பொலிகநம் மன்னர்முன்னுப்
பணிவார் திறையும் பகைத்தவர் சின்னமுங் கொண்டுவண்தேர்
அணிவார் முரசினொ டாலிக்கும் மாவோ டணுகினரே. ௩௩௦

989 கருங்கு வளைக்கடி மாமலர் முத்தங் கலந்திலங்க
நெருங்கு வளைக்கிள்ளை நீங்கிற் றிலள்நின்று நான்முகனொ
டொருங்கு வளைக்கரத் தானுண ராதவன் தில்லையொப்பாய்
மருங்கு வளைத்துமன் பாசறை நீடிய வைகலுமே. ௩௩௧

990 முனிவரும் மன்னரும் முன்னுவ பொன்னான் முடியுமெனப்
பனிவருங் கண்பர மன்திருச் சிற்றம் பலமனையாய்
துனிவரு நீர்மையி தென்னென்று தூநீர் தெளித்தளிப்ப
நனிவரும் நாளிது வோவென்று வந்திக்கும் நன்னுதலே. ௩௩௨

991 வறியா ரிருமை யறியா ரெனமன்னும் மாநிதிக்கு
நெறியா ரருஞ்சுரஞ் செல்லலுற் றார்நமர் நீண்டிருவர்
அறியா வளவுநின் றோன்தில்லைச் சிற்றம் பலமனைய
செறிவார் கருங்குழல் வெண்ணகைச் செவ்வாய்த் திருநுதலே.

992 சிறுவா ளுகிருற் றுருமுன்னம் சின்னப் படுங்குவளைக்
கெறிவாள் கழித்தனள் தோழி எழுதிற் கரப்பதற்கே
அறிவாள் ஒழிகுவ தஞ்சனம் அம்பல வர்ப்பணியார்
குறிவாழ் நெறிசெல்வ ரன்பரென் றம்ம கொடியவளே. ௩௩௪

993 வானக் கடிமதில் தில்லையெங் கூத்தனை ஏத்தலர்போல்
கானக் கடஞ்செல்வர் காதல ரென்னக் கதிர்முலைகள்
மானக் கனகந் தரும்மலர்க் கண்கள்முத் தம்வளர்க்குந்
தேன்நக்க தார்மன்னனென்னோ இனிச்சென்று தேர்பொருளே.

994 சுருள்தரு செஞ்சடை வெண்சுட ரம்பல வன்மலயத்
திருள்தரு பூம்பொழில் இன்னுயிர் போலக் கலந்திசைத்த
அருள்தரும் இன்சொற்க ளத்தனையும் மறந்தத்தஞ் சென்றோ
பொருள்தரக் கிற்கின் றதுவினை யேற்குப் புரவலரே. ௩௩௬

995 மூவர்நின் றேத்த முதலவன் ஆடமுப் பத்துமும்மைத்
தேவர்சென் றேத்துஞ் சிவன்தில்லை யம்பலஞ் சீர்வழுத்தாப்
பாவர்சென் றல்கும் நரக மனைய புனையழற்கான்
போவர்நங் காதல ரென்நாம் உரைப்பது பூங்கொடியே. ௩௩௭

996 தென்மாத் திசைவசை தீர்தரத் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
என்மாத் தலைக்கழல் வைத்தெரி யாடும் இறைதிகழும்
பொன்மாப் புரிசைப் பொழில்திருப் பூவண மன்னபொன்னே
வன்மாக் களிற்றொடு சென்றன ரின்றுநம் மன்னவரே. ௩௩௮

997 ஆழியொன் றீரடி யும்மிலன் பாகன்முக் கண்தில்லையோன்
ஊழியொன் றாதன நான்குமைம் பூதமும் ஆறொடுங்கும்
ஏழியன் றாழ்கட லும்மெண் திசையுந் திரிந்திளைத்து
வாழியன் றோஅருக் கன்பெருந் தேர்வந்து வைகுவதே. ௩௩௯

998 பிரியா ரெனஇகழ்ந் தேன்முன்னம் யான்பின்னை என்பிரியின்
தரியா ளெனஇகழ்ந் தார்மன்னர் தாந்தக்கன் வேள்விமிக்க
எரியா ரெழிலழிக் கும்எழி லம்பலத் தோனெவர்க்கும்
அரியா னருளிலர் போலன்ன என்னை அழிவித்தவே. ௩௪௦

999 சேணும் திகழ்மதில் சிற்றம் பலவன்தெண் ணீர்க்கடல்நஞ்
சூணுந் திருத்து மொருவன் திருத்தும் உலகினெல்லாங்
காணுந் திசைதொறுங் கார்க்கய லுஞ்செங் கனியொடுபைம்
பூணும்புனர் முலையுங்கொண்டு தோன்றுமொர் பூங்கொடியே.

1000 பொன்அணி யீட்டிய ஓட்டரும் நெஞ்சமிப் பொங்குவெங்கா
வின்நணி நிற்குமி தென்னென்ப தேஇமை யோரிறைஞ்சும்
மன்னணி தில்லை வளநக ரன்னஅன் னந்நடையாள்
மின்னணி நுண்ணிடைக்கோ பொருட்கோநீ விரைகின்றதே.

1001 நாய்வயி னுள்ள குணமுமில் லேனைநல் தொண்டுகொண்ட
தீவயின் மேனியன் சிற்றம் பலமன்ன சின்மொழியைப்
பேய்வயி னும்மரி தாகும் பிரிவெளி தாக்குவித்துச்
சேய்வயிற் போந்தநெஞ் சேயஞ்சத் தக்கதுன் சிக்கனவே.

1002 தீமே வியநிருத் தன்திருச் சிற்றம் பலம்அனைய
பூமேவியபொன்னைவிட்டுப்பொன்தேடியிப்பொங்குவெங்கான்
நாமே நடக்க வொழிந்தனம் யாம்நெஞ்சம் வஞ்சியன்ன
வாமேகலையைவிட்டோபொருள்தேர்ந்தெம்மைவாழ்விப்பதே

1003 தெண்ணீ ரணிசிவன் சிற்றம் பலஞ்சிந்தி யாதவரின்
பண்ணீர் மொழியிவ ளைப்பையுள் எய்தப் பனித்தடங்கண்
ணுண்நீர் உகவொளி வாடிட நீடுசென் றூர்சென்றநாள்
எண்ணீர் மையின்நில னுங்குழி யும்விர லிட்டறவே. ௩௪௫

1004 சுற்றம்பலமின்மைகாட்டித்தன்தொல்கழல்தந்ததொல்லோன்
சிற்றம் பலமனை யாள்பர மன்று திண் கோட்டின்வண்ணப்
புற்றங் குதர்ந்துநன் றுகொடும் பொன்னூர் மணிபுலம்பக்
கொற்றம் மருவுகொல் லேறுசெல் லாநின்ற கூர்ஞ்செக்கரே.

1005 கண்நுழை யாதுவின் மேகங் கலந்து கணமயில்தொக்
கெண்நுழை யாத்தழை கோலிநின் றாலும் இனமலர்வாய்
மண்உழை யாவும் அறிதில்லை மன்னன தின்அருள்போல்
பண்ணுழையாமொழியாளென்னளாங்கொல்மன்பாவியற்கே.

1006 அல்படு காட்டில்நின் ருடிசிற் றம்பலத் தான்மிடற்றின்
முற்படு நீள்முகி லென்னின்முன் னேல்முது வோர்குழுமி
வில்படு வாள்நுத லாள்செல்லல் தீர்ப்பான் விரைமலர்தூய்
நெல்படு வான்பலி செய்தய ராநிற்கும் நீள்நகர்க்கே. ௩௪௮

1007 பாவியை வெல்லும் பரிசில்லை யேமுகில் பாவையஞ்சீர்
ஆவியை வெல்லக் கறுக்கின்ற போழ்தத்தி னம்பலத்துக்
காவியை வெல்லும் மிடற்றோ னருளின் கதுமெனப்போய்
மேவிய மாநிதி யோடன்பர் தேர்வந்து மேவினதே. ௩௪௯

1008 யாழின் மொழிமங்கை பங்கன் சிற்றம்பலத் தானமைத்த
ஊழின் வலியதொன் றென்னை ஒளிமே கலைஉகளும்
வீழும் வரிவளை மெல்லியல் ஆவிசெல் லாதமுன்னே
சூழுந் தொகுநிதி யோடன்பர் தேர்வந்து தோன்றியதே.

1009 மயில்மன்னு சாயலிம் மானைப் பிரிந்து பொருள்வளர்ப்
பான், வெயில்மன்னு வெஞ்சுரஞ் சென்றதெல் லாம்விடை
யோன்புலியூர்க், குயில்மன்னு சொல்லிமென் கொங்கையென்
அங்கத் திடைக்கு ளிப்பத், துயில்மன்னு பூவணை மேலணை
யாமுன் துவளுற்றதே. ௩௫௧

1010 உடுத்தணி வாளர வன்தில்லை யூரன் வரவொருங்கே
எடுத்தணி கையே(று) இனவளை யார்ப்ப இளமயிலேர்
கடுத்தணி காமர் கரும்புரு வச்சிலை கண்மலரம்
படுத்தணி வாளிளை யோர்சுற்றும் பற்றினர் மாதிரமே. ௩௫௨

1011 சுரும்புறு கொன்றையன் தொல்புலி யூர்ச்சுருங் கும்மருங்குல்
பெரும்பொறை யாட்டியை யென்இன் றுபேசுவ பேரொலிநீர்க்
கரும்புறை யூரன் கலந்தகன் றானென்று கண்மணியும்
அரும்பொறை யாகுமென் னுவியுந் தேய்வுற் றழிகின்றதே.

1012 அப்புற்ற சென்னியன் தில்லை யுறாரி னவர்உறுநோய்
ஒப்புற் றெழில்நல மூரன் கவரஉள் ளும்புறம்பும்
வெப்புற்று வெய்துயிர்ப் புற்றுத்தம் மெல்லணை யேதுணையாச்
செப்புற்ற கொங்கையர் யாவர்கொ லாருயிர் தேய்பவரே.

1013 தேவா சுரரிறைஞ் சுங்கழ லோன்தில்லை சேரலர்போல்
ஆவா கனவும் இழந்தேன் நனவென் றமளியின்மேல்
பூவார் அகலம்வந் தூரன் தரப்புலம் பாய்நலம்பாய்
பாவாய் தழுவிற்றி லேன்விழித் தேனரும் பாவியனே. ௩௫௫

12

1014 செய்ம்முகம் நீலம் மலர் தில்லைச் சிற்றம் பலத்தரற்குக்
கைம்முகங் கூம்பக் கழல்பணி யாரிற் கலந்தவர்க்குப்
பொய்ம்முகங் காட்டிக் கரத்தல் பொருத்தமன் றென்றிலையே
நெய்ம்முகம் மாந்தி இருள்முகங் கீழும்நெடுஞ்சுடரே. ௩௫௬

1015 பூங்குவ ளைப்பொலி மாலையும் ஊரன்பொற் றோளிணையும்
ஆங்குவ ளைத்துவைத்(து) ஆரேனுங் கொள்கநள் ளார் அரணந்
தீங்கு வளைத்தவில் லோன்தில்லைச் சிற்றம் பலத்தயல்வாய்
ஓங்கு வளைக்கரத் தார்க்கடுத் தோமன் உருவரையே. ௩௫௭

1016 தவம்செய் திலாதவெம் தீவினையேம் புன்மைத்தன்மைக் கென்னா
தெவஞ்செய்து நின்றினியின் றுணைநோவதென் அத்தன்முத்தன்
சிவன்செய்த சீரரு ளார்தில்லை யூரநின் சேயிழையார்
நவஞ்செய்த புல்லங்கள் மாட்டேம் தொடல்விடு நற்கலையே.

1017 தணியுறப் பொங்குமிக் கொங்கைகள் தாங்கித் தளர்மருங்குல்
பிணியுறப் பேதைசென் றின்றெய்து மால் அரவும் பிறையும்
அணியுறக்கொண்டவன் தில்லைத்தொல்லாயநல்லார்கண்முன்னே
பணியுறத் தோன்றும் நுடங்கிடை யார்கள் பயில்மனைக்கே.

1018 இரவணை யும்மதி யேர்நுத லார்நுதிக் கோலஞ்செய்து
குரவணை யுங்குழல் இங்கிவ ளால்இக் குறிப்பறிவித்
தரவணை யுஞ்சடை யோன்தில்லை யூரனை யாங்கொருத்தி
தரஅணை யும்பரி சாயின வாறுநம் தன்மைகளே. ௩௬௦

1019 சிவந்தபொன் மேனி மணிதிருச் சிற்றம் பலமுடையான்
சிவந்தஅம் தாளணி யூரற் குலகிய லாறுரைப்பான்
சிவந்தபைம்போதும்அம்செம்மலர்ப்பட்டுங்கட்டார்முலைமேற்
சிவந்தஅம் சாந்தமுந் தோன்றின வந்து திருமனைக்கே. ௩௬௧

1020 குராப்பயில் கூழை யிவளின்மிக் கம்பலத் தான்குழையாம்
அராப்பயில் நுண்ணிடை யாரடங் காரெவ ரேயினிப்பண்
டிராப்பகல்நின் றுணங்கீர்ங்கடை யித்துணைப்போழ்திற்சென்று
கராப்பயில் பூம்புன லூரன் புகுமிக் கடிமனைக்கே. ௩௬௨

1021 வந்தான் வயலணி யூர னெனச்சின வாள்மலர்க்கண்
செந்தா மரைச்செவ்வி சென்றசிற் றம்பல வன்னருளான்
முந்தா யினவியன் நோக்கெதிர் நோக்க முகமடுவிற்
பைந்தாட் குவளைகள் பூத்திருள் சூழ்ந்து பயின்றனவே.

1022 வில்லிகைப் போதின் விரும்பா அரும்பா வியர்களன்பிற்
செல்லிகைப் போதின் எரியுடை யோன்தில்லை அம்பலஞ்சூழ்
மல்லிகைப்போதின்வெண் சங்கம்வண்டூதவிண்தோய்பிறையோ
டெல்லிகைப்போ தியல்வேல் வயலூரற் கெதிர்கொண் டதே.

1023 புலவித் திரைபொரச் சீறடிப் பூங்கலஞ் சென்னிஉய்ப்பக்
கலவிக் கடலுட்கலிங்கஞ்சென் றெய்திக்கதிர்கொண் முத்தம்
நிலவி நிறைமது ஆர்ந்தம் பலத்துநின் றோனருள்போன்
றுலவிப லாத்தனஞ் சென்றெய்த லாயின னூரனுக்கே. ௩௬௫

1024 செவ்வாய் துடிப்பக் கருங்கண் பிறழச்சிற் றம்பலத்தெம்
மொய்வார் சடையோன் அருளின் முயங்கி மயங்குகின்றாள்
வெவ்வா யுயிர்ப்பொடு விம்மிக் கலுழ்ந்து புலந்துநைந்தாள்
இவ்வா றருள்பிறர்க் காகு மெனநினைந் தின்னகையே. ௩௬௬

1025 மலரைப் பொருவடி மானுந் தமியள்மன் னன்றொருவன்
பலரைப் பொருதென் றிழிந்துநின் றாள்பள்ளி காமனெய்த
அலரைப் பொருதன் றழல்விழித் தோனம் பலம்வணங்காக்
கலரைப் பொருச்சிறி யாளென்னை கொல்லோ கருதியதே.

1026 வில்லைப் பொலிநுதல் வேற்பொலி கண்ணி மெலிவறிந்து
வல்லைப் பொலிவொடு வந்தமை யால்நின்று வான்வழுத்துந்
தில்லைப் பொலிசிவன் சிற்றம் பலஞ்சிந்தை செய்பவரின்
மல்லைப் பொலிவய லூரன்மெய் யேதக்க வாய்மையனே.

1027 சூன்முதிர் துள்ளு நடைப்பெடைக்கில்துணைச்சேவல்செய்வான்
தேன்முதிர்வேழத்தின்மென்பூக்குதர்செம்மலூரன்திண்தோள்
மான்முதிர் நோக்கின்நல் லார்மகி ழத்தில்லை யானருளே
போல்முதிர் பொய்கையிற் பாய்ந்தது வாய்ந்த புதுப்புனலே.

1028 சேயே பெனமன்னு தீம்புன லூரன்திண் தோளிணைகள்
தோயீர் புணர்தவந் தொன்மைசெப் பீர்சுடர் கின்றகொலந்
தீயே பெனமன்னு சிற்றம் பலவர்தில் லைந்நகர்வாய்
வீயே பெனஅடி யீர்நெடுந் தேர்வந்து மேவினதே. ௩௭௦

1029 அரமங் கைபரென வந்து விழாப்புகும் அவ்வவர்வான்
அரமங் கைபரென வந்தணு கும்மவ ளன்றுகிராற்
சிரமங் கயனைச்செற் றோன்தில்லைச் சிற்றம் பலம்வழுத்தாப்
புரமங் கைபின்னை யாதைப காத்தும்நம் பொற்பரையே.

1030 கனலூர் கணைதுணை யூர்கெடச் செற்றசிற் றம்பலத்தெம்
அனலூர் சடையோ னருள்பெற் றவரின் அமரப்புல்லும்
மினலூர் நகையவர் தம்பா லருள்விலக் காவிடின்யான்
புனலூ ரனைப்பிரி யும்புனல் ஊர்கண் அப் பூங்கொடியே. ௩௭௨

1031 இறுமாப்பொழியுமன்றேதங்கைதோன்றியென்னெங்கைஅங்கைச்
சிறுமான் தரித்தசிற் றம்பலத்தான் தில்லையூரன் திண்தோள்
பெறுமாத் தொடர்ந்தன்ன பேராறுக் குப்பெற்றபெற்றியினே
டிறுமாப் பொழிய இறுமாப் பொழிந்த இணைமுலையே. ௩௭௩

1032 வேயாறு செப்பின் அடைத்துத் தமிவைகும் •வீயினன்ன
தீயாடி சிற்றம் பலமனை யாள்தில்லை யூரனுக்கின்
றேயாப் பழியென நாணியென் கண்இங்ஙனேமறைத்தாள்
யாயா மியல்பிவள் கற்புநற் பால இயல்புகளே. ௩௭௪

1033 விறலியும் பாணனும் வேந்தற்குத் தில்லை யிறையமைத்த
திறலியல்யாழ்கொண்டுவந்துநின்றார்சென்றிராத்திசைபோம்
பறலியல் வாவல் பகலுறை மாமரம் போலுமன்றே
அறலியல் கூழைநல் லாய்தமி யோமை யறிந்திலரே. ௩௭௫

1034 திக்கின் இலங்குதிண் தோளிறை தில்லைச்சிற் றம்பலத்துக்
கொக்கின் இறக தணிந்துநின் றாடிதென் கூடலன்ன
அக்கின் நகையிவள் நைய அயல்வயின் நல்குதலால்
தக்கின் றிருந்திலன் நின்றசெவ் வேலெம் தனிவள்ளலே.

1035 அன்புடை நெஞ்சத் திவள்பே துறஅம் பலத்தடியார்
என்பிடை வந்தமிழ் தூறநின் றாடி யிருஞ்சுழியல்
தன்பெடை நையத் தகவழிந் தன்னஞ் சலஞ்சலத்தின்
வன்பெடை மேல்துயி லும்வய லூரன் வரம்பிலனே. ௩௭௭

1036 அஞ்சார் புரஞ்செற்ற சிற்றம் பலவர்அந் தண்கயிலை
மஞ்சார் புனத்தன்று மாந்தழை யேந்திவந் தாரவரென்
நெஞ்சார் விலக்கிலும் நீங்கார் நனவு கனவுமுண்டேற்
பஞ்சா ரமளிப் பிரிதலுண் டோவெம் பயோதரமே. ௩௭௮

1037 தெள்ளம் புனற்கங்கை தங்குஞ் சடையன்சிற் றம்பலத்தான்
கள்ளம் புகுநெஞ்சர் காணா இறையுறை காழியன்னாள்
உள்ளம் புகுமொரு சாற்பிரி யாதுள்ளி உள்ளுதொறும்
பள்ளம் புகும்புனல் போன்றகத் தேவரும் பான்மையளே.

1038 தேன்வண் டுறைதரு கொன்றையன் சிற்றம் பலம்வழுத்தும்
வான்வள் துறைதரு வாய்மையன் மன்னு குதலைஇன்வா
யான்வள் துறைதரு மாலமு தன்னவன் வந்தணையான்
நான்வண் டுறைதரு கொங்கையெவ்வாறுகொல்நண் ணுவதே.

1039 கயல்வந்த கண்ணியர் கண்ணிணை யால்மிகு காதரத்தால்
மயல்வந்த வாட்டம் அகற்று விரதமென் மாமதியின்
அயல்வந்த ஆடர வாடவைத் தோனம் பலம்நிலவு
புயல்வந்த மாமதிற் றில்லைநன் னாட்டுப் பொலிபவரே. ௨௮௧

1040 கூற்று யினசின ஆளியென் னீர்கள்கள் கோளிழித்தால்
போல்தான்செறிபிருட் பொக்கமென் னீர்கன்றகன்றபுனிற்
றிற்று வெனநீர் வருவது பண்டின்றெம் ஈசர்தில்லைத்
தேற்றார் கொடிநெடு வீதியிற் போதிர்அத் தேர்மிசையே.

1041 வியந்(து)அலைநீர்வையம்மெய்யேபிறைஞ்சவிண்தோய்குடைக்கீழ்
வயந்தலை கூர்ந்தொன்றும் வாய்திற வார்வந்த வாளரக்கன்
புயந்தலை தீரப் புலியூர் அரனிருக் கும்பொருப்பிற்
கயந்தலை யானை கடிந்த விருந்தினர் கார்மயிலே. ௨௮௩

1042 தேவிஅங் கண்திகழ் மேனியன் சிற்றம் பலத்தெழுதும்
ஓவியங்கண்டன்னஒண் ணுதலாள் தனக்கோகையுய்ப்பான்
மே(வு)இயங் கண்டனை யோவந் தனனென வெய்துயிர்த்துக்
காவியங் கண்கழு நீர்ச்செவ்வி வெளவுதல் கற்றனவே. ௨௮௪

1043 உடைமணி கட்டிச் சிறுதே ருருட்டி யுலாத்தருமிந்
நடைமணி யைத்தந்த பின்னர்முன் நான்முகன் மாலறியா
விடைமணிகண்டர்வண் தில்லைமென் தோகையன் னார்கள்முன்னம்
கடைமணி வாள்நகை யாயின்று கண்டனர் காதலரே. ௨௮௫

1044 மைகொண்டகண்டர்வயல்கொண்டதில்லைமல்கூரர்நின்வாய்
மெய்கொண்டஅன்பினரென்பதென்விள்ளாஅருள்பெரியர்
வைகொண்டஊசிகொல்சேரியின்விற்றெம்இல்வண்ணவண்ணப்
பொய்கொண்டு நிற்கலுற் றோபுலை ஆத்தின்னி போந்ததுவே.

1045 கொல்லாண் டிலங்கு மழுப்படை யோன்குளிர் தில்லையன்னாய்
வில்லாண் டிலங்கு புருவம் நெரியச்செவ் வாய்துடிப்பக்
கல்லாண் டேடேல்கருங் கண்சிவப் பாற்று கறுப்பதன்று
பல்லாண் டடியேன் அடிவலங் கொள்வன் பணிமொழியே.

1046 மத்தக் கரிஉரி யோன்தில்லை யூரன் வரவெனலுந்
தத்தைக் கிளவி முகத்தா மரைத்தழல் வேல்மிளிர்ந்து
முத்தம் பயக்குங் கழுநீர் விருந்தொடென் னுதமுன்னங்
கித்தக் கருங்குவ ளைச்செவ்வி யோடிக்கெழுமினவே. ௧௮௮

1047 கவலங்கொள்பேய்த்தொகைபாய்தரக்காட்டிடையாட்டுவந்த
தவலங்கி லாச்சிவன் தில்லைஅன் னாய்தழு விம்முழுவிச்
சுவலங் கிருந்தநம் தோன்றல் துணையெனத் தோன்றுதலால்
அவலங் களைந்து பணிசெயற் பாலை யரசனுக்கே. ௧௮௯

1048 செல்தான் திகழ்வயற் சிற்றம் பலவர்தில் லைநகர்வாய்
வேல்தான் திகழ்கண் இளையார்வெகுள்வர்மெய்ப்பாலன்செய்த
பால்தான் திகழும் பரிசினம் மேவும் படிறுவவேம்
கால்தான் தொடல்தொடரேல் விடுதீண்ட லெங்கைத்தலமே.

1049 செந்தார் நறுங்கொன்றைச் சிற்றம் பலவர்தில் லைநகரோர்
பந்தார் விரலியைப் பாய்புன லாட்டிமன் பாவியெற்கு
வந்தார் பரிசுமன் றாய்நிற்கு மாறென் வளமனையிற்
கொந்தார் தடந்தோள்விடம்கால்அயிற்படைக்கொற்றவரே.

1050 மின்துன் னியசெஞ் சடைவெண் மதியன் விதியுடையோர்
சென்றுன் னியகழற் சிற்றம் பலவன்தென் னம்பொதியில்
நன்றுஞ் சிறியவ ரில்லெம தில்லம்நல் லூரமன்னே
இன்றுன் திருவரு ளித்துணை சாலுமன் னோங்களுக்கே.

1051 செழுமிய மாளிகைச் சிற்றம் பலவர்சென் றன்பர்சிந்தைக்
கழுமிய கூத்தர் கடிபொழி லேழினும் வாழியரோ
விழுமிய நாட்டு விழுமிய நல்லூர் விழுக்குடியீர்
விழுமிய அல்லகொல் லோஇன்ன வாறு விரும்புவதே. ௧௯௩

1052 திருந்தேன் உ(ய்)யநின்ற சிற்றம்பலவர் தென்னம் பொதியில்
இருந்தேன் உயவந் தினைமலர்க்கண்ணின் இன்நோக்கருளிப்
பெருந்தேனெனநெஞ்சுகப்பிடித்தாண்டநம்பெண்ணமிழ்தம்
வருந்தே லதுவன் றிதுவோ வருவதோர் வஞ்சனையே. ௧௯௪

1053 இயல்மன்னும் அன்புதந் தார்க்கென் நிலையிமை யோரி
றைஞ்சுஞ், செயல்மன்னுஞ் சீர்க்கழற் சிற்றம் பலவர்தென்
னம்பொதியிற், புயல்மன்னு குன்றிற் பொருவேல் துணை
யாப்போம் மென்இருள்வாய், அயன்மன்னும் யானை துரந்
தரி தேரும் அதரகத்தே. ௧௯௫

1054 கதிர்த்த நகைமன்னுஞ் சிற்றவ்வை மார்களைக் கண்பிழைப்பித், தெதிர்த்தெங்கு நின்றெப் பரிசளித் தானிமையோரிறைஞ்சும், மதுத்தங் கியகொன்றை வார்சடை யீசர்வண் தில்லைநல்லார், பொதுத்தம்ப லங்கொணர்ந் தோபுதல் வாஎம்மைப் பூசிப்பதே. ந.சுசு

1055 சிலைமலி வாணுத லெங்கைய தாக மெனச்செழும்பூண்
மலைமலி மார்பி னுதைப்பத்தந் தான்தலை மன்னர்தில்லை
உலைமலி வேற்படை யூரனிற் கள்வரில் என்னவுன்னிக்
கலைமலி காரிகை கண்முத்த மாலை கலுழ்ந்தனவே. ந.சுஎ

1056 ஆறூர் சடைமுடி அம்பலத் தண்டான் டம்பெறினும்
மாறூர் மழவிடை யாய்கண் டிலம்வண் கதிர்வெதுப்பு
நீறூர் கொடுநெறி சென்றிச் செறிமென் முலைநெருங்கச்
சீறூர் மரையத ளின்தங்கு கங்குற்சிறு துயிலே. ந.சுஅ

1057 ஐயுற வாய்நம் அகன்கடைக் கண்டுவண் தேருருட்டும்
மையுறு வாட்கண் மழவைத் தழுவமற் றுன்மகனே
மெய்யுற வாம்இதுன் இல்லே வருகென வெள்கிச்சென்றாள்
கையுறு மான்மறி யோன்புலி யூரன்ன காரிகையே. ந.சுசு

1058 காரணி கற்பகங் கற்றவர் நற்றுணை பாணரொக்கல்
சீரணி சிந்தா மணியணி தில்லைச் சிவனடிக்குத்
தாரணி கொன்றையன் தக்கோர் தஞ்சங்க நிதிவிதிசேர்
ஊருணி உற்றவர்க் கூரன்மற் றியாவர்க்கும் ஊதியமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோவைத் திருவாசகம் முற்றுப்பெற்றது

கொளு அட்டவணை

659 காட்சி 660 ஐயம் 661—670 தெளிதல், நயப்பு, உட்கோள், தெய்வத்தை மகிழ்தல், புணர்ச்சி துணிதல், கலவியுரைத்தல், இருவயினொத்தல், கிளவி வேட்டல், நலம்புனைந் துரைத்தல், பிரிவுணர்த்தல் 671—680 பருவரலறிதல், அருட்குணமுரைத்தல், இடமணித்துக் கூறி வற்புறுத்தல், ஆடிடத்துய்த்தல், அருமை யறிதல், பாங்கியை யறிதல், பாங்கனை நினைதல், பாங்கன் வினாதல், உற்றதுரைத்தல், கழறியுரைத்தல் 681—690 கழற்றெதிர் மறுத்

தல், கவன்றுரைத்தல், வலியழி வுரைத்தல், விதியொடு வெறுத்தல், பாங்கன் நொந்துரைத்தல், றியலிடங் கேட்டல், இயலிடங் கூறல், வற்புறுத்தல், குறிவழிச் சேறல், குறிவழிக் காண்டல் 691—700 தலைவனை வியந்துரைத்தல், கண்டமை கூறல், செவ்வி செப்பல், அவ்விடத்தேகல், மின்னிடை மெலிதல், பொழில் கண்டு மகிழ்தல், உயிரென வியத்தல், தளர்வகன் றுரைத்தல், மொழி பெற வருந்தல், நாணிக்கண் புதைத்தல் 701—710 கண் புதைக்க வருந்தல், நாண்விட வருந்தல், மருங்கணைதல், இன்றியமை யாமை கூறல், ஆயத்துய்த்தல், நின்று வருந்தல், பொழி லிடைச் சேறல், பாங்கியிடைச் சேறல், குறையுறத் துணிதல், வேழம் வினுதல் 711—720 கலைமான் வினுதல், வழி வினுதல், பதி வினுதல், பெயர் வினுதல், மொழிபெறுது கூறல், கருத்தறிவித்தல், இடைவினுதல், ஐயுறுதல், அறிவுநாடல், வாட்டம் வினுதல் 721—730 குறையுற்று நிற்றல், அவன் குறிப்பறிதல், அவள் குறிப்பறி தல், இருவர் நினைவு மொருவழி யுணர்தல், பிறைதொழுகென்றல், வேறுபடுத்துக் கூறல், சுனையாடல்கூறி நகைத்தல், புணர்ச்சி யுரைத்தல், மதியுடம்படுதல், நடுங்க நாடல் 731—740 ஆற்று வுரைத்தல், உலகின்மேல் வைத்துரைத்தல், தன் துணிபுரைத்தல், மடலேறும்வகை யுரைத்தல், அருளாலரிதென விலக்கல், மொழி நடை யெழுதலரிதென விலக்கல், அவயவமெழுத லரிதென விலக் கல், உடம்படாது விலக்கல், உடம்பட்டு விலக்கல், குறிப்பறிதல் 741—750 மென்மொழியாற் கூறல், விரவிக் கூறல், அறியாள் போறல், வஞ்சித்துரைத்தல், புலந்து கூறல், வன்மொழியாற் கூறல், மனத்தொடு நேர்தல், தழைகொண்டு சேறல், சந்தனத்தழை தகாதென்று மறுத்தல், நிலத்தின்மைகூறி மறுத்தல் 751—760 நினைவறிவுகூறி மறுத்தல், படைத்துமொழியான் மறுத்தல், நாணு ரைத்து மறுத்தல், இசையாமைகூறி மறுத்தல், செவ்வியிலளென்று மறுத்தல், காப்புடைத்தென்று மறுத்தல், நீயே கூறென்று மறுத் தல், குலமுறைகூறி மறுத்தல், நகையாடி மறுத்தல், இரக்கத்தொடு மறுத்தல் 761—770 சிறப்பின்மைகூறி மறுத்தல், இளமைகூறி மறுத்தல், மறைத்தமைகூறி நகைத்துரைத்தல், நகைகண்டு மகிழ் தல், அறியாள்போன்று நினைவுகேட்டல், அவயவங் கூறல், கண் ணயந்துரைத்தல், தழையெதிர்தல், குறிப்பறிதல், குறிப்பறிந்து கூறல் 771—780 வகுத்துரைத்தல், தழையேற்பித்தல், தழை விருப்புரைத்தல், குறியிடங் கூறல், ஆடிடம் படர்தல், குறியிடத் துக் கொண்டுசேறல், இடத்துய்த்து நீங்கல், உவந்துரைத்தல், மருங் கணைதல், பாங்கியறிவுரைத்தல் 781—790 உண்மகிழ்ந்துரைத்தல், ஆயத்துய்த்தல், தோழி வந்துகூடல், ஆடிடம் புகுதல், தனிகண்

டுரைத்தல், பருவங்கூறி வரவுவிலக்கல், வரைவுடம்படாது மிகுத்துக் கூறல், உண்மைகூறி வரைவு கடாதல், வருத்தங்கூறி வரைவு கடாதல், தாயச்சங்கூறி வரைவுகடாதல் 791—800 இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாதல், தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாதல், எதிர்கோள்கூறி வரைவுகடாதல், ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாதல், அயலுரையுரைத்து வரைவுகடாதல், தினைமுதிர்வுரைத்து வரைவு கடாதல், பகல்வரல்விலக்கி வரைவுகடாதல், தினையொடுவெறுத்து வரைவுகடாதல், வேங்கையொடு வெறுத்து வரைவுகடாதல், இரக்கமுற்று வரைவுகடாதல் 801—810 கொய்தமைகூறி வரைவுகடாதல், பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாதல், மயிலொடுகூறி வரைவுகடாதல், வறும்புனங்கண்டு வருந்தல், பதிநோக்கி வருந்தல், இரவுக்குறி வேண்டல், வழியருமைகூறி மறுத்தல், நின்று நெஞ்சுடைதல், இரவுக்குறி நேர்தல், உட்கொள வினாதல் 811—820 உட்கொண்டு வினாதல், குறியிடங் கூறல், இரவுக்குறி யேற்பித்தல், இரவர வுரைத்தல், ஏதங்கூறி மறுத்தல், குறை நேர்தல், குறைநேர்ந்தமை கூறல், வரவுணர்ந்துரைத்தல், தாய் துயிலறிதல், துயிலெடுத்துச் சேறல் 821—830 இடத்துய்த்து நீங்கல், தளர்வகன்றுரைத்தல், மருங்கணைதல், முகங்கண்டு மகிழ்தல், பள்ளியிடத் துய்த்தல், வரவு விலக்கல், ஆற்றாதுரைத்தல், இரக்கங்கூறி வரைவு கடாதல், நிலவு வெளிப்பட வருந்தல், அல்லகுறி யறிவித்தல் 831—840 கடலிடை வைத்துத் துயரறிவித்தல், காமமிக்க கழிபடர் கிளவி, காப்புச் சிறைமிக்க கையறுகிளவி, ஆறு பார்த்துற்ற அச்சக் கிளவி, தன்னுட் கையாறெய்திடு கிளவி, நிலைகண்டுரைத்தல், இரவுறு துயரங் கடலொடு சேர்த்தல், அலரறி வுறுத்தல், அகன்றணைவு கூறல், கடலொடு வரவு கேட்டல் 841—850 கடலொடு புலத்தல், அன்னமோ டாய்தல், தேர்வழி நோக்கிக் கடலொடு கூறல், கூடலிழைத்தல், சுடரொடு புலம்பல், பொழுது கண்டு மயங்கல், பறவையொடு வருந்தல், பங்கயத்தொடு பரிவுற்றுரைத்தல், அன்னமோ டழிதல், வரவுணர்ந்துரைத்தல் 851—860 வருத்த மிகுதி கூறல், பருவங் கூறல், மகட் பேச்சுரைத்தல், பொன்னணி வுரைத்தல், அருவிலை யுரைத்தல், அருமை கேட்டழிதல், தளர்வறிந்துரைத்தல், குறிப்புரைத்தல், அருமை யுரைத்தல் ஆதரங் கூறல் 861—870 இறந்துபா டுரைத்தல், கற்பு நலனுரைத்தல், துணிந்தமை கூறல், துணிவொடு வினாவல், போக்கறிவித்தல், நாணிழந்து வருந்தல், துணிவெடுத்துரைத்தல், குறியிடங் கூறல், அடியொடு வழிநினைந்தவனுளம் வாடல், கொண்டு சென்றுய்த்தல் 871—880 ஓம்படுத் துரைத்தல், வழிப்படுத்துரைத்தல், மெல்லக் கொண்டேகல், அடலெடுத்துரைத்தல், அயர்வகற்

றல், வெறி விலக்கிக் கூறல், கண்டவர் மகிழ்தல், வழி விளையாடல், நகரணிமை கூறல், நகர் காட்டல் 881—890 பதிபரிசுரைத்தல், செவிலி தேடல், அறத்தொடு நிற்றல், கற்பு நிலைக்கிரங்கல், கவன்றுரைத்தல், அடிநினைந் திரங்கல், நற்றாய்க் குரைத்தல், நற்றாய் வருந்தல், கிளிமொழிக் கிரங்கல், சுடரோடிரத்தல் 891—900 பருவநினைந்து கவறல், நாடத் துணிதல், கொடிக் குறி பார்த்தல், சோதிடங்கேட்டல், சுவடுகண்டறிதல், சுவடுகண்டிரங்கல், வேட்ட மாதரைக் கேட்டல், புறவொடு புலத்தல், குரவொடு வருந்தல், விரதியரை வினவல் 901—910 வேதியரை வினவல், புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்தி வினவல், வியந்துரைத்தல், இயைபெடுத்துரைத்தல், மீள வுரைத்தல், உலகியல் புரைத்தல், அழுங்கு தாய்க் குரைத்தல், வருத்தம் மிகுதி கூறி வரைவு கடாதல், பெரும்பான்மை கூறி மறுத்தல், உள்ளது கூறி வரைவு கடாதல், 911—920 ஏதங் கூறி யிரவரவு விலக்கல், பழிவர வுரைத்துப் பகல் வரவு விலக்கல், தொழுதிரந்துகூறல், தாயறிவுகூறல், மந்திமேல் வைத்து வரைவு கடாதல், காவன்மேல் வைத்துக் கண்டுயிலாமை கூறல், பகலுடம்பட்டாள் போன்றிர வரவு விலக்கல், இரவுடம்பட்டாள் போன்று பகல் வரவு விலக்கல், இரவும் பகலும் வரவு விலக்கல், காலங்கூறி வரைவு கடாதல் 921—930 கூறுவிக்குற்றல், செலவு நினைந்துரைத்தல், பொலிவழி வுரைத்து வரைவு கடாதல், முலைவிலை கூறல், வருமது கூறி வரைவுடம்படுத்தல், வரை பொருட் பிரிவை புரையெனக்கூறல், நீயே கூறென்றல், சொல்லாதேகல், பிரிந்தமை கூறல், நெஞ்சொடு கூறல், 931—940 நெஞ்சொடு வருந்தல், வருத்தங் கண்டுரைத்தல், வழியொழுகி வற்புறுத்தல், வன்புறை யெதிரழிந்திரங்கல், வாய்மை கூறி வருத்தந் தணித்தல், தேறாது புலம்பல், காலம் மறைத்துரைத்தல், தூது வரவுரைத்தல், தூது கண்டழுங்கல், மெலிவு கண்டு செவிலி கூறல் 941—950 கட்டு வைப்பித்தல், கலக்கமுற்று நிற்றல், கட்டுவித்தி கூறல், வேலனை யழைத்தல், இன்ன லெய்தல், வெறி விலக்குவிக்க நினைதல், அறத்தொடு நிற்றலை யுரைத்தல், அறத்தொடு நிற்றல், ஐயந்தீரக் கூறல், வெறி விலக்கல் 951—960 செவிலிக்குத் தோழி யறத்தொடு நிற்றல், நற்றாய்க்குச் செவிலி யறத்தொடு நிற்றல், தேர்வரவு கூறல், மணமுரசு கேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தல், ஐயுற்றுக் கலங்கல், நிதிவரவு கூறு நிற்றல், மணமுரசு கூறல், மகிழ்ந்துரைத்தல், வழிபாடு கூறல், வாழ்க்கை நலங் கூறல் 961—970 காதல் கட்டுரைத்தல், கற்பறிவித்தல், கற்புப் பயப்புரைத்தல், மருவுதலுரைத்தல், கலவியின்பங் கூறல், கல்வி நலங் கூறல், பிரிவு நினைவுரைத்தல், கலக்கங்கண்டுரைத்தல், வாய்மொழி கூறித் தலைமகள் வருந்தல், பிரிவறிவித்தல்,

971—980. பிரிவு கேட்டிரங்கல், பிரிவு கூறல், வருத்தம் தணித்தல், பிரிந்தமை கூறல், பிரிவாற்றுமை கார்மிசை வைத்தல், வானோக்கி வருந்தல், கூதிர் கண்டு கவறல், முன் பனிக்கு நொந்துரைத்தல், பின்பனி நினைந்திரங்கல், இளவேனில் கண்டின்ன லெய்தல் 981—990 பருவங் காட்டி வற்புறுத்தல், பருவமன்றென்று கூறல், மறுத்துக்கூறல், தேர்வரவுகூறல், வினைமுற்றி நினைதல், நிலைமை நினைந்து கூறல், முகிலொடுகூறல், வரவெடுத்துரைத்தல், மறவாமை கூறல், வாட்டங் கூறல் 991—1000 பிரிவு நினைவுரைத்தல், ஆற்றுது புலம்பல், ஆற்றுமை கூறல், திணை பெயர்த்துரைத்தல், பொருத்தமறிந்துரைத்தல், பிரிந்தமை கூறல், இரவுறு துயரத்திற் கிரங்கியுரைத்தல், இகழ்ச்சி நினைந்தழிதல், உருவு வெளிப்பட்டு நிற்றல், நெஞ்சொடு நோதல் 1001—1010 நெஞ்சொடு புலத்தல், நெஞ்சொடு மறுத்தல், நாளெண்ணி வருந்தல், எறுவரவுகண் டிரங்கியுரைத்தல், பருவங் கண் டிரங்கல், முகிலொடுகூறல், தேர்வரவு கூறல், இளையரெதிர் கோடல், உண்மகிழ்ந் துரைத்தல், கண்டவர் கூறல் 1011—1020 பொறையுவந் துரைத்தல், பொதுப்படக்கூறி வாடியழுங்கல், கனவிழந் துரைத்தல், விளக்கொடு வெறுத்தல், வாரம் பகர்ந்து வாயின் மறுத்துரைத்தல், பள்ளியிடத்தூடல், செவ்வணிவிடுக்க வில்லோர் கூறல், அயலறிவுரைத்தவள் அழுக்கமெய்தல், செவ்வணி கண்ட வாயிலவர் கூறல், மனைபுகல்கண்ட வாயிலவர் கூறல் 1021—1030 முகமலர்ச்சி கூறல், காலநிகழ்வுரைத்தல், எய்தலெடுத் துரைத்தல், கலவிகருதிப் புலத்தல், குறிப்பறிந்து புலந்தமை கூறல், வாயிலவர் வாழ்த்தல், புனல்வர வுரைத்தல், தேர் வரவுகண்டு மகிழ்ந்து கூறல், புனல்விளையாட்டில் தம்முளுரைத்தல், தன்னை வியந்துரைத்தல் 1031—1040 நகைத்துரைத்தல், நாணுதல் கண்டு மிகுத்துரைத்தல், பாணன் வரவுரைத்தல், தோழியியற் பழித்தல், உழையரியற் பழித்தல், இயற்பட மொழிதல், நினைந்து வியந்துரைத்தல், வாயில் பெறுது மகன்றிற நினைதல், வாயிற்கண் நின்று தோழிக் குரைத்தல், வாயில் வேண்டத் தோழி கூறல் 1041—1050 தோழி வாயில் வேண்டல், மனையவர் மகிழ்தல், வாயின் மறுத்துரைத்தல், பாணனொடு வெகுளுதல், பாணன் புலந்துரைத்தல், விருந்தொடு செல்லத் தணிந்தமை கூறல், ஊடல் தணிவித்தல், அணைந்தவழி யூடல், புனலாட்டுவித்தமைகூறிப் புலத்தல், கலவிகருதிப் புலத்தல் 1051—1058 மிகுத்துரைத் தூடல், ஊடனீடவாடி யுரைத்தல், துனியொழிந் துரைத்தல், புதல்வன்மேல் வைத்துப் புலவி தீர்தல், கலவியிடத் தூடல், முன்னிகழ்வுரைத்தூடல் தீர்தல், பரத்தையைக் கண்டமைகூறிப் புலத்தல், ஊதியமெடுத்துரைத் தூடல்தீர்த்தல்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒ ன் ப தி ன் ம ர்

அருளிய

ஒன்பதாம் திருமுறை

ஆசிரியர் திருப்பெயரும் திருப்பதிக வகையும்

செம்பொன்மணி யம்பலத்து நிருத்த னார்க்குத்
திருவிசைப்பா உரைத்தவர்தந் திருப்பேர் சொல்லில்
பம்புபுகழ் செறிதிருமா ளிகைமெய்த் தேவர்[1]
பரிவுடைய சேந்தனார்[2] கருவூர்த் தேவர்[3]
நம்பிகா டவர்கோன்[4]நற் கண்டரா தித்தர்[5]
நன்குயர்வே ணாட்டடிகள்[6] திருவாலி யமுதர்[7]
அம்புவியோர் புகழ்புருடோத் தமர்[8]சேதி ராயர்[9]
ஆகஇவ ரொன்பதின்மர் தாமுறைகண் டடைவே. க

அடைவுறுமா ளிகைத்தேவர் நான்கு சேந்தர்
அன்புறுபல் லாண்டொன்றோ டிசைப்பா மூன்று
திடமுடைய கருவூரர் பத்து விறற்
சிறந்தகா டவரிரண்டு கண்டர் வேணாடர்
படிபுகழோ வொன்றுதிரு வாலி நான்கு
பன்னுபுரு டோத்தமனா ரிரண்டுசே திராய
ருடையதிருக் கடைக்காப்பொன் றாகவிரு பத்தொன்
பானேது செய்யுள்முந் நூற் றறுபதின்னே டைந்தே.* உ

*இந்த 365 செய்யுட்களில் இதுவரை கிடைத்துள்ளவை 301 செய்யுட்களே. இவற்றுள் கருவூர்த்தேவர் 103, சேந்தனார் 47, திருமாளிகைத் தேவர் 45, திருவாலியமுதனார் 42, புருடோத்தமநம்பி 22, பூந்துருத்தி நம்பிகாட நம்பி 12, கண்டராதித்தர் 10, வேணாட்டடிகள் 10, சேதிராயர் 10 ஆக 301 செய்யுட்கள். இவற்றுள் திருவிசைப்பா 288, திருப்பல்லாண்டு 13 ஆகும்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிசைப்பா

திருமாளிகைத் தேவர் - 1—45

1. கோயில் - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1 ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே உணர்வுசூழ் கடந்ததோ ருணர்வே, தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே, அளிவள ருள்ளத் தானந்தக் கனியே அம்பலம் ஆடரங் காக, வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத் தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே. க

2 இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்டுகொண் டென்னுள் இருட்பிழம் பறவெறிந் தெழுந்த, சுடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்குந் தூயநற் சோதியுட் சோதீ, அடல்விடைப் பாகா அம்பலக் கூத்தா அயனொடு மாலறி யாமைப், படரொளி பரப்பிப் பரந்துநின் றாயைத் தொண்டனேன் பணியுமா பணியே. உ

3 தற்பரம் பொருளே சசிகண்ட சிகண்டா சாமகண்டா அண்ட வாணா, நற்பெரும் பொருளாய் உரைகலந் துன்னை என்னுடை நாவினால் நவில்வான், அற்பனென் னுள்ளத் தளவிலாவுன்னைத் தந்தபொன் அம்பலத்தாடி, கற்பமாய்உலகாய் அல்லையா னாயைத் தொண்டனேன் கருதுமா கருதே. ங

4 பெருமையிற் சிறுமை பெண்ணொடா ணாயென் பிறப்பிறப் பறுத்தபே ரொளியே, கருமையின் வெளியே கயற்கணாள் இமவான் மகளுமை யவள்களை கண்ணே, அருமையின் மறைநான் கோலமிட் டரற்றும் அப்பனே அம்பலத் தமுதே, ஒருமையிற் பலபுக் குருவினின் றாயைத் தொண்டனேன் உரைக்குமா றுரையே. ச

5 கோலமே மேலை வானவர் கோவே குணங்குறி யிறந்ததோர் குணமே, காலமே கங்கை நாயகா எங்கள் காலகாலா காம நாசா, ஆலமே அமுதுண் டம்பலஞ் செம்பொற் கோயில் கொண் டாடவல் லானே, ஞாலமே தமியேன் நற்றவத் தாயைத் தொண்டனேன் நணுகுமா நணுகே. ௫

6 நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற நெற்றிக்கண் ணுடையதோர் நெருப்பே, வேறணி புவன போகமே யோக வெள்ளமே மேருவில் வீரா, ஆறணி சடையெம் அற்புதக் கூத்தா அம்பொன்செய் அம்பலத் தரசே, ஏறணி கொடியெம் மீசனே யுன்னைத் தொண்டனேன் இசையுமா றிசையே. ௬

7 தனதன்நற் றோழா சங்கரா சூல பாணியே தாணுவே சிவனே, கனகநற் றூணே கற்பகக் கொழுந்தே கண்கள்மூன் றுடையதோர் கரும்பே, அனகனே குமர விநாயக சனக அம்பலத் தமரசே கரனே, உனகழல் இணையென் நெஞ்சினுள் இனிதாத் தொண்டனேன் நுகருமா நுகரே. ௭

8 திறம்பிய பிறவிச் சிலதெய்வ நெறிக்கே திகைக்கின்றேன் தனைத் திகையாமே, நிறம்பொன்னும் மின்னும் நிறைந்தசே வடிக்கீழ் நிகழ்வித்த நிகரிலா மணியே, அறம்பல திறங்கண் டருந்தவர்க் கரசாய் ஆலின்கீழ் இருந்த அம்பலவா, புறஞ்சமண் புத்தர் பொய்கள்கண் டாயைத் தொண்டனேன் புணருமா புணரே. ௮

9 தக்கன்நற் றலையும் எச்சன்வன் தலையுந் தாமரை நான்முகன் தலையும், ஒக்கவிண் டுருள ஒண்திருப் புருவம் நெரித்தரு ளியவுருத் திரனே, அக்கணி பலித்தோ லாடைமே லாட வாடப்பொன் னம்பலத் தாடுஞ், சொக்கனே யெவர்க்குந் தொடர்வரி யாயைத் தொண்டனேன் தொடருமா தொடரே. ௯

10 மடங்கலாய்க் கனகன் மார்புகீண் டானுக் கருள்புரி வள்ளலே மருளார், இடங்கொள்முப் புரம்வெந் தவியவை திகத்தேரேறிய ஏறுசே வகனே, அடங்கவல் அரக்கன் அருள்திரு வரைக்கீ ழடர்த்தபொன் னம்பலத் தரசே, விடங்கொள்கண் டத்தெம் விடங்கனே யுன்னைத் தொண்டனேன் விரும்புமா விரும்பே. ௧௦

11 மறைகளும் அமரர் கூட்டமும் மாட்டா தயன்திரு மாலொடு மயங்கி, முறைமுறை முறையிட் டோர்வரி யாயை மூர்க்கனேன் மொழிந்தபுன் மொழிகள், அறைகழ லரன்சீ ரறிவிலா வெறுமைச் சிறுமையிற் பொறுக்குமம் பலத்துள், நிறைதரு கருணா நிலயமே யுன்னைத் தொண்டனேன் நினை யுமா நினையே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

2. கோயில் - உயர்கொடியாடை - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

12 உயர்கொடி யாடை மிடைபட லத்தின் ஓமதூ மப்பட லத்தின், பெயர்நெடு மாடத் தகிற்புகைப் படலம் பெருகிய பெரும்பற்றப் புலியூர்ச், சியரொளி மணிகள் நிரந்துசேர் கனகம் நிறைந்தசிற் றம்பலக் கூத்தா, மயர்வறும் அமரர் மகுடந்தோய் மலர்ச்சே வடிகளென் மனத்துவைத் தருளே. க

13 கருவளர் மேகத் தகடுதோய் மகுடக் கனகமா ளிகை கலந் தெங்கும், பெருவளர் முத்தீ நான்மறைத் தொழில்சா லெழில்மிகு பெரும்பற்றப் புலியூர்த், திருவளர் தெய்வப் பதிவதி நீதியம் திரண்டசிற் றம்பலக் கூத்தா, உருவளா ரின்பச் சிலம்பொலி அலம்பும் உன்னடிக் கீழதென் னுயிரே. உ

14 வரம்பிரி வாளை மிளிர்மடுக் கமலம் கரும்பொடு மாந் துமே திகள்சேர், பரம்பிரி செந்நெற் கழனிச்செங் கழுநீர்ப் பழனஞ்சூழ் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச், சிரம்புனர் முடிவா னவர் அடி முறையா விறைஞ்சுசிற் றம்பலக் கூத்தா, நிரந்தரம் முனிவர் நினைதிருக் கணைக்கால் நினைந்துநின் றேழிந்ததென் நெஞ்சே. ௩

15 தேர்மலி விழவிற் குழலொலி தெருவிற் கூத்தொலி ஏத்தொலி ஓத்தின், பேரொலி பரந்து கடலொலி மலியப் பொலிதரு பெரும்பற்றப் புலியூர்ச், சீர்நில விலயத் திருநடத் தியல்பில் திகழ்ந்தசிற் றம்பலக் கூத்தா, வார்மலி முலையாள் வருடிய திரண்மா மணிக்குறங் கடைந்ததென் மதியே. ச

16 நிறைதழை வாழை நிழற்கொடி நெடுந்தெங் கிளங்கமு குளங்கொள்நீள் பலமாப், பிறைதவழ் பொழில்சூழ் கிடங்

கிடைப் பதனை முதலைநிற் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச், சிறை கொள்நீர்த் தரளத் திரள்கொள்நித் திலத்த செம்பொன்சிற் றம்பலக் கூத்த, பொறையணி நிதம்பப் புலியத ளாடைக் கச்சு நூல் புகுந்ததென் புகலே. ௫

17 அதுமதி யிதுவென் றலந்தலை நூல்கற் றழைப்பொழிந் தருமறை யறிந்து, பிதுமதி வழிநின் றொழிவிலா வேள்விப் பெரியவர் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச், செதுமதிச் சமணருந் தேரருஞ் சேராச் செல்வச்சிற் றம்பலக் கூத்த, மதுமதி வெள்ளத் திருவயிற் றுந்தி வளைப்புண்டென் னுள்மகிழ்ந் ததுவே. ௬

18 பொருவரைப் புயத்தின் மீமிசைப் புலித்தோல் பொடியணி புனைநூல் அகலம், பெருவரை புரைதின் தோளுடன் காணப் பெற்றவர் பெரும்பற்றப் புலியூர்த், திருமரு வுதரத் தார்நிசை மிடைப்ப நடஞ்செய்சிற் றம்பலக் கூத்த, உருமரு வுதரத் தனிவடந் தொடர்ந்து கிடந்ததென் னுணர்வுணர்ந் துணர்ந்தே. ௭

19 கணியெரி விசிறு கரம்துடி விடவாய்க் கங்கணஞ் செங்கைமற் றபயம், பிணிகெட இவைகண் டான்பெரு நடத்திற் பிரிவிலார் பெரும்பற்றப் புலியூர்த், திணிமணிநீல கண்டத்தென் னமுதே சீர்கொள்சிற் றம்பலக் கூத்த, அணிமணி முறுவற் பவளவாய்ச் செய்ய சோதியு ளடங்கிற்றென் னறிவே. ௮

20 திருநெடு மாலிந் திரன்அயன் வானோர் திருக்கடைக் காவலின் நெருக்கிற், பெருமுடி மோதி யுகும்மணி முன்றிற் பிறங்கிய பெரும்பற்றப் புலியூர்ச், செருநெடு மேரு வில்லின்முப் புரந்தீ விரித்தசிற் றம்பலக் கூத்த, கருவடி குழைக்கா தமலச் செங் கமல மலர்முகம் கலந்ததென் கருத்தே. ௯

21 ஏர்கொள்கற் பகமோத் திருசிலைப் புருவம் பெருந்தடங் கண்கள்மூன் றுடையோன், பேர்களா யிரநூ றாயிரம் பிதற்றும் பெற்றியோர் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச், சீர்கொள்கொக் கிறகுங் கொன்றையுந் துன்று சென்னிச்சிற் றம்பலக் கூத்த, நீர்கொள்செஞ் சடைவாழ் மதிபுது மத்தம் நிகழ்ந்தவென் சிந்தையுள் நிறைந்தே. ௧௦

22 காமனைக் காலன் தக்கன்மிக் கெச்சன் படக்கடைக் கணித்தவன் அல்லாப், பேய்மனம் பிறிந்த தவப்பெருந் தொண்டர் தொண்டனேன் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச், சேமநற் றில்லை வட்டங்கொண் டாண்ட செல்வச்சிற் றம்பலக் கூத்த, பூமல ரடிக்கீழ்ப் புராணபூ தங்கள் பொறுப்பரோ என் புன்சொலின் பொருளே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

3. கோயில் - உறவாகிய யோகம் - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

23 உறவா கியயோ கமும்போ கமுமாய் உயிராளி என்னு மென் பொன்னொருநாள், சிறவா தவர்புரஞ் செற்ற கொற்றச் சிலைகொண்டு பன்றிப்பின் சென்றுநின்ற, மறவா என்னும் மணிநீ ருருவி மகேந்திர மாமலைமே லுறையுங், குறவா என்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

24 காடாடு பல்கணஞ் சூழக் கேழற் கடும்பின் நெடும்பகற் கான்நடந்த, வேடா மகேந்திர வெற்பா என்னும் வினையேன் மடந்தைவிம் மாவெருவுஞ், சேடா என்னுஞ் செல்வர்மூ வாயிரஞ் செழுஞ்சோதி அந்தணர் செங்கைதொழுங், கோடா என்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. ௨

25 கானே வரும்முரண் ஏனம் எய்த களியார் புளினநற் காளாயென்னும், வானே தடவும் நெடுங் குடுமி மகேந்திர மாமலை மேலிருந்த, தேனே யென்னுந் தெய்வவாய் மொழியார் திருவர்ளர்மூவா யிரவர் தெய்வக், கோனே யென்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. ௩

26 வெறியேறு பன்றிப் பின்சென் றொருநாள் விசயற் கருள் செய்த வேந்தேயென்னும், மறியேறு சாரல் மகேந்திர மாமலைமே லிருந்த மருந்தேயென்னும், நெறியே யென்னும் நெறிநின் றவர்கள் நினைக்கின்ற நீதி வேதாந்தநிலைக், குறியே யென்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. ௪

27 செழுந்தென்றல் அன்றில்இத் திங்கள் கங்குல் திரைவீரை தீங்குழல் சேவின்மணி, எழுந்தின் றென்மேல் பகையாட வாடும் எனைநீ நலிவதென் னேயென்னும், அழுந்தா மகேந் திரத் தந்த ரப்புட் கரசுக் கரசே அமரர்தனிக், கொழுந்தே யென்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. ரு

28 வண்டார் குழலுமை நங்கை முன்னே மகேந்திரச் சாரல் வராகத்தின்பின், கண்டார் கவலவில்லாடி வேடர் கடிநா யுடன்கை வளைந்தாயென்னும், பண்டாய மலரயன் தக்க னெச் சன் பகலோன் தலைபல் பசுங்கண், கொண்டா யென்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

29 கடுப்பாய்ப் பறைகறங்கக் கடுவெஞ் சிலையுங் கணையுங் கவணுங் கைக்கொண், டுடுப்பாய் தோல் செருப்புச் சுரிகை வராக முன்னோடி விளியுளைப்ப, நடப்பாய் மகேந்திர நாதநா தாந்தத் தரையா என்பார்க்கு நாதாந்தபதங், கொடுப்பா யென் னுங் குணக்குன்றே யென்னுங் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத் தனையே. எ

30 சேவேந்து வெல்கொடி யானே யென்னுஞ் சிவனே யென் சேமத் துணையே யென்னும், மாவேந்து சாரல் மகேந்தி ரத் தில் வளர்நா யகாஇங்கே வாராயென்னும், பூவேந்தி மூவா யிரவர் தொழப் புகழேந்து மன்றுபொலிய நின்ற, கோவே யென்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. அ

31 தாவார் புனம் சுனைதாழ் அருவித் தடம்கல் லுறையு மடங்கலமர், மாவார் பொழிலெழில் வேங்கை யெங்கும் மழை சூழ் மகேந்திர மாமலைமேற், சுரவா என்னுஞ் சுடர் நீள் முடி மாலயன் இந்திரன் முதல்தே வர்க்கெல்லாங், குரவா என்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

32 திருநீ றிடாவுருத் தீண்டேன் என்னும் திருநீறு மெய் திரு முண்டத்திட்டுப், பெருநீல கண்டன் திறங்கொண் டிவள்

பிதற்றிப் பெருந்தெரு வேதிரியும், வருசீ ரருவி மகேந்தி ரப்பொன் மலையின் மலைமக ளுக்கருளுங், குருசீ யென்னும் குணக்குன்றே யென்னுங் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. ௧0

33 உற்றாய் என்னும் உன்னை யன்றி மற்றேன் றுணரே னென்னும் உணர்வுகள் கலக்கப், பெற்றாய ஐந்தெழுத்தும் பிதற்றிப் பிணிதீர வெண்ணீறிடப் பெற்றே னென்னும், சுற்றாய சோதி மகேந்தி ரஞ்சூழ மனத்திருள் வாங்கிச் சூழாதநெஞ்சிற், குற்றா யென்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. ௧௧

34 வேறாக உள்ளத் துவகை விளைத் தவனிச் சிவலோக வேதவென்றி, மாறாத மூவா யிரவரையும் எனையும் மகிழ்ந் தாள வல்லா யென்னு, மாறர் சிகர மகேந்தி ரத்துன் னடியார் பிழைபொறுப் பாய்மாதோர், கூறா யென்னுங் குணக்குன்றே யென்னுங் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. ௧௨

திருச்சிற்றம்பலம்

4. கோயில் - இணங்கிலாவீசன் - பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

35 இணங்கிலா ஈசன்நேசத் திருந்தசித் தத்தி னேற்கு
முணங்கொள்சீர்த் தில்லை வாணன் மணவடியார்கள்வண்மைக்
குணங்களைக் கூறா வீறிற் கோறைவாய்ப் பீறற் பிண்டப்
பிணங்களைக் காணா கண்வாய் பேசாதப் பேய்க ளோடே. ௧

36 எட்டுரு விரவி யென்னை ஆண்டவன் ஈண்டு சோதி
விட்டிலங் கலங்கல் தில்லை வேந்தனைச் சேர்ந்திலாத
துட்டரைத் தூர்த்த வார்த்தைத் தொழும்பரைப் பிழம்புபேசும்
பிட்டரைக் காணா கண்வாய் பேசாதப் பேய்க ளோடே. ௨

37 அருள்திரள் செம்பொற் சோதி அம்பலத் தாடுகின்ற
இருள்திரள் கண்டத் தெம்மான் இன்பருக் கன்பு செய்யா
வரட்டரை யரட்டுப் பேசு மழுக்கரைக் கழுக்க ளாய
பிரட்டரைக் காணா கண்வாய் பேசாதப் பேய்க ளோடே. ௩

38 துணுக்கென அயனும் மாலுந் தொடர்வருஞ் சுடரா யிப்பால்
அணுக்கருக் கணிய செம்பொ னம்பலத் தாடிக் கல்லாச்
சிணுக்கரைச்செத்தற்கொத்தைச்சிதம்பரைச்சித்தையூத்தைப்
பிணுக்கரைக் காணா கண்வாய் பேசாதப் பேய்களோடே. ௪

39 திசைக்குமிக் குலவு சீர்த்தித் தில்லைக்கூத் துகந்து தீய
நசிக்கவெண் ணீற தாடும் நமர்களை நணுகா நாய்கள்
அசிக்கவா ரியங்க ளோதும் ஆதரைப் பேத வாதப்
பிசுக்கரைக் காணா கண்வாய் பேசாதப் பேய்க ளோடே. ௫

40 ஆடர வாட ஆடும் அம்பலத் தமிர்தே யென்னுஞ்
சேடர்சே வடிகள் சூடத் திருவிலா உருவி னாரைச்
சாடரைச் சாட்கை மோடச் சழக்கரைப் பிழக்கப் பிட்கப்
பேடரைக் காணா கண்வாய் பேசாதப் பேய்க ளோடே. ௬

41 உருக்கியென் னுள்ளத் துள்ளே ஊறலந் தேறல் மாறாத்
திருக்குறிப் பருளுந் தில்லைச் செல்வன்பாற் செல்லுஞ் செல்வி
னருக்கரை யுள்ளல் வாய கள்ளரை அவியாப் பாவப்
பெருக்கரைக் காணா கண்வாய் பேசாதப் பேய்க ளோடே. ௭

42 செக்கரொத் திரவி நூறா யிரத்திர ளொப்பாம் தில்லைச்
சொக்கரம் பலவ ரென்னுஞ் சுருதியைக் கருத மாட்டா
வெக்கரைக் குண்ட மிண்ட வெத்தரைப் புத்த ராதிப்
பொக்கரைக் காணா கண்வாய் பேசாதப் பேய்க ளோடே. ௮

43 எச்சனைத் தலையைக் கொண்டு செண்டடித் திடபம் ஏறி
அச்சங்கொண் டமரர் ஓட நின்றஅம் பலவற் கல்லாக்
கச்சரைக் கல்லாப் பொல்லாக் கயவரைப் பசுநூல் கற்கும்
பிச்சரைக் காணா கண்வாய் பேசாதப் பேய்க ளோடே. ௯

44 விண்ணவர் மகுட கோடி மிடைந்தொளிர் மணிகள் வீசும்
அண்ணலம் பலவன் கொற்ற அரசனுக் காசை யில்லாத்
தெண்ணரைத் தெருளாஉள்ளத்திருளரைத்திட்டைமுட்டைப்
பெண்ணரைக் காணா கண்வாய் பேசாதப் பேய்களோடே. ௧௦

45 சிறப்புடை யடியார் தில்லைச் செம்பொனம் பலவற் காளாம்
உறைப்புடை யடியார் கீழ்க்கீ ழுறைப்பர்சே வடிநீ றுடார்
இறப்பொடு பிறப்பி னுக்கே இனியராய் மீண்டும் மீண்டும்
பிறப்பரைக் காணா கண்வாய் பேசாதப் பேய்க ளோடே. ௧௧

5. திருவீழிமிழலை - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

46 ஏக நாயகனை இமையவர்க் கரசை என்னுயிர்க் கமுதினை யெதிரில், போகநா யகனைப் புயல்வணற் கருளிப் பொன்னெடுஞ் சிவிகையா வூர்ந்த, மேகநா யகனை மிகுதிரு வீழி மிழலை விண் இழிசெழுங் கோயில், யோகநா யகனை யன்றிமற் றொன்றும் உண்டென உணர்கிலேன் யானே. க

47 கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக் கரையிலாக் கருணைமா கடலை, மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச், செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎஞ் சிவனைத் திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த, கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளங் குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே. உ

48 மண்டலத் தொளியை விலக்கியான் நுகர்ந்த மருந்தையென் மாறிலா மணியைப், பண்டலர் அயன்மாற் கரிதுமாய் அடியார்க் கெளியதோர் பவளமால் வரையை, விண்டலர் மலர்வாய் வேரிவார் பொழில்சூழ் திருவீழி மிழலையூ ராளுங், கொண்டல்அம் கண்டத் தெங்குரு மணியைக் குறுகவல் வினைகுறு காவே. ௩

49 தன்னடி நிழற்கீ ழென்னையுந் தகைத்த சசிகுலா மவுலியைத் தானை, என்னிடைக் கமலம் மூன்றினுள் தோன்றி யெழுஞ்செழுஞ் சுடரினை அருள்சேர், மின்னெடுங் கடலுள் வெள்ளத்தை வீழி மிழலையுள் விளங்குவெண் பளிங்கின், பொன்னடிக் கடிமை புக்கினிப் போக விடுவனோ பூண்டுகொண் டேனே. ச

50 இத்தெய்வ நெறிநன் றென்றிருள் மாயப் பிறப்பறா இந்திர சாலப், பொய்த்தெய்வ நெறிநான் புகாவகை புரிந்த புராணசிந் தாமணி வைத்த, மெய்த்தெய்வ நெறிநான் மறையவர் வீழி மிழலைவிண் இழிசெழுங் கோயில், அத்தெய்வ நெறியிற் சிவமலா தவமும் அறிவரோ அறிவுடை யோரே. ரு

51 அக்கனா அனைய செல்வமே சிந்தித் தைவரோ டழுந்தியான் அவமே, புக்கிடா வண்ணங் காத்தெனை ஆண்ட

புனிதனை வனிதைபா கனையெண், திக்கெலாங் குலவும் புகழ்த் திரு வீழி மிழலையான் திருவடி நிழற்கீழ்ப், புக்குநிற் பவர்தம் பொன்னடிக் கமலப் பொடியணிந் தடிமைபூண் டேனே. ௬

52 கங்கைநீ ரரிசிற் கரையிரு மருங்குங் கமழ்பொழில் தழுவிய கழனித், திங்கள்நேர் தீண்ட நீண்டமா ளிகைசூழ் மாடநீ டுயர்திரு வீழித், தங்குசீர்ச் செல்வத் தெய்வத் தான் தோன்றி நம்பியைத் தன்பெருஞ் சோதி, மங்கையோர் பாகத் தென்னரு மருந்தை வருந்திநான் மறப்பனோ இனியே. ௭

53 ஆயிரங் கமலம் ஞாயிறு யிரம்முக் கண்முக கரசர ணத் தோன், பாயிருங் கங்கை பனிநிலாக் கரந்த படர்சடை மின்னு பொன் முடியோன், வேயிருந் தோளி உமைமண வாளன் விரும்பிய மிழலைசூழ் பொழிலைப், போயிருந் தேயும் போற்று வார் கழல்கள் போற்றுவார் புரந்தரா திகளே. ௮

54 எண்ணில்பல் கோடி சேவடி முடிகள் எண்ணில்பல் கோடிதிண் தோள்கள், எண்ணில்பல் கோடி திருவுரு நாமம் ஏர்கொள்முக் கண்முக மியல்பும், எண்ணில்பல் கோடி யெல் லைக்கப் பாலாய் நின்றைஞ்ஞூற் றந்தண ரேத்தும், எண்ணில் பல் கோடி குணத்தர்ஏர் வீழி யிவர்நம்மை ஆளுடை யாரே.

55 தக்கன்வெங் கதிரோன் சலந்தரன் பிரமன் சந்திரன் இந்திரன் எச்சன், மிக்கநெஞ் சரக்கன் புரம்கரி கருடன் மறலிவே ளிவர்மிகை செகுத்தோன், திக்கெலாம் நிறைந்த புகழ்த்திரு வீழி மிழலையான் திருவடி நிழற்கீழ்ப், புக்கிருந் தவர்தம் பொன்னடிக் கமலப் பொடியணிந் தடிமைபூண் டேனே. ௧0

56 உளங்கொள மதுரக் கதிர்விரித் துயிர்மேல் அருள் சொரி தரும்உமா பதியை, வளங்கிளர் நதியும் மதியமுஞ் சூடி மழவிடை மேல்வரு வானை, விளங்கொளி வீழி மிழலை வேந் தேயென் றுந்தனைச் சேந்தன்தா தையையான், களங் கொள அழைத்தாற் பிழைக்குமோ அடியேன் கைக்கொண்ட கனகக்கற் பகமே. ௧௧

57 பாடலங் காரப் பரிசில்கா சருளிப் பழுத்தசெந் தமிழ் மலர் சூடி, நீடலங் காரத் தெம்பெரு மக்கள் நெஞ்சினுள்

நிறைந்துநின் றூனை, வேடலங் காரக் கோலத்தின் அமுதைத் திருவீழி மிழலையூ ராளுங், கேடிலங் கீர்த்திக் கனககற் பகத்தைக் கெழுமுதற் கெவ்விடத் தேனே. கஉ

திருச்சிற்றம்பலம்

6. திருவாவடுதுறை - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

58 பொய்யாத வேதியர் சாந்தைமெய்ப் புகழாளர் ஆயிரம் பூசுரர், மெய்யே திருப்பணி செய்சீர் மிகுகா விரிக்கரை மேய, ஐயா திருவா வடுதுறை யமுதே யென்றுன்னை யழைத் தக்கால், மையார் தடங்கண் மடந்தைக்கொன் றருளா தொழிவது மாதிமையே. க

59 மாதி மணங்கம ழும்பொழில் மணிமாட மாளிகை வீதிசூழ், சோதி மதிலணி சாந்தைமெய்ச் சுருதி விதிவழி யோர்தொழும், ஆதி யமரர் புராணனும் அணியா வடுதுறை நம்பிநின்ற, நீதி யறிகிலள் பொன்நெடுந் திண்டோள் புணர நினைக்குமே. உ

60 நினைக்கு நிரந்தர னேயென்னும் நிலாக்கோலச் செஞ் சடைக் கங்கைநீர், நனைக்கும் நலங்கிளர் கொன்றைமேல் நயம் பேசும் நன்னுதல் நங்கைமீர், மனக்கின்ப வெள்ள மலைமகள் மணவாள நம்பிவண் சாந்தையூர், தனக்கின்ப னாவடு தண் டுறைத் தருணேந்து சேகர னென்னுமே. ங

61 தருணேந்து சேகர னேயெனுந் தடம்பொன்னித் தென் கரைச் சாந்தையூர்ப், பொருள் நேர்ந்த சிந்தை யவர்தொழப் புகழ்செல்வம் மல்குபொற் கோயிலுள், அருள்நேர்ந் தமர்திரு வாவடு துறையாண்ட ஆண்தகை யம்மானே, தெருள்நேர்ந்த சித்தம் வலியுவா திலக நுதலி திறத்திலே. ச

62 திலக நுதலுமை நங்கைக்குந் திருவா வடுதுறை நம் பிக்குங், குலக அடியவர்க் கென்னையாட் கொடுத்தாண்டு கொண்ட குணக்கடல், அலதொன் றறிகின்றி லேமெனும் அணியும்வெண் ணீறஞ் செழுத்தலால், வலதொன் றிலள் இதற் கென் செய்கேன் வயலந்தண் சாந்தையர் வேந்தனே. ரு

63 வேந்தன் வளைத்தது மேருவில் அரவுநாண் வெங்கணை செங்கண்மால், போந்த மதிலணி முப்புரம் பொடியாட வேதப் புர வித்தேர், சாந்தை முதலயன் சாரதி கதியருளென்னுமித் தையலே, யாந்தண் திருவா வடுதுறையான் செய்கை யாரறி கிற்பாரே ௬

64 கிற்போ மெனத்தக்கன் வேள்விபுக் கெடுத்தோடிக் கெட்ட வத்தேவர்கள், சொற்போலும் மெய்ப்பயன் பாவிகா ளென்சொல்லிச் சொல்லுமித் தூமொழி, கற்போல் மனம் கனி வித்தவெங் கருணைல யாவந்திடா யென்றால், பெற்போ பெருந்திரு வாவடு துறையாளி பேசா தொழிவதே. ௭

65 ஒழிவொன்றி லாஉண்மை வண்ணமும் உலப்பிலள் ளூறின்ப வெள்ளமும், ஒழிவொன்றி லாப்பொன்னித் தீர்த்த மும் முனிகோடி கோடியா மூர்த்தியும், அழிவொன்றி லாச் செல்வச் சாந்தையூ ரணியா வடுதுறை யாடினான், இழி வொன்றி ல்லாவகை யெய்திநின் றிறுமாக்கும் என்னிள மானனே. ௮

66 மானேர் கலைவளை யுங்கவர்ந் துளங்கொள்ளை கொள்ள வழக்குண்டே, தேனே அமுதேயென் சித்தமே சிவலோக நாயகச் செல்வமே, யானேய லம்புபு னற்பொன்னி அணியா வடுதுறை அன்பர்தங், கோனேநின் மெய்யடி யார்மனக் கருத்தை முடித்திடுங் குன்றமே. ௯

67 குன்றேந்தி கோகன தத்தயன் அறியா நெறியென்னைக் கூட்டினா, யென்றேங்கி யேங்கி அழைக்கின்றா ளிளவல்லி யெல்லை கடந்தனள், அன்றேய லம்புபு னற்பொன்னி அணியா வடுதுறை யாடினாள், நன்றே யிவள்நம் பரமல்லள் நவலோக நாயகன் பாலளே. ௧௦

68 பாலும் அமுதமும் தேனுமாய் ஆனந்தம்தந்துள்ளேபாலிப்பான்
போலுமே னுருயிர்ப் போகமாம் புரகால காமபு ராந்தகன்
சேலுங் கயலுந் திளைக்குநீர்த் திருவா வடுதுறை வேந்தனே
டாலுமதற்கே முதலுமாம் அறிந்தோம் அரிவை பொய்யாததே.

திருச்சிற்றம்பலம்

7. திருவிடைக்கழி - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

69 மாலுலா மனம்தந் தென்கையிற் சங்கம் வவ்வினான்
மலைமகள் மதலை, மேலுலாந் தேவர் குலமுழு தாளுங் குமர
வேள் வள்ளிதன் மணாளன், சேலுலாங் கழனித் திருவிடைக்
கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற, வேலுலாந் தடக்கை
வேந்தனென் சேந்தன் என்னுமென் மெல்லிய லிவளே. க

70 இவளைவா ரிளமென் கொங்கைபீர் பொங்க எழில்கவர்ந்
தானிளங் காளை, கவளமா கரிமேல் கவரிசூழ் குடைக்கீழ்க்
கனகக்குன் றெனவருங் கள்வன், திவளமா ளிகைசூழ் திரு
விடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற, குவளை மாமலர்க்
கண் நங்கையா னைக்குங் குழகன்நல் அழகன்நங் கோவே. உ

71 கோவினைப் பவளக் குழமணக் கோலக் குழாங்கள்சூழ்
கோழிவெல் கொடியோன், காவல்நற் சேனையென் னக்காப்
பவனென் பொன்னை மேகலை கவர்வானே, தேவினற் றலைவன்
திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற, தூவிநற்
பீலி மாமயி லூருஞ் சுப்பிர மண்ணியன் தானே. ௩

72 தானமர் பொருது வானவர் சேனை மடியச்சூர் மார்பினைத்
தடிந்தோன், மானமர் தடக்கை வள்ளல்தன் பிள்ளை மறை
நிறை சட்டறம் வளரத், தேனமர் பொழில்சூழ் திருவிடைக்
கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற, கோனமர் கூத்தன் குல
இளங் களிறென் கொடிக்கிடர் பயப்பதுங் குணமே. ௪

73 குணமணிக் குருளைக் கொவ்வைவாய் மடந்தை படுமிடர்
குறிக்கொளா தழகோ, மணமணி மறையோர் வானவர் வையம்
உய்யமற் றடியனேன் வாழத், திணமணி மாடத் திருவிடைக்
கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற, கணமணி பொருநீர்க்
கங்கைதன் சிறுவன் கணபதி பின்னிளங்கிளையே. ௫

74 கிளையிளஞ் சேயக் கிரிதனைக் கீண்ட ஆண்டகை கேடில்
வேற் செல்வன், வளையிளம் பிறைச்செஞ் சடையரன் மதலை
கார்நிற மால்திரு மருகன், திளையிளம் பொழில்சூழ் திரு
விடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற, முளையிளங்

களிறென் மொய்குழற் சிறுமிக் கருளுங்கொல் முருகவேள் பரிந்தே. ௬

75 பரிந்தசெஞ் சுடரோ பரிதியோ மின்னோ பவளத்தின் குழவியோ பசும்பொன், சொரிந்தசிந் தூரமோ தூமணித் திரளோ சுந்தரத் தரசிது வென்னத், தெரிந்தவை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற, வரிந்தவெஞ் சிலைக்கை மைந்தனை அஞ்சொல் மையல்கொண் டையுறும் வகையே. ௭

76 வகைமிகும் அசுரர் மாளவந் துழிஞை வானமர் விளைத் ததா ளாளன், புகைமிகும் அனலிற் புரம்பொடி படுத்த பொன்மலை வில்லிதன் புதல்வன், திகைமிகு கீர்த்தித் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற, தொகைமிகு நாமத் தவன்திரு வடிக்கென் துடியிடை மடல்தொடங் கினளே. ௮

77 தொடங்கினள் மடலென் றணிமுடித் தொங்கல் புறஇத ழாகிலும் அருளான், இடங்கொளக் குறத்தி திறத்திலும் இறைவன் மறத்தொழில் வார்த்தையும் உடையன், திடங்கொள்வை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற் கீழ் நின்ற, மடங்கலை மலரும் பன்னிரு நயனத் தறுமுகத் தமுதினை மருண்டே. ௯

78 மருண்டுறை கோயில் மல்குநன் குன்றப் பொழில்வளர் மகிழ்திருப் பிடவூர், வெருண்டமான் விழியார்க் கருள்செயா விடுமே விடலையே யெவர்க்கும்மெய் யன்பர், தெருண்டவை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற, குருண்டபூங் குஞ்சிப் பிறைச்சடை முடிமுக் கண்ணுடைக் கோமளக் கொழுந்தே. ௧௦

79 கொழுந்திரள் வாயார் தாய்மொழி யாகத் தூய்மொழி யமரர்கோ மகனைச், செழுந்திரட் சோதிச் செப்புறைச் சேந்தன் வாய்ந்தசொல் லிவைசுவா மியையே, செழுந்தடம் பொழில்சூழ் திருவிடைக் கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற, எழுங்கதி ரொளியை யேத்துவார் கேட்பார் இடர் கெடும் மாலுலா மனமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

கருவூர்த்தேவர் - 80—182

8. கோயில் - பண் - புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

80 கணம்விரி குடுமிச் செம்மணிக் கவைநாக் கறையனற் கட்செவிப் பகுவாய், பணம்விரி துத்திப் பொறிகொள்வெள் ளெயிற்றுப் பாம்பணி பரமர்தங் கோயில், மணம்விரி தருதே மாம்பொழில் மொழுப்பின் மறைதவழ் வளரிளங் கமுகந், திணர்நிரை யரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. க

81 இவ்அரும் பிறவிப் பௌவநீர் நீந்தும் ஏழையேற் கேன் னுடன் பிறந்த, ஐவரும் பகையே யார்துணை யென்றால் அஞ்ச லென் றருள்செய்வான் கோயில், கைவரும் பழனங் குழைத்த செஞ் சாலிக் கடைசியர் களைதரு நீலஞ், செய்வரம் பரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. உ

82 தாயினே ரிரங்குந் தலைவவோ என்றுந் தமியனேன் துணைவவோ என்றும், நாயினேன் இருந்து புலம்பினா லிரங்கி நலம்புரி பரமர்தங் கோயில், வாயில்நே ரரும்பு மணிமுருக் கலர வளரிளஞ் சோலைமாந் தளிர்செந், தீயினே ரரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. ங

83 துந்துபி குழல்யாழ் மொந்தைவா ணியம்பத் தொடர்ந் திரு டியர்கணந் துதிப்ப, நந்திகை முழவம் முகிலென முழங்க நடம்புரி பரமர்தங் கோயில், அந்தியின் மறைநான் காரணம் பொதிந்த அரும்பெறல் மறைப்பொருள் மறையோர், சிந்தையி லரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச் சிற்றம் பலமே. ச

84 கண்பனி அரும்பக் கைகள்மோட் டித்தேன் களைகணே ஓலமேன் றோலிட், டென்பெலாம் உருகும் அன்பர்தங் கூட்டத் தென்னையும் புணர்ப்பவன் கோயில், பண்பல தெளி தேன் பாடிநின் றாடப் பனிமலர்ச் சோலைசூழ் மொழுப்பிற், செண்பகம் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. ரு

85 நெஞ்சிடர் அகல அகம்புகுந் தொடுங்கும் நிலைமையோ டிருள்கிழித் தெழுந்த, செஞ்சுடர் சுடர்வ போன்மொளி துளும்பும் விரிசடை அடிகள்தங் கோயில், அஞ்சுடர்ப் புரிசை ஆழிசூழ் வட்டத் தகம்படி மணிநிரை பரந்த, செஞ்சுட ரரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. சு

86 டூத்திர ளொருவஞ் செங்கதிர் விரியாப் புந்தியில் வந்த மால் விடையோன், தூத்திரள் பளிங்கில் தோன்றிய தோற்றந் தோன்றநின் றவன்வளர் கோயில், நாத்திரண் மறையோர்ந் தோமகுண் டத்து நறுநெயான் மறையவர் வளர்த்த, தித்திரள் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. எ

87 சீர்த்தநின் புவனம் முழுவதும் வனைத் திசைகளோ டண்டங்க ளனைத்தும், போர்த்ததம் பெருமை சிறுமைபுக் கொடுங்கும் புணர்ப்புடை அடிகள்தங் கோயில், ஆர்த்துவந் தமரித் தமரரும் பிறரும் அலைகட லிடுதிரைப் புனிதத், தீர்த்தநீ ரரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச் சிற்றம் பலமே. அ

88 பின்னுசெஞ் சடையும் பிறைதவழ் மொழுப்பும் பெரிய தங் கருணையுங் காட்டி, அன்னைதேன் கலந்தின் னமுதுகந் தளித்தாங் கருள்புரி பரமர்தங் கோயில், புன்னைதேன் சொரி யும் பொழிலகங் குடைந்து பொறிவரி வண்டினம் பாடுந், தென்னதேன் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. கூ

89 உம்பர்நா டிம்பர் விளங்கியாங் கெங்கும் ஒளிவளர் திரு மணிச் சுடர்கான், றெம்பிரான் நடஞ்செய் சூழலங் கெல்லாம் இருட்பிழம் பறவெறி கோயில், வம்புலாங் கோயில் கோபுரங் கூடம் வளர்நிலை மாடமா ளிகைகள், செம்பொனா லரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. கல

90 இருந்திரைத் தரளப் பரவைசூ ழகலத் தெண்ணிலங் கண்ணில்புன் மாக்கள், திருந்துயிர்ப் பருவத் தறிவுறு கரு வூர்த் துறைவளர் தீந்தமிழ் மாலை, பொருந்தருங் கருணைப்

பாமர்தங் கோயிற் பொழிலகங் குடைந்துவண் டுறங்கச், செருந்திநின் றரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

9. திருக்களந்தையாதித்தேச்சரம் - பண் - புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

91 கலைகள்தம் பொருளும் அறிவுமா யென்னைக் கற்பினிற் பெற்றெடுத் தெனக்கே, முலைகள்தந் தருளுந் தாயினும் நல்ல முக்கணன் உறைவிடம் போலும், மலைகுடைந் தனைய நெடுநிலை மாட மருங்கெலாம் மறையவர் முறையோத், தலைகடல் முழங்கும் அந்தணீர்க் களந்தை அணிதிக ழாதித்தேச் சரமே. க

92 சந்தன களபந் துதைந்த நன்மேனித் தவளவெண் பொடி முழுதாடுஞ், செந்தழ லுருவிற் பொலிந்துநோக் குடைய திருநுத லவர்க்கிடம் போலும், இந்தன விலங்கல் எறிபுனத் தீப்பட் டெரிவதொத் தெழுநிலை மாடம், அந்தண ரழலோம் பலைபுனற்களந்தை அணிதிக ழாதித்தேச் சரமே. உ

93 கரியரே இடந்தான் செய்யரே யொருபாற் கழுத்திலோர் தனிவடஞ் சேர்த்தி, முரிவரே முனிவர் தம்மொடால் நிழற்கீழ் முறைதெரிந் தோருடம் பினராம், இருவரே முக்கண் நாற்பெருந் தடந்தோள் இறைவரே மறைகளுந் தேட, அரியரே யாகில் அவரிடங் களந்தை அணிதிக ழாதித்தேச் சரமே.

94 பழையராந் தொண்டர்க் கெளியரே மிண்டர்க் கரியரே பாவியேன் செய்யும், பிழையெலாம் பொறுத்தென் பிணிபொறுத் தருளாப் பிச்சரே நச்சரா மிளிருங், குழையராய் வந்தென் குடிமுழு தாளுங் குழகரே யொழுகுநீர்க் கங்கை, அழகரே யாகில் அவரிடங் களந்தை அணிதிக ழாதித்தேச் சரமே. ச

95 பவளமே மகுடம் பவளமே திருவாய் பவளமே திருவுடம் பதனில், தவளமே களபம் தவளமே புரிநூல் தவளமே

முறுவல் ஆடரவந், துவளுமே கலையுந் துகிலுமே யொருபால்
துடியிடை யிடமருங் கொருத்தி, அவளுமே யாகில் அவரிடங்
களந்தை அணிதிக ழாதித்தேச் சரமே. ரு

96 நீலமே கண்டம் பவளமே திருவாய் நித்திலம் நிரைத்
திலங் கினவே, போலுமே முறுவல் நிறையஆ னந்தம் பொழி
யுமே திருமுக மொருவர், கோலமே யச்சோ அழகிதே
யென்று குழைவரே கண்டவர் உண்ட, தாலமே யாகில்
அவரிடங் களந்தை அணிதிக ழாதித்தேச் சரமே. சு

97 திக்கடா நினைந்து நெஞ்சிடிந் துருகுந் திறத்தவர் புறத்
திருந் தலச, மைக்கடா அனைய என்னையாள் விரும்பி மற்
றொரு பிறவியிற் பிறந்து, பொய்க்கடா வண்ணங் காத்தெனக்
கருளே புரியவும் வல்லரே யெல்லே, அக்கடா வாகி லவரிடங்
களந்தை அணிதிக ழாதித்தேச் சரமே. எ

98 மெய்யரே மெய்யர்க் கிடுதிரு வான விளக்கரே யெழுது
கோல் வளையாள், மையரே வையம் பலிதிரிந் துறையும் மயா
னரே உளங்கலந் திருந்தும், பொய்யரே பொய்யர்க் கடுத்த
வான் பளிங்கின் பொருள்வழி யிருள்கிழித் தெழுந்த, ஐயரே
யாகி லவரிடங் களந்தை யணிதிக ழாதித்தேச் சரமே. அ

99 குமுதமே திருவாய் குவளையே களமுங் குழையதே
இருசெவி யொருபால், விமலமே கலையு முடையரே சடை
மேல் மிளிருமே பொறிவரி நாகம், கமலமே வதனம் கமலமே
நயனம் கனகமே திருவடி நிலைநீர், அமலமே யாகி லவரிடங்
களந்தை அணிதிக ழாதித்தேச் சரமே. கூ

100 நீரணங் கசும்பு கழனிசூழ் களந்தை நிறைபுக ழாதித்
தேச் சரத்து, நாரணன் பரவும் திருவடி நிலைமேல் நலம்மலி
கலைபயில் கருவூர், ஆரணம் மொழிந்த பவளவாய் சுரந்த
அமுதமூ றியதமிழ் மாலை, ஏரணங் கிருநான் கிரண்டிவை
வல்லோர் இருள்கிழித் தெழுந்தசிந் தையரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

10. திருக்கீழ்க் கோட்டூர் மணியம்பலம்-பண்-பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

101 தளிரொளி மணிப்பூம் பதஞ்சிலம் பலம்பச் சடைவிரித்
தலையெறி கங்கைத், தெளிரொளி மணிநீர்த் திவலைமுத் தரும்
பித் திருமுகம் மலர்ந்துசொட் டட்டக், கிளரொளி மணிவண்
டறைபொழிற் பழனங் கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்,
வளரொளி மணியம் பலத்துள் நின்றாடும் மைந்தனென் மனங்
கலந் தானே. க

102 தூண்டவெண் பிறையும் படர்சடை மொழுப்புஞ் சுழிய
மும் சூலமும் நீல, கண்டமுங் குழையும் பவளவா யிதழுங்
கண்ணுதல் திலகமுங் காட்டிக், கெண்டையுங் கயலும் உகளு
நீர்ப் பழனங் கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர், வண்டறை
மணியம் பலத்துள் நின்றாடும் மைந்தனென் மனங்கலந் தானே.

103 திருநுதல் விழியும் பவளவாய் இதழுந் திலகமும் உடைய
வன் சடைமேற், புரிதரு மலரின் தாதுநின் றூதப் போய்வருந்
தும்பிகா ளிங்கே, கிரிதவழ் முகிலின் கீழ்த்தவழ் மாடங்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர், வருதிறல் மணியம் பல
வனைக் கண்டென் மனத்தையுங் கொண்டுபோ துமினே. ௩

104 தெள்ளுநீ றவனீ றென்னுடல் விரும்புஞ் செவியவன்
அறிவுநூல் கேட்கும், மெள்ளவே அவன்பேர் விளம்பும் வாய்
கண்கள் விமானமே நோக்கிவெவ் வுயிர்க்குங், கிள்ளைபூம்
பொதும்பிற் கொஞ்சிமாம் பொழிற்கே கெழுவுகம் பலைசெய்
கீழ்க் கோட்டூர், வள்ளலே மணியம் பலத்துள் நின்றாடும்
மைந்தனே யென்னுமென் மனனே. ௪

105 தோழியாம் செய்த தொழிலென்எம் பெருமான் துணை
மலர்ச் சேவடி காண்பான், ஊழிதோ றூழி யுணர்ந்துளங்
கசிந்து நெக்குநைந் துளங்கரைந் துருக்குங், கேழலும் புள்ளு
மாகிநின் றிருவர் கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர், வாழிய
மணியம் பலவனைக் காண்பான் மயங்கவும் மாலொழி யோமே.

106 என்செய்கோம் தோழி தோழிநீ துணையாய் இரவுபோம்
பகல்வரு மாகில், அஞ்சலோ வென்னான் ஆழியுந் திரையும்

அலமரு மாறுகண் டயர்வன், கிஞ்சுக மணிவா யரிவையர் தெருவிற் கெழுவுகம் பலைசெய்கிழ்க் கோட்டூர், மஞ்சணி மணியம் பலவவோ வென்று மயங்குவன் மாலையம் பொழுதே.

107 தழைதவழ் மொழுப்புந் தவளநீற் றொளியுஞ் சங்கமுஞ் சகடையின் முழக்கும், குழைதவழ் செவியுங் குளிர்சடைத் தெண்டிங் குண்டையுங் குழாங்கொடு தோன்றுங், கிழை தவழ் கனகம் பொழியுநீர்ப் பழனங் கெழுவுகம் பலை செய் கிழ்க் கோட்டூர், மழைதவழ் மணியம் பலத்துள் நின்றாடும் மைந்தர்தம் வாழ்வுபோன் றதுவே. எ

108 நன்னக மழலைச் சிலம்பொடு சதங்கை தமருகம் திருவடி திருநீறு, இன்னகை மழலை கங்கைகோங் கிதழி இளம்பிறை குழைவள ரிளமான், கின்னரம் முழவம் மழலையாழ் வீணை கெழுவுகம் பலைசெய்கிழ்க் கோட்டூர், மன்னவன் மணியம் பலத்துள் நின்றாடும் மைந்தனென் மனத்துள்வைத் தனனே.

109 யாதுநீ நினைவ தேவரையா முடைய தேவர்களும் பாவையுந் தானும், பாதுகை மழலைச் சிலம்பொடு புகுந் தென் பனிமலர்க் கண்ணுள்நின் றகலான், கேதகை நிழலைக் குருகென மருவிக் கெண்டைகள் வெருவுகிழ்க் கோட்டூர், மாதவன் மணியம் பலத்துள் நின்றாடும் மைந்தனென் மனம் புகுந் தானே. சு

110 அந்திபோ லுருவும் அந்தியிற் பிறைசே ரழகிய சடை யும் வெண்ணீறுஞ், சிந்தையால் நினையிற் சிந்தையுங் காணேன் செய்வதென் தெளிபுனல் அலங்கற், கெந்தியா வுகளுங் கெண்டையுண் டாகங் கிழிக்குந்தண் பணைசெய்கிழ்க் கோட் டூர், வந்தநாண் மணியம் பலத்துள் நின்றாடும் மைந்தனே யறியுமென் மனமே. க0

111 கித்தின்நின் றாடும் அரிவையர் தெருவிற் கெழுவுகம் பலைசெய் கிழ்க் கோட்டூர், மத்தனை மணியம் பலத்துள் நின்றாடும் மைந் தனை ஆரணம் பிதற்றும், பித்தனைஎன் மொழிந்த மணிநெடு மாலை பெரியவர்க் ககலிரு விசும்பில், முத்தியா மென்றே யுலக ரேத் துவரேல் முகமலர்ந் தெதிர்கொளுந் திருவே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

11. திருமுகத்தலை - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

112 புவனநா யகனே அகவுயிர்க் கமுதே பூரணா ஆரணம் பொழியும், பவளவாய் மணியே பணிசெய்வார்க் கிரங்கும் பசுபதி பன்னகா பரணா, அவனிஞா யிறுபோன் றருள்புரிந் தடியேன் அகத்திலும் முகத்தலை மூதூர்த், தவளமா மணிப் பூங் கோயிலும் அமர்ந்தாய் தனியனேன் தனிமை நீங் குதற்கே. க

113 புழுங்குதீ வினையேன் வினைகெடப் புகுந்து புணர் பொரு ளுணர்வுநூல் வகையால், வழங்குதேன் பொழியும் பவளவாய் முக்கண் வளரொளி மணிநெடுங் குன்றே, முழங்கு தீம் புனல்பாய்ந் திளவரால் உகளும் முகத்தலை அகத்தமர்ந் தடியேன், விழுங்குதீங் கனியாய் இனிய ஆனந்த வெள்ளமா யுள்ளமா யினையே. உ

114 கன்னெகா உள்ளக் கள்வனேன் நின்கட் கசிவிலேன் கண் ணில்நீர் சோரியேன், முன்னகா வொழியேன் ஆயினுஞ் செழு நீர் முகத்தலை அகத்தமர்ந் துறையும், பன்னகா பரணா பவள வாய் மணியே பாவியேன் ஆவியுள் புகுந்த, தென்னகா ரணம்நீ யேழைநா யடியேற் கெளிமையோ பெருமையா வதுவே. ௩

115 கேடிலா மெய்ந்நூல் கெழுமியுஞ் செழுநீர்க் கிடையறா ருடையவென் நெஞ்சிற், பாடிலா மணியே மணியுமிழ்ந் தொளி ரும் பரமனே பன்னகா பரணா, மேடெலாஞ் செந்நெற் பசுங் கதிர் விளைந்து மிகத்திகழ் முகத்தலை மூதூர், நீடினா யெனி னும் உள்புகுந் தடியேன் நெஞ்செலாம் நிறைந்துநின் றாயே.

116 அக்கனா வனைய செல்வமே சிந்தித் தைவரோ டென் னொடும் விளைந்த, இக்கலாம் முழுதும் ஒழிவந் துள்புக் கென் னையா ளாண்ட நாயகனே, முக்கண்நா யகனே முழுதுல கிறைஞ்ச முகத்தலை யகத்தமர்ந் தடியேன், பக்கல் ஆனந்தம் இடையறா வண்ணம் பண்ணினாய் பவளவாய் மொழிந்தே. ரு

117 புனல்பட உருகி மண்தழல் வெதும்பிப் பூம்புனல் பொதிந்துயி ரளிக்கும், வினைபடு நிறைபோல் நிறைந்தவே தகத்தென் மனம்நெக மகிழ்ந்தபே ரொளியே, முனைபடு

மதில்முன் றெரித்த நாயகனே முகத்தலை யகத்தமர்ந் தடி
யேன், வினைபடும் உடல்நீ புகுந்துநின் றமையால் விழுமிய
விமானமா யினதே. ௬

118 விரியுநீர் ஆலக் கருமையும் சாந்தின் வெண்மையுஞ் செந்
நிறத் தொளியுங், கரியும் நீறுடுங் கனலுமொத் தொளிருங்
கழுத்திலோர் தனிவடம் கட்டி, முரியுமா றெல்லா முரிந்தழ
கியையாய் முகத்தலை யகத்தமர்ந் தாயைப், பிரியுமா றுளதே
பேய்களோஞ் செய்த பிழைபொறுத் தாண்டபேரொளியே. ௭

119 என்னையுன் பாத பங்கயம் பணிவித் தேன்பெலாம் உரு
கநீ யெளிவந், துன்னையென் பால்வைத் தெங்குமேஞ் ஞான்
றும் ஒழிவற நிறைந்தவோண் சுடரே, முன்னையென் பாசம்
முழுவதும் அகல முகத்தலை யகத்தமர்ந் தேனக்கே, கன்ன
லும் பாலுந் தேனும்ஆர் அமுதுங் கனியுமாய் இனியையா
யினையே. ௮

120 அம்பரா அனலா அனிலமே புவிநீ அம்புவே இந்துவே
இரவி, உம்பரால் ஒன்றும் அறிவொணு அணுவாய் ஒழிவற
நிறைந்தவொண் சுடரே, மொய்ம்பராய் நலஞ்சொல் மூதறி
வாளர் முகத்தலை யகத்தமர்ந் தெனக்கே, எம்பிரா னுகி
ஆண்டநீ மீண்டே எந்தையுந் தாயுமா யினையே. ௯

121 மூலமாய் முடிவாய் முடிவிலா முதலாய் முகத்தலை யகத்
தமர்ந் தினிய, பாலுமாய் அமுதாம் பன்னகா பரனைன் பனி
மலர்த் திருவடி இணைமேல், ஆலையம் பாகின் அனையசொற்
கருவூர் அமுதுறழ் திந்தமிழ் மாலை, சீலமாப் பாடும் அடியவ
ரெல்லாஞ் சிவபதங் குறுகிநின் றாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

12. திரைலோக்கியசுந்தரம் - பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

122 நீரோங்கி வளர்கமலம் நீர்பொருந்தாத் தன்மையன்றே
யாரோங்கி முகமலர்ந்தாங் கருவினையேன் திறம்மறந்தின்
றாரோங்கும் பழிபாரா துன்பாலே விழுந்தொழிந்தேன்
சீரோங்கும் பொழில்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

123 நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஐயாநீ உலாப்போந்த அன்றுமுத லின்றுவரை
கையாரத் தொழுதருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலுஞ்
செய்யாயோ அருள்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே. உ

124 அம்பளிங்கு பகலோன்பா லடைப்பற்றா யிவள்மனத்தின்
முன்பளிந்த காதலும்நின் முகந்தோன்ற விளங்கிற்றால்
வம்பளிந்த கனியேயென் மருந்தேநல் வளர்முக்கட்
செம்பளிங்கே பொழிற்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

125 மைஞ்ஞின்ற குழலாள்தன் மனந்தரவும் வளைதாரா
திஞ்ஞின்ற கோவணவன் இவன்செய்த தியார்செய்தார்
மெய்ஞ்ஞின்ற தமர்க்கெல்லாம் மெய்ஞ்ஞிற்கும் பண்பினுறு
செய்ஞ்ஞன்றி யிலன்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே. ச

126 நீவாரா தொழிந்தாலும் நின்பாலே விழுந்தேழை
கோவாத மணிமுத்துங் குவளைமலர் சொரிந்தனவால்
ஆவாவென் றருள்புரியாய் அமரர்கணம் தொழுதேத்தும்
தேவாதென் பொழிற்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே. ரு

127 முழுவதும்நீ ஆயினும்இம் மொய்குழலாள் மெய்ம்முழுதும்
பழுதெனவே நினைந்தோராள் பயில்வதும்நின் றிருநாமம்
அழுவதும்நின் திறம்நினைந்தே அதுவன்றே பெறும்பேறு
செழுமதில்சூழ் பொழிற்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

128 தன்சோதி யெழுமேனித் தபனியப்பூஞ் சாய்க்காட்டாய்
உன்சோதி எழில்காண்பான் ஒலிடவும் உருக்காட்டாய்
துஞ்சாகண் இவளுடைய துயர்தீரும் ஆறுரையாய்
செஞ்சாலி வயற்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே. எ

129 அரும்பேதைக் கருள்புரியா தொழிந்தாய்நின் அவிர்சடைமேல்
நிரம்பாத பிறைதூவும் நெருப்பொடுநின் கையில்யாழ்
நரம்பாலும் முயிரீர்ந்தாய் நளிர்புரிசைக் குளிர்வனம்பா
திரம்போது சொரிகோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே. அ

130 ஆறாத பேரன்பி னவருள்ளங் குடிகொண்டு
வேறாகப் பலர்சூழ வீற்றிருத்தி யதுகொண்டு
வீறாடி யிவளுன்னைப் பொதுநீப்பான் விரைந்தின்னந்
தேறுள்தென் பொழிற்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

131 சரிந்ததுகில் தளர்ந்தஇடை அவிழ்ந்தகுழல் இளந்தெரிவை
இருந்தபரி சொருநாள்கண் டிரங்காயெம் பெருமானே
முரிந்தநடை மடந்தையர்தம் முழங்கொலியும் வழங்கொலியுந்
திருந்துவிழ அணிகோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே. ௧௦

132 ஆரணத்தேன் பருகிஅரும் தமிழ்மாலை கமழவருங்
காரணத்தின் நிலைபெற்ற கருவூரன் தமிழ்மாலை
பூரணத்தா லீரைந்தும் போற்றிசைப்பார் காந்தாரஞ்
சேரணைந்த பொழிற்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

13. கங்கைகொண்டசோளேச்சரம் - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

133 அன்னமாய் விசும்பு பறந்தயன் தேட அங்ஙனே பெரிய
நீ சிறிய, என்னையாள் விரும்பி யென்மனம் புகுந்த எளி
மையை யென்றும்நான் மறக்கேன், முன்னம்மா லறியா ஒரு
ஞம் இருவா முக்கணா நாற்பெருந் தடந்தோள், கன்னலே
தேனே யமுதமே கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. ௧

134 உள்நெகிழ்ந் துடலம் நெக்குமுக் கண்ணா ஓலமென்
றோலமிட் டொருநாள், மண்ணினின் றலறேன் வழிமொழி
மாலை மழலையஞ் சிலம்படி முடிமேற், பண்ணினின் றுருகேன்
பணிசெயேன் எனினும் பாவியேன் ஆவியுள் புகுந்தென், கண்
ணினின் றகலா வன்கொலோ கங்கை கொண்டசோ ளேச்
சரத் தானே. ௨

135 அற்புதத் தெய்வம் இதனின்மற் றுண்டே அன்பொடு
தன்னையஞ் செழுத்தின், சொற்பதத் துள்வைத் துள்ளமள்
ளூறுந் தொண்டருக் கேண்திசைக் கனகம், பற்பதக் குவையும்
பைம்பொன்மா ளிகையும் பவளவா யவர்பணை முலையுங், கற்
பகப் பொழிலும் முழுதுமாங் கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத்
தானே. ௩

136 ஐயபொட் டிட்ட அழகுவாள் நுதலும் அழகிய விழியும்
வெண் ணீறுஞ், சைவம்விட் டிட்ட சடைகளுஞ் சடைமேல்
தரங்கமுஞ் சதங்கையுஞ் சிலம்பும், மொய்கொளெண் திக்குங்

கண்டநின் தொண்டர் முகமலர்ந் திருகண்ணீர் அரும்பக், கைகள்மொட் டிக்கு மென்கொலோ கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. ௪

137 சுருதிவா னவனும் திருநெடு மாலாம் சுந்தர விசும்பின் இந்திரனும், பருதிவா னவனும் படர்சடை முக்கட் பகவனும் அகவுயிர்க் கமுதாம், எருதுவா கனனும் எயில்கள்மூன் றெரித்த ஏறுசே வகனுமாம் பின்னும், கருதுவார் கருதும் உருவமாம் கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. ௫

138 அண்டமோ ரணுவாம் பெருமைகொண் டணுவோர் அண்டமாஞ் சிறுமைகொண் டடியேன், உண்டவூண் உனக் காம் வகையென துள்ளம் உள்கலந் தெழுபரஞ் சோதி, கொண்டநாண் பாம்பாம் பெருவரை வில்லிற் குறுகலர் புரங் கள்மூன் றெரித்த, கண்டனே நீல கண்டனே கங்கை கொண் டசோ ளேச்சரத் தானே. ௬

139 மோதலைப் பட்ட கடல்வயி றுதித்த முழுமணித் திரளமு தாங்கே, தாய்தலைப் பட்டங் குருகியொன் றுப தன்மையி லென்னைமுன் ஈன்ற, நீதலைப் பட்டா லியானுமவ் வகையே நிசிசரர் இருவரோ டொருவர், காதலிற் பட்ட கருணையாய் கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. ௭

140 தத்தையங் கனையார் தங்கள்மேல் வைத்த தயாவைநூ றுயிரங் கூறிட், டத்திலங் கொருகூ றுன்கண்வைத் தவருக் கம்நல களிக்குநின் பெருமை, பித்தனேன் றொருகாற் பேசுவ ரேனும் பிழைத்தவை பொறுத்தருள் செய்யுங், கைத்தலம் அடியேன் சென்னிமேல் வைத்த கங்கை கொண்டசோ ளேச் சரத் தானே. ௮

141 பண்ணிய தழல்காய் பாலளா நீர்போற் பாவமுன் பறைந்துபா லனைய, புண்ணியம் பின்சென் றறிவினுக் கறி யப் புகுந்ததோர் யோகினிற் பொலிந்து, நுண்ணியை யெனினும் நம்பநின் பெருமை நுன்னிடை யொடுங்கநீ வந் தென், கண்ணினுண் மணியிற் கலந்தனை கங்கை கொண் டசோ ளேச்சரத் தானே. ௯

142 அங்கைகொண் டமரர் மலர்மழை பொழிய அடிச்சிலம் பலம்பவந் தொருநாள், உங்கைகொண் டடியேன் சென்னி வைத் தென்னை உய்யக்கொண்டருளினை மருங்கிற், கொங் கைகொண் டனுங்குங் கொடியிடை காணிற் கொடியளென் றவிர்சடை முடிமேற், கங்கைகொண் டிருந்த கடவுளே கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. ௧௦

143 மங்கையோ டிருந்தே யோகுசெய் வானை வளரிளந் திங்களை முடிமேற், கங்கையோ டணியுங் கடவுளைக் கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானை, அங்கையோ டேந்திப் பலி திரி கருவூர் அறைந்தசொன் மாலையா லாழிச், செங்கையோ டுலகி லரசுவிற் றிருந்து திளைப்பதுஞ் சிவனருட் கடலே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

14. திருப்பூவணம் - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

144 திருவருள் புரிந்(து)ஆள் ஆண்டுகொண் டிங்ஙன் சிறி யனுக் கினியது காட்டிப், பெரிதருள் புரிந்தா னந்தமே தரு நின் பெருமையிற் பெரியதொன் றுளதே, மருதர சிருங்கோங் ககின்மரஞ் சாடி வரைவளங் கவர்ந்திழி வைகைப், பொரு திரை மருங்கோங் காவண வீதிப் பூவணங் கோயில்கொண் டாயே. ௧

145 பாம்பணைத் துயின்றோன் அயன்முதல் தேவர் பன் னெடுங் காலம்நிற் காண்பான், ஏம்பலித் திருக்க என்னுளம் புகுந்த எளிமையை யென்றுநான் மறக்கேன், தேம்புனற் பொய்கை வாளைவாய் மடுப்பத் தெளிதரு தேறல்பாய்ந் தொழு கும், பூம்பணைச்சோலை ஆவண வீதிப் பூவணங் கோயில் கொண் டாயே. ௨

146 கரைகட லொலியில் தமருகத் தரையிற் கையினிற் கட்டிய கயிற்றால், இருதலை யொருநா வியங்கவந் தொரு நாள் இருந்திடா யெங்கள்கண் முகப்பே, விரிதிகழ் விழவின் பின் செல்வோர் பாடல் வேட்கையின் விழ்ந்தபோ தவிழ்ந்த, புரி சடை துகுக்கும் ஆவண வீதிப் பூவணங் கோயில்கொண் டாயே. ௩

147 கன்னியன் மணியின் சூழல்புக் கங்கே கலந்துபுக் கொடுங்கினேற் கங்ஙன், நன்னியை யெனினும் நம்பநின் பெருமை நண்ணிமை யிறந்தமை யறிவன், மன்னியன் மரபில் தங்கிருள் மொழுப்பின் வண்டினம் பாடநின் றாடும், புண்ணிய மகளிர் ஆவண வீதிப் பூவணங் கோயில்கொண் டாயே. ௪

148 கடுவினைப் பாசக் கடல்கடந் தைவர் கள்ளரை மேள் ளவே துரந்துன், அடியிணை யிரண்டும் அடையுமா றடைந் தேன் அருள்செய்வாய் அருள்செயா தொழிவாய், நெடுநிலை மாடத் திரவிருள் கிழிக்க நிலவிளக் கலகில்சா லேகம், புடைகிடந் திலங்கும் ஆவண வீதிப் பூவணங் கோயில் கொண் டாயே. ௫

149 செம்மனக் கிழவோ ரன்புதா வென்றுன் சேவடி பார்த் திருந் தலச, எம்மனங் குடிகோண் டிருப்பதற் கியானுர் என் னுடை அடிமைதான் யாதே, அம்மனங் குளிர்நாட் பலிக் கெழுந் தருள அரிவையர் அவிழ்குழல் சுரும்பு, பொம்மென முரலும் ஆவண வீதிப் பூவணங் கோயில் கொண்டாயே. ௬

150 சொன்னவின் முறைநான்(கு) ஆரண முணராச் சூழல் புக் கொளித்தநீ யின்று, கன்னவின் மனத்தேன் கண்வலைப் படுமிக் கருணையிற் பெரியதோன் றுளதே, மின்நவில் கனக மாளிகை வாய்தல் விளங்கிளம் பிறைதவழ் மாடம், பொன் நவில் புரிசை யாவண வீதிப் பூவணங் கோயில் கொண் டாயே. எ, அ, ௯

151 பூவணங் கோயில் கொண்டெனை ஆண்ட புனிதனை வனிதை பாகனை வெண், கோவணங் கொண்டு வெண்தலை யேந்துங் குழகனை யழகெலாம் நிறைந்த, தீவணன் தன்னைச் செழுமறை தெரியுந் திகழ்கரு வூரனேன் உரைத்த, பாவணத் தமிழ்கள் பத்தும்வல் லார்கள் பரமன துருவமா குவரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

15. திருச்சாட்டியக்குடி - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

152 பெரியவா கருணை யிளநிலா எறிக்கும் பிறைதவழ் சடைமொழுப் பவிழ்ந்து, சரியுமா சுழியங் குழைமிளிர்ந் திருபால் தாழ்ந்தவா காதுகள் கண்டங், கரியவா தாமுஞ் செய்யவாய் முறுவல் காட்டுமா சாட்டியக் குடியார், இருகை கூம் பினகண் டலர்ந்தவா முகமேழ் இருக்கையி லிருந்தஈ சனுக்கே. க

153 பாந்தள்பூ ணாரம் பரிகலங் கபாலம் பட்டவர்த் தனம் எரு(து) அன்பார், வார்ந்தகண் அருவி மஞ்சன சாலை மலை மகள் மகிழ்பெருந் தேவி, சாந்தமுந் திருநீ றருமறை கீதஞ் சடைமுடி சாட்டியக் குடியார், ஏந்தெழில் இதயம் கோயில்மா ளிகையேழ் இருக்கையு ளிருந்தஈ சனுக்கே. உ

154 தொழுதுபின் செல்வ தயன்முதற் கூட்டந் தொடர்வன மறைகள்நான் கெனினுங், கழுதுறு கரிகா டுறைவிடம் போர்வை கவந்திகை கரியுரி திரிந்தூண், தழலுமிழ் அரவங் கோவணம் பளிங்கு செபவடஞ் சாட்டியக் குடியார், இழுதுநெய் சொரிந்தோம் பழலொளி விளக்கேழ் இருக்கையி லிருந்தஈ சனுக்கே. ௩

155 பதிகநான் மறைதும் புருவுநா ரதரும் பரிவொடு பாடு காந் தர்ப்பர், கதியெலாம் அரங்கம் பிணையன்மூ வுலகிற் கடியிருள் திருநடம் புரியுஞ், சதியிலார் கதிபி லொலிசெயுங் கையில் தமருகஞ் சாட்டியக் குடியார், இதயமாங் கமலங் கமலவர்த் தனையேழ் இருக்கையி லிருந்தஈ சனுக்கே. ச

156 திருமகன் முருகன் தேவியேல் உமையாள் திருமகள் மருமகன் தாயாம், மருமகன் மதனன் மாமனேல் இமவான் மலையுடை யரையர்தம் பாவை, தருமலி வளஞ்சு சிவபுரன் தோழன் தனபதி சாட்டியக் குடியார், இருமுகங் கழல்மூன் றேழுகைத் தலமேழ் இருக்கையி லிருந்தஈ சனுக்கே. ரு

157 அனலமே புனலே யனிலமே புவனி அம்பரா அம்பரத் தளிக்கும், கனகமே வெள்ளிக் குன்றமே என்றன் களைகணே களைகண்மற் றில்லாத், தனியனே னுள்ளங் கோயில் கொண் டருளுஞ் சைவனே சாட்டியக் குடியார்க், கினியதீங் கனியாய் ஒழிவற நிறைந்தே ழிருக்கையி லிருந்தவா றியம்பே. சு

158 செம்பொனே பவளக் குன்றமே நின்ற திசைமுகன் மால்முதற் கூட்டத், தன்பரா னவர்கள் பருகும்ஆர் அமுதே யத்தனே பித்தனே னுடைய, சம்புவே யணுவே தாணுவே சிவனே சங்கரா சாட்டியக் குடியார்க், கின்பனே யெங்கும் ஒழிவற நிறைந்தே ழிருக்கையி லிருந்தவா றியம்பே. எ

159 செங்கணா போற்றி திசைமுகா போற்றி சிவபுர நக ருள்வீற் றிருந்த, அங்கணா போற்றி அமரனே போற்றி அமரர்கள் தலைவனே போற்றி, தங்கள்நான் மறைநூல் சகல முங் கற்றோர் சாட்டியக் குடியிருந் தருளும், எங்கள் நாய கனே போற்றியே ழிருக்கை இறைவனே போற்றியே போற்றி. அ

160 சித்தனே யருளாய் செங்கணா அருளாய் சிவபுர நகருள் வீற் றிருந்த, அத்தனே யருளாய் அமரனே யருளாய் அமரர் கள் அதிபனே யருளாய், தத்துநீர்ப் படுகர்த் தண்டலைச் சூழற் சாட்டியக் குடியுளே ழிருக்கை, முத்தனே யருளாய் முதல் வனே யருளாய் முன்னவா துயர்கெடுத் தெனக்கே. கூ

161 தாட்டரும் பழனப் பைம்பொழிற் படுகர்த் தண்டலைச் சாட்டியக் குடியார், ஈட்டிய பொருளா யிருக்குமே ழிருக்கை யிருந்தவன் திருவடி மலர்மேற், காட்டிய பொருட்கலை பயில் கரு வூரன் கழறுசொன் மாலையீ ரைந்து, மாட்டிய சிந்தை மைந்தருக் கன்றே வளரொளி விளங்குவா னுலகே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

16. தஞ்சை இராசராசேச்சரம் - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

162 உலகெலாந் தொழவந் தெழுகதிர்ப் பரிதி ஒன்று நூறாயிர கோடி, அலகெலாம் பொதிந்த திருவுடம் பச்சோ

அங்கணே அழகிதோ அரணம், பலகுலாம் படைசெய் நெடுநிலை மாடம் பருவரை ஞாங்கர் வெண்திங்கள், இலகுலாம் பதணத் திஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

163 நெற்றியிற் கண்ணென் கண்ணினின் றகலா நெஞ்சினில் அஞ்சிலம் பலைக்கும், பொற்றிரு வடியென் குடிமுழு தாளப் புகுந்தன போந்தன இல்லை, மற்றெனக் குறவென் மறிதிரை வடவாற் றிடுபுனல் மதகில்வாழ் முதலை, எற்றுநீர்க் கிடங்கில் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராச ராசேச்சரத் திவர்க்கே. உ

164 சடைகெழு மகுடம் தண்ணிலா விரிய வெண்ணிலா விரிதரு தரளக், குடைநிழல் விடைமேற் கொண்டுலாப் போதுங் குறிப்பெ(ன்)னே கோங்கினர் அனைய, குடைகெழு நிருபர் முடியொடு முடிதேய்ந் துக்கசெஞ் சுடர்ப்படு குவையோங், கிடைகெழு மாடத் திஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. ௩

165 வாழியம் போதத் தருகுபாய் விடையம் வரிசையின் விளக்கலின் அடுத்த, சூழலம் பளிங்கின் பாசல ராதிச் சுடர்விடு மண்டலம் பொலியக், காழகில் கமழும் மாளிகை மகளிர் கங்குல்வா யங்குலி கெழும, யாழொலி சிலம்பும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. ச

166 எவரும்மா மறைக ளவையும்வா னவர்கள் ஈட்டமுந் தாள்திருக் கமலத், தவரும்மா லவனும் அறிவரும் பெருமை அடலழல் உமிழ்தழற் பிழம்பர், உவரிமா கடலி னொலிசெய் மாமறுகி னுறுகளிற் றரசின நிட்டம், இவருமால் வரைசெய் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. ரு

167 அருளுமா றருளி ஆளுமா றுள அடிகள்தம் அழகிய விழியுங், குருளும்வார் காதுங் காட்டியான் பெற்ற குயிலினை மயல்செய்வ தழகோ, தரளவான் குன்றில் தண்நிலா ஒளியுந் தருகுவால் பெருகுவான் தெருவில், இருளெலாங் கிழியும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. சு

168 தனிப்பெருந் தாமே முழுதுறப் பிறப்பின் தளிரிறப் பிலைஉதிர் வென்றால், நினைப்பருந் தம்பாற் சேறலின் றேனும்

நெஞ்சிடிந் துருகுவ தென்னே, சுனைப்பெருங் கலங்கற் பொய்கையங் கழுநீர்ச் சூழன்மா ளிகைசுடர் வீசும், எனைப் பெரு மணஞ்செய் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. எ

169 பன்னெடுங் காலம் பணிசெய்து பழையோர் தாம்பலர் ஏம்பலித் திருக்க, என்நெடுங் கோயில் நெஞ்சுவீற் றிருந்த எளிமையை என்றும்நான் மறக்கேன், மின்னெடும் புருவத் திளமயி லனையார் விலங்கல்செய் நாடக சாலை, இன்நடம் பயிலும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

170 மங்குல்சூழ் போதின் ஒழிவற நிறைந்து வஞ்சகர் நெஞ் சகத் தொளிப்பார், அங்கழல் சுடராம் அவர்க்கிள வேனில் அலர்கதிர் அனையவா ழியரோ, பொங்கெழில் திருநீ றழிபொசி வனப்பில் புனல்துளும் பவிர்சடை மொழுப்பர், எங்களுக் கினியர் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. கூ

171 தனியரேத் தனையொ ராயிர வருமாம் தன்மையர் என் வயத் தினராம், கனியரத் தருதீங் கரும்பர்வெண் புரிநூற் கட்டியர் அட்டஆர் அமிர்தர், புனிதர்பொற் கழலர் புரிசடா மகுடர் புண்ணியர் பொய்பிலா மெய்யர்க், கினியரேத் தனையும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. க0

172 சாளமந் தார சண்பக வகுள சந்தன நந்தன வனத்தின், இருள்விரி மொழுப்பின் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசரா சேச் சரத் திவரை, அருமருந் தருந்தி அல்லல்தீர் கருவூர் அறைந்த சொல் மாலையா லாந்தின், பொருள்மருந் துடையோர் சிவபத மென்னும் பொன்னெடுங் குன்றுடை யோரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

17. திருவிடை மருதூர் - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

173 வெய்யசெஞ் சோதி மண்டலம் பொலிய வீங்கிருள் நடுநல்யா மத்தோர், பையசெம் பாந்தள் பருமணி உமிழ்ந்து பாவியேன் காதல்செய் காதில், ஐயசெம் பொற்றோட் டவிர்

சடை மொழுப்பின் அழிவழ கியதிரு நீற்று, மையசெங்
கண்டத் தண்டவா ணவர்கோன் மருவிடம் திருவிடை மருதே.

174 இந்திர லோக முழுவதும் பணிகேட் டிணையடி தொழு
தெழுந் தாம்போய், ஓந்தலை நாகம் மேகலை அரையா அகந்
தோறும் பலிதிரி அடிகள், தந்திரி வீணை கீதமும் பாடச்
சாதிநின் னரங்கலந் தொலிப்ப, மந்திர கீதந் தீங்குழ லெங்கும்
மருவிடம் திருவிடை மருதே. ௨

175 பனிபடு மதியம் பயில்கொழுந் தன்ன பல்லவம் வல்லி
யென் றிங்ஙன், வினைபடு கனகம் போலயா வையுமாய் வீங்
குல கொழிவற நிறைந்து, துனிபடு கலவி மலைமக ளுடனுய்த்
தாங்கிருள் நடுநல்யா மத்தேன், மனனிடை அணுகி நுணுகி
யுள் கலந்தோன் மருவிடம் திருவிடை மருதே. ௩

176 அணியுமிழ் சோதி மணியினுள் கலந்தாங் கடியனேன்
உள்கலந் தடியேன், பணிமகிழ்ந் தருளும் அரிவைபா கத்தன்
படர்சடை விடம்மிடற் றடிகள், துணியுமி ழாடைஅரையிலோ
ராடை சுடருமிழ் தரஅத னருகே, மணியுமிழ் நாக மணி
யுமிழ்ந் திமைப்ப மருவிடம் திருவிடை மருதே. ௪

177 பந்தமும் பிரிவும் தெரிபொருட் பனுவற் படிவழி
சென்று சென்றேறிச், சிந்தையுந் தானுங் கலந்ததோர் கலவி
தெரியினுந் தெரிவுறு வண்ணம், எந்தையுந் தாயும் யானு
மேன் றிங்ஙன் எண்ணில்பல் லூழிக ளுடனாய், வந்தணு காது
நுணிகியுள் கலந்தோன் மருவிடம் திருவிடை மருதே. ௫

178 எரிதரு கரிகாட் டிடுபிணம் நிணமுண் டேப்பமிட் டிலங்
கெயிற் றழல்வாய்த், துருகழல் நெடும்பேய்க் கணமெழுந்
தாடுந் தாங்கிருள் நடுநல்யா மத்தே, அருள்புரி முறுவல்
முகிழ்நிலா எறிப்ப அந்திபோன் றொளிர்திரு மேனி, வரியரவு
ஆட ஆடுமெம் பெருமான் மருவிடம் திருவிடை மருதே. ௬

179 எழிலையாழ் செய்கைப் பசுங்கலன் விசும்பின் இன்துளி
படநனைந் துருகி, அழலையாழ் புருவம் புனலொடுங் கிடந்
தாங்(கு) அதனேன் மாதரார் கலவித், தொழிலையாழ் நெஞ்
சம் இடர்ப்படா வண்ணந் தாங்கிருள் நடுநல்யா மத்தோர்

மழலையாழ் சிலம்ப வந்(து)அகம் புகுந்தோன் மருவிடம் திரு
விடை மருதே. எ

180 வையவாம் பெற்றம் பெற்றமே றுடையார் மாதவர்
காதல்வைத் தென்னை, வெய்யவாம் செந்தீப் பட்டஇட்
டிகைபோல் விழுமியோன் முன்புபின் பென்கோ, நொய்ய
வாறென்ன வந்துள்வீற் றிருந்த நூறுநூ றாயிரகோடி,
மையவாங் கண்டத் தண்டவா ணவர்கோன் மருவிடம் திரு
விடை மருதே. அ

181. கலங்கலம் பொய்கைப் புனற்றெளி விடத்துக் கலந்த
மண் ணிடைக்கிடந் தாங்கு, நலம்கலந் தடியேன் சிந்தையுட்
புகுந்த நம்பனை வம்பனை னுடைய, புலங்கலந் தவனை
யென்றுநின் றுருகிப் புலம்புவா ரவம்புகா ரருவி, மலங்கலங்
கண்ணிற் கண்மணி யனையான் மருவிடம் திருவிடை மருதே.

182 ஒருங்கிருங் கண்ணின் எண்ணில்புன் மாக்கள் உறங்
கிருள் நடுநல்யா மத்தோர், கருங்கண்நின் றிமைக்குஞ் செழுஞ்
சுடர் விளக்கங் கலந்தேனக் கலந்துணர் கருவூர், தருங்கரும்
பனைய தீந்தமிழ் மாலை தடம்பொழில் மருதயா ழுதிப்ப,
வருங்கருங் கண்டத் தண்டவா ணவர்கோன் மருவிடம் திரு
விடை மருதே. கய

திருச்சிற்றம்பலம்

பூந்துருத்திநம்பிகாட நம்பி - 183—194.

18. திருவாரூர் - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

183 கைக்குவான் முத்தின் சரிவளை பெய்து கழுத்திலோர்
தனிவடங் கட்டி, முக்கண்நா யகராய்ப் பவனிபோந் திங்கள்
முரிவதோர் முரிவுமை யளவுந், தக்கசீர்க் கங்கை யளவுமன்
றென்னோ தம்மொருப் பாடுல கதன்மேல், மிக்க சீராரூர்
ஆதியாய் வீதி விடங்கராய் நடம்குலா வினரே. க

184 பத்தியாய் உணர்வோர் அருளைவாய் மடுத்துப் பருகு
தோ(று) அமுதமொத் தவர்க்கே, தித்தியா விருக்குந் தேவர்

காள் இவர்தங் திருவுரு இருந்தவா பாரீர், சத்தியாய்ச் சிவமாய் உலகெலாம் படைத்த தனிமுழு முதலுமாய் அதற்கோர் வித்துமாய் ஆரூர் ஆதியாய் வீதி விடங்கராய் நடம் குலாவினரே. ௨

திருச்சிற்றம்பலம்

19. கோயில் - பண் - சாளரபாணி

திருச்சிற்றம்பலம்

185 முத்து வயிரமணி மாணிக்க மாலைகண்மேல்
தொத்து மிளிர்வனபோல் தூண்டு விளக்கேய்ப்ப
எத்திசையும் வானவர்கள் ஏத்தும் எழில்தில்லை
அத்தனுக்கும் அம்பலமே ஆடரங்கம் ஆயிற்றே. க

186 கடியார் கணம்புல்லர் கண்ணப்பர் என்றுன்
அடியார் அமருலகம் ஆளநீ ஆளாதே
முடியாமுத் தீவேள்வி மூவாயி ரவரொடுங்
குடிவாழ்க்கை கொண்டுநீ குலாவிக்கூத் தாடினையே. ௨

187 அல்லியம் பூம்பழனத்(து) ஆமூர்நா வுக்கரசைச்
செல்ல நெறிவகுத்த சேவகனே தென்தில்லைக்
கொல்லை விடையேறி கூத்தா டரங்காகச்
செல்வம் நிறைந்தசிற் றம்பலமே சேர்ந்தனையே. ௩

188 எம்பந்த வல்வினைநோய் தீர்த்திட் டெமையாளும்
சம்பந்தன் காழியர்கோன் தன்னையும்ஆட் கொண்டருளி
அம்புந்து கண்ணாளுந் தானும் அணிதில்லைச்
செம்பொன்செய் அம்பலமே சேர்ந்திருக்கை ஆயிற்றே. ௪

189 களையா உடலோடு சேரமான் ஆரூரன்
விளையா மதமாறா வெள்ளானை மேல்கொள்ள
முளையா மதிசூடி மூவாயி ரவரொடும்
அளையா விளையாடும் அம்பலம்நின் ஆடரங்கே. ௫

190 அகலோக மெல்லாம் அடியவர்கள் தற்சூழப்
புகலோக முண்டென்று புகுமிட(ம்)நீ தேடாதே
புவலோக நெறிபடைத்த புண்ணியங்கள் நண்ணியசீர்ச்
சிவலோகம் ஆவதுவுந் தில்லைச்சிற் றம்பலமே. ௬

191 களகமணி மாடம் சூளிகைசூழ் மாளிகைமேல்
அளகமதி நுதலார் ஆயிழையார் போற்றிசைப்ப
ஒளிகொண்ட மாமணிகள் ஓங்கிருளை ஆங்(கு)அகற்றுந்
தெளிவுகொண்ட தில்லைச்சிற் றம்பலமே சேர்ந்தனையே. எ

192 பாடகமும் நூபுரமும் பல்சிலம்பும் பேர்ந்தொலிப்பச்
சூடகக்கை நல்லார் தொழுதேத்தத் தோல்லுலகில்
நாடகத்தின் கூத்தை நவிற்றுமவர் நாடோறும்
ஆடகத்தால் மேய்ந்தமைந்த அம்பலநின் ஆடரங்கே. அ

193 உருவத்து எரியுருவாய் ஊழிதோ றெத்தனையும்
பரவிக் கிடந்தயனும் மாலும் பணிந்தேத்த
இரவிக்கு நேராகி வயந்திலங்கு மாளிகைசூழ்ந்
தரவிக்கும் அம்பலமே ஆடரங்கம் ஆயிற்றே. கூ

194 சேடர் உறைதில்லைச் சிற்றம் பலத்தான்தன்
ஆடல் அதிசயத்தை ஆங்கறிந்து பூந்துருத்திக்
காடன் தமிழ்மாலை பத்துங் கருத்தறிந்து
பாடும்இவை வல்லார் பற்றுநிலை பற்றுவரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்டராதித்தர் - 195—204

20. கோயில் - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

195 மின்னுருருவம் மேல்விளங்க வெண்கொடிமா ளிகைசூழப்
பொன்னார்குன்றம் ஒன்றுவந்து நின்றது போலுமென்னத்
தென்னவென்று வண்டுபாடுந் தென்தில்லை யம்பலத்துள்
என்னாரமுதை யெங்கள்கோவை யென்றுகொ லெய்துவதே. க

196 ஓவாமுத்தீ அஞ்சுவேள்வி ஆறங்க நான்மறையோர்
ஆவேபடுப்பார் அந்தணாளர் ஆகுதி வேட்டுயர்வார்
மூவாயிரவர் தங்களோடு முன்னரங் கேறிநின்ற
கோவேயுன்றன் கூத்துக்காணக் கூடுவ தென்றுகொலோ. உ

197 முத்தீயாளர் நான்மறையர் மூவா யிரவர்நின்னோ
டொத்தேவாழுந் தன்மையாளர் ஓதிய நான்மறையைத்

தெத்தேயென்று வண்டுபாடுந் தென்தில்லை யம்பலத்துள்
அத்தாவுன்தன் ஆடல்காண அணைவது மென்றுகொலோ. ௩

198 மானைப்புரையும் மடமென்னோக்கி மாமலை யாளோடும்
ஆனைஞ்சாடுஞ் சென்னிமேலோர் அம்புலி சூடுமரன்
தேனைப்பாலைத் தில்லைமல்கு செம்பொனின் அம்பலத்துக்
கோனைஞானக் கொழுந்துதன்னைக் கூடுவ தென்றுகொலோ. ௪

199 களிவானுலகிற் கங்கை நங்கை காதலனே யருளென்
றேளிமான் முன்னே வரங்கிடக்க உன்னடியார்க் கருளுந்
தெளிவா ர[illegible]ந தில்லை மல்கு செம்பொனின் அம்பலத்துள்
ஒளிவான் சுடரே உன்னைநாயேன் உறுவதும் என்றுகொலோ.

200 பாரோர்முழுதும் வந்திறைஞ்சப் பதஞ்சலிக்(கு) ஆட்டுகந்தான்
வாரார்முலையாள் மங்கைபங்கன் மாமறையோர் வணங்கச்
சீரான்மல்கு தில்லைச்செம்பொன் அம்பலத் தாடுகின்ற
காரார்மிடற்றெங் கண்டனாரைக் காண்பது மென்றுகொலோ.

201 இலையார்கதிர்வேல் இலங்கைவேந்தன் இருபது தோளும்இற
மலைதானெடுத்த மற்றவற்கு வாளொடு நாள்கொடுத்தான்
சிலையால்புரமூன் றெய்தவில்லி செம்பொனின் அம்பலத்துக்
கலையார்மறிபொற் கையினானைக் காண்பது மென்றுகொலோ. எ

202 வெங்கோல்வேந்தன் தென்னன்நாடும் ஈழமுங் கொண்டதிறற்
செங்கோற்சோழன்கோழிவேந்தன்செம்பியன்பொன்னணிந்த
அங்கோல்வளையார் பாடியாடும் அணிதில்லை அம்பலத்துள்
எங்கோன்ஈசன் எம்மிறையை என்றுகொல் எய்துவதே. அ

203 நெடியானோடு நான்முகனும் வானவரும் நெருங்கி
முடியான்முடிகள் மோதிஉக்க முழுமணி யின்திரளை
அடியார்அலகி னால்திரட்டும் அணிதில்லை அம்பலத்துக்
கடியார்கொன்றை மாலையானைக் காண்பதும் என்றுகொலோ, கூ

204 சீரான்மல்கு தில்லைச்செம்பொன் அம்பலத் தாடிதன்னைக்
காரார்சோலைக் கோழிவேந்தன் தஞ்சையர் கோன்கலந்த
ஆராஇன்சொற் கண்டராதித்தன் அருந்தமிழ் மாலைவல்லார்
பேராவுலகிற் பெருமையோடும் பேரின்பம் எய்துவரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

வேணாட்டடிகள் - 205—214

21. கோயில் - பண் - புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

205 துச்சான செய்திடினும் பொறுப்பரன்றே ஆளுகப்பார்
கைச்சாலுஞ் சிறுகதலி இலைவேம்புங் கறிகொள்வார்
எச்சார்வு மில்லாமை நீயறிந்தும் எனதுபணி
நச்சாய்காண் திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. க

206 தம்பானை சாயப்பற்றார் என்னும்முது சொல்லும்
எம்போல்வார்க் கில்லாமை யென்னளவே யறிந்தொழிந்தேன்
வம்பானார் பணியுகத்தி வழியடியேன் தொழிலிறையும்
நம்பாய்காண் திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. உ

207 பொசியாதோ கீழ்க்கொம்பு நிறைகுளமென் றதுபோலத்
திசைநோக்கிப் பேழ்கணித்துச் சிவபெருமா னேயெனினும்
இசையானால் என்திறத்தும் எனையுடையாள் உரையாடாள்
நசையானேன் திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. ௩

208 ஆயாத சமயங்கள் அவரவர்கள் முன்பென்னை
நோயோடு பிணிநலிய இருக்கின்ற அதனாலே
பேயாவித் தொழும்பனைத்தம் பிரான்இகழு மென்பித்தாய்
நாயேனைத் திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. ௪

209 நின்றுநினைந் திருந்துகிடந் தெழுந்துதொழும் தொழும்பனேன்
ஒன்றியொரு கால்நினையா திருந்தாலும் இருக்கவொட்டாய்
கன்றுபிரி கற்றாப்போல் கதறுவித்தி வரவுநில்லாய்
நன்றிதுவோ திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. ௫

210 படுமதமும் இடவயிறும் உடையகளி றுடையபிரான்
அடியறிய உணர்த்துவதும் அகத்தியனுக் கோத்தன்றே
இடுவதுபுல் லோரெருதுக் கொன்றினுக்கு வையிடுதல்
நடுவிதுவோ திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. ௬

211 மண்ணோடு விண்ணளவும் மனிதரொடு வானவர்க்குங்
கண்ணாவாய் கண்ணாகா தொழிதலும்நான் மிகக்கலங்கி
அண்ணாவோ என்றண்ணாந் தலமந்து விளித்தாலும்
நண்ணாயால் திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. ௭

212 வாடாவாய் நாப்பிதற்றி உனைநினைந்து நெஞ்சுருகி
வீடாஞ்செய் குற்றேவல் எற்றேமற் றிதுபொய்யிற்
கூடாமே கைவந்து குறுகுமா றியான்உன்னை
நாடாயால் திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. அ

213 வாளாமால் அயன்வீழ்ந்து காண்பரிய மாண்பிதனைத்
தோளாரக் கையாரத் துணையாரத் தொழுதாலும்
ஆளோநீ யுடையதுவும் அடியேனுன் தாள்சேரும்
நாளேதோ திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. கூ

214 பாவார்ந்த தமிழ்மாலை பத்தரடித் தொண்டனெடுத்
தோவாதே அழைக்கின்றான் என்றருளின் நன்றுமிகத்
தேவேதென் திருத்தில்லைக் கூத்தாடீ நாயடியேன்
சாவாயும் நினைக்காண்டல் இனியுனக்குத் தடுப்பரிதே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலியமுதனார் - 215—256

22. கோயில் - பாதாதிகேசம் - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

215 மையன் மாதொரு கூறன் மால்விடை யேறி மான்மறி யேந்தியதடங், கையன்கார் புரையுங் கறைக்கண்டன் கனல் மழுவான், ஐயன் ஆரழ லாடு வான்அணி நீர்வயல் தில்லை யம்பலத்தான், செய்ய பாதம் வந்தென் சிந்தை யுள்ளிடங் கொண்டனவே. க

216 சலம்பொற் றாமரை தாழ்ந் தெழுந்த தடமும் தடம் புனல் வாய்மலர்தழீஇ, அலம்பி வண்டறை யும்அணி யார் தில்லை அம்பலவன், புலம்பி வானவர் தானவர் புகழ்ந்தேத்த ஆடுபொற் கூத்தனார்கழற், சிலம்பு கிண்கிணியென் சிந்தை யுள்ளிடங் கொண்டனவே. உ

217 குருண்ட வார்குழற் கோதை மார்குயில் போன்மி ழற் றிய கோலமாளிகை, திரண்ட தில்லைதன் னுள்திரு மல்குசிற் றம்பலவன், மருண்டு மாமலை யான்மகள் தொழஆடுங் கூத்

தன் மணிபுரைதரு, திரண்ட வான்குறங்கென் சிந்தை யுள்ளிடங் கொண்டனவே. ௩

218 போழ்ந்து யானை தன்னைப் பொருப்பன் மகளுமை யச்சங் கண்டவன், தாழ்ந்த தண்புனல் சூழ்தடம் மல்குசிற் றம்பலவன், சூழ்ந்த பாய்புலித் தோல்மிசைத் தொடுத்து வீக்கும் பொன்னூல் தன்னினொடு, தாழ்ந்த கச்சதன்றே தமியேனைத் தளர்வித்ததே. ௪

219 பந்த பாசமெலாம் அறப்பசு பாசம் நீக்கிய பன்முனிவரோ
டந்தணர் வணங்கும் அணியார் தில்லை அம்பலவன்
செந்தழல் புரைமேனியுந் திகழுந் திருவயிறும் வயிற்றினுள்
உந்திவான் சுழியென் னுள்ளத் துள்ளிடங் கொண்டனவே. ௫

220 குதிரை மாவொடு தேர்பல குவிந்தீண்டு தில்லையுள் கொம்பனாரொடு, மதுரவாய் மொழியார் மகிழ்ந்தேத்து சிற் றம்பலவன், அதிர வார்கழல் வீசிநின் றழகா நடம்பயில் கூத்தன் மேல்திகழ், உதர பந்தனமென் னுள்ளத் துள்ளிடங் கொண்டனவே. ௬

221 படங்கொள் பாம்பணை யானொடு பிரமன் பரம்பரமா அரு ளென்று, தடங்கை யால்தொழ வுந்தழ லாடுசிற் றம்பலவன், தடங்கை நான்குமத் தோள்களுந் தடமார்பினிற் பூண்கள் மேற்றிசை, விடங்கொள் கண்டமன்றே வினையேனை மெலி வித்ததே. ௭

222 செய்ய கோடுடன் கமல மலர்சூழ்தரு தில்லை மாமறை யோர்கள் தாம்தொழ, வையம் உய்ய நின்றுமகிழ்ந் தாடுசிற் றம்பலவன், செய்ய வாயின் முறுவலும் திகழும் திருக்காதும் காதினின் மாத்திரைகளோ, டைய தோடுமன் றேயடி யேனையாட் கொண்டனவே. ௮

223 செற்று வன்புரந் தீயெழச்சிலை கோலி ஆரழல் ஊட்டினனவன்
எற்றி மாமணிக ளெற்றிநீர்த் தில்லை யம்பலவன்
மற்றை நாட்டமிரண்டொடு மலருந் திருமுகமும் முகத்தினுள்
நெற்றி நாட்டமன்றே நெஞ்சு ளே திளைக் கின்றனவே. ௯

224 தொறுக்கள் வான்கமல மலருழக்கக் கரும்புநற் சாறு பாய்தர, மறுக்கமாய்க் கயல்கள் மடைபாய்தில்லை அம்பலவன், முறுக்கு வாசிகை தன்னொடு முகிழ்த்தஅவ் வகத்திமொட் டொடுமத்தமும், பிறைக்கொள் சென்னியன்றே பிரியாதென் னுள் நின்றனவே. கo

225 தூவி நீரொடு பூவவைதொழு தேத்துகையின ராகிமிக்கதோர் ஆவி உள்நிறுத்தி யமர்ந்தூறிய அன்பினராய்த் [லிவை தேவர்தாந் தொழ ஆடிய தில்லைக்கூத்தனைத் திருவாலி சொல் மேவ வல்லவர்கள் விடையானடி மேவுவரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

23. கோயில் - பவளமால்வரை - பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

226 பவளமால் வரையைப் பனிபடர்ந் தனையதோர் படரொளி திருநீறுங், குவளைமா மலர்க்கண்ணியுங் கொன்றையுந் துன்றுபொற் குழல் திருச்சடையும், திவளமாளிகை சூழ்தரு தில்லையுள் திருநடம்புரிகின்ற, தவள வண்ணனை நினைதொறும் என்மனம் தழல்மெழு கொக்கின்றதே. க

227 ஒக்கவோட்டந்த வந்தியும் மதியமும் அலைகடல் ஒலியோடு, நெக்குவீழ்தரு நெஞ்சினைப் பாய்தலும் நிறையழிந் திருப்பேனைச், செக்கர் மாளிகை சூழ்தரு தில்லையுள் திருநடம் வகையாலே, பக்கமோட்டந்த மன்மதன் மலர்க்கணை படுந்தொறும் அலந்தேனே. உ

228 அலந்து போயினேன் அம்பலக் கூத்தனே அணிதில்லை நகராளீ, சிலந்தியை அரசாள்கவென் றருள்செய்த தேவதேவீசனே, உலந்தமார்க் கண்டிக் காகிஅக் காலனை உயிர்செக வுதைகொண்ட, மலர்ந்த பாதங்கள் வளமுலை மேலொற்ற வந்தருள் செய்யாயே. ந

229 அருள்செய் தாடுநல் லம்பலக் கூத்தனே அணிதில்லை நகராளீ, மருள்செய் தென்றனை வனமுலை பொன்பயப்பிப்பது வழக்காமோ, திரளும் நீள்மணிக்கங்கையைத் திருச்சடைச்

சேர்த்தியச் செய்யாளுக், குருவம்பாகமும் ஈந்துநல் லந்தியை
யொன்றுதல் வைத்தோனே. ௪

230 வைத்த பாதங்கள் மாலவன் காண்கிலன் மலரவன் முடி
தேடி, எய்த்துவந்திழிந் தின்னமும் துதிக்கின்றான் எழில்
மறை யவற்றாலே, செய்த்தலைக் கமலம்மலர்ந் தோங்கிய தில்லை
யம் பலத்தானைப், பத்தியாற் சென்று கண்டிட என்மனம்
பதைபதைப் பொழியாதே. ௫

231 தேய்ந்து மெய்வெளுத் தகம்வளைந் தரவினை யஞ்சித்தா
னிருந்தேயுங், காய்ந்து வந்துவந்தேன் றனைவலி செய்து கதிர்
நிலா எரிதூவும், ஆய்ந்த நான்மறை அந்தணர் தில்லையுள்
அம்பலத் தானுடல், வாய்ந்த மாமலர்ப் பாதங்கள் காண்ப
தோர் மனத்தினை யுடையேற்கே. ௬

232 உடையும் பாய்புலித்தோலு நல்அரவமும் உண்பதும்
பலிதேர்ந்து, விடைய தூர்வது மேவிடங் கோடுவரை யாகிலு
மென்நெஞ்சம், மடைகொள் வாளைகள் குதிகொளும் வயல்
தில்லை யம்பலத் தனலாடும், உடைய கோவினை யன்றி மற்
றுரையுங் உள்ளுவ தறியேனே. ௭

233 அறிவும் மிக்கநல் நாணமும் நிறைமையும் ஆசையும்
இங்குள்ள, உறவும் பெற்றநற் றாயோடு தந்தையும் உடன்பிறந்
தவரோடும், பிரியவிட்டேனை யடைந்தனன் ஏன்றுகோள் பெரும்
பற்றப் புலியூரின், மறைகள் நான்குங் கொண்டந் தணர்வத்த
நன் மாநடம் மகிழ்வானே. ௮

234 வான நாடுடை மைந்தனே யோஎன்பன் வந்தருளாய் என்பன்
பால்நெய் ஐந்துடன் ஆடியபடர்சடைப்பால்வண்ணனேஎன்பன்
தேனமர் பொழில்சூழ் தரு தில்லையுள் திருநடம் புரிகின்ற
ஏனமாமணிப் பூணணி மார்பனே எனக்கருள் புரியாயே. ௯

235 புரியும் பொன்மதில் சூழ்தரு தில்லையுள் பூசுரர் பலர்போற்ற
எரிய தாடும்எம் ஈசனைக் காதலித் தினையவன் மொழியாக
வரைசெய் மாமதில் மயிலையர் மன்னவன் மறைவன் திருவாலி
பரவல் பத்திவை வல்லவர் பரமன தடியிணை பணிவாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்.

24. கோயில் - பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

236 அல்லாய்ப் பகலாய் அருவாய் உருவாய் ஆரா அமுதமாய்க்
கல்லால் நிழலாய் கயிலை மலையாய் காண அருளென்று
பல்லா யிரம்பேர் பதஞ்ச லிகள் பரவ வெளிப்பட்டுச்
செல்வாய் மதில் தில்லைக் கருளித் தேவன் ஆடுமே. க

237 அன்ன நடையார் அமுதமொழியார் அவர்கள் பயில்தில்லைத்
தென்னன் தமிழும் இசையுங் கலந்த சிற்றம் பலந்தன்னுள்
பொன்னும் மணியும் நிரந்த தலத்துப் புலித்தோல் பியற்கிட்டு
மின்னின் இடையாள் உமையாள் காண விகிர்தன் ஆடுமே. உ

238 இளமென் முலையார் எழில்மைந் தரொடும் ஏரார் அமளிமேல்
திளையும் மாடத் திருவார் தில்லைச் சிற்றம்பலந் தன்னுள்
வளர்பொன் மலையுள் வயிர மலைபோல் வலக்கை கவித்துநின்
றளவில் பெருமை அமரர் போற்ற அழகன் ஆடுமே. ௩

239 சந்தும் அகிலும் தழைப்பீலி களுஞ்சாதி பலவுங்கொண்
டுந்தி இழியும் நிவவின் கரைமேல் உயர்ந்த மதிற்றில்லைச்
சிந்திப் பரிய தெய்வப் பதியுள் சிற்றம் பலந்தன்னுள்
நந்தி முழவங் கொட்ட நட்டம் நாதன் ஆடுமே. ௪

240 ஓமப் புகையும் அகிலின் புகையும் உயர்ந்து முகில்தோயத்
தேமெய்த் தொழிலார் மறையோர் மல்கு சிற்றம்பலந்தன்னுள்
வாமத் தெழிலா ரெடுத்த பாதம் மழலைச் சிலம்பார்க்கத்
தீமெய்ச் சடைமேல் திங்கள் சூடித் தேவன் ஆடுமே. ரு

241 குரவம் கோங்கம் குளிர்புன்னை கைதை குவிந்த கரைகள்மேல்
திரைவந் துலவுந் தில்லை மல்கு சிற்றம் பலந்தன்னுள் [த
வரைபோல் மலிந்த மணிமண்டபத்து மறையோர் மகிழ்ந்தேத்
அரவம்ஆட அனல்கை யேந்தி அழகன் ஆடுமே. சு

242 சித்தர் தேவர் இயக்கர் முனிவர் தேனர் பொழில்தில்லை
அத்தா அருளாய் அணியம் பலவா என்றென் றவரேத்த
முத்தும் மணியும் நிரந்த தலத்துள் முளைவெண் மதிசூடிக்
கொத்தார் சடைகள் தாழ நட்டம் குழகன் ஆடுமே. எ

243 அதித்த அரக்கன் நெரிய விரலால் அடர்த்தாய் அருளென்று
துதித்து மறையோர் வணங்குந் தில்லைச் சிற்றம் பலந்தன்னுள்
உதித்த போழ்தில் இரவிக் கதிர்போல் ஒளிர்மா மணிஎங்கும்
பதித்த தலத்துப் பவள மேனிப் பரமன் ஆடுமே. அ

244 மாலோ டயனும் அமரர் பதியும் வந்து வணங்கிநின்(று)
ஆல கண்டா அரனே அருளாய் என்றென் றவரேத்தச்
சேலா டும்வயல் தில்லை மல்கு சிற்றம் பலந்தன்னுள்
பாலா டுமுடிச் சடைகள் தாழப் பரமன் ஆடுமே. கூ

245 நெடிய சமணு மறைசாக் கியரும் நிரம்பாப் பல்கோடிச்
செடியுந் தவத்தோர் அடையாத் தில்லைச்சிற்றம் பலந்தன்னுள்
அடிக ளவரை ஆரூர் நம்பி யவர்கள் இசைபாடக்
கொடியும் விடையும் உடைய கோலக் குழகன் ஆடுமே. க0

246 வானோர் பணிய மண்ணோ ரேத்த மன்னி நடமாடும்
தேனார் பொழில்சூழ் தில்லை மல்கு சிற்றம் பலத்தானைத்
தூநான் மறையான் அமுத வாலி சொன்ன தமிழ்மாலைப்
பானேர் பாடல் பத்தும் பாடப் பாவநாசமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

25. கோயில் - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

247 கோலமலர் நெடுங்கட் கொவ்வைவாய்க்கொடி யேரிடையீர்
பாலினை இன்னமுதைப் பரமாய பரஞ்சுடரைச்
சேலுகளும் வயல்சூழ் தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலத்
தேலவுடை எம்மிறையை என்றுகொல் காண்பதுவே. க

248 காண்பது யான்என்றுகொல் கதிர்மாமணி யைக்கனலை
ஆண்பெண் அருவுருவென் றறிதற்கரி தாயவனைச்
சேண்பணை மாளிகைசூழ் தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பல
மாண்புடை மாநடஞ்செய் மறையோன்மலர்ப் பாதங்களே. உ

249 கள்ளவிழ் தாமரைமேல் கண்டயனொடு மால்பணிய
ஒள்ளெரி யின்னடுவே யுருவாய்ப்பரந் தோங்கியசீர்த்

தெள்ளிய தண்பொழில்சூழ் தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலத்
துள்ளெரி யாடுகின்ற ஒருவனை உணர்வரிதே. ௩

250 அரிவையோர் கூறுகந்தான் அழகன்எழில் மால்கரியின்
உரிவைநல் உத்தரியம் உகந்தான் உம்பரார் தம்பிரான்
புரிபவர்க் கின்னருள்செய் புலியூர்த்திருச் சிற்றம்பலத்
தெரிமகிழ்ந் தாடுகின்ற எம்பிரான்என் இறையவனே. ௪

251 இறைவனை என்கதியை என்னுள்ளேஉயிர்ப் பாகிநின்ற
மறைவனை மண்ணும்விண்ணும் மலிவான்சுட ராய்மலிந்த
சிறையணி வண்டறையுந் தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலம்
நிறையணி யாம்இறையை நினைத்தேன்இனிப் போக்குவனே.

252 நினைத்தேன் இனிப் போக்குவனோ நிமலத்திரளை நினைப்பார்
மனத்தி னுள்ளேயிருந்த மணியைமணி மாணிக்கத்தைக்
கனைத்தெழி யுங்கழனிக் கனகங்கதி ரொண்பவளஞ்
சினத்தொடு வந்தெறியுந் தில்லைமாநகர்க் கூத்தனையே. ௬

253 கூத்தனை வானவர்தங் கொழுந்தைக்கொழுந் தாயெழுந்த
முத்தனை மூவுருவின் முதலைமுத லாகிநின்ற
ஆத்தனைத் தான்படைக்கும் அந்தணர்தில்லை அம்பலத்துள்
ஏத்தநின் றாடுகின்ற எம்பிரானடி சேர்வன்கொலோ. ௭

254 சேர்வன் கொலோ அன்னைமீர் திகழும்மலர்ப் பாதங்களை
ஆர்வங்கொளத் தழுவி அணிநீறென் முலைக்கணியச்
சீர்வங்கம் வந்தணவுந் தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலத்
தேர்வங்கை மான்மறியன் எம்பிரானென்போல் நேசனையே.

255 நேசமு டையவர்கள் நெஞ்சுளேயிடங் கொண்டிருந்த
காய்சின மால்விடையூர் கண்ணுதலைக் காமருசீர்த்
தேசமிகு புகழோர் தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலத்
தீசனை யெவ்வுயிர்க்கும் எம்மிறைவனென் றேத்துவனே. ௯

256 இறைவனை ஏத்துகின்ற இளையாள்மொழி இன்தமிழால்
மறைவல நாவலர்கள் மகிழ்ந்தேத்துசிற் றம்பலத்தை
அறைசெந்நெல் வான்கரும்பின் அணியாலைகள் சூழ்மயிலை
மறைவல வாலிசொல்லை மகிழ்ந்தேத்துக வானெளிதே. ௧௰

திருச்சிற்றம்பலம்

புருடோத்தமநம்பி - 257—278

26. கோயில் - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

257 வாரணி நறுமலர் வண்டுகிண்டு பஞ்சமம் செண்பக மாலைமாலை, வாரணி வனமுலை மெலியும் வண்ணம் வந்துவந் திவை நம்மை மயக்குமாலோ, சீரணி மணிதிகழ் மாடமோங்கு தில்லையம்பலத் தெங்கள் செல்வன்வாரான், ஆரெனை அருள் புரிந் தஞ்சலென்பார் ஆவியின் பரமென்றன் ஆதரவே. க

258 ஆவியின் பரம்என்றன் ஆதரவும் அருவினை யேனைவிட் டம்மஅம்ம, பாவிவன் மனமிது பையவேபோய்ப் பனிமதிச் சடையான் பாலதாலோ, நீவியும் நெகிழ்ச்சியும் நிறையழிவும் நெஞ்சமுந் தஞ்சமி லாமையாலே, ஆவியின் வருத்தம் இதா ரறிவார் அம்பலத் தருள்நடம் ஆடுவானே. உ

259 அம்பலத் தருள்நடம் ஆடவேயும் யாதுகொல் விளைவதென் றஞ்சிநெஞ்சம், உம்பர்கள் வன்பழி யாளர்முன்னே ஊட்டினர் நஞ்சையென் றேயுமுய்யேன், வன்பல படையுடைப் பூதஞ் சூழ வானவர் கணங்களை மாற்றியாங்கே, என்பெரும் பய லைமை தீரும்வண்ணம் எழுந்தரு ளாயெங்கள் வீதியூடே. ௩

260 எழுந்தருளாய் எங்கள் வீதியூடே ஏதமில் முனிவரோ டெழுந்தஞானக், கொழுந்தது வாகிய கூத்தனேநின் குழை யணி காதினின் மாத்திரையுஞ், செழுந்தட மலர்புரை கண்கள் மூன்றுஞ் செங்கனி வாயுமென் சிந்தைவௌவ, அழுந்துமென் னுருயிர்க் கென்செய்கேனோ அரும்புனல் அலமருஞ் சடையி னனே. ௪

261 அரும்புனல் அலமருஞ் சடையினானை அமரர்கள் அடி பணிந் தாற்றஅந்நாள், பெரும்புரம் எரிசெய்த சிலையின் வார்த்தை பேசவும் நையுமென் பேதைநெஞ்சங், கருந்தட மலர்புரை கண்டவண்டார் காரிகையார் முன்பென் பெண்மை தோற்றேன், திருந்திய மலரடி நசையினாலே தில்லையம்பலத் தெங்கள் தேவதேவே. ௫

262 தில்லையம் பலத்தெங்கள் தேவதேவைத் தேறிய அந்தணர் சிந்தைசெய்யும், எல்லைய தாகிய எழில்கொள் சோதி என்னுயிர் காவல்கொண் டிருந்தஎந்தாய், பல்லையார் பசுந்தலை யோடிடறிப் பாதமென் மலரடி நோவநீபோய், அல்லினில் அருநடம் ஆடிலெங்கள் ஆருயிர் காவலிங் கரிதுதானே. ௬

263 ஆருயிர் காவலிங் கருமையாலே அந்தணர் மதலைநின் அடிபணியக், கூர்நுனை வேற்படைக் கூற்றஞ்சாயக் குரைகழல் பணிகொள மலைந்ததென்றால், ஆரினி அமரர்கள் குறைவிலாதார் அவரவர் படுதுயர் களையநின்ற, சீருயிரே எங்கள் தில்லைவாணா சேயிழை யார்க்கினி வாழ்வரிதே. ௭

264 சேயிழை யார்க்கினி வாழ்வரிது திருச்சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வனேநீ, தாயினும் மிகநல்லை என்றடைந்தேன் தனிமையை நினைகிலை சங்கராவுன், பாயிரும் புலியதளின் னுடையும் பையமே லெடுத்தபொற் பாதமுங்கண், டேயிவள் இழந்தது சங்கமாவா எங்களை யாளுடை ஈசனேயோ. ௮

265 எங்களை யாளுடை ஈசனேயோ இளமுலை முகம்நெக முயங்கிநின்பொற், பங்கயம் புரைமுகம் நோக்கி நோக்கிப் பனிமதி நிலவதென் மேற்படரச், செங்கயல் புரைகண்ணி மார்கள் முன்னே திருச்சிற்றம் பலமுடனேபுகுந்து, அங்குன பணிபல செய்துநாளும் அருள்பெறின் அகலிடத் திருக்கலாமே. ௯

266 அருள்பெறின் அகலிடத் திருக்கலாமென் றமரர்கள் தலைவனும் அயனுமாலும், இருவரும் அறிவுடை யாரின் மிக்கார் ஏத்துகின் றார்இன்னம் எங்கள் கூத்தை, மருள்படு மழலைமென் மொழியுமையாள் கணவனை வல்வினை யாட்டியேனுன், அருள்பெற அலமரும் நெஞ்சமாவா ஆசையை அளவறுத் தார்இங்காரே. ௧௦

267 ஆசையை அளவறுத் தார்இங்காரே அம்பலத் தருநடமாடுவானை, வாசநன் மலரணி குழல்மடவார் வைகலுங் கலந்தெழு மாலைப் பூசன், மாசிலா மறைபல வோதுநாவன் வண்புரு டோத்தமன் கண்டுரைத்த, வாசக மலர்கள் கொண்டேத்த வல்லார் மலைமகள் கணவனை அணைவர்தாமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

27. கோயில் - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

268 வானவர்கள் வேண்ட வளர்நஞ்சை உண்டார்தாம்
ஊனமிலா என்கை ஒளிவளைகள் கொள்வாரோ
தேனல்வரி வண்டறையுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
நானமரோ வென்னாதே நாடகமே யாடுவரே. க

269 ஆடிவருங் காரரவும் ஐம்மதியும் பைங்கொன்றை
சூடிவருமா கண்டேன் தோள்வளைகள் தோற்றாலுந்
தேடியிமை யோர்பரவுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
ஆடிவரும் போதருகே நிற்கவுமே வொட்டாரே. உ

270 ஒட்டா வகைஅவுணர் முப்புரங்கள் ஓரம்பாற்
பட்டாங் கழல்விழுங்க எய்துகந்த பண்பினார்
சிட்டார் மறையோவாத் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
கொட்டா நடமாடக் கோல்வளைகள் கொள்வாரே. ௩

271 ஆரே இவைபடுவார் ஐயங் கொளவந்து
போரேடி என்று புருவ மிடுகின்றார்
தேரார் விழவோவாத் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
தீராநோய் செய்வாரை ஒக்கின்றார் காணீரே. ச

272 காணீரே யென்னுடைய கைவளைகள் கொண்டார்தாஞ்
சேணார் மணிமாடத் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
பூணார் வனமுலைமேற் பூஅம்பால் காமவேள்
ஆணாடு கின்றவா கண்டும் அருளாரே. ரு

273 ஏயிவரே வானவர்க்கும் வானவரே யென்பாரால்
தாயிவரே யெல்லார்க்குந் தந்தையுமாம் என்பாரால்
தேய்மதியஞ் சூடிய தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
வாயினை கேட்டறிவார் வையகத்தார் ஆவாரே. சா

274 ஆவா இவர்தந் திருவடிகொண் டந்தகன்றன்
மூவா உடலவியக் கொன்றுகந்த முக்கண்ணர்
தேவா மறைபயிலுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
கோவா இனவளைகள் கொள்வாரோ என்னையே. எ

275 என்னை வலிவாரார் என்ற இலங்கையர்கோன்
மன்னும் முடிகள் நெரித்த மணவாளர்
செந்நெல் விளைகழனித் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
முன்னந்தான் கண்டறிவார் ஒவ்வார்இம் முத்தரே. அ

276 முத்தர் முதுபகலே வந்தென்றன் இல்புகுந்து
பத்தர் பலியிடுக என்றெங்கும் பார்க்கின்றார்
சித்தர் கணம்பயிலுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
கைத்தலங்கள் வீசிநின் றாடுங்கால் நோக்காரே. கூ

277 நோக்காத தன்மையால் நோக்கிலோம் யாமென்று
மாற்காழி ஈந்த மலரோனை நிந்தித்துச்
சேக்காத லித்தேறுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
ஊர்க்கேவந் தென்வளைகள் கொள்வாரோ ஒண்ணுதலீர். கo

278 ஒண்ணுதலி காரணமா உம்பர் தொழுதேத்துங்
கண்ணுதலான் தன்னைப் புருடோத்தமன் சொன்ன
பண்ணுதலைப் பத்தும் பயின்றாடிப் பாடினார்
எண்ணுதலைப் பட்டங் கினிதா இருப்பாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

சேதிராயர் - 279—288

28. கோயில் - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

279 சேலு லாம் வயல் தில்லையு ளீர்உமைச்
சாலநாள் அயன் சார்வதி னால்இவள்
வேலை யார்விடம் உண்டுகந் தீரென்று
மால தாகுமென் வாள்நு தலே. க

280 வாணு தற் கொடி மாலது வாய்மிக
நாணம் அற்றனள் நானறி யேன்இனிச்
சேணு தற் பொலி தில்லையு ளீர்உமைக்
காணில் எய்ப்பிலள் காரிகையே. உ

281 காரி கைக்கரு ளீர்கரு மால்கரி
ஈரு ரித்தெழு போர்வையி னீர்மிகு

சீரியல் தில்லை யாய்சிவ னேயென்று
வேரி நற்குழ லாள்இவள் விம்முமே. ௩

282 விம்மி விம்மியே வெய்துயிர்த்(து) ஆளெனு
உம்மை யேநினைந் தேந்துமொன் றுகிலள்
செம்ம லோர்பயில் தில்லையு ளீர்எங்கள்
அம்ம லோதிஅ யர்வுறுமே. ௪

283 அயர்வுற் றஞ்சலி கூப்பியந் தோளனை
உயவுன் கொன்றையந் தாரரு ளாயெனுஞ்
செயலுற் றார்மதில் தில்லையு ளீர்இவள்
மயலுற் றுளென்றன் மாதிவளே. ௫

284 மாதொர் கூறன்வண் டார்கொன்றை மார்பனென்
றோதில் உய்வன்ஒண் பைங்கிளி யேயெனுஞ்
சேதித் தீர்சிரம் நான்முக னைத்தில்லை
வாதித் தீரென்ம டக்கொடியையே. ௬

285 கொடியைக் கோமளச் சாதியைக் கொம்பிளம்
பிடியை யென்செய்திட் டீர்பகைத் தார்புரம்
இடியச் செஞ்சிலை கால்வளைத் தீரென்று
முடியும் நீர்செய்த மூச்சறவே. ௭

286 அறவ னேஅன்று பன்றிப் பின்னேகிய
மறவ னேயெனை வாதைசெய் யேலெனும்
சிறைவண் டார்பொழில் தில்லையு ளீர்எனும்
பிறைகு லாநுதற் பெய்வளையே. ௮

287 அன்ற ருக்கனைப் பல்லிறுத் தானையைக்
கொன்று காலனைக் கோளிழைத் தீரெனுந்
தென்ற லார்பொழில் தில்லையு ளீரிவள்
ஒன்று மாகில ளும்பொருட்டே. ௯

288 ஏயு மாறெழிற் சேதிபர் கோன்தில்லை
நாய னாரை நயந்துரை செய்தன
தூய வாறுரைப் பார்துறக் கத்திடை
ஆய இன்ப மெய்தி யிருப்பரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பல்லாண்டு

சேந்தனர் - 289—301

29. கோயில் - பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

289 மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள் வஞ்சகர் போயக
லப், பொன்னின்செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து புவனி
யெல்லாம் விளங்க, அன்னநடை மடவாள் உமைகோன் அடி
யோமுக் கருள்புரிந்து, பின்னைப்பிறவி யறுக்க நெறி தந்த
பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. க

290 மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள் மெய்யடியார்கள்
விரைந்து வம்மின், கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடி ஈசற்
காட் செய்மின் குழாம்புகுந்து, அண்டங் கடந்த பொருள்
அளவில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப் பொருள், பண்டும் இன்
றும்என்றும் உள்ளபொரு ளென்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே. உ

291 நிட்டையி லாவுடல் நீத்தென்னை யாண்ட நிகரிலா வண்
ணங்களுஞ், சிட்டன் சிவனடி யாரைச் சீராட்டுந் திறங்
களுமே சிந்தித்து, அட்ட மூர்த்திக்கென் அக(ம்)நெக வூறும்
அமிர்தினுக்(கு) ஆலநிழற், பட்டனுக்(கு) என்னைத்தன் பாற்
படுத்தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. ௩

292 சொல்லாண்ட சுருதிப் பொருள் சோதித்த தூய்மனத்
தொண்டருள்ளீர், சில்லாண்டிற் சிதையுஞ் சிலதேவர் சிறு
நெறி சேராமே, வில்லாண்ட கனகத் திரள்மேரு விடங்கன்
விடைப்பாகன், பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. ௪

293 புரந்தரன் மாலயன் பூசலிட் டோலமிட் டின்னம் புக
லரிதாய், இரந்திரந் தழைப்பஎன் னுயிராண்ட கோவினுக்கென்

செய வல்லமென்றுங், காந்துங் கரவாத கற்பக னாகிக் கரையில் கருணைக்கடல், பரந்தும் நிரந்தும் வரம்பிலாப் பாங் கற்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. ௫

294 சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன் செங்கண்மா லெங்குந் திசை திசையன, கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக் குழாங்குழா மாய் நின்று கூத்தாடும், ஆவிக் கமுதைஎன் ஆர்வத் தனத்தினை அப்பனை யொப்பமரர், பாவிக்கும் பாவகத் தப்புறத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. ௬

295 சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ் ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருலகில் ஊரும் உலகுங் கழற உழறி உமைமணவாளனுக்காட் பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே. ௭

296 சேலுங் கயலுந் திளைக்குங் கண்ணார் இளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம், போலும் பொடியணி மார்பிலங் குமென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப, மாலும் அயனும் அறியா நெறி தந்து வந்தென் மனத்தகத்தே, பாலும் அமுதமும் ஒத்துநின் றானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. ௮

297 பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்த பிரான், மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள், ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்பலமே யிடமாகப், பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. ௯

298 தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கிவ் அண்டத்தொடு முடனே, பூதலத் தோரும் வணங்கப்பொற் கோயிலும் போனகமும் அருளிச், சோதி மணிமுடித் தாமமும் நாமமும் தொண்டர்க்கு நாயகமும், பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. ௧௦

299 குழலொலி யாழொலி கூத்தொலி ஏத்தொலி எங்குங் குழாம் பெருகி, விழவொலி விண்ணளவுஞ் சென்று விம்மி மிகுதிரு வாரூரின், மழவிடை யாற்கு வழிவழியாளாய்

மனைஞ்செய் குடிப்பிறந்த, பழஅடி யாரொடுங் கூடி எம்மா னுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. ௧௧

300 ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரை நாள், நாரா யணனொடு நான்முகன் அங்கி இரவியும் இந்திர னுந், தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள் திசையனைத்தும் நிறைந்து, பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே. ௧௨

301 எந்தை எந்தாய் சுற்ற(ம்)முற்றும் எமக்கமுதாம் எம்பி ரான் என்றென்று, சிந்தை செய்புஞ் சிவன்சீரடியார் அடிநாய் செப்புரை, அந்தமில் ஆனந்தச் சேந்தன் எனைப்புகுந் தாண்டு கொண் டாருயிர்மேல், பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே யென்று பல்லாண்டு கூறுதுமே. ௧௩

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்பதாம் திருமுறை முற்றிற்று

ஒன்பதாம் திருமுறை பண் அடைவு

ஐந்துடன் நால்வரும் உரைத்ததிருக் கடைக்காப்பிற்பண்
அறையின் மாளிகைத்தேவர் நான்கிலொன்று காந்தாரம்
முந்து கருவூரர் பத்தின்இரண்டு புறநீர்மை
மொழிந்திடு காந்தாரம்ஒன்று காடவர்கோன் இரண்டின்
நந்தலில் சாளரபாணிஒன்று வேணாட் டடிகள்
நவின்றதொன்று புறநீர்மை திருவாலி அமுதர்
பந்தமறச் சொல்நான்கின் ஒன்று நட்டராகம்
பகர்ந்திடின் ஒன்று இந்தளம் மற்றெவையும் பஞ்சமமே.

இக்கணக்கின்படி இந்தளம் 11, காந்தாரம் 22, சாளரபாணி 10, நட்டராகம் 10, பஞ்சமம் 217, புறநீர்மை 31 ஆக பண் ஆறுக்கு 301 பாடல்கள்.

உ

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் தோத்திரத் திரட்டு

கொண்டலினிருண்ட கண்டத்தெண்டோள்
செவ்வான் உருவிற் பையரவார்த்துச்
சிறுபிறை கிடந்த நெறிதரு புன்சடை
மூவாமுதல்வ முக்கட்செல்வ ... ...
வித்தகப்பாடல் முத்திறத்தடியரும்
திருந்திய அன்பிற் பெருந்துறைப்பிள்ளையும் ... ...
பெரியஅன்பின் வரகுண தேவரும்
இனையதன்மையர் எண்ணிறந்தோரே
அனையவர்நிற்க யானும் ஒருவன்
பத்திஎன்பதோர் பாடுமின்றி ... ...
நானேயமையும் நலமில் வழிக்கே. 1

வருவாசகத்தினில் முற்றுணர்ந்தோன்வண் தில்லைமன்னைத்
திருவாதவூர்ச்சிவ பாத்தியன்செய்திருச் சிற்றம்பலப்
பொருளார்தருதிருக் கோவை கண்டேயுமற் றப்பொருளைத்
தெருளாதவுள்ளத் தவர்கவிபாடிச் சிரிப்பிப்பரே. 2

பேசுபுகழ் வாதவூர்ப் பிறந்துபெருந் துறைக்கடலுண்
டாசில்எழில் தடித்தயர அஞ்செழுத்தால் அதிர்த்தெழுந்து
தேசமலிதரப் பொதுவார் சிவபோக மிகவிளைவான்
வாசகமாமாணிக்க மழைபொழிமா முகில்போற்றி. 3

பாய்பரியோன் தந்த பரமானந் தப்பயனைத்
தூயதிரு வாய்மலராற் சொற்செய்து—மாயக்
கருவாதை யாமறியா வாறுசெய்தான் கண்டாய்
திருவாத வூராளுந் தேன். 4

கந்தமொ டுயிர்படு கணபங் கம்மெனச்
சிந்தைகொள் சாக்கியர் தியங்க மூகராய்
முந்தொரு மூகையை மொழிவித் தெந்தைபால்
வந்திடு மடிகளை வணக்கஞ் செய்குவாம். 5

வரும்பரிக்கருள் வழுதிபாற் பொருள்தனைவரதன்
பெருந்துறைப்பணி விடைக்குரித் தாக்கிய பெருமான்
திருந்துவாதவூர்ச் செம்மொழிப் புலவனைத் திருத்தாள்
பொருந்தும் அன்பினாற் போற்றிவைத் தநுதினம் புகழ்வாம்.6

எழுதரு மறைகள் தேரு...(பக்கம் 5 பார்க்க). 7

போதவூர் நாடறியப் புத்தர்தமை வாதில்வென்ற
வாதவூர்ஐயன் அன்பை வாஞ்சிப்ப தெந்நாளோ. 8

திருவார் பெருந்துறைச் செழுமலர்க் குருந்தின்
நிழல்வாயுண்ட நிகரிலா நந்தத்
தேன்தேக்கெறியும் செய்யமாணிக்க
வாசகன்புகன்ற மதுரவாசகம்,
யாவரும்ஓதும் இயற்கைத்தாதலில்
பொருட்கலம் நீக்கும், பூசுரர்நான்மறை
மட்கலம் நிகர்க்கும், மதுரவாசகம்
ஓதின்முத்தி உறுபயன்,
வேதம்ஓதின் மெய்ப்பயன் அறமே. 9

பெருந்துறையிற் சிவபெருமான் அருளுதலும் பெருங்கருணைப் பெற்றிநோக்கிக், கரைந்துகரைந் திருகண்ணீர் மழைவாரத் துரிய நிலை கடந்துபோந்து, திருந்துபெருஞ் சிவபோகக் கொழுந்தேறல் வாய்மடுத்துத் தேக்கிச் செம்மாந், திருந்தருளும் பெருங்கீர்த்தி வாதவூரடிகள் அடியிணைகள் போற்றி. 10

உனத்திற்றேக்கிய சிவானந்த வெள்ளம் உட்பொசிந்து
வனத்திற்றேக்கிய செனவெயர்பொடிப்ப வான்மடையாற்
கனத்திற்றேக்கிய தெனவிழிகால வன்பிறைதாட்
டனத்திற்றேக்கிய வாதவூரடிகளைச் சார்வாம். 11

வான்கலந்த மாணிக்கவாசகநின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீஞ் சுவைகலந்தென்
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே. 12

இப்பன்னிரண்டு பாடல்களும் முறையே பட்டினத்தடிகள் (திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை) நம்பியாண்டார் நம்பிகள் (கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தம்) உமாபதிசிவாசாரியார் (கோயிற் புராணம்) திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவர் (திருக்களிற்றுப் படியார்) கச்சியப்பசிவாசாரியார் (கந்தபுராணம்) குகனேரியப்ப நாவலர் (உபதேச காண்டம்) பரஞ்சோதி முனிவர் (திருவிளையாடற் புராணம்) தாயுமான சுவாமிகள் (எந்நாட்கண்ணி) துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் (நால்வர் நான்மணிமாலை) மாதவச் சிவ ஞான யோகிகள் (காஞ்சிப் புராணம்) கச்சியப்ப முனிவர் (திரு ஆனைக்கா புராணம்) வடலூர் இராமலிங்க அடிகள் (ஆளுடைய அடிகள் அருள் மாலை)களில் அருளியவையாகும்.

உ

சிவமயம்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

திருவாசகம்

எண் — பாட்டெண்

கோவைத் திருவாசகம்

ஒன்பதாம் திருமுறை

உ

சிவமயம்

சமாஜ வெளியீடுகள்

CATALOGUE OF SAMAJAM BOOKS

		ரூ.	அ.
சுந்தரர் தேவாரம்—குறிப்புரையுடன்	....	0	12
திருவாசகம் (பல ஆராய்ச்சி அகராதிகளுடன்)	....	0	12
௮, ௯ திருமுறைகள்	....	1	0
திருமந்திரம் (மூன்றாம் பதிப்பு)	....	1	8
சங்கநூற்புலவரகராதி	....	0	1
தலயாத்திரைப் படம்	....	0	1
திருப்புகழ் (அருணகிரியார் அருளியவை முற்றும்)		3	0
திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை	....	0	10
சீவக சிந்தாமணி	....	1	12
சிவஞானபாடியம்	....	1	0
சிவஞானபோதச் சிற்றுரை	....	0	8
சிவஞானசித்தியார் உரை	....	0	12
சித்தாந்த அஷ்டகம்	....	1	0
சிவப்பிரகாசம் மூலமும் உரையும்	....	1	0
சித்தாந்த சாத்திரம் மூலமும் உரையும்	....	3	10

தபாற்கூலி, பார்சல் செலவு முதலியன வாங்குவோர் செலுத்தல் வேண்டும். முன்பணம் அனுப்புக. இவ்விலைப் பட்டியிற் காணாத நூல்கள் கைவசமில்லை. அவைகளை அனுப்பும்படி எழுதுவதில் பயனில்லை.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்

51, தென்கூர் செல்வ விநாயகர் கோயில் தெரு,

மயிலாப்பூர், சென்னை.